

144

ACC. NO. 45442

R 65 - 01478

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஆத்துமாநந்த சுவாமிகள்.

91/1

தத், சத், பிரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ஆத்துமா நந்தசுவாமிகளியற்றிய

ஆத்துமா நந்த விளக்கம்

மூலம்

ஷ். சுவாமிகள் மாணாக்கர்

முன்னர்

எ, ஜெனமல்லுக்கவுண்டரவர்களியற்றிய

காண் டிகை உரையும்

இவை

தவாசிரியர் முன்னிலையிற் பரிசோதித்த

இங்குச் சேர்க்கப்பட்ட

பொருளுபகாரப் பத்திரத்திற் காட்டப்பட்ட

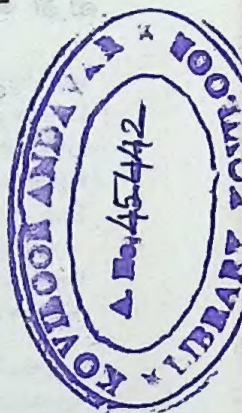
உபகாரிகளின் பொருள் கொண்டு

வீரபாண்டியபுரம்

வீ. வீரவாகுபிள்ளையவர்களால்

பாணையங்கோட்டை பீரீண்டிக்காபீசில்

அச்சியற்றப்பட்டன.

தகவ்வுரு உருத்திரோற்சாரி வருடம்

சாப்பி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது]

[இதன் விலை ரூப 2.

1923

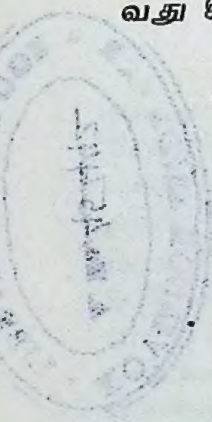

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

அறிவிப்பு

செயல்பாட்டு

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர்கள் இதனடியிற்
கண்டவரிடம் நேரிலாவது வி. பி. மூல்மாயா
வது கிரயத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வை. சு. ந. சுப்பிரமணியன் செட்டியார்,
முதற்றெரு,
வீரவனஸ்லூர், S. I. R.

கணபதி துணை

செய் நன்றி கூறல்

குறள்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

உத்தமமாகிய ஆத்துமாநந்த வினக்க மூலமு முரையுஞ் சேர்ந்த வேதாந்த சாத்திரத்தை யச்சிட்டு நல்வச்செய்யவேணுமென்று என்னுருமூர்த்தியாகிய இந்நூலாசிரியர் ஆஞ்ஞாபிக்க, யான் கிராமாந்தரங்களில் யாசிக்க எத்தனித்ததில் சில்லறையாக அதாவது ஒன்று இரண்டு ரூபாவாகக் கொடுக்க எத்தனித்தார்கள்.

இந்த யாசகா விருத்தியால் இவ்விஷயம் நிறைவேறுதென் றெண்ணித் துற்றுக்குடிசீமான் அ. செ. சு. கந்தசாமி ரெட்டியாரவர்களிடமும் அவர்கள் மருகர் சீமான் முத்தைய ரெட்டியாரவர்களிடமும் இந்நூற் பெருமையை யெனக்குத் தெரிந்தவாறு தெரிவித்து இந்நூலின் கையெழுத்துக் காப்பிகளையும் சென்ற 1098-ம் ஆனி மாதத்தில் பார்க்கும்பொருட்டுக் கொடுத்தும் அவர்கள் நாமசேயத தால் நூலை யச்சிடப் பொருளுதவி செய்யவேணுமென்றுத் தெரிவித்தேன். ஷையார்கள் யோசித்துச்சொல்வதாய் ஆஞ்ஞாபித்தார்கள்.

அப்பால் அவர்களைச் சந்திக்கப் பன்முறை துற்றுக்குடி சென்றும் இரண்டு மாதவரை மார்க்கமில்லை. இவ்வாறு சம்பவத்தைப் பாத் தவர்கள் சிலர் நீர் நினைத்த நினைப்புப் பயனற்றதெனச் சொல்லினர்.

திருவருட்பயலுல் சென்ற புரட்டாசி 21உ ஷே சீமான்சன் இருவர்களையும் தூற்றுக்குடியில் சந்தித்ததில் ரூபா தூற்றைம்பது கொடுப்பதாய் வாக்களித்தார்கள்.

இந்த வுத்தம கைக்கரியத்தில் உதவித்தொகை கொடுத்ததற்கும் அவர்கள் கொடுத்த காலமானது [கங்கையின் மகத்துவமெலாங்கலி ஐயாயிரத்துக்குமேல் பொருளைக்கே வந்துவிட்டதாமெனச் சான் ரோர் கூறியிருக்கின்றார்]. பொருளையாற்றில் துலா மாதமும் தூர் மாதமும் யான் ஸ்ரானஞ்செய்ய வுதவியாயிருந்ததற்கும் எப் பொழுதும் ஷே சீமான்சன் இருவர்கள்பால் செய்நன்றி மறவா திருக்க ஈச்சான் எனக்கு அருள்புரிவாராக. அபம்.

‘காலத்தினுற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது’—குறள்

பாளையங்கோட்டை பிரிண்டிங் பிரஸ் புரோப்பரைட்டர் மக.ா.ா-ஸ்ரீ K. D. முத்தையபிள்ளையவர்கள், இந்நூலச்சிடவும், புரூப் பார்க்கவும், மிகுந்த வுதவி செய்தும், என்னை யன்புடனா தரித்தும், வந்தார்கள், நீடுவாழ்க.

இங்ஙனம்,
வீ. வீரவாகுபிள்ளை,
வீரபாண்டியபுரம்.

**சூத்துமாநந்த விளக்க உரை அச்சிட்டவகைக்கு உபகரித்த
பொருளும் உபகாரிகளும் தகை-ம்ளு**

ஊர்	பெயர்	பா து
தூத்துக்குடி	மக-ந-ந-நூ அலர்கள்	
தே	அ. செ. சு. கந்தசாமி செட்டியார்	150
வீரவனல்லூர்	சு. பா. லெ. லெத்தி செட்டியார்	10
	வை. சு. ந. சுப்பிரமணியன் செட்டியார்	25
	சு. ப. பூமிலிங்க அடவியார்	5
தே	M. சங்கரலிங்கஞ் செட்டியார்	10
தே	எல். வே. சுப்பிரமணிய அடவியார்	5
தே	வை. சு. ந. இராமசாமி செட்டியார்	5
தே	வள்ளிநாயகம் அடவியார்	5
தே	அரு. ஸ்ரீநிவாச செட்டியார்	5
	ரெயில்வே ஸ்டேஷன் மாஷ்டர்	
தே	V. C. ஆறுமுகம்பிள்ளை	7
தே	சில்லரை	6
பத்தமடை	பெருமான் அடவியார்	25
	இராமசாமி செட்டியார்	5
உப்புலானியன்புத்தூர்	சி. சு. ஆதிமூலகிருஷ்ணத்தேவர்	25
அத்தியானல்லூர்	பே. முத்தையா முதலியார்	10
அரிகேசனல்லூர்	மு. ஹரிஹர ஐயர்	10
தே	மு. பிரமநாயகம்பிள்ளை	25
தே	A. S. கணேச திருமலைக்கொழுந்துப்	25
தே	M. R. திரவியம்பிள்ளை [பிள்ளை	10
தே	எர். சுப்பையாபிள்ளை	10
மன்னார்கோவில்	முத்தக்கிருஷ்ண செட்டியார்	25
முத்துக்குமாரசுரம்	மு. சு. சி. ஆ. சுப்பா செட்டியார்	5

	மக-ள-ள-ஸ்ரீ	அவர்கள்	
முத்துக்குமாபுரம்	சில்லவா		5
முன்னூர்	செ		2
கீழ்ச்செய்தலை	செ		2
கொல்லன்புரம்பு	செ		2
ஐயர்பட்டி	செ		4
சக்கம்மான்புரம்	செ		2
பொம்மயபுரம்	செ		2
வீரபாண்டியபுரம்	அ. கா. சி. சிவகாமுரேட்டியார்		5
சாதூர்	ச. ச. சண்முகப் பிள்ளை		5
		ஆக வரவு ரூ. ...	437

சேலவு வீபரம்

அச்சக் கூலி	ரூபா. 381
தூலாசிரியர் படம்	„ 13

ஆகச் சேலவு ரூபா. 394

மீதம் இருப்பு ரூபா. 43

செ ரூபா நாற்பத்துமூன்றையும் தூலாசிரியரால் செய்திருக்கிற கைவல்லிய வசனம் அச்சிட்டுச் செலவுக்கு ஈடு செய்யப்படும்.

உ
கணபதி துணை

ஆத்துமானந்த விளக்கம்

மூல் உரைகளின் வரலாறு

—

இந்நூலானது ஆத்துமானந்தர் என்னும் ஆசிரியரால் செய்யப் பட்டது. இந்நூற்குப் பெயர் ஆத்துமானந்த விளக்கம் என வழங் குகின்றது. ஆத்துமானந்தரால் செய்ததுபற்றி இது கருத்தா வாகுபெயரன்று. வேறு யாத பெயர்? எனின், இந்நூலாசிரிய ரது ஆசிரியரால் இனிக் கூறப்படுங் காரணம்பற்றி இடப்பட்ட காரணவுபமையாகு பெயரென வறிக.

இந்நூல் ஆசிரிய விருத்தம், வெண்பா, கட்டளைக்கவித்தறை, என்னும் மூவகைப்பாக்களாலமைந்து ஒன்பது இயல்களாகப் பிரிவையடைந்திருக்கின்றது. அவற்றின் பெயர்கள் ஞானசாதன வியல், நிலையியல், பயனியல், அடைந்தாரியல், பொய்வேடவொழி பியல், அவிவேகியியல், இரங்கலியல், உற்றதுரைத்தலியல், உறு வதகூறலியல், என்பனவாம். இவற்றுள் ஒவ்வோரியலோடும் அவ்வவ்வியற் பாக்களின் கருத்து ஒருவாறு ஒத்திருப்பனவன்றி முழுவதும் ஓத்திருக்கமாட்டா. அஃது உணர்த்துவதற்காகவே இவ்வரலாறு எழுதப்பட்டது. எதனால் மதராசத்தால் வியாபிக்கப் பட்ட கோணற்கரும்பு அக்கோணுதற்றன்மையால் தின்போர்க்கு வெறுப்பு விடயமாகாமல் விருப்பு விடயமேயாகுமோ, அதனால் சுகத்திற்கேதுவாகிய ஆன்மஞானத்தில் உபயோகிகளாகிய அருத் தங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட அப்பாக்கள் பொருளைக்கத்தால் அவ் வவ்வியற்பெயரோடு எதேசம் வேறுபடுதல் காரணமாகச் சிஞ்ஞா

சக்தளுக்கு வெறுப்பு விடயமாகாது. விருப்பு விடயமேயாமென
 வறிக. இங்ஙனமிருத்தற்குக் காரணம் இக்கவினை ஆரம்பிக்கும்
 போது நூலாக்கங்கருதி ஆரம்பிக்கவில்லை. மற்றியாதுபற்றி ஆரம்
 பித்ததெனின்? இந்நூலாசிரியர் திருநெல்வேலிக்கடுத்த குறுக்குத்
 துறையில் வசிக்ருங்கால் அதற்குப் பிற்காலத்த அக்குறுக்குத்
 துறையில் வசித்துத் தற்காலம் பரிபூரணமாகிய பிரஹ்ம நிஷ்ட
 பண்டித பிரஹ்மஸ்ரீ சிவானந்த சுவாமிகள் தமக்கு கண்பாய் விளங்
 கும் இந்நூலாசிரியாது குருமூர்த்தியாகிய ஆன்மராம உபசாந்த
 சிந்தவாக வினங்கிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்தானந்த சுவாமிகளுக்கு கேடும்
 சமாச்சாரங்களைக் குறித்த எழுதுங் கடிதந்தோறும் முதலிற்றுதிரு
 சிவையாகத் தலைப்பில் ஒவ்வொரு செய்யுள் வரைந்து பின்னர்க்
 குறித்த விஷயங்களை யெழுதுவது வழக்கம். அவற்றள் ஒரு செய்
 யுள் வருமாறு "முன்னமே நம்மையாண்ட முத்தனாஞ் சகனையன்
 றிப், பின்னையாருள்ளா ரிந்தப்பெருங்கடற் புலியிற்கீழ்மே, லன்னவ
 னடியே தஞ்சமென்னயா மடைவேமானான்' மன்னியலின்ப வீட்
 டில் வாழ்வது திண்ணந்தானே" எனவரும். மற்றும் பலவுள.
 இவை இம்மரபிலுள்ள சாதுக்களுக்கும் அன்பாசனக்குத் தெரியாத
 தன்று. இங்ஙனம் மேற்கூறிய சுவாமிகள் எழுதுதலை யறிந்த
 தாமும் ஸ்ரீமுத்தானந்த தேசிகரீதிய துதிருபமாக இந்நூலின்
 மூன்றாவது முதல் பன்னிரண்டாவது வரையுள்ள பத்துச் செய்
 யுட்கள் உறிஞர். பின்னர் அதுகாரணமாக ஒவ்வொரு காலங்
 களில் தமக்குத் தோன்றிய வதுபவங்களை அப்போதப்போது கவி
 தனாக்கிச் சுமார் ஐந்தாறு மாசங்கனானபின் அவற்றைக் கூட்டிப்
 பாரக்குமிடத்த நூற்றைம்பது கவிஞர்க்கு மேலாயின. அப்பால்
 அவற்றைக்கொண்டு சென்று தமது ஆசிரியராகிய ஸ்ரீமுத்தானந்த
 சுவாமிகளது திருவடியில் வைத்துவணங்க, அப்பாக்களின் கருத்
 தங்களைத் தம்மோடு சுவாசியாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி அன்னாமலைச் சுவா

மிகஞ்ச் தாமும் உய்த்துணர்ந்த அவ்வொவ்வொரு பாக்களும்
கோரகவாவது பரம்பரையாகவாவது ஆணந்த சொருபமாகிய ஆத்
துமாவையே விளக்குந் தன்மையையறிந்து இப்பாக்களை ஓர்
துலாகவி அதற்கு ஆத்தமானந்தவிளக்கமெனக் காணப்பெயரிட்
டக்கொண்டு வருகவென்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ்வாறே இவ்வாசிரியர்
அப்பாக்களின் பொருளுரைக்கங்களை ஒருவாறதுசரித்துப் பிரிக்கு
மிடத்து ஒன்பது வகையாகப் பிரிவுபட்டமையால் அவ்வொன்
பதிற்கும் மேற்புறிய முறையே ஞானசாதனமுதல் உறுவதுகூறல்
வரையுள்ள பெயர்களைக் கற்பித்துச் சாதனவியலிற் குறைவுபட்
டிருக்கின்ற உறுப்புகளைச் சில கவிகள் சொல்லி நிரப்பி இக்குரு
மூர்த்தியைத் துரியவாச்சிரமத்தின்பொருட்டு அடைகற்கு முன்
னரே வாக்கியோபதேசத்தாலும், காந்திரசிரவணத்தாலும் முறை
யேயடையப்பட்ட திருப்போரூர் ஸ்ரீசிதம்பராதேசிகர், சோழவர்
தான் ஸ்ரீசிவப்பிரகாசாதேசிகர் ஆகிய இவர்களின் தோத்திரப் பாக்
களை வியற்றி முறையே முன்னவைத்து நூலின் சுற்றில் வாழ்த்துக்கவி
யொன்றமைத்து நூற்றெழுபது பாக்களைப் பூர்த்திசெய்து ஆத்த
மானந்த விளக்கம் எனப் பெயர்வரைந்தனர். அக்காலத்தில்
இவற்றையெல்லாம் இவ்வாசிரியரால் அறிந்த எனது பிரேரணை
யால் முத்துக்குமாரபுரம் மக-நா-ந-ஸ்ரீ மு. சு. சி. ஆ. சுப்பாரெட்டியா
வர்க்கச்செய்த பொருளுதவியைக்கொண்டு இந்நூல்முதல் 1910வது
வருஷத்தில் அச்சிட்டிடு கொல்லம் 1086-ம் ஆண்டு சித்திரை மீனாட்சி
பட்டிமடத்தில் நடந்த ஸ்ரீமத்சங்கராசாரிய சுவாமிகன் ஐயத்திமகோற்
சுவத்தில் ஸ்ரீமத்முத்தானந்த சுவாமிகன், ஸ்ரீமத் அண்ணாமலைச் சுவா
மிகன் முன்னிலையில் சாதுக்களுட அன்பர்களும் நிறைந்த சபையில்
பொன்மயபுரம் மக-நா-ந-ஸ்ரீ இலக்கணமுத்துக்கவிராயரவர்கள்,
சேற்றார் கணபதிச் சுவிராயரவர்கள் ஆகிய இருவர்களாலும் அரங்
கேற்றி வெளியிடப்பட்டது.

அப்பால் நூலாசிரியர் திருப்புடைமருதூரில் வசிக்குங்கால் தென்னாத்திரைபண்ணி அவ்விடத்திற்கு வந்த வடமதுரை ஸ்ரீ சன்னியாசுசுவாமிகள் இந்நூற்கருத்தை முற்றுஞ் சிவவணஞ்செய்து மிகுந்த வியப்படைந்து இக்காலத்திலேயே (சுவாமிகள் காலத்திலேயே) இதற்கு உரையெழுதி முடித்து விடவேண்டும். இல்லையானால் பொருள்கள் மாறுபட்டுப் போமென்று பலகாற் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கி 1095-ம் ஆ தமது மாணக்கராகிய முன்னர் செனமல்லுக்கவுண்டரவர்களால் அக்கன்னியடிச்சுவாமிகள் கேட்டுக் கொண்டபடியே பதமும், பொழிப்பும், கருத்தும் என்று உறுதின்ற முவகையுரையுஞ் செய்வித்துத் தாமே பரிசோதித்துச் சிற்பில பாக் கருகரு உதாரணத்தோடு விசேடவுகையுமெழுதி அவ்வாத்துமா னந்த வினக்கவுரையைப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித பிரஹ்மஸ்ரீ சிவா னந்த சுவாமிகளிடங்காட்ட அவர்கள் இவ்வாசிரியரையும் கூட வைத்துக்கொண்டு முற்றும் பரிசோதித்துச் சிறப்புக்கவியுங் கொடு த்துக் காண்டுகையுரைமென்று சிறப்புப் பெயரிட்டு வழங்கச் செய்தார்கள். முற்றும் பரிசோதித்திருக்கிறார்களென்பது அவர்கள் கூறிய உரைச்சிறப்பு முன்னாவது கவியால் நன்குவிளங்கும்.

அப்பால் நூலாசிரியர் அரிகேசனல்லூரில் வசிக்குங்கால் 1098ம் ஆ பங்குனி மாதத்தில் அரிகேசனல்லூர் இயலிசை உபயபாரதிமுத்துச் சுப்பையரவர்கள், பிரஹ்மஸ்ரீ ஹரிஹர ஐயரவர்கள், மஹா-நா-ஸ்ரீ பிரமநாயகம்பிள்ளையவர்கள், வீரவனல்லூர் மஹா-நா-ஸ்ரீ வை. சு. ந. சுப்பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள் ஆகிய இவ்வுத்தமர்களுக்கு இந்நூலை அச்சிட்டு முடிக்கவேண்டுமென்று மிகுந்த விருப்பமுள தாய்த் தாங்களே பொருள் யாசிக்கத்துணிந்து நூலாசிரியரைச் சாக்ஷிமாத்திரமாகச் சகாயத்திற்கு வரவேண்டுமென்று உடமபடுத் திக்கொண்டு அவ்விடங்களில் யாசித்தது சுமார் ரூபா இந்நூறும்,

நூலாசிரியர்வர்கள் உத்தரவின் படியானும் முன்னர் சென்மல்லக் கவுண்டரவர்களாகத் துற்றுக்குடி, முதலிய இடங்களில் யாசித்தது சுமார் ரூபா இருநூறும் ஆக ரூபா நானூற்றால் இந்நூல் பாணையங்கோட்டை பிரிண்டிங்காபீசில் என்னால் புருப்பார் த்து அச்சிடப்பட்டது.

இந்நூலின் விஷயமாக ஓர் வியப்புத் தோன்றுகின்றது. அஃதி யாதெனில் இந்நூலுக் குரையெழுதி சுமார் நாலேந்து வருடங்க ளாயின. இதுவரையும் இந்நூலிலுள்ள இரண்டொரு செய்யுட் களைத் தவிர மற்றவைகளுக்கு மேற்கோள் காட்டவில்லை. இந்நூல் அச்சாகுங்காலமாகிய 1099-ள ஐப்பசிமீ முதல் நூலாசிரியர் பஞ்சதசி யென்னும் வேதாந்த சாஸ்திர ஆராய் ச்சி பண்ணியதன் மேல் மேற்கூறிய கவிகளுக்கு உதாரணங் களை மேற்படி பஞ்சதசி முதலிய சிற்சில சாஸ்திரங்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர் ஆகவே அவ்வுதாரணங்கள் முன் பார்க்காததாக இருந்து தற்காலப் பார்வையால் விளங்கினதாகத் தோற்றுகிறது. அவ்வாறின்றி முன்னமே தெரிந்திருக்குமானால் உரையெழுதிய முதற்காலத்திலேயே எடுத்துக்காட்டியிருக்கக்கூடும். அங்ஙனமில்லாமையால் தற்காலமே தெரிந்திருக்கிறது. பெரும் பாலும் பஞ்சதசியே உதாரணமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு நூல் பார்க்காதிருக்கவும் அந்நூலிலுள்ள அருமையான அருததங்க ளெல்லாம் அக்கவிகளில் பெரும்பாலும் நிறைந்திருக்கின்றன. இதுவே இங்கு எனது மனத்திற்குன்றிய வியப்புக்குக் காரண மாம்.

பொருளுதவி பண்ணினோர் பெயரும் தொகையும் இதை யடுத்தச் சேர்க்கப்பட்ட தலோபகார பத்திரத்தாலறியப்படும்.

இங்ஙனம்,

வி. வீரவாதுபிள்ளை,

வீரபாண்டியபுரம்,

சிவமயம்

நூற்சிறப்புக்கவி

அரிமழம் பிரஹ்ம ஸ்ரீ சிவானந்த சுவாமிகளியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நேடிலடியா சிரிய விருத்தம்

சொல்லாருஞ் சிருங்கைவளர் துறவியர்கோன் பதமலரே
குடுந்து யோ
னெல்லாருந் தனைப்போல விற்பமாக் கடலாட விரிய
சொல்லா ிற்
கல்லாரு மனமுநனி கசிந்துருக வருள்புரிவோன் காம
மாதி ப்
பொல்லாத குணங்கடனை யடைந்தவர்பாற் புகாதுகொலை
புரியும் வீரன் (க)

வந்தோநா மிவன்றிருமுன் மனமதைக்கான் கிலமின்ப
வாரியா னோ
மந்தோவிக் 'நாளளவு மண்ணவிவன் றனையடையா தாயு
னித்தோ ளு
சிந்தோதா னிவன்கருனைக் குவமான மிலையினியாஞ் செய்வ
தென் னே

தந்தோமென் தேயிவன்றாள் பாடியா டிடுவமெனத் தக்கோ
ரெல்லாம் (உ)

சந்ததமும் புகழ்ந்ஹபணி தன்மையினாள் சந்திரனேர் வத
னத் தோக் கு
மந்தநகை யான்மறையீ றொளிர்வசனம் வழங்கியன்பர்
மனத்துணின்ற
வந்தகா ரந்தொலைத்தவ் வானந்தப் பேரொளியே யாக்கி
யாள் வே
னெந்தமா ருயிராளு னிலங்குமுத்தா னந்தனென்போ
னினையில் வள்ளல் (ஈ)

அன்னவன்பொன் னடிசூடு மாத்துமா நந்தனெனு மற
வோன் பா ரு
மின்னலொழிந் தானந்த விடெய்த நான்மறையி னீறு
சொன் ன
பன்னருநற் பொருளையெலா னன்காய்ந்து பகர்ந்தனன்றன்
பெயராலோர் துல்
சொன்னலும், பொருணலும் துலங்கவிண்ணோர் சிறந்
துளங்ககச் சுகமாய் மாதோ (அ)

சிவஞானபுரம்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ இலக்கணமுத்துக் கவிராயரவர்களியற்றிய

அறுகீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கடுமனவன் சுறவொன்றோ பிறவுமுறைந் தருந்துயரங்
காட்டும் பொல்லாக்
கொடும்பவசா காத்திடைவீழ்ந் துழன்றுதுறை யறியாது
குலைவோர்க் கம்மா
நெடுங்கதியாக் கரைசேய்த்தன் றணித்தாமற் றதற்கேகு
நெறியீ தாமெ ன்
றடுமயற்கச் சளமெழிக்கு மொளியாநன் மொழியாங்காக்
கணிபெற் றோங்க (க)

புலமலியான் மரந்த விளக்கமெனப் புகலுமியற் புணை
யொன் றிந் கத்
தலமலியச் செய்தளித்தான் விராகமுப ரதியிரண்டுந் தழுவ
வாய்ந் த
வலமலிஞா னம்படைத்துச் சிவவேடப் பெரவிவுமுள மாறா
வுண் டை
நலமுமலி தவனான்மா நந்தனெனப் புவிபுகழ்நன் னுமன்
மாதோ (உ)

இராஜவல்விபுரம் என்று வழங்கிவருஞ் செப்பறை
மகா-ரா-ஜ-ஸ்ரீ சங்காசகப்பிரமணியபிள்ளையவர்க ளியற்றிய

நீலமண்டில ஆசிரியப்பா

பூமக னுதற்கொரு வாமநற் நிலகமா	ய்
நாமகள் வளர்வுறு சேமநல் லாங்கா	ய்
வாதவூரடிகள் னீதமெய் வாக்கா	ற்
பழம்பதி யென்ன விளம்பிடப் பெற்றதாய்	ப்
பொலிதரு பாண்டிப் புண்ணிய நாட்டினி	ன்
மலிவள நெல்லையின் வடகீழ் பாலி	ற்
காவத மைந்தினின் மேவுறு மகூத	ய
பட்டினத் தின்கட் பட்டினத் தடி	க
ளெனத்தற வியல்பு மனததினு முடைத்தா	ய்
வதிதரு முத்தானந்தனவண் சீடரு	ட்
கதிதரு ஞான கனகா விறுதியா	ப்
பலபல வுணர்ந்த டலகிலாப் புகழோ	ன்
ஆததுமாநநன் ஆத்துமாநந்	த
விளக்கமென் றொருநா லுளக்கஞ்ச மத	னி
லேற்றியிவ் வுலகி ஓற்றிசை யிருளு	ம்
நீக்கின னம்ம நிகழ்ச்சியீ தோர்ந்	து
பாக்கிய மனைத்தும் பயிலுமெட் டயபுர	ங்
குலாவிய முத்துக் குமார புரத்தி	னி
னிலாவிய ரெட்டிமார் நிலைமா புதித்	த
ஆண்டுவே டனைய னீண்டதொல் விசை	ய

னற்குண மோருரு நண்ணியிவ் வுலகி	ம்
புக்கது போன்றவோர் புருடனே யாத	வி
னெப்பய லெவருமில் சுப்பய வாண்ட	கை
தவறிவிந் தூலின் புவரிசு முல	கு
புகர்தொன்ஈறின்ற் நுகர்வுறக் கரு	தி
எழுதா வெழுத்தினில் விழுமிதா வெழு	தி
யுதவினை கைம்மா மெதுவிதற் குள	தே

வண்ணர்பேட்டை

வேள்ளைக்கோவில் கர்ணம் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ சோணாசலம்

பிள்ளை யவர்களியற்றிய

நிலைமண்டல ஜூசிரியப்பா

திருந்திய வேதச் சிரப்பொரு ளதனை	-- ப்
பொருந்தியின் புறமுயல் புண்ணியர்க் ருதவி	யா
யமைத்த விவேக மாதிய வுறுப்பு	ள
சாதன நிலைபய னடைந்தார் தன்மையு	ம்
பொய்வே டமுமடம் பெய்யவி வேகமு	ம்
இறந்த தெய்துவ தற்கொங் கியலு	ந்
தறவுறு வரர்க்குத் தூய்மை பொருந்	த
வுற்ற துரைத்தலு முறுவது கூற	து
மொன்பா னியலா வுலமத் துட	னே
செந்தமிழ்ச் செய்யுளிற் சீர்பெறத் தெரிந்தி	ந்

கந்தமி லாத்துமா நந்த விளக்	க
மெனப்பெய ரீந்துமுத் தானந்த னிரு	தா
ளகத்தினி லமைத்துவா ழாத்துமா நந்த	ன்
கூறிய னாலினைக் குறைவற வோர்ந்	து
தேறிய சாதன சிலரொந் நாளு	ம்
அத்து விதமா மமலவா னந்	த
சித்தின் மயமாத் திதியுற றிண்ண	மே

மகா-ஈ-ஈ-ஹ்ரீ நெ. வேலாயுதம் பிள்ளையவர்களியற்றிய
 பதினாறு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

உலககெலார் தானு யோங்கிய வாத்து மாநந்த விளக்க நல்
 லறிஞ
 ருளங்களில் விளங்கி யவர்களுந் தன்போ லுயர்ப்பத மடைகு
 வான் கருணை
 இலகவே யாத்து மாநந்த விளக்க மென்னவோர் னாலியற்
 றினனா
 வீசனே யுருமுன் ருய்க்குரு வடிவா யெழுந்தருள் சிதம்பா
 சுவாமி
 விலகலி லருள்கூர் சிவப்பிரகாச வித்தகன் விமலதே சிக
 னாய்
 மேம்படு முத்தா னந்தனின் னவர்கண்மெய்மைப விளக்
 கிட வுணர்ந் து

கைமார் கருவிப் பகையெலாம் கடந்து காவிரி நகை
மணி மேற்
கவினுற விளங்கு மாத்துமா னந்த நென்னுமோர் கருணை
மாதவ னே

சிவமயம்

உரைச்சிறப்புக்கவி

அரிமழம் பிரஹ்மஜீ சிவானந்த சுவாமிகளியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்

பேரருஞ் சிருங்கைவளர் தேசிகமா மணிபதமே சென்னி
ஞ் ம்

பேரரு முத்தானத் தக்கருணைப் பெருங்கடலிற் பிறங்குவா
ன்

காரரு மெய்ஞ்ஞானி பாத்துமா னந்தனவி னல்ல நூற்கு க்
காரரும் பொழின் முன்னாச் சென்மல்லுக் கவிஞனுரை
கழறினா னே (க)

கழறிபதன் காரணந்தர்க் காதிசுற்றுத் தனைமதிக்கக் களன்க
டோறு

முழறி யுண்மை யறியாது விடயமதி லுளம்விழ்த்தி யுழலி
லென்னு ன்

சுழலுமன மடங்கியுண்மைச் சுதழுலே நலநின்று கொரு
 பந்தோ யு
 மழகுறுந், வடமதுரைக் கள்ளியடி. யடிகள் செய்த வாணை
 தா னே (உ)

துலுமுரை யுந்தாமே துவன்றவர்தம் பெருமையினை நோர்க்
 குவோர்க் கு
 மேலுமேலும் விபக்க விளக்குமெனில் யாழ்முரைத்தன் மிகை
 பேயன் றோ
 ஆலுமா னவராத்து மாநந்த னாலொருரை யுமைந்து நிற்
 ம ல்
 பாலுடன்றேன் கலந்துநிற்கும் பண்பாகும் பண்டிதர் சேர்
 பண்பு மா மே (ஈ)

அரிசேச னல்லூர்

பிரஹ்மஜீ பு. வ. முத்துச்சுப்பபாரதி புலர்களியற்றிய

என்சீக்கிழ நெடி. லடியாசிரிய விநீத்தம்

உளக்கசடு களைக்கி முத்தானந்த னுபதேச வமுதருத்தி
 பெயரளிர்ஞா னத் தை
 முளைக்கவைத்த பெருமைபிபந் தான்மா நந்தன் முமுசுஷு
 னப் பிபதிக்க முத்தர் மோகி

துளக்கியுவப் புறத்தமிழின் செய்யுளாகச் சொல்லியவான்
 மாநந்த விளக்க நூற்குக்
 கனக்கமற வியாக்கியான முரைத்தான் முள்ளூர்க் கலை
 ஞானி செனமல்லுக் கவிஞன் மாதோ

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ கந்தசாயியாரவர்களியற்றிய

நிலைமண்டில ஜூசிரியப்பா

பைங்காற் கொன்றையுஞ் செங்கால் வெட்சியு	ஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுங் கோடலும் பகன்றையு	ம்
பாசிலைக் குளவியு மாசில்செவ் வந்தியு	ம்
மயிலையு மௌவலும் பயில்பூந் தர்ழையு	ந்
ஞாவமு நாவமுந் ஞாலுடை யதிரலு	ம்
நந்தியுஞ் செயலையுஞ் சந்துமல் விகையு	ம்
சித்திரக் கைவினை வித்தகர் தமனா	ன்
மெய்த்திறம் விளக்கிய வ்யத்தனார் வோ	டு
நன்னிறக் கிழியிற் பன்னிறக் குழம்பி	ன்
பொறித்த வெழினியை நெறிப்பட விரித்தெ	ன்
பன்மலர் துறுத்த நன்மலர்த் துடவைஞ	ழ்
பூசற் பொலிமகண் மேவித் திகழு	ந்
கோவிற் பதியுறு சேவற் கொடியு	டை
புண்ணியன் றந்தையாந் கண்ணுதற் பானெ	ன
மண்ணுள மாந்தர் கண்ணு முயர்வு	று
முத்தா னந்தன் கொத்தார் மலர்பு	னை

சேவடி படருந் தாவறு முளத்த	ன்
உலகு மதனிடை நிலவிய பொருளு	ங்
கான்முயற் கொம்பும் வான்முக முளரியு	ங்
கயிற்றிடை யாவு மயிற்றலை யுறீஇ	ய
கட்டையிற் கள்வனும் வட்டைசெல் லுநரு	க்
கூசாபூமியின் மாசறத் தோன்	று
முராத்துனைத் தேருங் கராத்துறு மலைசே	ர்
முாளிடை யுற்றுத் திரளொளி வீசு	ம்
வெண்பொனும் போலப் பண்பில்பொய் யா	மென
துனெறி யானு மோனமா ருறுவ	ர்
திருந்திய நுனித்துணர் பொருந்துமாற் றுனு	ங்
கண்ணிக் கண்ணி நண்ணுமெய்த் துறவி	ற்
சென்றவன் புலனை வென்றவன் கந்த	ழி
யுற்றவ னதனைப் பற்றெனப் பற்றி	ய
வேதுவி னுலே கோதிலா வுறுவ	ர்
ஆத்துமா நந்தனென் றேத்திய பெயரா	ன்
என்னையு நண்பனா முன்னிய புனித	ன்
இம்பரின் மேவுஞ் செம்பொருட் செல்வ	ன்
ஆதவி னுற்றான் காதவி னுல	டை
செப்புதற் கரிய வப்பிரதி பந்த	
சமாசத் துடன்வரு மபரோக்ஷ சாக்ஷா	த்
காரஞா னத்தினை வராமுற் றடைந்	த
மக்களு மடைந்து தக்கவின் புற	வே

சீர்த்தியுற் றிலகு மாத்துமா நந்
 விளக்கமென் றோருநா றுளக்கறச் செய்தான்
 அன்னவன் கண்ட நன்னர்மெய் யிழைக்கு
 தெளிவுரை யொன்று வெளிவர வேண்டிமெ
 றுன்னுநர்க் குதவு நன்னியேய் கொடையுடை
 கள்ளி யடியுறாந் தெள்ளிய முனிவன்
 ஐணைதந் தருளத் தரணுவினடி தொழும்
 மனநல னுடைய செனமலுக் கொடன
 காண்டிகை யுறுப்பின் மாண்புரை யியற்றின
 இந்நிலம் புகழவஃ தென்றும்வா ழியவெ

சேற்றூர்

மஹா-ரா-மூத் அபிஷேககந்தரத்தேவரவர்க ளியற்றிய

அறுசீர்க்கழ் நெடிலடியாசிரிய விருத்தம் .

முத்தாநந் தப்பெருமான் நனைப்பரிவாற் பூசித்து முதல்
 வா ... சிவன்
 முத்தாநந் தற்கரிய மூர்த்தியே மெய்ப்பொருளே முவரக்
 கண் ணி
 யத்தாநந்தப்பிரஹ்ம நீயென்னவுபுகேசித் தாளாக்கொண்ட
 வத்தாநந் தாவொளியே யென்றுதினந் தோத்திரஞ்செய்
 யமல ஞானி (க)

ஆத்துமா நந்தனென்பான் தன்பெயரா னாவியற்றியனுக்
கட் கேநீங்

காத் * துமா நந்தவளித் தானதனு னோர்கவிகற் றறிக்
தோர் பங் த

நீத்துமா நந்தமுரு வின் பமெனத் தேர்ந்திடுவார் நிலத்தோ
ரெல் லா

மேத்துமா நந்தவடி வின் விழைவ னாற்செய்த வந்த னுற்கு
(உ)

சிறப்புறுமுள் னூர்வளருஞ் செனமல்லுக் கவிஞனெனத்
திகழுஞ் செம்மல்

மறப்பறவே யிலக்கணமு மிலக்கியமுற் தருக்கமுதல் வயங்
கக் கற்ற

திறப்படுவித் துவத்தனத்தான் மேற்கோள்கள் பலகாட்டிச்
சிறிதுஞ் சங்கை

பறப்புரையி லுரையிரித்தா னதன்பெருமை வுரையறுத்
திங் கறையப் பாற்றோ (ங)

* த-வருத்தத்தைத் தருகின்ற வெணப் பொருள்படும்

நூல் உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கர் அரிகேச னல்லூர் பிரஹ்மஜீ

M. ஹரிஹர ஔவரவர்கள் இயற்றிய

கோச்சகக் கலிப்பா.

சீராரு நான்மறையுஞ் செம்முளரி யுரைபவனு ன்

காராருந் திருமேனிக் கடவுளும்போற் றெடுப்பநித ம

வாராரு நகிற்கயற்கண் மங்கையிரு விழிகளிப் ப
வாராரு மிரசதத்தா விபன்றசபை யினினடிப்போ ன் (க)

எட்டெட்டு விளையாட வினிதுமெழந் தியற்றிய தை
நெட்டுற்ற வரைகளுநன் னீர்களுநின் தறிவிக்கு ம்
மட்டுற்ற மலர்ப்பொழிவின் வளம்வயலின் வளமலியு ம்
முட்டற்ற மொழிப்புலவர் முத்தமிழ்ச்சங் கம்முழங்கும் (உ)

பாண்டியனாட் டினிலரிகைப் பதியதனி லொளிர்மடத் தே
காண்டகைய கருணையொரா காரமுற்ற தெனக்கதிப்போ ன்

சேண்டருநாட் டினர்பதமுஞ் சீரியதன் நெனமதித்து ப்
பூண்டதுற வினன்பூதி பொலிதிரிபுண் டாறுதலான் (ங)

கண்பெற்ற நெற்றியினன் கறைபெற்ற கண்டத்த ன்
பெண்பெற்ற பாகத்தன் பிறைபெற்ற செஞ்சடி ன்
வெண்பெற்ற லூர்தியினன் விரைபெற்ற கொன்றையின ன்
மண்பெற்ற புன்சமய மருணீக்க மனங்கொண்டு (ச)

சங்கரன்கங் காளன்னூர்ச் சடிதானே மானிடனாய் ச்
சங்கரப்பேர்ப் புங்கவனாய்த் தாணிதனிற் சன்மித்து ப்
பொங்கியபுன் சமயவிருள் போகவறு சமயவொ ளி
பெங்கும்வியா பித்துநிலைத் திலகவெழு ஞானவெல்லோ ன் (ஊ)

காதார்த் கருவிழியார் காமமெனுங்கண்ணிப் டா
வேதார்திவேதாவும் வெள்ளைநிறத் தியுமாகு ம்
போதார்த மின்னைவினை போற்றமண்ட னமிசிர னை
வாதால்வென் றுயர்சிருங்கை வண் பதியிற் சாரதைக்கு (க)

பிடமொன்று நிறுவியிந்தப் பேருலகிற் சகற்குருவாம்
பிடுகெழு பெயர்பெற்ற போருளா என்பத மே
குடுமுடி யினன்றோற்றந் துடைக்குமுயர் வேதார்த
வீடில்கடற் குளித்தழியா விற்பமுத்தந் கண்டெடுத்
தோன் (எ)

தான்கண்ட விற்புலகந் தான்காணக் கருணையொடு
வான்கொண்ட லெனப்பொழிவோன் வாகுணன்முத் தா
னந்தன்
தேன்கொண்ட தாமரையின் செவ்வியநன் மலரடிகள்
ஊன்கொண்ட வுயிர்க்கமுதா வுளங்கொண்டு *சாண்டைந்து
(அ)

தினம்போற்றி வேதத்தின் சிரப்பொருளைச் சிரவணித் தே
அனம்போன்மற் றதன்பொருளை யாசகற்றிச் சிந்தித் து
மனம்போலும் புலன்வசமா வரத்தெளிந்து புதைத்துளதன்
றனம் போற்றோன்றிய விற்ப சாகாததின் முழ்கினோன்(க)

ஆத்துமா நந்தன்மற் கத்துவிதப் பொருளுரைத் த
சாத்துவிகன் றோத்திரமாய்ச் சாற்றவிரைம் பாவத னு

* சாண் - புகலிடம்

லாத்துமலி சாரணையி னன்றெழுந்த வதுபூ தி
பூத்த தமிழ்ப் பாக்கள் புல புதன்றாகான் பாற்காட்ட 50

கண்டனைத்துப் பாக்களினுட் கருத்தனைத்து நுனித்து
னார்ந்து
உண்டுகொன்மற் றிவைக்குரைப்ப வுவுமையென வுண்
மகிழ்ந்து
கண்டுமொழிக் குருவிவற்றைக் காரணப்பேர் னுலாக்கி ட்
கொண்டுவா வென்றானை கொடுக்கமறை மொழியாக (46)

அந்தமொழி யகங்கொண்டாக் காறெடுமுன் றியலாக்கி ட்
செந்தமிழ்ப்பா சிலசேர்த்துச் சேவபாச் சேர்க்கையினை
மந்தமுழு கூடாக்களுமுண் மகிழ்ந்தறியச் சாதனமாய்ச்
சந்தமறை யீறறிந்தோர் தங்களுள் மின்புறவே (47)

இயற்றியவந் துலறிவோர்க் கீறிலின்ப மீவதுவாய்
மபற்றியிர மகற்றுவதாய் மணியிளக்கின் வயக்குதலா
லியற்றிருப்பே ரிட்டனனான் மாநந்த விளக்கமென
வயற்றனடி யவர்களுன்னத் தார்த்தியும்பூர்த் தியையுறவே
[48]

அந்நூலை யவனியுளா ரனைவோரு மறிந்தவித் தை
துன்னாமற் கடத்தேறத் தோற்றஞ்செய் திடவெண்ணி
பொன்னேரும் பூமபொழில்கள் பொலியுமுத்துக் குமாபுர
மன்னுஞ்சப் பையமேலோன் மகிழ்ந்தச்சிற்பதிப்பித்தான் 51

தனக்குவமை யிற்சார்ந்தற் சார்ந்துதமிழ் பயின்றேழு
 னெனக்கினிய நண்பன்முள்ளூர் எழிற்கவுண்டர் குலதில
 கன்

கனக்குழலார் முதன்முன்று காமமுங்கண் காணாதான்
 மனக்குவகை யுறக்கற்ற மாண்வேதார் தக்கலைஞன் [கடு]

தனமல்ல தனமுலகிற் த்வம் போலத் தக்கதென்று
 முனநல்ல குரவனுரை யுயர்தமிழ்நா லுட்கருத்தைக்
 கனமுள்ள முன்றுறுப்பிற் காண்டிகைபு ரையின் விளக்கிச்
 செனமல்லு சகமுமுதுஞ் செறிபுகழ்பெற் றனன்மன்றே
 [கக]

ஆத்துமாநந்த விளக்கம்

விஷய அட்டவணை

வரிசை நிக்.	விஷயம்	பக்கம்	செய்யுளின் சங்கியை
	மங்கலம்	க	க
	குருவணக்கம்	உ	கக
	அறுபாதம்	உய	க
க	ஞானசாதனவியல்	...	...
	க. விவேகம்	உஉ	க
	உ. வீராகம்	கௌ	க
	க. சமாதிஷ்ட்சம்பத்தி		
	க. சமம்	கஅ	க
	உ. தமம்	சௌ	க
	க. விடல்	கௌ	க
	ச. சகித்தல்	கௌ	க
	க. சமாதானம்	கௌ	ச
	க. சிரத்தை	கய	க
	ச முமுக்ஷுத்துவம்	கஉ	உக
உ	நிலையியல்	கக	உச
க	பயனியல்	ககஉ	க
ச	அடைந்தாரியல்	ககக	க
க	பொய்வேடவொழியியல்	ககஉ	க
க	அவிவேகியியல்	ககக	ய
க	இரங்கலியல்	கௌ	க
அ	உற்றதுரைத்தலியல்	கஅஉ	உக
க	உறுவதுகூறலியல்	உகச	உக
	வாழ்த்து	உகக	க
	பாட்டு முதற் குறிப்பு	உகக	ச

சீவமயம்

ஆத்துமா நந்த விளக்கம்

மூலமும் உரையும்

[மங்கலம்]

[கலிவந்தம்]

யாவும் தோன்றி யிருந்தழி வற்றி	டு
மேவன் பாலவ் வினையில்க ணேசனா	ந்
தேவ தேவ னென்சிறற்றி வள்ள	மு
மேவி நின்று விளம்புவன் மெய்யை	யே

இதன் பதப்பொருள். யாவும் - [சாசாப்பிரபஞ்சங்கள்] எல்லாம், எவன்பால் - எவனிடத்தில், தோன்றிஇருத்த அழிவு உற்றிமே - உண்டாகி நிலபெற்று காசத்தை யடையுமோ, அ இனையில் - அந்த வொப்பற்ற, கணேசன் ஆம் - விகாயகக் கடவுளாகிய, தேவ தேவன் - தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனுனவன், என் சிறற்றிவு உள்ளமும் - எனது கிஞ்சிஞ்ஞ அந்தக் காணத்திலும், மேவிநின்று - [பெருங் கருணையினால்] விருப்பமுற்றிருத்த, மெய்யை விளம்புவன் - ஆன்ம சொருபத்தின் உண்மையை அறிவிப்பன். என்றவாறு,

பொழிப்புரை. சாசாப்பிரபஞ்சகைகெல்லாம் எவனிடத்தில் உண்டாகி நிலபெற்று காசத்தை யடையுமோ அந்த வொப்பற்ற விகாயகக் கடவுளாகிய தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனுனவன் எனது கிஞ்ஞ

செஞ்சு அத்தக்காணத்திலும் பெருங் கருணையால் விருப்பமுற்றிருந்து ஆன்ம சொரூபத்தின் உண்மையை அறிவிப்பன். ஏ—று.

சூர்த்தரை. விராயகப் பெருமான் என்னுடைய இருதயத்தில் விளங்கிவின்று உண்மை ஞானத்தை அறிவிப்பன், என்பதாம்.

[குரு வணக்கம்]

[சிதம்பர சுவாமிகள்]

விருத்தம்

க. மனம்வேறு வத்துவினு மென்ப அறிபா ரதன்று வாகி
யத்து ந்
துனுமொலி யாதியி னென்றுந் தோயாத வதன்வடிவந்
தோடமின் றி
யனுபவமா மெனிலதுவத் தனுபவமா மதனாலென் றறைந்
தான் ஞா ன
தினகரஞ யமாபுரி விளங்கு சிதம் பாகுருவென் சிந்தை
யானே (க)

இ-ள். அறிபார் - [சுருதிக்கு சுவானுபவங்களால்] உணராதவர்
கள், மனம் - அத்தக்காணத்தை, வத்துவினும் - பிரஹ்மத்தினும், வேறு
என்பவர் - அந்நிபமென்று சொல்லுவார்கள், அது அன்று - அப்படி
யல்ல [எதனாலெனின்], வாகியத்தம் - [உள்ளிலும்]? வெளியிலும்,
துனும் ஒலியாதியின் - பொருத்தமின்ற சந்தாதி விஷயங்களில்,
ஒன்றும் தோயாத - ஒன்றையுமடைபாத, அதன் வடிவம் - அவ்வந்தக்
காணத்தின் சொரூபமானது, தோடமின்றி-சந்தேகமில்லாமல், அனு
பவம் ஆம் எனில் - [ஒருவனுக்கு] அதுபவமானுமால், அது - அவ்
வதுபவம், வத்து அதுபவம்[ர]ஆம் - பிரஹ்மாதபவமேயாம், அதனால்

என்று - அக்காணத்தினால், [பிரஹ்மத்தினும் அந்த மனத்தை அந்நியமென்று சொல்வது உண்மையல்ல] என்று, அறைந்தான் - [எனக்கு] உபதேசித்தவராகிய, ஞானதீனகரனும் - ஞானசூரியனாகி, அமரபுரி விளக்கு - திருப்போரூரின் கண்ணே பிரகாசித்தின்று, சிதம்பரகுரு - சிதம்பரதேசிகர், என் சித்தையான் - என்னுடைய இருதயமே கோவிலாக வாழ்வாராக, எ-று.

பொ-ணா. குருதிருருசுவாதுமவர்களா லுணராதவர்கள் அந்தக் காணத்தைப் பிரஹ்மத்தினும் அந்நியமென்று சொல்வார்கள் அப்படியல்ல எதனாலெனில் உன்னிலும், வெளியிலும் பொருத்தின்று சந்தாதி விஷயங்களில் ஒன்றையுமடையாத அவ்வந்தக்காணத்தின் சொருபமானது சந்தேகமில்லாமல் ஒருவனுக்கு அநுபவமாகுமானால் அவ்வநுபவம் பிரஹ்மானுபவமேயாம் அக்காணத்தினால் பிரஹ்மத்தினும் அவ்வந்தக்காணத்தை அந்நியமென்று சொல்வது உண்மையல்ல வென்று எனக்குபதேசித்தவராகிய ஞானசூரியனாகித் திருப்போரூரின் கண்ணே பிரகாசித்தின்று சிதம்பர தேசிகர் என்னுடைய இருதயமே கோவிலாக வாழ்வாராக, எ-று.

அநுபவமே என்பதின் தேற்றிகாரம் விவரித்தாம் குருக்கள அறைந்தான் என்பது வினையாலுணையும் பெயர் உபதேசித்தவராகிய என்னுள் குறிப்புப் பெயரொச்சம் சிதம்பர தேசிகர் என்னும் பெயர் கொண்டது ஞானத்தக்குச் சாதனமாகிய ருணங்களை ஞானமென்றும் போல பிரஹ்மானுபவத்திற்குச் சாதனமாகிய அருவமனத்தின் அநுபவத்தைப் பிரஹ்மானுபவம் என்றும்.

க-ணா. சிதம்பர தேசிகர் என் சித்தையே கோவிலாக வாழ்வாராக, எ-ம். (3)

[வேண்பா]

2. இன்னம் கருவா யிடாவழிபோ ருரிநைவா
முன்னம் கருவாய் மொழிந்தனையே-என்னுழையும்
பள்ளத்து நீர்போலப் பாய்ந்த கருணைநல ம்
விள்ளுந் தாத்ததல வே.

இ-ள். போரூர் இறைவா-திருப்போரூரின்சண் ணெழுந்தரு
ளிய எனது முதல்வாயிய நெம்பாதேசெனோ, இன்னம்-இனிமேல்,
கருவாய்-இடாவழி-பிறப்படையாத மார்த்தத்தை, முன்-முன்னொரு
காவில், அருவா-அத்திருப்போரூரின்சண்ணே, அருவாய்-அருவாய்,
மொழிந்தனை-[சொப்பனையில் எனக்கு] உபதேசித்தருளினீர், என்
னுழையும்-[எனியேனாகிய] என்னிடத்திலும், பன்னத்துப்பாய்ந்த-
தாழ்ந்த நிலத்தினிடத்து [வினாவிற] செல்லுகின்ற, நீர்போல-ஐவத்
தைமொப்பாசெ, கருணைநலம்-[வினாவிற]செய்திருபையாகியஅந்நன்றி
யானது, விள்ளும் தாத்ததல-அல-[என்னுந்] சொல்லுந் தாத்தையுடைய
தல்ல. எ-று.

பொ-ரை. திருப்போரூரின்சண்ணெழுந்தருளிய எனது முதல்
வாயிய நெம்பாதேசெனோ இனிமேல் பிறப்படையாத மார்த்தத்தை
முன்னொருகாவில் அத்திருப்போரூரின்சண்ணே அருவாய்ச் சொப்ப
னத்தில் எனக்குபதேசித்தருளினீர் எனியேனாகிய என்னிடத்திலும்
தாழ்ந்த நிலத்தினிடத்து வினாவிற செல்லுகின்ற ஐவத்தையொப்
பாசெ வினாவிற செய்திருபையாகிய அந்நன்றியானது என்னுந்
சொல்லுந் தாத்தையுடையதல்ல. எ-று.

ச-ரை. திருப்போரூரின்சண் நெம்பா தேசெந் சொப்பனத்
தில் அனந்த தனக்கு ஞானபுரேசுஞ் செய்த பெருவ கருணையை
விபந்தது. எ-ம். (12)

[சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்]

[விருத்தம்]

ந. தவப்பிரகாச சௌந்தரத் தவமுயல்வா ருளத்துமொன்
[ஹச் சாஷி யாதி]

யெவெப்பிரகாச சங்கையு மிலகுளிக்குங் காரணமா

[யென்முன் னுமந்

நவப்பிரகாச சங்களுமாய் நாமடையும் புகழிடமாய் நன்

[ஹ நின்ற

சிவப்பிரகாச சன்சரண சிந்தனைவந் தனைகடினஞ் செய்

[கு வாமே. (ந.)

இ-ம். தவம்-[இந்திரிய நிக்நிரக முதலிய] தபகசயுடைய, பிரகாசநர் உளத்தும்-சயம்பிரகாச சொருபாகிய ஜீவன் முத்தர்களுடைய அந்தர்காணத்திலும், தவம் முயல்வார் உளத்தம்-[இந்திரிய நிக்நிரக முதலிய] தபசில் முயற்சி செய்பவர்களாகிய முமுக்ஷுக்களுடைய அந்தர்காணத்திலும் [இவ்விருவகையினரு மல்லாத பாமரர் முதலிய சர்வப் பிராணிகளுடைய அந்தர்காணத்திலும்], ஒஞ்ஞ்சாஷியாதி-பொருந்தாமல் [எல்லாவற்றையும் ஏற்றத்தாழ்வீன்றி] அறிபவராகியும், எ-வப்பிரகாசங்கையுந்-[சூரியன் முதலாகிய] எந்த எந்த ஒளிப்பொருள்களையும், இவகுவிக்கும் காரணமாய் - பிரகாசிப்பிக்கும் அவற்றின் காரண வஸ்துவாகியும், என்முன் ஆம்-சூரியன் முதலாகிய, தவப்பிரகாசங்களும் ஆய்-அந்தப்புதலையாகிய பிரகாச வஸ்துக்களுக்கானே யாகியும், நாம் அடையும-[சமஸார துக்கத்தக்குப் பயந்த] காமனைவருஞ் சாருதந்திரிய, புலனிடும் ஆய்-அடைக்கல ஸ்தானமாகியும், நன்னின்று-நிடைத்திருக்கின்ற, சிவப்பிரகாசன்-சிவப்பிரகாச தேவிகளுடைய, சரண சிந்தனை வந்தனைகள்-நிருவடிக்கீழ் தியானித்தலும் நமஸ்கரித்தலும், தினம் செய்தருவாம்-அனுசினமுஞ்செய்வாம் எ-து.

சு

ஆத்தமாந்த விளக்கம்

பொ-ரை. இத்திரிய நிக்கிரக முதலிய தபசுபுடைய சுயம்பிரகாச சொருபாடிய ஜீவன் முத்தர்களுடைய அந்தக்காணத்திலும் இத்திரிய நிக்கிரக முதலிய தபசில் முயற்சிசெய்பவர்களாகிய முமுக்ஷுக்களுடைய அந்தக்காணத்திலும் இவ்விருவகையினரு மல்லாதவராகிய பாமர முதலிய சிவப்பிராணிகளுடைய அந்தக்காணத்திலும் பொருத்தாமல் எல்லாவற்றையும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி அறிபவராகியும் சூரியன் முதலாகிய எத்தவெந்த ஒளிப்பொருள்களையும் பிரகாசிப்பிக்கும் அவற்றின் காண உத்தவாகியும் சூரியன் முதலாகிய அந்தப்புதமையாகிய பிரகாச வஸ்துக்களுக் தானையாகியும் மூலாதக்கூத்துக்குப் பயந்த காமனைவருஞ் சாருதந்திரிய அடைக்கல மந்தானமாகியும் கிடைத்திருக்கின்ற சிவப்பிரகாச தேசிகருடைய திருவடிகளை அனுதினமும் தியானித்தலும் காமஸ்கரித்தலுஞ் செய்வாம். எ-று.

பிரகாசங்கள் என்பன ஆகு பெயர். எச்சவும்மைபால் பாமர முதலியன வருவிக்கப்பட்டன.

க-ரை. சிவப்பிரகாச தேசிகருடைய திருவடிகளை அனுதினமும் தியானித்து வணங்குவாம். எ-ம். [க]

[முத்தானந்த கவாயிகள்]

சு சூளிரகற்ற டையிற்றேன்று சித்திரப்பே தையினின்
[பங் குறித்தத் தூசால்
வளநளிரை பொழிக்காது மறுக்கமுற்றான் போன்மரு
|ளேன் மருளாற் றேன்றி
யுளசகயின் தகம்புறமுன் னுருவேரா னெனவென்னை
[யுதியா விற்ப
வினைவருளி யாண்டமுத்தா னந்தருரு வடிமுடியின்
[மிலைச்சி வாழ்வாம் (சு)]

இ-ன். குளிர் அசற்ற ஆடையில் - [தேசத்துக்குண்டாகும்] குளிரை நீக்குகின்ற [சித்திர] வஸ்திரத்தில், தோன்று சித்திரப்பெண்ணையின் - [எழுதப்பட்டு] வினங்குகின்ற சித்திரப்பெண்ணினிடத்து, இன்பம் குறித்து - சகத்தை விரும்பி, அத்தரால் - அச்சித்திரவஸ்திரத்தினால், வளாளிரை - [தேசத்துக்குண்டாகும்] மிகுந்த குளிரை, ஒழிக்காது [போர்த்துப்] போக்கிக்கொள்ளாமல், மறுக்கமுற்றான் போல் - [அச்சித்திரப்பெண்ணைப்பார்த்துப் பார்த்துக்] காமமயக்கமடைந்தவனை யொப்பாக, மருளேல் [ஆணத்தவடிப்பிரஹ்மத்தின் கண் கற்பிதமாகத் தோன்றியுள்ள சந்தாதி விஷயங்களின் விருப்பத்தால் ஆனம் வடிவப் பிரஹ்மமேதானென் றறிந்து பிறவித்துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்ளாமல் அவ்விஷயங்களுையே தேடித்தேடி] கீமயங்காதே, மருளால் - அஞ்ஞானமயக்கத்தால், தோன்றி உளசகம் - உண்டாகியிருக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது, இன்று - [இரக்கவிற் சர்ப்பம்போல உண்மையில்] இவ்வாததாம், அசம்புறம் - உள்ளிலும் வெளியிலும், உன் உருவே - [பரி பூணசச்சிதானந்தானப்பிரஹ்ம மாகிய] உனது எதார்த்த சொரூபத்தையே காண் என - தரிசிப்பாயென்று, உதியாஇன்ப விளைவு அருளி - அநாதியிலே [சித்தித்துள்ள துக்கறியிருத்தி] சகப்பிராப்திவடிவ மோஷமாயிய பயனைக்கொடுத்து, என்னை ஆண்ட - என்னை இரகித்த, முத்தானந்த குரு அடி-முத்தானந்த தேசிகருடைய திருவடியை, முடிவின்மிகுச்சிவாழ்வாம்-சிரசின்மீது குடிவாழ்வாம் யாம், எ-று.

பொ-ரை, தேசத்துக்குண்டாகும் குளிரை நீக்குகின்ற சித்திரவஸ்திரத்தில் எழுதப்பட்டு வினங்குகின்ற சித்திரப்பெண்ணினிடத்துச்சகத்தை விரும்பி அச்சித்திரவஸ்திரத்தினால் தேசத்துக்குண்டாகும் மிகுந்த குளிரைப் போக்கிக்கொள்ளாமல் அச்சித்திரப் பெண்ணைப் பார்த்துப் பார்த்துக் காம மயக்கமடைந்தவனை யொப்பாக ஆணத்தவடிவப் பிரஹ்மத்தின் கண் கற்பிதமாகத் தோன்றியுள்ள சந்தாதி விஷயங்களின் விருப்

பத்தால் ஆன்ம வடிவப் பிரஹ்ம மேதானென்றறிந்து பிறவீத்துன்பத்
தைப் போக்கிக்கொன்னாமல் அவ்விஷயங்கையே தேடித் தேடி மயன்
காதே அஞ்ஞான மயக்கத்தா லுண்டாகியிருக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது
இரக்கலிற் சர்ப்பம்போல உண்மையில் இல்லாததாம் உன்னிலும்
வெளியிலும் பரிபூரண சச்சிதானந்த கனப் பிரஹ்மமாயி உனது
எதார்த்த சொரூபத்தையே தரிசிப்பாயென்று அநாதியிலே சித்தித்
தன்ன தக்க நிலிருத்தி கூப்பிாப்பி வடிவ மோக்ஷமாயி பயனைக்
கொடுத்த என்னை இரக்கித்த முத்தானந்த தேசசெருடைய திருவடி
யைச் சிசின்மீது சூடி வாழ்வாம் யாம், எ—று

க-னா, எதார்த்த ஞானத்தையும் வீட்டின்பத்தையுந் தந்தருளிய
முத்தானந்த தேசசெருடைய திருவடியைச் சிசின்மீது சூடி வாழ்வாம்
யாம் எ-ம். [ச]

இ. ஊரினையும் பேரினையு மபிமானித் திறந்துபிறந்தோயா
[திந்தி ப்
பாரினையு மெனையுமொரு பாலனென வருணைக்காற் பார்
[த்து மாளி ன்
வேரினையு மறக்களைந்து பரிபூரணானந்த விமல ஞான ச்
சிரினையும் பேறினையுந் தந்தமுத்தா னந்தருரு தேவே
[போற்றி (இ)

இ-ன் ஊரினையும் - [சீரம் வாசஞ்செய்யும்] காரத்தையும், பேரி
னையும்-[சீரத்திந்திட்டிருக்கும்] காமததையும், அபிமானித்த-[எனது
காரம் எனதுகாரம் என்று அவற்றிற்] பற்றவைத்த, இறந்த பிறந்த-
[அவ்வயிமானத்தால்] மரித்தும் ஜனித்தும், ஓயாது-நீங்காமல், இந்தப்
பாரில்-இப்பூமியில்கண்ணே, கையும் எனையும்-வருத்துகின்ற எனனை,
யுந்ருபாவன என-[தமது சிஷ்யவாக்கத்தவருள்ள] ஒருமாணுக்கனெ
ன்று [மதித்து] அருள காரக்கால் பார்த்து- திருபைக்கண்ணால் நகி

த்த, [அப்பரிபூரணதிருவ்ஷியால்], மாலின்வேரீனையும் - மயக்கத்துக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானத்தையும் [அதன் காரியமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவ புத்தியையும்], அறகேனைந்து - சேஷமறக்கெடுத்து, பரிபூரண ஆனந்தலிமல - அபரிச்சினனமாயும் சுமையமாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கும், ஞானச் சீரினையும் - ஞானச் செல்வத்தையும் பேறினையும் - அதனானதாகும் மோக்ஷபத்தையும், தந்த - கொடுத்த, முத்தானந்தகுருதேவே - முத்தானந்த தேசிகராகிய தெய்வமே, போற்றி-[உமக்கு] நமஸ்காரம்: எ—து.

பொ—ணா, சரீரம் வாசஞ்செய்யும் கரத்தையும் சரீரத்திற் பிடிக்கும்கூடாமத்தையும் எனது கரம் எனது காமம் என்று அவற்றிற் பற்றுவதது அவ்வபிமானத்தால் மரித்தும் ஜனித்தும் நீங்காமல் இப்பூமியின் கண்ணே வருந்துகின்ற என்னையும் தமது சிஷ்யவர்க்கத்தையருள்ளே ஒரு மாணக்கனென்று மதித்துச் சிருபைக்கண்ணால் நகித்த அப்பரிபூரணதிருவ்ஷியால் மயக்கத்துக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானத்தையும் அதன் காரியமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவ புத்தியையும் சேஷமறக்கெடுத்து அபரிச்சினனமாயும் சுமையமாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கும் ஞானச் செல்வத்தையும் அதனானதாகும் மோக்ஷபத்தையும் கொடுத்த முத்தானந்த தேசிகராகிய தெய்வமே உமக்கு நமஸ்காரம் எ—து.

வேரினையும் என்ற எச்சவும்மையால் அதன் காரியம் வருவிக்கப் பட்டது. [இ]

க—ணா, தனது அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்து மெய்க்ஞானத்தைக் கொடுத்த முத்தானந்த தேசிகரை நமஸ்கரித்தது.

௬ கண்ணாறு நடைபாறு முடைபாறு மைகதருளம்
(கவற்ற நின் த
பெண்ணாறு மண்ணாறு பிடியுண்டு வருகதியவப் பெற்றி
(மாற் றி

யெண்ணிலும் கணிப்பரிய ஞானசுக கனவடி வாவெமை
(யுமாக்கு ந்
தண்ணிலும் பொலிசுக முத்கந்தனையா மகப்பேழை சார்
விப்பாமே. (க)

இ-ள். கண்ணிலும் - பார்வையினிலும், கையாலும் - கையினிலும், உடையாலும் - சேவையுடையினிலும், கைந்தர் உனம் - புருஷர்஁னாடைய அந்தக் காணத்தை, கவற்கு சின்ற - [மயக்கி] வருத்திசின்ற, பெண்ணிலும் - மன்கையாலும், மண்ணிலும் - [காணிமுதலிய பூமியினிலும், பிடியுண்டு - பத்தத்தையடைத்த, வருந்திய அப்பெற்றி மாற்றி-வருந்திய அவ்வருத்தத்தையொழித்த, கண்ணிலும்-மனத்தினிலும்[வாக்கினிலும்], கணிப்பு அரிய - அவ்விடமுடியாத, ஞானசுக கனவடிவா - ஞானானந்தனைப் [பிரஹ்ம்] சொருபமாக, கமையும் ஆக்கும் - [மந்தர்களாகிய] எம்போலிசையுஞ் செய்யா சின்ற, தண்ணிலும்பொலி- [விஷயவாக்கிய முதலிய பெருமையினிலும்] சாந்த குணத்தினிலுஞ்சிறந்து வினங்கா சின்ற, சுகமுத்தந்தனை - ஆனந்தமுத்தை, யாம் அகப்பேழை சார்விப்பாம் - நாம் இருதயமாகிய பெட்டகத்திற் சேர்ப்பிப்பாம் எ-று

பொ-கா. பார்வையினிலும் கையினிலும் சேவையுடையினிலும் புருஷர்஁னாடைய அந்தக் காணத்தை மயக்கி வருத்திசின்ற மன்கையாலும் காணி முதலிய பூமியினிலும் பத்தத்தையடைத்த வருந்திய அவ்வருத்தத்தை யொழித்த மனத்தினிலும் வாக்கினிலும் அவ்விடமுடியாத ஞானானந்தனைப்பிரஹ்ம் சொருபமாக மந்தர்களாகிய எம்போலிசையுஞ் செய்யாசின்ற விஷய வவாக்கிய முதலிய பெருமையினிலுஞ் சாந்தத்தினிலுஞ் சிறந்து வினக்குகின்ற சுகமுத்தை நாம் இருதயமாகிய பெட்டகத்திற் சேர்ப்பிப்பாம். எ-று

கண் ஆகுபெயர்

தண்ணாலும் என்பதற்குப் பிரஹ்மானுபவத்தட்ப நிறைந்த எனப் பொருள் கோடலுமாம்.

க-ரை, எம்மைப் பந்தத்தின் நீக்கிப் பாமானந்தமாக்கிய முத் தானந்த தேசிகரைச் சித்திப்பாம். எ-ம், (கூ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

எ பொன்னே நிறையின்பப் பொக்கிச மேமெய்ப் பொரு
ளளித் த
மன்னேருள் றுத மணிவிளக் கேசரண் மன்னினர்க்குப்
பின்னேயென் னுமலருளரு ளேயுரு வாய்ப் பிறங் கு
மன்னேமுத் தானந்தவப்பா வெனையுமற் றுண்டரு
ளே (எ)

இ-ள். பொன்னே - பொன் போன்றவரே, நிறை இன்பப் பொக்கிசமே - பூரணனந்தப் பொக்கிசமே, மெய்ப்பொருள் அளித்த - எனது ஏதார்த்த சொருபத்தை எனக்குக் கொடுத்தருளிய, மன்னே - யதிராஜரே, குன்றாத மணி விளக்கே - தொடர பிரகாசத்தை யுடைய இரத்தின தீபமே, சான்மன்னினர்க்கு-தமது திருவடியைச் சார்ந்த அன்பருக்கு, பின்என்னுமல் - நான்க்கென்ற சொல்லாமல், அருள்-அக்கணமேகருணையுரிசின்ற, அருளே உருவாய்ப்பிறங்கும்-கருணையேவடிவமாய்ப்பிரகாசிக்கும், அன்னே - தாய்போல்பவரே, முத் தானந்த அப்பா - முத்தானந்தரென்னுந்திரு காமத்தையுடைய தந்தையே, எனையும் ஆண்டருள் - [கடையேருகிய] எனையும் இரகசித் தருள்வீராக. எ-ம்.

பொ - ரை. பொன் போன்றவரே பூரணனந்தப் பொக்கிசமே எனது ஏதார்த்த சொருபத்தை எனக்குக் கொடுத்தருளிய யதிராஜரே

கெடாத பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினநீபமே தமது திருவடிவையச் சார்ந்த அன்பர்களுக்கு காணக்கொன்று சொல்லாமல் அக்கணமே கருணை புரிவின்ற கருணையே அடிவமாய்ப் பிரகாசிக்கும் தாய்போல்பவரே முத்தானந்தரென்னுந்திருநாமத்தையுடைய தந்தையே கடையெனியுள்ளனையும் இரகித்தருவ்வீராக, எ-று.

அன்னே என்பது அன்னையென்னும் பொதுப்பெயரின் திரிபாதலால் “அன்னையுன்னையல்லாவினியாகா நினைக்கேனே” என்பது போல அதன் துறுதிநாமம் வகாசமாகத்திரிந்த விளியருபு.

க-ரை. தன்னை இரகிக்கும்படி முத்தானந்த தேவனைப் பல விசேடணங்களால் ஁தித்தது. எ-ம். (எ)

விநூத்தம்

அ சொத்துடையார்தம்மை யடைந் தவரையும் வ் வாறு
செய்வர் சொத்தி லாத
பித்துடையா ரடைந்தார்க்கென் புரிந்திடுவா ரவை
போலப் பேரு மின்ப
முத்தரென்பா ரடைந்தவர்க்கு முத்தியரு ளுவரன்றி
முனியஞ் ஞானப்
பெத்தர்தமை யடைந்தார்க்கென் பேறளிப்பாரஃதின்
டுப் பேசற் பாற்றோ (அ)

இ-ள். சொத்துடையார் - சம்பத்துடையவர்கள், தம்மையடைந்த வரையும் - தம்மை [சேரித்து]ச் சேர்ந்தவர்களையும், அவ்வாறு செய்வர் - அச்சம்பத்துடையவார்க்குவார்கள், சொத்து இவாதித்ததுடையா - தரித்திரத்தோடு அபத்தியமும் பிடித்தவர்கள், அடைந்தார்க்கு [தம்மை சேரித்துச்] சேர்ந்தவர்களுக்கு, என் புரிந்திடுவர் - என்ன பிரயோசனத்தைச் செய்வர் [யாதொரு பிரயோசனமுஞ் செய்யார்],

அவைபோல - அவற்றைப்போல, பேரும் இன்ப முத்தர் என்பார் - [அதுபவத்தாலும்] பெயராலும் முத்தானந்தரென்று சொல்லப்படுபவர் தமை அடைந்தவர்க்கு - தம்மைச் சாணடைந்த முழுக்ஷுக்களுக்கு, முத்தி அருளுவர் அன்றி - மோக்ஷத்தைத் தந்தருள்வாரேயல்லாமல், முனி - [விவேகிதனால்] வெறுக்கத்தக்க, அஞ்ஞானப்பெத்தர் - அஞ்ஞானத்தையும் அந்ஞானிய பந்தத்தையுமுடையவர்கள், தமை அடைந்தவர்க்கு - தம்மைச் சாணடைந்தவருக்கு எப்பேறு அளிப்பார் - என்ன இலாபத்தைக் கொடுப்பார் [ஓர் இலாபமும் கொடார்] அஃது ஈண்டு பேசுபவாற்றோ - அஃது இவ்விடத்துப் பேசத்தன்மைத்தோ [பேசத்தன்மைத்தல்ல] - என.

பொ-ஊ சம்பத்துடையவர்கள் தம்மை நேசித்துச் சேர்ந்தவர்களையும் அச்சம்பத்துடையவாக்குவார்கள் தரித்திரத்தோடு பைத்தியமும் பிடித்தவர்கள் தம்மை நேசித்துச் சேர்ந்தவர்களுக்கு என்ன பிரயோசனைத்தைச் செய்வா யாதொரு பிரயோசனமுஞ் செய்யார் அவற்றைப்போல அதுபவத்தாலும் பெயராலும் முத்தானந்தரென்று சொல்லப்படுபவர் தம்மைச் சாணடைந்த முழுக்ஷுக்களுக்கு மோக்ஷத்தைத் தந்தருள்வாரே யல்லாமல் விவேகிதனால் வெறுக்கத்தக்க அஞ்ஞானத்தையும் அந்ஞானிய பந்தத்தையுமுடையவர்கள் தம்மைச் சாணடைந்தவருக்கு என்ன இலாபத்தைக் கொடுப்பார் ஓரிலாபமும் கொடார் அது இவ்விடத்துப் பேசத்தன்மைத்தோ பேசத்தன்மைத்தல்ல. - என.

தாற்பரியம். வறுமையும் பைத்தியமுமுடையோர் தம்மை வடைந்தவர்க்குத் துன்பத்தைத் தருதெல்லது பசிப்பினி தவிர்த்தல் முதலிய யாதொரு கன்மையுஞ் செய்யான்பார் 'சொத்திவ்வுதயத் துடையார் அடைந்தவர்க்கு என் புரிந்திலார்' என்றும் அஞ்ஞானத்

தாம் பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கூறிச் சன்னமான வியாதி யையும் மனைவி முதலிய பத்தங்களைத்தாம் மெய்ப்பென நம்பியவாறு அவ ருக்கும் கம்பிக்கையுண்டாக்குதலால் சமுசா துக்கத்தையும் கொடுப்ப தல்லது முத்திகொடரென்பார் “முனியஞ்ஞானப் பெத்தந்தமை யடைந்தார்க்கென் பேறளிப்பார்” என்றும் கொடுக்கும் அவை மங்கல மல்லாம பற்றி : அஃதிண்டுப் பேசற்பாற்றே” என்றும் கூறினார்.

க.கா. முத்தானந்தைச்சாணை உத்தவாமோகபுடவார். எ-ம் (அ)

வேண்பா

க. பெண்ணினையா னாக்கவல்ல பேருளரா னாலுமெங்க ள்
புண்ணியமுத் தானந்தன் போலவே—மண்ணினிடைச்
சிவன் றனைப்பிரஹ்ம சேதனமே பாக்கவல் லா
ரேவருளார் கூறுமி நான் (க)

இ - ள் பெண்ணின் - பெண்வடிவத்தை, ஆண் ஆக்கவல்ல
பேர் - ஆண்வடிவமாக்கும் [மாயவிததையிற்] சமர்த்துள்ளோர், உள்
ஆனாலும் - [இவ்வுலகில்] இருந்தாராயினும், எவன் - எங்களுடைய,
புண்ணிய முத்தானந்தன் - போல - [முந்தியபிறவிகளிற் செய்யப்
பட்டிருந்த] புண்ணியமே மானிடவடிவமாக முந்திகிரித் தெழுந்தரு
ளிய முத்தானந்த தேசிகனைப்போல, மண்ணின்இடை - இவ்வுல
கத்தில், சிவந்தனை - தேவாபிமா! னியாகிய ஜீவனை, பிரஹ்மசேதனம்
ஆக்க வல்லார் - பிரஹ்மசை தன்னியமாகச் செய்யும் [பிரஹ்ம
வித்தையிற்] சமர்த்தர், இவன் - இங்கு.த்தில், எவ்வுளர்-யாவிரிசுத்
தின்றார், கூறும் [விசேஷிகளே] சொல்லுங்கள் என்று.

பொ-கா' பெண்வடிவத்தை ஆண்வடிவமாக்கும் மாயவித்தை
யிற் சமர்த்துள்ளோர் இவ்வுலகில் இருந்தாராயினும் எங்களுடைய
முந்தியபிறவிகளிற் செய்யப்பட்டிருந்த புண்ணியமே மானிடவடிவமாக

மூர்த்திகாரித் தெழுந் குளிய முத்தானந்த தேசிகரைப்போல இவ்வு
லகத்தில்தேகாபிடானிய ஜீவனைப்பிரஹ்மகை தன்னியமாகச் செய்யும்
பிரஹ்மவித்தையிற்சமர்த்தர் இக்காலத்தில் யாவரிருக்கின்றார் விவேகிக
ளே சொல்லுங்கள், எ—று,

க - னா, இக்காலத்தில் முத்தானந்த தேசிகரோ பிரஹ்மவித்தை
யில் வல்லவர், எ—ம். (க)

ங. கங்குலெல்லோ னாதி களைவிளக்கு வானல்லான்
மங்கியவற் றுல்லிளங்கு வானல்ல - னெங்கட மை
பெத்தானுங்காக்க வியைந்த வருண்மே னி
முத்தானந் தப்பேர் முனி. [ங]

இ - ன், எங்கள் தமை - எங்களை, எத்தானும்சாக்க - எவ்விதத்
தானுங்காப்பதற்கு, அருள் மேனி இடைந்த - கிருபையினால் மாணு
டவுருக்கொண்ட, முத்தானந்தப் பேர் முனி - முத்தானந்த ரென்னு
ந்திரு நாமத்தையுடைய மாதவத்தினர், கங்குல் - இருளையும்; எல்
லோன்ஆதிகளை - சூரியன் முதலாகிய பிரகாசவஸ்துக்களையும், விளக்
குவான் அல்லால் - தோற்றவிக்ருஞ் சுயஞ்சோதியேயல்லாமல், அவ
ற்றால் மங்கிவினக்குகான் அல்லன் - அவ்விருளினால் மறைந்து அச்
சூரியன் முதலாகிய பிரகாசவஸ்துக் களால், தோன்றுகின்ற சடப்
பொருளல்லர், எ—று.

பெ - னா, எங்களை எவ்விதத்தாலும் காப்பதற்குக் கிருபையி
னால் மாணுடவுருக் கொண்ட முத்தானந்த ரென்னுந்திரு நாமத்தையு
டைய மாதவத்தினர் இருளையும் சூரியன் முதலாகிய பிரகாசவஸ்துக்
களையும் தோற்று விக்ருஞ் சுயஞ்சோதியேயல்லாமல் அவ்விருளினால்
மறைந்து அச்சூரியன் முதலாகிய பிரகாசவஸ்துக் களால்தோன்று
கின்ற சடப் பொருளல்லர், எ—று.

உ-ஊ. முத்தானந்த தேசிகர் சச்சிதானந்த கயஞ்சோதி
செருபர். எ-ம். [1]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

உக. பொய்யான மெய்யினை மெய்யெனக் கொண்ட துர்
ப்புத்தியி னு
ஹேயோ விறந்து பிறந்தலுத் தேனை வருகழைத் தே
யுய்வாய் வருகியென் றோருகா உறியுலப்பி விண் ப
மெய்யாறு காட்டிப் புரந்தான் முத் தானந்த. வித்தக
னே [உக]

இ - ள், பொய்யான மெய்யினை - அபித்தியமாயிய இத்தேசத்
தினை, மெய் எனக்கொண்ட - நித்திய மென்றுகூறும், துர்ப்புத்தியி
னால்-செயுமதியினாலே, ஹேயோ-அந்தோ, இறந்து பிறந்து - மரித்தும்
ஜனித்தும், அலுத்தேனை - வருந்திய வெண்ணை, உய்வாய் வருகி யெ
ன்ற - நீயிழைத்துக் கொள்வதற்கு வருகவென்று, அருகு அழை
த்து - சமீபத்தில் வாச்செய்து, ஒர் உரை உறி - ஒப்பற்ற மஹா வாச்
செய்ததை யுபதேசித்தருளி, உலப்பில் - அழிதலில்லாத, இன்பமெய்
ஆறுகாட்டி - போனந்தத்தைத் தருகின்ற உண்மையாய் அத்துவித
மார்த்தத்தைக் காண்பித்து, முத்தானந்த வித்தகன் - முத்தானந்த
கொன்னுந் திரு காம முடையருள தேசிகர், புரந்தான் - [எண்ண]
இரகித்தருளினார், எ - று.

பொ—ஊ, அபித்தியமாயிய இத்தேசத்தை நித்திய மென்று
கூறும் செயுமதியினாலே அந்தோமரித்தும் ஜனித்தும் வருந்திய வெ
ண்ணை நீ யிழைத்துக் கொள்வதற்கு வருகவென்று சமீபத்தில் வாச்
செய்து ஒப்பற்ற மஹா வாச்செய்ததை யுபதேசித்தருளி அழிதலில்லா
த பேரின் பந்தைத்தாத் தருகின்ற? உண்மையாய் அத்துவிதமார்த்

உத்தரம் காண்பித்து முத்தானந்த ரென்னும் திரு நாமமுடைய ஞான தேசிகர் எண்ணெக்காப்பாற்றிய ருளினார் எ—ற,

உய்வாய் என்பது முற்றெச்சம்,

க-னா, முத்தானந்த ஞானதேசிகர் என்னிடத்துள்ள அஞ்ஞானம் நீங்குமாறு ஞானோபதேசஞ் செய்து இரட்சித்தார், எ—ம். (௪௪)

கஉ. மண்ணாதி பாமைந்து பூதம் பிடிக்கமெய்யம் மண்ணுருநீ த்

தெண்ணா வவற்றின் செய லுரு வங் கொண்டினைத்த
[வெலா ம்

விண்ணோர்க் கருமொரு சொன்மந் திராத்தின் விலக்கி
[யின் ப

விண்ணாக்கி னுனெனை பன் பான் முத் தானந்த மெய்த்
தவனே, [கஉ]

இ - ன் மண் ஆதியாம் ஐந்து பூதம் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களும், பிடிக்க-சரி வடிவமாகி எண்ணப் பற்றிக்கொள்ள, மெய்மன்உரு நீத்த - [அவ்வேதவால்] உண்மையாக நிலைத்துள்ள என்று ஆன்ம சொருபத்தை விட்டு, எண்ண - தனதென் றுவது தானென்றாவது மதிக்கத்தகாத, அவற்றின் - அப்பஞ்ச பூதங் களின், செயல் உருவங்கொண்டு-காரியதே கேந்திரியாதிகளின் செய் கையைத்தன் செய்கை பென்றும் அத்தே கேந்திரியாதிகளை பேதானென்றும் அபிமானித்து, இவைந்த எலாம் - தளர்ச்சியினைத் தையும், விண்ணோர்க்கு அரும் - தேவர்களுக்கும்விடைத்தற் கருமை யான, ஒரு சொல் மந்திராத்தின் - ஒப்பற்ற மஹாவாக்ய மந்திரோ பதேசத்தினாலே, விலக்கி - ஒழித்து, அன்பால் - [என்மீது வைத்தி ருக்கின்ற] தனபயினாலே, முத்தானந்த மெய்த்தவன் - முத்தானந்த ரென்னுந்திரு நாமத்தையும் உண்மையாகிய தவத்தையு முடையவர்,

என துன்பயின் ஆய்வினன் - என்னை ஆனந்தாகாய மென்னும் பிர
ஹ்ம சொருபமாக்கினார். எ—ற.

பொ-ஊ பிருதிவி அப்புதேயவாயு ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்
களும் சரீரவடிவமாகி என்னைப்பற்றிக் கொண் அங்வேதவால்
உண்மையாக நிலைத்துள்ள எனது ஆன்ம சொருபத்தை விட்டுத்
தன தென்றாவது தானென்றாவது மதிக்கத்தகாத அப்பஞ்ச பூதங்
களின் காரியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளின் செய்கையைத் தனது
செய்கை யென்றும் அத்தே தேகேந்திரியாதிகளையேதா எனன்றும்
அபிமானித்துத் தனர்த்த தனர்க்கியனைத்தையும் தேவர்களுக்
குங் கிடைத்தற் கருமையான ஒப்பற்ற மஹாவாக்கிய மாகிய
மந்திரோப தேசத்தினாலே ஒழித்து என்மீது வைத்திருக்கின்ற
தையினாலே முத்தானந்தர் என்னுந்திருகர்மத்தையும் உண்மை
யாகிய தவத்தையுமுடையவர் என்னை ஆனந்தா காயமென்ற
பிரஹ்ம சொருபமாக்கினார். எ—ற.

தூலம் சூக்தமம் என்னாது மண்ணாதி பூதம் எனப்பொதுப்
படக்கூறியதனால் இருவகைப்பூதங்களுல கொள்ளப்பட்டன. இம்
குப் பூதமென்றது காரியத்தை.

க-ஊ, முத்தானந்த தேசிகர் தேகமேதானென்றிருந்த என்னை
ப் பிரஹ்ம சொருபமாக்கினார். எ—ம். (௪௨)

[விருத்தம்]

௪௬ ஒருபே ருருவங் குணங்குறிக் கொன்று மொன்ற
வொருவ னின்கே]

பிருபே ருருவா சங்கைய ளார்க் கின்ப வடிவாந் தனை
யளிக் க

வருமான் பிடிப்பா னொருமானின் மறைந்து வால்பே ல

[ரு ளாலே

திருமா னிடஞ் செய்முந்தனன் முத் தா னந்தப் பேர் திக
முறவே] (காட)

இ-ள் ஒருபேர் உருவம் குணம் குறிகள்- ஓர்விதப்பெயர் ஓர்
விதவுருவம் ஓர்விதக்குணம் ஓர்வித அடைபாடம் [ஆசியவிவற்றான்]
ஒன்றும் ஒன்று- ஒன்றையும் பொருத்தாத, ஒருவன்- அகண்டை
காச சொருபாசிய ஆன்மதேவர், இங்கே- இவ்வகத்தினிடத்தே,
பேர்உரு- [தம்மைப்பற்றிவழங்கும்] பெயரும் [தமது] சொருபமு
மாசிய [இரண்டையும் பற்றி இப்பெயருடையது தேசமாதேசியா
வெனவும் சொருபம் இத்திரியங்களா லறியத் தக்க ஜலமா இத்திரி
யங்களாலறிய முடியாத சூக்ருமமா வெனவும் எழாதினற], இரு ஆசங்
கை உனர்க்கு-இருவகைச் சந்தேக முடையவர்க்கு (முழுசூ-க்
கருக்கு), இப்பவடிவு ஆந்தனை - ஆனந்த சொருபமாசிய தன்னை
அளிக்க - கொடுப் பதற்கு. வருமான் பிடிப்பான் - (தன்னை வின
மென்று கருதியருகு) வருகின்ற மானைப் பிடிப்பவன், ஒருமானின்
- ஒருமானை யொப்பாக, மறைந்து வரல்போல் - [மான்ரோவிலுன்
னே] ஒளித்து வருதல்போல, அருளாலே - பெருங்கருணையினாலே,
திருமானிடமும் - தாம் ஒரு தெய்வீக மமைந்த மானிடர் போல
வுருவு கொண்டு, முத்தானந்தப் பேர் - முத்தானந்தர் என்னுந் திரு
மாமானது, திகழ் உற - [உலகத்தில்] விளங்கும்படி, எழுந்தனன்-
எழுந்தருளினார். எ-து.

பொ-கா, ஓர் விதப் பெயர் ஓர் விதவுருவம் ஓர் விதக்குணம்
ஓர் வித அடையாடம் ஆசிய இவற்றான் ஒன்றையும் பொருத்தாத
அகண்டை காச சொருபாசிய ஆன்மதேவர் இப்பூமியின கண்ணே
தம்மைப்பற்றி வழங்கும் பெயரும் தமது சொருபமுமாசிய இரண்
டையும் பற்றி இப்பெயருடையது தேசமாதேசியா எனவும் சொரு
பம் இத்திரியங்களா லறியத்தக்க ஜலமா இத்திரியங்களாலறிய முடி

யாத சூக்ருமமா எனவும் எழாநின்ற இருவகைச் சந்தேகமுடைய முழுக்ஷுக்களுக்கு ஆனந்த சொரூபமாகிய தன்னைக் கொடுப்பதற் குத் தன்னிவினமென்று கருதியருகில் வருகின்ற மாளைப்பிடிப்பவன் ஒருமானை யொப்பாக மான்றோலினுள்ளே ஒளித்து வருதல் போல ப்பெருங்கருணையினாலே தாம் ஒரு தெய்வீகமமைந்த மானுடர்போ லவுருவு கொண்டு முத்தானந்தர் என்னுந் திருநாமமானது உல கத்தில் வினங்கும்படி எழுந்த ருளினார் எ—ற.

க-ணா, ஆன்மதேவரோ முழுக்ஷுக்களுக்காக மானுடவுருவுகொண்டு முத்தானந்த ரென்னும் பெயர் தரித்து வினங்கினார், எ—ம். (க௭)

(குருவணக்கம் முற்றிற்று.)

(அ நு ப த்த ம்)

(வேண்பர)

கச. அன்னமே பாலருந்து மத்திலுள நீர் பிரித் து
மன்னிய நாத் சாதனமும் வாய்த்தவனே-பின்னுசட ம்
பொய்யென் னொழித்தான் மா பூரணமேயென்றுதெளிந்
துய்வான்மம் நேவ னாயும். (க)

இ - ள். பால் - பாலினை, அத்தில் உளநீர் பிரித்து-அப்பாலி னிடத் துக்கலந்திருக்கின்ற ஜலத்தை நீக்கி, அன்னமே அருத் தம். அன்னப்பறவையே பருகும் [அதுபோல], மன்னிய - மிலுபெற்ற நாத்சாதனமும்-[விவேகம் விராகம் சமாதிஷ்டி சம்பத்தி முழுக்ஷு த்தவம் என்னும்] நான்கு சாதனங்களும், வாய்த்தவனே - உடையவ னே, பின்னு சடம் - ஒன்றினுனொன்றாகக் கலந்திருக்கின்ற துல முதலிய தேகங்களை, பொய் என்று ஒழித்து - மித்தை யென்றறிந்து நீக்கி, ஆன்மா - (இத்திருமெய்க்கையறியுஞ் சாக்ஷிவடிவ) ஆன்மாவா

னது, பூரணமே என்று தெளிந்து - பிரஹ்மமே யெனவறிந்து, உய்வான் - [அனர்த்த நிவிர்த்தி ஆனந்தப் பிராப்திருப] மோக்ஷமடைவான், மற்ற எவன் உயும் - வேறே எவனடைவான் (ஒருவனுமடையான்). ஏ—று.

பொ—ரை, பாலினை அப்பாலினிடத்துக் கலந்திருக்கின்ற இலத்தை நீக்கி அன்னப் பறவையே பருகும் அதுபோல நிலபெற்ற விவேகம் விராகம் சமாதிஷ்ட்சம்பத்தி முமுகூத்துவம் என்னும் நான்கு சாதனங்களும் உடையவனே ஒன்றினுள்ளொன்றாகக் கலந்திருக்கின்ற துல முதலிய தேகங்களை மித்தை யென்றறிந்து நீக்கி இத்திரு நியங்களுையறியும் சாக்ஷிவடிவ ஆன்மாவானது பிரஹ்மமே எனவறிந்து துக்க நிவிர்த்தி சகப்பிராப்தி வடிவ மோக்ஷமடைவான் வேறே எவனடைவான் (ஒருவனுமடையான்) ஏ—று.

சடம் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் மூன்று சரீரமும் கொள்ளப்பட்டன.

இதில் “நாற்சாதனமும் வாய்த்தவனே” என்றதால் அதிகாரியும் “பின்னு சடம் பெய்யென் றெழுதித்தான் மாபூரணமே யென்று தெளிந்து” என்றதனால் விஷயமும் “உய்வான்” என்றதால் மோக்ஷமாதிய பிரயோசனமும் அவற்றிற்குத் தம்மினுள்ள சம்பந்தமும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அனுபந்த இலக்கணமாவது. எது தன்னையறிந்த பின்பு முமுகூவைக்கொந்தத்திற் பிரவிர்த்திக்கச் செய்யுமோ அது அனுபந்த மெனப்படும்.

அவ்வனுபந்தம் அதிகாரி, விஷயம், பிரயோசனம், சம்பந்தம் என்னும் நான்குறுப்போடு கூடியது. அவற்றுள் அதிகாரியாவான் நான்கு சாதனங்களு முடையவன். விஷயமாவது ஜீவப்பிரஹ்மம் சன்னிபுக்கியமாம். பிரயோசனமாவது சர்வ துக்க நிவிர்த்தி பரமா

னந்தப் பிராப்திவடிவ மோகமாம். சம்பந்தமாவன அதிகாரிக்கும் விஷயத்திற்கும் உள்ள கர்த்திரு கர்த்தவ்விய பாவசம்பந்தமும் அநிகாரிக்கும் பிரயோசனத்திற்குமுள்ள பிராப்திய பிராபகபாவசம்பந்தமும் கிரந்தத்திற்கும் ஞானத்திற்குமுள்ள ஜன்னிய ஜனகபாவசம்பந்தமு முதலாயினவாம். இவற்றை விரிவா யறிய விரும்புவோர் விசார சாக்ஷ முதலிய கிரந்தங்களிற் கண்டுகொள்ள.

க-ரை. கான்கு சாதனங்களு முடையவனே ஞானவாயிலாக மோகமடைவான். எ-ம். (ச)

அருபந்தம் முற்றிற்று.

[க] வது ஞான சாதனவியல்.

[க. விவேகம்]

ஆன்மாநான் மாக்களை விவேகித்தல்

[விருத்தம்]

கரு. அருக்கற் கொளியுட்டணஞ்சோன மம்முன் [நியல்
பாவனபேரல்,
வருத்தல் விளங்கல் பிரியமுற விவைபாத் துமத்தன்
[மைபவெனவும்,
வருத்து மசத்துச் சடந்துபா மன்னு வனும்ம வியல்
[பெனவு,
மொருத்த னறிந்து பிரிவானே லொழிபா கிடே பெ
[ளிதுறுமால் [க]

இ-ன், அருக்கற்கு - சூரியனுக்கு, ஒளி, உட்டணம், சோனம்-பிரகாசம், வெப்பம், செந்திரம் [என்னும்], அம்முன்று [உம்]-

அந்த மூன்று [விசேடணங்களு]ம், இயல்பு உவனப்பால் - சுபாவ மாயிருத்தலுபோல, இருத்தல், வினங்கல் பிரியமுறல இவை-சத்து சித்த ஆகந்தம் என்னும் இம்மூன்று [விசேடணங்களு]ம், ஆத்த மத்தன்மைய எனவும் - ஆத்தமாவினுடைய சொரூப மென்றும், வருத்தம் அசத்து, சடம்துபாட - தன்பஞ் செய்கின்ற அநித்யம், அப்பிரகாசம், தக்கம் [என்னும் மூன்று விசேடணங்களும்], மன் னா - திருஷ்டகஷ்ட சுபாவமுடைய. அனன்ம இயல்பு எனவும் - நாமரூபான்மகமாயி தேகாதிப் பிரபஞ்சநினுடைய சொரூப மெனவும், ஒருத்தன் அறித்து - ஒருமுழுங் வானவன் [இவ்வாறு ஆன்மா நான் மாக்களின் சுபாவங்களை [விவேகித்தத் தெளிந்து, பிரிவானேல் - [அநான்மவர்க்கவகளினின்று] வேறு படுவானாயின் [அவன்], ஒழியா வீடு - நித்தியமாயிய மோகூத்தை, எளிது உறம் -எளிதில் அடைவான். எ—று.

பொ - ணா, ரூரியனுக்குப் பிரகாசம் வெப்பம் செந்நிறம் என் னும் அந்த மூன்று விசேடணங்களும் சொரூப மாயிருத்தல் போலச் சத்து, சித்த, ஆகந்த மென்னும் இம்மூன்று விசேடணங்களும் ஆத்தமாவினுடைய சொரூபமென்றும் தன்பஞ் செய்கின்ற அசத் து, சடதுக்கமென்னும் இம்மூன்று விசேடணங்களும் திருஷ்ட கஷ்ட சுபாவமுடைய நாமரூபான் மகமாயி தேகாதிப் பிரபஞ்ச களினுடைய சொரூப மென்றும் ஒருமுழுங் வானவன் இவ்வாறு ஆன்மா நான் மாக்களின் சுபாவங்களை விவேகித்தத் தெளிந்து அநான் மவர்க்கங்களினின்று வேறுபடுவானாயின் அவன் நித்திய மாயிய மோகூத்தை எளிதில் அடைவான். எ—று.

அம்மூன்றும் என்பதின் முற்றுமமை விகாரத்தாற் றொக்கது.

க - ணா, முழுமுங் வானவன் ஆன்மவிசேடணமாயிய சந்திரா காதங்களையும் அநான் மவிசேடணமாயிய அசத்து, சட, துக்கங்களை

யும் விவேசித்த (வேறு வேறு பிரித்த) அனான் மலர்க்கங்களினி
ன்று வேறு படவேண்டும். எ—ம். [ச]

[தேகாபிமான துக்க விவேகம்]

கக. ஒருகா ழிகையு நிலைபுகல வொண்ணாமண்ணே ருட

[விதினை ப்

பெருமால் கொடியா னெனதென்னப் பேணி யதனாற்

[பிறந்திறந்த

ஒருகா நின்றீர் துயரிடையக் கருத்து மறுத்தே யறிவு

[ருவா ம்

பிரஹ்ம நாமென் தறிந்திந்தப் பேற்றா லதனை பொழி

[யுமி னே [உ]

இ—ன். ஒரு காமழிகையும் - ஒரு காமழிகைப்பொழுதும், நிலை
புகல வொண்ணா - [ஜீவித்திருக்குமென்று] உறுதி சொல்லமுடியா
ததும், மண் கேர் உடல் இதனை - மண்ணோன்ற [சடகராவமுடை
யதமாயிய] இத்தேகத்தினை, பெருமால்கொடு - மிகுந்தமயக்கத்தால்
யான், எனது, என்னப்பேணி - யானென்றும் என்னுடைய
தென்றல் கருதிப்பாதுகாத்த, அதனால் பிறந்து இறந்து - அந்த
அகந்தை மமதைகளினாலே ஜனித்தும் மரித்தும், துயர் இடை -
அப்பிறவித்துன்ப [மாயிய அக்கினி] யின் கட் [பட்டு], ஒருகாரின்
றீர் - வேகின்றவர்களே, அக்கருத்து மறுத்து - [தேகத்தின் கண்
ணுள்ள] அந்த அகந்தைமமதைகளைப் போக்கி, அறிவு உருவு ஆம்
நாம் - ஞானசொருபு ஆன்மாவாயிய நாம், பிரஹ்மம் என்று - பரி
பூரணமாயுள்ள பிரஹ்மமென, அறிந்து - விவேசித்தத் தெளிந்த
இந்தப் பேற்றால் - இந்த விவேகததாலுணதானின்றஞான [மாயிய]
ஜலத்தால், அதனை ஒழியுமின் - அப்பிறவித்துன்பமாயிய அக்கினி
யைக் கொடுத்து விடுங்கள். எ—து.

பொ-ரை. ஒரு சாழிசைப்பொழுதும் ஜீவித்திருக்குமென்று உறுதி சொல்லமுடியாததும் மண்போன்ற சடசபாவமுடையது மாகிய இத்தேகத்தினுள் மிகுந்த மயக்கத்தால் யானென்றும் என்னுடைய தென்றும் கருதிப்பாதுகாத்து அகந்தைமமதைகளினாலே ஜனித்தும் மரித்தும் அப்பிறவித்துன்பமாகிய அக்கினியின்சுட்பட்டு வேகின்றவர்களுே தேகத்தின் கண்ணுள்ள அந்த அகந்தை மமதைகளைப்போக்கி ஞான சொரூப ஆன்மாவாகிய காம் பரிபூரணமாயுள்ள பிரஹ்மமென்று விவேகித்துத் தெளிந்து இந்தவிவேகத்தாலாகின்ற ஞானமாகிய ஜலத்தால் அப்பிறவித்துன்பமாகிய அக்கினியைக்கெடுத்துவிடுங்கள். எ--று.

கருகதலென்னும் வினைக்கியையப் பிறவித்துன்பத்தை அக்கினியென்வும் அதைக்கெடுக்கின்ற ஞானத்தை ஜலமெனவும் வருவித்தாம். கருகாதின்தீர் என்னுந்தெரிநிலைவினையாலுணையும் பெயர் அண்மை விளியாதவின் இயல்பாயிற்று.

க--ரை. சடசபாவமாகிய தேகந்தானல்லவென்றும் ஞான சொரூபமாகிய பிரஹ்மந்தானென்றும் விவேகிக்கவேண்டும் எ--ம்.

[குந்திரியப் பிரத்தியக்ஷ விவேகம்] (உ)

கள எந்த விடய மெந்தவிந்தி ரியத்தா ளறியப் பட்

டது வோ

வந்த விடய மந்தவிந்தி ரியமே யறிந்த தெனுமறி வு

வந்த தெனினுன் கட்டறுக்கு மற்றீ தறிந்தோ னானே

யெ ன்

புந்தி யுடையான் பந்திதனாய்ப் பூவுட் சாவுற் றுழ

லுமா ல் (ங)

இ-ள். எந்த விடயம் - [சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும்பஞ்சவிஷயங்களுள்]யாதொரு விஷயமானது எந்த இந்திரி

யத்தால் - [சுரோத்திரம், துவக்கு, சகூ, சிவ்ஜைவ, பிராணம்
என்னும் பஞ்சேந்திரியங்களுள்] யாதோரிந்திரியத்தால், அறியப்
பட்டதுவோ - உணரப்பட்டதுவோ, அந்தவிடயம் - அந்த விஷ
யத்தை, அந்த இத்திரியமே - அவ்வித்திரியமே, அறிந்தது - உணர்ந்
தது, [யான் அதன் சாக்ஷியாகவின் நிஷ்கிரியன்], எனும் அறிவு
வந்த தெளிஞன் - என்றறியும் ஞானம் உதயமாகப் பெற்ற விவேகி
யானவன், கட்டு அறக்கும் - [சமுசாரமாகிய] பந்தத்தை யொழிப்
பான். ஈது அறிந்தோன் - (அவ்வனமறியாமல்) இவ்விஷயத்தை
யுணர்ந்தவன். கான் என் புத்தி உடையான் - கானென்னும் புத்
தியை யுடையவன், பந்திதன் ஆய் - [தனக்கச்சியமான இத்திரியத்
தின்கொழிவைத் தனதாகக் கண்ட பிராந்தியாற்கும] பந்தத்தை
யுடையவனாய் பூவுச்சாவு உற்று [உம்] - பூயியின்கண் மா
ணத்தை யடைத்தும் [அக்கருமத்தின் பயனையதூபவிக்க மீளப்பி
றத்தம்], உழுவும்: [மாரிமாறிச்] சுழலுவான் என்ற

பொரை. சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கத்தம் என்னும்
பஞ்ச விஷயங்களுள் யாதொரு விஷயமானது சுரோத்திரம்
துவக்கு, சகூ, சிவ்ஜைவ, பிராணம் என்னும் பஞ்சேந்திரியங்க
ளுள் யாதோரிந்திரியத்தால் உணரப்பட்டதுவோ அந்த விஷ
யத்தை அவ்வித்திரியமே யுணர்ந்தது யான் அதன் சாக்ஷியாகவின்
நிஷ்கிரியன் என்றறியும் ஞானம் உதயமாகப் பெற்ற விவேகியான
வன் சமுசாரமாகிய பந்தத்தை யொழிப்பான் அவ்வனமறியாமல்
இவ்விஷயத்தை யுணர்ந்தவன் கான் என்னும் புத்தியை யுடை
யவன தனக்கச்சியமாகிய இத்திரியத் தின்கொழிவைத் தனதாக
க் கண்ட பிராந்தியால் கருமபந்தத்தை யுடையவனாய்ப் பூயி
யின்கண் இறத்தம் அக்கருமத்தின் பயனையதூபவிக்க மீளப் பிறந்
தும் மாரி மாறிச் சுழலுவான், என்ற .

சாவற்றும் எனபதின் எச்சவும்மை விகாரத்தாற்கொக்கது

தொழில் களெல்லாம் இந்திரியங்களிடத்துள்ளன வென்றும்
ஆன்மாவினிடத்திலே யென்றும் அறிந்த விவேகசுமுசார பத்
தத்தை யொழிப்பான் என்பதற்குநாணம்.

பகவத்கீதை

“செயன்மே னின்ற யறிவிடையே செயலின் மையு
மச் செயல்செய் யா
யியன்மே னின்ற புலன்டனிலேயெல்லா வினையு மியல்
வது லு
மயன்மே னின்ற யறிந்தான்யா ரவனே பெல்லா
மறிந்தோ னு
முயன்மே னின்ற யோகியுதல் வினைகளெல்லா மொ
ழிந்தோனு ம்”

எனக் கூறிவிருத்தல காண்க.

க-ரை. விஷயப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகும் பொழுது கேட்
டல் முதலியவற்றை இந்திரியங்களின் தொழிலெனவும் ஆன்மா
யாதொரு தொழிலுமில்லாதது எனவும் விவேகிக்கவேண்டும் எ-ம்
[ஞானசாரவிவேகம்]

கஅ தம்பவுடலைச் சடமென்று தானென்புத்தி யறவொ
ழித் தோ
னிம்பருலம் மாதிபகற் பிதமாயிருத்தற் கிடமாய்ச்சித்
தம்பாபரி பூரணமா மமல வடிவந்தானு னி
வெம்பு பிறவிப் பிணிபொழித்து மேலா மின்ப
யிறுமா ல்(ச)

செ-ம். தம்பவுடலை - துணைப்போலத் துலமாயுள்ள இந்தே
கத்துணை, சடம் எனது - [தன்னையறியாததும் பிறவற்றினையறியா

ததுமான] அசேதனமுந்திருசியமுமாகிய வஸ்துவென்று [அறிந்து] தான் என் புத்தி அறஒழித்தோன் - [அதனிடத்தில் இத்தேகமே] தானென்று முன்பு வைத்திருந்த நிச்சயத்தை முற்றிலும் விட்டவன் [இவ்வாறு மேலும் அதத்து வியாவிருத்தி வாயிலாக விசாரித்து], இம்பர் உலகம் ஆகிய - இவ்வுலக முதலாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சங்களும், கற்பிதமாய் இருத்தற்கு இடமாய் - அத்தியஸ்தமாய்த் தங்குதற்கு ஆதாரமாயும், சித்து - ஞானமயமாயும், அம்பரம் - நிரவயவமாயும், பரிபூரணம் ஆய் - அபரிச்சின்ன மாயுமிருக்கின்ற, அமல வடிவம் தான் ஆகி - மலமற்ற பிரஹ்ம சொரூபமே தானாகி வெம்பு பிறவிப்பிணி ஒழித்து - மனக்கலக்கத்தைத் தருகின்ற பிறவி கோயைத் தவிர்த்து. மேல் இன்பம் ஆம்வீடுஉறும் - நிரதி சயானந்த ரூபமாகிய மோகூத்தையடைவன். ஏ-று

பொ-ரை துணைப்போலத் துலமாயுள்ள இத்தேகத்தினை அசேதனமுந்திரு சியமுமாகிய வஸ்து வென்றறிந்து அதனிடத்தில் இத்தேகமே தானென்று முன்பு வைத்திருந்த நிச்சயத்தை முற்றிலும் விட்டவன் இவ்வாறு மேலும் அதத்து வியாவிருத்தி வாயிலாக விசாரித்து இவ்வுலக முதலாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சங்களும் அத்தியஸ்தமாய்த் தங்குதற்கு ஆதாரமாயும் ஞானமயமாயும் நிரவயவமாயும் அபரிச்சின்னமாயு மிருக்கின்ற நிர்மலம்பிரஹ்ம சொரூபமே தானாகி மனக்கலக்கத்தைத் தருகின்ற பிறவி கோயைத் தவிர்த்து நிரதிசயானந்த ரூபமாகிய மோகூத்தையடைவன் - ஏ-று

இதனால் துலசரிசு சடமுந்திருசியமுமாயிருத்தலை யறிந்து அக்காரணத்தால் இச்சரிந்தானல்ல வென்று நீக்கினவன். கண்டேன் கேட்டேன் என்றும் சங்கற்பித்தேன் என்றும் நிச்சயித்தேன் என்றும் சித்தித்தேன் என்றும் அபிமானித்தேன் என்றும் ஸ்வபுத்தும் அதுபவத்தால் இக்கிரிய, மன, புத்தி, சித்த, அக்காரண

களில் உண்டாகுந்தா னென்னும் புத்தியை அவை தொழிற்படுந்
தோறும் கவனித்துப் பார்த்தால் சடமுந்திருசியமு மாயிருத்தல்
அதுபவத்திற்கு வரும் வாவே இவைகளுள் ஒன்றுந்தானல்ல வென்
றும் இவற்றை யெல்லாமறிந்த அறிவுதானென்றும் விவேகிக்
கவேண்டு மென்பது காண்க

க - னா. தூலசரீரத்தை விவேகித்துச் சடமுந்திரு சியமுமாயி
ருத்தலால் தானல்ல வென்று நீக்கினவன் பிரஹ்ம சொருப மாவன்.
எ-ம். [ச]

[அதிஷ்டான ஆரோபங்களின் விவேகம்]

கக. அரவல் வறிவா யிரண்டுமயக் கவற்றா தராக் கயி
[ந்துட னே
மருவல் வறிவு மெய்யாமல் வகைபோ லொலியா திய
[விட ய
முரிய செவியா தியவறிவு மொருங்கே மயக்கிங் குள
[பொரு ளா
மரிய பிரஹ்ம மொன்றுமத னறிவு மெய்யா வனவா
[மே {இ]

இ-ன். அரவு, அவ்வறிவு இரண்டும் மயக்கு [உம் ஆம்] - இரச்ச
விற்கோன்றுகின்ற சர்ப்பமும் சர்ப்பஞானமும் ஆகிய இரண்டும்
[மித்தையும்] பிராந்தியுமாம், அவற்று ஆதராகயிது உடன் - அவை
கட்டு அதிட்டானமாகிய இரச்சவும், மருவு அவ்வறிவும் மெய் ஆம் -
அதனோடு பொருந்த [இஃது இரச்சவேன்றறிந்த] அந்தஞானமும்
சத்தியமாம், அவ்வகைபோல் - அவ்விதம்போல, ஒலி ஆகியவிடயம் -
சத்தமுதலாகிய விஷயங்களும், உரிய செவி ஆகிய அறிவும் - [அவ்வி
ஷயங்களை அறிதற்கு] உரிமையாகிய சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்

களின் ஞானமுமாயிவ இவை, ஒருங்கே மயக்கு [உம் ஆம்] - முழுதும் [மித்தையும்] பிராந்தியமாம், ஐங்கு - இவ்விடத்து, உன்பொருள் ஆம் - பூதபவிஷியவர்த்தமான மென்ற முக்காலத்து முன்ன பொருளாயிவ, அரிய பிரஹ்மம் ஒன்றும் - [அறிதற்கு] அருமைபாயிவ பிரஹ்மம் ஒன்றும், அதன் அறிவு [ஒன்றும்] - பிரஹ்மஞானமொன்றும், மெய் ஆவன ஆம் - சத்தியமாவனவாம். எ-று.

பொ - ண. தூச்சுவிற்றேன்றிவ்ந்த சர்ப்பமும் சர்ப்ப ஞானமும் ஆகிவ இரண்டும் மித்தையும் பிராந்தியமாம் அவைகட்கு அறிட்டானாயிவ தூச்சுவும் அதனோடு பொருத்த இஃது தூச்ச வென்றிந்த அந்த ஞானமும் சத்தியமாம். அவ்விதம் போலச் சத்தமுதலாகிய விஷயங்களும அவ்விஷயங்களை வறிதற்கு உரிமைபாயிவ கரோத்திர முதலிவ இந்திரியங்களின் ஞானமுமாயிவ இவை முழுதும் மித்தையும் பிராந்தியமாம். இவ்விடத்துப் பூதபவிஷிய வர்த்தமான மென்ற முக்காலத்துடனான பொருளாயிவ அறிதற்குமைபாயிவ பிரஹ்மம் ஒன்றும் பிரஹ்மஞான மொன்றும் சத்தியமாவனவாம். எ-று.

ஆக்கச் சொல்பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது, ஒன்றும் என்பது பின்னுக்கூட்டப்பட்டது. தூண்டு மயக்கும் ஒருங்கே மயக்கும் என்பவற்றின எச்சவும்மைகள் விசாரத்தாற் றெக்கன.

உ-று, சத்தமுதலாகிய விஷயங்களும அவற்றையறியும் கரோத்திர முதலிவ வற்றின் ஞானமும் மித்தையும் பிராந்தியமாய் பொருளும் பிரஹ்மமும் பிரஹ்ம ஞானமும் சத்தியமாயொ ருளும் விவேகிக்க வேண்டும் எ-ம். [௭]

[விவரித்த காரண காரிய விவேகம்]

20 நீரினின்றேன் திறுமாலம் கட்டிபல திறமாயந்
நீரே யாம்போற்

பாரினிற்றோன் நினைக்கலச மாதிரி திறமாயப் பாரோ
 யாம் போ
 லோரியல்பு மிலதாதி புன ஞான ககணமா யொளிரா
 நின் ற
 பேரியல்வத் துயிற்றோன்று சகமதவே பயலாகிற்
 பிறங்கிடா தே க

இ-ன் ஆவகட்டி- நீர்க்கட்டியானது, நீரினில் - ஜலத்தினிட
 த்து, பலதிறமாய் - [நிதித ய்பரித முதலிய] காசாடிவகனாய்,
 தோன்றினும் - [விவர்த்த காரிய மாகிய நாமரூபே தங்கனாலேற
 போலக்] காணப் பட்டாலும், அந்நீரே ஆம்போய் - [உற்று நோக்கு
 வேர்க்குக் காரணமாகிய] அந்த ஜலமாகவே யிருத்தல் போலவும்,
 கலசம் ஆகி - ருட முதலானவைகள், பாரினில் - மண்ணினிடத்தது,
 பலதிறமாய் - பல விதவடிவங்களோடு உடியாகாய், தோன்றினும்-
 [விவர்த்த காரியமாகிய நாமரூப பேதங்களால் வேற போற்] காணப்
 படினும், அப்பாரோ ஆம்போய் - [உற்று நோக்குவோருக்குக் காரண
 மாகிய] அம்மண்ணாகவே யிருப்பது போலவும், ஒர் துயல்பும் இலத
 ஆகி-பாதொரு குணமும் தன்னிடத்திலில்லாததாய், உன, ஞான, கக,
 கனமாய் - சச்சிதானந்தக் கட்டியாய், ஒளிரா நின்ற - பிரகாசித்தின்ற,
 பேர் இயல்வத்தயில்-ஒப்புயர் வில்லாத தன்மையினைபுடைய பிரஹ்
 மரூபத்தில், தோனது ககம் - [விவர்த்த காரியமாகிய நாமரூப
 பேதங்களால் வேறபோற்] காணப்படுகின்ற பிரபஞ்சமாகது, அது
 கே-காரணமாகிய அப்பிரஹ்ம சொரூபமேயாம், அயலாகில் -சச்சி
 தானந்தத்திற்கு அந்நியமாகுமானால், பிறங்கிடாது - [அந்நியமெல்லா
 ஞ்சுடமாதலின்] வினங்காது. எ-று.

பொ-நா. நீர்க்கட்டியானது ஜலத்தினிடத்தாக் - நிதித பெரித
 முதலிய பலவிதவடிவங்களாய் விவர்த்த காரியமாகிய நாமரூப பேதம்

கனால் வேறு போற் காணப்பட்டாலும் உற்று நோக்குவோருக்குக் காரணமாகிய அந்த ஜடமாகவே யிருத்தல் போலவும் குடமுதலியவைகள் மண்ணினிடத்துப் பலவிதவடிவங்களோடு உடியதாய் விவர்த்த காரியமாகிய காமரூபபேதங்களால் வேறுபோற் காணப்படினும் உற்று நோக்குவோருக்குக் காரணமாகிய அம்மண்ணாவே இருப்பதுபோலவும்யாதொரு குணமூந்தன்னிடத்தி லில்லாததாய்ச் சச்சிதானந்தக் கட்டியாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற ஒப்புயர் வில்லாத தன்மை விளையுடைய பிரஹ்ம சொருபத்தில்

விவர்த்த காரியமாகிய காமரூப பேதங்களால் வேறு போற்காணப்படுகின்ற பிரபஞ்சமானது காரணமாகிய அப்பிரஹ்ம சொருபமே யாம். சச்சிதானந்தத்திற்கு அந்நியமாகுமானால் அந்நிய மெல்லாஞ் சடமாதலின் வினங்களாது. எ-று.

க—னா. 'வஸ்து' வினிடத்தில் விவர்த்தமாகத் தோன்றுகின்ற பிரபஞ்சமானது அவ்வஸ்து வேயாமென்று விவேகிக்கவேண்டும். எ-ம் [௨]

சிற்சடலிவேகம்

[வேண்பா]

உக. நிராகார மாகி நிறைந்தீரை பெத்தா	ல்
ஓராகாரத் துள்ளே யுணர்ந்தீர்—பாகா	ய
மில்லத் திருப்போ வியையாத வானினி	டை
யில்லத் திருப்போ வியல்பு	[௭]

இ-ன், நிராகாரம் ஆகி—யாதொரு வடிமுகில்லாமல், நிறைந்தீரை—[சேதன அசேதனமாகிய இருவகைப் பிரபஞ்சங்களிலும் வியாபித்து அப்பாலும்] பரிபூரிணராயிருக்கின்ற வடிவனை, எத்தாம் - யாது காரணத்தினால், ஒரு ஆகாரத்து உன்னை-ஒருதேசத்தினுள்ளே [மட்டும்]

உணர்ந்தீர் - அறிந்தீர்கள், [நாங்கள் அறிவு சொருப ராயினும் இவ்
வொரு சரீரத்தைப்பற்றி யிருத்தலால் இச்சரீரத்தனவிலுறிந்தோ மெ
ன்பீராயின்], பா ஆகாயம் - [விராகாமாயும் சூக்குமமாயும்] வியாபக
மாயுமுன்ன ஆகாயமானது, இவ் இருப்பு - [ஆகாமாயும் துலமாயும்
பரிச்சின்னமாயு மிருக்கின்ற] வீட்டினுள்ளே தங்குதல், [இயல்பு ஓ]
சபாவமா, இயையாத - [யாதொன்றோடுஞ் சம்பந்தியாத, வானின்
இடை - [மேற்கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய] ஆகாயத் தினிடத்து,
இவ் இருப்பு - [மேற்கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய] ஆகாயத்தினி
டத்து, இவ் இருப்பு - [மேற்கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய] வீடுருத்
தல், இயல்பு (ஓ) - சபாவமா [கூறுமின்]. ஏ—று.

பொ—னா யாதொருவடிவமு மில்லாமல் சேதஞ் சேதனமாகிய
இருவகைப் பிரபஞ்சங்களிலும் வியாபித்து அப்பாலும் பரிபூரண
ராயிருக்கின்ற அக்கனையாதாரணத்தால் ஒரு தேகத்தினுள்ளே மா
த்திரம் அறிந்தீர், நாங்கள் அறிவு சொருபராயினும் இவ்வொரு
சரீரத்தைப்பற்றி யிருத்தலால் இச்சரீரத்தனவிலுறிந்தோ மென்பீரா
யின் விராகாமாயும் சூக்குமமாயும் வியாபகமாயுமுன்ன ஆகாயமானது
ஆகாமாயுந் துலமாயும் பரிச்சின்னமாயு மிருக்கின்ற வீட்டினுள்ளே
தங்குதல் சபாவமா அல்லது யாதொன்றோடுஞ் சம்பந்தியாத மேற்
கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய ஆகாயத்தினிடத்து மேற்கூறிய இல
க்கணங்களை யுடைய வீடுருத்தல் சபாவமா கூறுமின். ஏ—று.

ஓ—ம் ஓகாங்கள் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டன, இயல்பு என்பதை முன்
னருக் கூட்டி விஞ்ஞப் பட்டது.

இத்திருஷ்டாந்தம் போலச் சச்சிதானந்த மயமாயும் விராகாமமா
யும் சூக்குமமாயும் வியாபகமாயுமுன்ன நீயீர் அறிந்த கடதுக்காகாமாயும்
துலமாயும் பரிச்சின்னமாயுமுன்ன சரீரத்தின்கண் இருக்கின்றீரா அல்
லது மேற்கூறிய இலக்கணங்களை யுடைய அம் மிடத்தில் மேற்கூறிய

இலக்கணங்கையுடைய சரீரம் இருக்கிறதா இதுனை நீவிரோ உய்த்து
ணர்ந்து கொள்ளுமின் என்பது எஞ்சிநிறுத்தது.

உ-னா. சச்சிதானந்த பரிபூரணமாயுள்ள ஆத்தமாவின்னிடத்துச்
சரீரம் அத்தியஸ்தமாய்த் தோன்றுகிற தல்லாமல் சரீரத்தினிடத்தில்
ஆத்மாவின்னை பென்று விலேகிக்க வேண்டும். ஏ-ம். (எ)

[ஞானவிவேகம்]

உஉ. போக்குவர வற்றபரி பூரணனைன் போதவங்க
மீக்கொள்வா னைக்கரைசேர் விக்குந்தா—னாக்கையே
பென்னும்போ தக்கல் விவரந்தானே யேழ் பிறப்பா ப்
பன்னாழி யாழ்த்தும் பகை [அ]

இ-ள், [தான்] - தன்னை, போக்கு வரவு அற்ற பரிபூரணன்
என்-அசலமும் அபரிச்சின்னமும் மாயுள்ள பிரஹ்ம மென்றறிவின்ற,
போதவங்கம் - ஞானக்கப்பலானது, மீக்கொள்வானை - தன்னிடத்து
ஏறிச் செல்பவனை, கரை சேர்விக்கும்-[பிறவிச்சமுத்திரத்தின்] கரை
யாகிய மோகத்தில் அடைவிக்கும் [உறவாம்], தான் ஆக்கை என்
னும் - தன்னைத்தேக மென்றறிவின்ற, அபோதக்கல் - பிராந்தி ஞா
னமாகியதற [புணையானது], இவரந்தானை - தன்மீதறினவனை, ஏழ்
பிறப்பாப் பன்னா ஆழி - [தேவர் மனிதர் விலங்கு பறவை ஊர்வன
தீவாழ்வன தாவரம் என்று] எழுவகைப் பிறப்புக்களாகச் சொல்லப்
படாதினற சமுத்திரத்தினுள்ளே, ஆழ்த்தும் - அமிழ்த்தும், பகை -வி
ரோதியாம், ஏ-து.

பொ-னா, தன்னை அசலமும் அபரிச்சின்னமும் மாயுள்ள பிரஹ்ம
மென்றறிவின்ற ஞானக்கப்பலானது தன்னிடத்தேறிச் செல்பவ
னைப் பிறவிச் சமுத்திரத்தின் கரையாகிய மோகத்தில் அடைவிக்கும்
உறவாம், தன்னைத் தேகமென்றறிவின்ற பிராந்த ஞானமாகிய சத்பு

ணையானது தன் மீதேறினவனை எழுவுகைப் பிறப்புக்களாகச் சொல்லப்படாநின்ற சமுத்திரத்தின் கண அமிழ்த்தும் விரோதியாம், எ-று

இஃது தாப்பிசைப் பொருள் போன் பின்பகை என்றமையால் மூன் உறவு வருவிக்கப்பட்டது.

உ-வா, தன்னைப் பிரஹ்ம மென்றறிதல் உண்மை ஞானமும்; தேவமென்றறிதல் பிராந்தி ஞானமும் ஆம் என விவேகிக்க வேண்டும், எ-ம், [அ]

[இதுவுமது]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

உங். விள்ளுள் ளமுமதன் வேறும் விடா மு மேவறிவு ந்
தள்ளுறு மித்தைய வேநா மறிதலிற் சாற்றுமிவ ன்
துள்ளும் புறம்பு நிறையின்ப மாய வுளபொரு ளை
முள்ளுத லெங்கண்மற் றென்றுமுன் னுவிடத் துற்றி
டுமே. (உ)

இ-ன். விள்ளு உன்னும் - சொல்லாநின்ற அந்தக்காணமு (ஞாநிருவு)ம், அதன் வேறு ஆம்விடயமும் - அவ்வந்தக்காணத்தின் வேறுபடிய சத்த முதலிய விஷய (ரூப)மும், மேவு அறிவும் - [விஷயங்களிடத்துச்] செல்லுநின்ற அந்தக்காண விருத்தியு (ஞானமும்) ஆகிய மூன்றும், தன்னுறும் மித்தையவே - [சமது சொரூபமல்ல] சழிக்கத்தக்க பிராந்தியியாம், [அதற்கு ஏது உறுகின்றார்] நாம் அறிதலின் - நம்மாலறியப்படுதலின், [ஆனால் சமது சொரூபம் எப்படிப்பட்டதெனின் அதற்குக் உறுகின்றார்], சாற்றும் - திரிபுடியெனது சொல்லப்படுகின்ற, இவற்ற - அந்தக்காணம் இதன் விருத்தி விஷயம் ஆகிய இவ்வகளின், உள்ளும் புறம்பும் நிறை இன்பம் ஆய-உள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்துப் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற ஆனந்த

சொருபமாகிய, உளபொருள் நாம் - சத்தவஸ்துவே நாம், [ஆனால் விடயங்களைப்போல நம்மையு மறிதற்கு இம் மனம் வேண்டாவோ வெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார்], உன்னதல் எவ்வன்-[இவ்வாறு எல்லாவிடத்தும் எல்லாக்காலத்தும் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற மம்மை மித்தையும் பரிச்சின்னமுமாயுள்ள இம்மனத்தால்] நினைத்தறிதல் எப்படிக்கூடும் கூடாது, [ஆயின் நம்மையறிய முடியாதோ வெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார்.], மற்று ஒன்றும் உன்னு இடத்து - பிறிதொன்றினையும் இம்மனம் நினையாதவிடத்தில், உற்றிடம் - [நமது சொரூபம் நம்மால்] அடைபடப்படும் என்று.

பொ-ஊ. சொல்லாநின்ற அந்தக் காரணவடிவ ரூபிருவும் அதற்கு வேறாகிய சப்த முதலிய விஷயவடிவ ரூபமும் விஷயங்களிற் செல்லுகின்ற அந்தக் காரணவிருத்திவடிவ ரூபமும் ஆகிய மூன்றும் நமது சொரூபமல்ல. கழிக்கத்தக்க பிராந்தியமாம். அதற்கு ஏதுகூறுகின்றார். நம்மாவறியப் படுதலின், ஆனால் நமது சொரூபம் எப்படிப்பட்டது? எனின், அதற்குக் கூறுகின்றார். திரிபுடியென்ற சொல்லப் படுகின்ற அந்தக் காரணம், இதன் விருத்தி. விடயம் ஆகிய இவைகளின் உள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்துப் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற ஆனந்த சொரூபமாகிய சத்து வஸ்துவே நாம். ஆனால் விடயங்களைப்போல நம்மனம் வேண்டாவோ? எனின், அதற்குக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு எல்லாவிடத்தும் எல்லாக்காலத்தும் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற நமது சொரூபத்தை மித்தையும் பரிச்சின்னமுமாயுள்ள இம்மனத்தினால் நினைத்தறிதல் எப்படிக்கூடும்? கூடாது, ஆனால் நம்மையறியமுடியாதோ? எனின், அதற்குக் கூறுகின்றார். அந்நிய மொன்றையும் நினையாத விடத்து நமது சொரூபம் நம்மாண்டையப்படும் என்று.

ஈ-ஊ. திரிபுடிகள் ஆன்மாவல்லவென்றும், அவற்றின் உள்ளிலும் வெளியிலும் பரிபூரணமாய் வியாபித்திருக்கின்ற ஆனந்த சொரூ

பமே ஆன்மாவென்றும், அது மனமிதந்தவிடத்துத் தானாக விளங்கு
மென்றும், விவேகிக்க வேண்டும். எ-ம் [௧]

[2. விராகம்]

[அது இத்தனை யென்பதும், அவை இத்தன்மையான
வேன்பதும் கூறுதல்]

[வேண்பா]

உச பகைமைபவேண் டாமிய் பவத்தளவும் வேண்
டா

மகிமைதரு மெவ்வுலக வாழ்வு—மிகைபடலால்
வேண்டாமென் றுள்ளே விராகமந்த மேழுக ல
வீண்டுதிக்கு முவகையா யே (௧0)

இ-ன் விராகம் - [விஷயங்களிலுண்டாகின்ற] அவாக்கியம்,
மந்தம் முதல - மந்த அவாக்கியம், தீவிர அவாக்கியம் [என்று மூன்
ருகச் சொல்லப்படும் அவை முறையே], பகைமைப வேண்டாம் -
[விஷயங்கள்] விரோதிகளாயிருக்குமளவும் வேண்டாம் என்றும், இப்
பவத்தளவும் வேண்டாம் - இத்தேகஞ்சேவித்திருக்கும் வகையும்
வேண்டாம்[என்றும்], மகிமைதரும் - மாட்சிமைமையத் தருகின்ற, எவ்
வுலக வாழ்வும் - [பிராமேஸாக முதலிய] எந்த வுலகத்திலுண்டாகின்ற
வாழ்க்கையும், மிகைபடலால் - [பிறவித்] துகச்சத்தைத் தருதலால். வேண்
டாமென்றும், உன் - [மனிதர்களுடைய] அந்தக் காரணத்தில், ஈண்டு-
இவ்வுலகத்தில், மூலசையாய் உதிக்கும் - மூன்று விதமாயுண்டாகும்,
எ-து

பொ-ரை. விஷயங்களிலுண்டாகின்ற அவாக்கியமானது
மந்த அவாக்கியம், தீவிர அவாக்கியம், தீவிரதா அவாக்கியம்
என்று மூன்றாகச் சொல்லப்படும். அம்மூன்றும் முறையே விஷ

யங்கள் விரோதிகளாயிருக்குமளவும் வேண்டாமென்றும், இத்தேசம் சிவீத்திருக்குமளவும் வேண்டாமென்றும், மாட்சிமையைத் தருகின்ற பிரமலோக முதலிய எந்தவுலகத்திலுண்டாகின்ற வாழ்க்கையும் பிறவித் தக்கததைத் தருதவால் வேண்டாமென்றும், மனிதர்களுடைய அந்தக் காரணத்தில் இவ்வுலகில் மூன்று விசமாயுண்டாகும், ஏறு

என்றென்னும் இடைச்சொல் ஏனைய இடங்களிலுஞ் சென்றியைத்தது.

க-ஈ ஊகாக்கியமானது மந்தர், தீவிரம், தீவிரதாம் என மூன்று விதமாய் மனிதர்களிடத்திலுண்டாகும். எ-ம் [௧௦]

[க. சமாதிஷ்ட சம்பத்தி]

[க. க. சமம்]

[சர்வமும் பிரஹ்ம மேன்றறிதலால் மனமடங்கும் எனல்]

[விருத்தம்]

உக. கோடுதொறும் தாவுமொரு குரங்கிருந்த காவ
னைத்துக் குறைப்புண்டக்கா
னீடுதொழிலொழிந்துநிற்கு நெறிபோல மயக்கமதா
னில்லா வுள்ள

மோடிவிழும் விடயமெலா மொருபிரஹ்ம மெனும்
றிவா லொழிப்பினையு
நாடிடுமப் பரம்பொருளை நண்ணினும்விண் ணெண்
ணாது நலமா மென்றே (கக)

இ-ள். கோடுதொறும் - மாக்கொம்புகள் தோறும், தாவும் - தாண்டுகின்ற, ஒரு குரங்கு - ஒரு வானாமானது, இருத்தகா அனைத் தும் - [தான்] வசித்திருந்த சோலைகளெல்லாம், குறைப்பு உண்டக்கால் - வெட்டுப்பட்டழிந்த விடத்து, கீடு தொழில் - [தாண்டிதல்]

மூன் செடுகாட் பழகிவந்த தொழிலாளனும், ஒழிந்த நிற்கும். [தாவு தற்கேதவாகிய மரங்களில்லாமையால் அத்தொழிலு] விட்டிருக்கும், நெறிபோல - முறைமை யொப்ப, மயக்கமதால் - [விஷயங்கள் சத்தியமூஞ் சுசகாதனுமாமென்னும்] பிராந்தியால், நில்லாவுள்ளம் - [வேறு பல வுபாயங்களாலடக்கினும்] அடங்காதமனமானது, ஒடிவிழும் - தன்னால் வினாத்து சென்று பற்றப்படுகின்ற; விடயம் எவாம் - விஷயங்களெல்லாவற்றையும் ஒரு பிரஹ்மம் எனும் - [இவையனைத்தும்] அகண்டை காசப்பரிபூரணப் பிரஹ்ம சொருபமே என்னும், அறிவால் - ஞானத்தினாலே, ஒழிப்பின் - பாதம் பண்ணில், [மித்தையென்று மிச்சயித்த அவற்றிச்சுண்ணுள்ள சத்தியத்துவ புத்தியை விடுத்தால்] 'ஓயும் - [அம்மனத்திற்கு விஷயங்களைப்பற்றிச் செல்லுந் தொழில்] ஒழியும், [அத்தொழிலொழியவே] அப்பரம் பொருளை காடிமே - [மெய்யாகக்கண்ட] அந்தமேலாகிய பிரஹ்ம சொருபத்தை விரும்பும் [சமாதியிவகைவற நிற்கும்], விண்ணண்ணினும் - [அப்பால்] சுவர்க் கபோகம் [வலிதின்வந்த ஶீகண்ணைச்] சேரினும், நலம் ஆம் என்று எண்ணாது - அதனைச் சுசகாதமென்று நினைக்காது, துச்சமென்று வெறுத்தவிதும், ஏ-று

பொ-ரை. மரக்கொப்புடன் தேரூந்தாண்டுகின்ற ஒரு வானா மானது தான் வசித்திருந்த சோலைகளெல்லாம் வெட்டுப்பட்டழிந்த விடத்தத் தாண்டிதல் மூன் செடுகாட் பழகிவந்த தொழிலாளனும் தாவுதற்கேதவாகிய மரங்களில்லாமையால் அத்தொழிலு விட்டிருக்கும் முறைமையொப்ப விஷயங்கள் சத்தியமூஞ்சுசகாதனுமாமென்னும் பிராந்தியால் வேறுபல வுபாயங்களாலடக்கினும் அடங்காதமனமானது தன்னால் வினாத்துசென்று பற்றப்படுகின்ற விஷயங்களெல்லாவற்றையும் இவையனைத்தும் அகண்டைகாசப் பரிபூரணப் பிரஹ்ம சொருபமே யென்னும் ஞானத்தினாலே மித்தையென்று

நிச்சயித்து அவற்றின் கண்ணுள்ள சத்தியத்துவ புந்தியை விடுத்தால் விஷயங்களைப்பற்றிச் செல்லுதொழில் அம்மனத்திற்கு ஒழியும் அத்தொழிலொழியவே மெய்யாகக்கண்ட அந்த மேலாகிய பிரஹ்ம சொரூபத்தை விரும்பும் அநாவது சமாதியிலகைநிற நிற்கும் அப்பாற் சுவர்க்க போகம் வலிதின் வந்து தன்னைச். சாரினும் அதனைச் சுகசாதனமென்று நினைக்காது துச்சமென்று வெறுத்துவிடும் ஏ-று

வின் ஆகுபெயர்

மன வடக்கத்திற்கு இங்கே கூறியதுபோல “ஊக நன்மையா வல்லது வெலப்படா துள்ளம், வேகமத்த மாவங்கு சத்தலால் வெலப் படுமோ, ஏகபோதத்தை யறிதனல்ல வருடனெய்தல், சோகவாதனை விடலுயிர் தோன்றுறு தொடுக்கல்” என வாசிபட்டத்தங் கூறியிருத் தல் காண்க.

க-னா மன வடக்கம் சர்வமும் பிரஹ்மம் நிச்சயத்தானுளதாம். ஏ-ம். (கக)

[இதுவும் அது]

உக. ஓயாதோடு தொழிலை மன மொழிய வேண்டி ன் விடயமெலா மாயவேண்டாமவ்விடய மன்னும் பிரஹ்ம வடிவமென்று நியங்குகண்டப் பொருள்காணினிகழ்த்து மந்தப்போ க் கொழிந்து நேய வெலுவன் போலவது நின்ற நந்த நிலைதருமா ல். [கஉ]

இ-ன். மனம் - மனமானது, ஓயாது ஓடுதொழிலை - தனார்ச்சி யின்றி [விஷயங்களில்] ஓடுகின்ற முபந்தியை, ஒழியவேண்டின்-நிங் கலேண்டொராயின், விடயம்எலாம் - விஷயங்களைத்தும், மாயவேண்

டாம் - நிக்ச[வேண்டுமென்று நினைக்க] வேண்டாம், [ஏனெனின் சொப்பனத்தும் மனோராச்சியத்தும் விடயங்களில்லாதிருந்தும் மனந்தொழிலற்றிருந்ததில்லையே ஆதலால் மனவடக்கத்திற்கு அஃது உபாயமன்று. மற்றியாது உபாயமென்றே] அவ்விடயம்-காணப்படும் அவ்விஷயங்களைத்தும், மன்னும் பிரஹ்மவடிவமென்று-[கற்பிதசர்ப்பம் என்னும் அநிஷ்டான ரச்சவடிவமோ அன்னம் பிரஹ்மத்திற்கு கற்பிதமாகலின் அவ்விடயங்களை உள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்த அவற்றிற்கு அநிஷ்டானமாய்] நித்தியமாயிருக்கின்ற பிரஹ்ம சொரூபமென்று நிச்சயித்த, நீ அங்கு - நீ விடயங்களெதிர்ப்பட்டவிடத்த, அகண்டப்பொருள் காணில்- [பரிபூரணமாயுள்ள அந்த] ஒரே பொருளைத் தரிசிப்பாயாயின், கிழத்தம் - சொல்லாநின்ற, அந்தப் போக்கு ஒழிந்த-முன் விஷயங்களிலோடிய தொழில் நீக்கி, நேயம் எலுவன்போல - பிரியத்தையுடைய தோழனை யொப்ப, அதுநின்று- அம்மனம் அசைவற நின்று, ஆனந்த நிலைதரும் - பிரஹ்மானந்தாநுபவ முண்டாகச்செய்யும் என்று.

பொ-ணா. மனமானது தளர்ச்சியின்றி விஷயங்களிலோடுகின்ற முயற்சியை நீக்கவேண்டுமாயின் விஷயங்களைத்தும் நிக்சவேண்டுமென்று நினைக்கவேண்டாம். ஏனெனின், சொப்பனத்தும், மனோராச்சியத்தும் விடயங்களில்லாதிருந்தும் மனந்தொழிலற்றிருந்ததில்லையே ஆதலால் அஃது உபாயமன்று. மற்றியாது உபாயமென்றே. காணப்படும் அவ்விடயங்களைத்தும் கற்பிதசர்ப்பம் என்னும் அநிஷ்டான ரச்சவடிவமோ அன்னம் பிரஹ்மத்திற்கு கற்பிதமாகலின் அவ்விடயங்களை உள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்த அவற்றிற்கு அநிஷ்டானமாய் நித்தியமாயிருக்கின்ற பிரஹ்ம சொரூபமென்று நிச்சயித்த நீ விடயங்களெதிர்ப்பட்டவிடத்துப் பரிபூரணமாயுள்ள அந்த ஒரே பொருளைத் தரிசிப்பாயாயின் சொல்லாநின்ற முன் விஷ

யங்களிலொடிய தொழில் நீக்கிப் பிரியத்தையுடைய தேழினை
யொப்ப அம்மனம் அசைவறின்ன பிரஹ்மாந்தாதபவ முன்டா
கச்செய்யும். ஏ—று.

பிரஹ்மதரிசனத்தால் மனமடங்கு மென்பதற்கு உதாரணம்
(வாசிட்டம்.)

“எங்கே வெங்கே மனமோடி யினையோ சென்ன வீழ்ந்த
மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யகண்ட வறியி லடைவி
ப்பாய்

சங்கே தமதாயிவ்வாறு சாகித் துளமா மதகரியை
வெங்கே தமறத் தளைத்தெல்லா விசாரத் தாலும் வீட
ணைவாரம்” என்று கூறியிருப்பது காண்க.

உ-ஊ மனமடங்குதற்கு விடயங்கள் காசமாசேவண்டாம் அவற்
றில் கதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்ம் சொரூபத்தை எவ்விடங்களிலும் பரி
பூணமாகத் தரிசித்தாலுடங்கும். ஏ—ம். [சஉ]

தூவ்விரண்டு செய்யுட்களாலுக்கறிய பிரஹ்ம தரிசனம் பரோ
கூமாம். அதாவது சாஸ்திர நிச்சயத்தாலுளதாவதாம்.

[மனமடங்குவதற்கு ஆரை நசிக்கவேண்டுமெனல்]

உஎ. ஆசை யளவே மனத்துருவா மதூமாய் வுறின்தம்
றிதுகெடுமம்

மாசா ருளமே பிறப்பிறப்பாம் வருத்த முதவு
பெரும்பகையம்

மாசற் றிடுமே லருவமன மறுவிலின்பத் தருதுணையா
நேசித் திடுவான் மனமாய்வை நிகழ்ச்சி சொழிப்பா
டைசுவனே. [சஉ]

இ-ன் ஆனசாவலே - [விஷய] இச்சை எவ்வளவோ அவ்வளவே, மனத்தினாலும் - மனத்தினது உருவத்தளவாம், அதுமாய்வுறின் - அவ்விச்சை நிக்ஞமாயின்: இதுகெடும் - இம்மனத்தினாலும் நிக்ஞம்? அம்மாக ஆர் உளமே - அந்த விஷய இச்சை பொருந்திய மனமே, பிறப்பு இறப்பும் - சன்னமாணம் என லுண்டாகும், வருத்தம் உதவு பெரும்படை - தக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற கொடிய விசேஷியாம், அம்மாக அற்றிக்மேல் - அந்த விஷய இச்சையாகிய குற்றம் நீங்குமாயின்; அருவமனம் - அருவமனமென்று சொல்லப்படும், மறு இல் இன்பந்தரு துணையாம் - [அவ்வருவமனம்] குற்றமில்லாத பேரின்பத்தைக் கொடுக்கின்ற தோழனாகும், மனமாய்வு கேசித்திவான் - மனநாசத்தை விரும்புவன், நிக்ஞம் அச்சுழிப்பால்-சொல்லாநின்ற இச்சையை நீக்குதலால், அடைதலால்-பெறுவான். எ--று.

பொ-ணா. விஷய இச்சை எவ்வளவோ அவ்வளவே மனத்தினது உருவத்தளவாம். அவ்விச்சை நிக்ஞமாயின் இம்மனத்தினாலும் நிக்ஞம். அந்த விஷய இச்சை பொருந்திய மனமே சன்னமாணம் என லுண்டாகும் தக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற கொடிய விசேஷியாம். அந்த விஷய இச்சையாகிய குற்றம் நீங்குமாயின் அருவமனமென்று சொல்லப்படும். அவ்வருவமனம் குற்றமில்லாத பேரின்பத்தைக் கொடுக்கின்ற தோழனாகும். மனநாசத்தை விரும்புவன் சொல்லாநின்ற இச்சையை நீக்குதலால் பெறுவான். எ--று.

க-ணா. மனமடங்குதற்கு விஷய இச்சை யொழியவேண்டும். எ-ம். [கங]

மனம் ஒடுங்குதற்குக் காரணமாகப் ப அவ்விச்சை யொழிதற் குபாயங் கூறுதல்]

[வேண்பா]

உஅ. அல்லும் பகலு மளவிறுக்க சாதனத்
செல்லு மனத்தைத் திருப்பியுய்யி--னல்

தே
ல

வொழிந்தா னெவிரீ ரோவோ நமனா
எழுந்தவரும் போதினென் செய் வீர்

ர்
கச.

இ-ள். அல்லும் பதலும் - இரவும் பதலும், அளவில்லாத சாதனத்த - அளவில்லாத துன்பத்துக்குக் காணாமையி லிஷயங்களி டத்து, செல்லும் மனத்தை - [கசாதனமென நினைத்து] ஒடுகின்ற மனத்தினை, திருப்பி - 'அவற்றிலுள்ள தோஷங்களைக் காட்டுதல் வாயிலாக அவற்றிற் செல்லாது' மீட்டி, உய்யின் - [தன்னையறிந்து] பிழையுங்கள், அல்லல் ஒழிந்தார் என - [பிறவித்] துக்கம் நீங்கியவர் கன்போல, இரீர்-இராதேயுங்கள், ஒ ஒ - [நீவிசிங்கனமிருத்தல் மகா] ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், நமனார் எழுந்தவரும்போதில் - இயமதரும ஶானவர் எழுந்தருளி வருங்காலத்தில், என் செய்வீர் - யாது செய் வீர்கள். ஏ-று.

பொ-நா. இரவும் பதலும் அளவில்லாத துன்பத்திற்குக் காணாமையி லிஷயங்களினிடத்துக் கசாதனமென நினைத்து ஒடுகின்ற மனத்தினை அவற்றிலுள்ள தோஷங்களைக் காட்டுதல் வாயிலாக அவற்றிற் செல்லாது மீட்டித் தன்னையறிந்து பிழையுங்கள். பிறவித்துக்கம் நீங்கியவர்கன்போல் இராதேயுங்கள். நீவிசிங்கனமிருத்தல் மகா ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! இயமதருமஸானவர் எழுந்தருளி வருங்காலத் தில் யாது செய்வீர்கள். ஏ-று.

விடயமானது அதுபல்காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் முறையே கிடைக்கவில்லையே என்றும் நீங்கிவிட்டதே யென்றும் துக்கத்தைத் தருதலால் துக்காதனமென்பது பிரதித்தம். அதுபல்காலத்தில் சுகத்துக்குச் சாதனமன்று- விடயவிக்கை யுடையவனுக்கு அவ்விக்கை மறைதல் மாத்திரத்திற்குச் சாதனமாம், ஆனால் சுகத்திற்குச் சாதனம் யாதெனின். இக்கை நீங்கிய நிச்சல அந்தக் காணமேயாம். அதனிடத்தில் ஆன்மாவின் சொருபானந்தம் பிரதிவிம்

பிச்சின்றது. அந்த ஆன்மாவின் பிரதி பிம்பாணந்தத்தை விடயவிச் சையுடையவன் விடயத்திலுள்ளதாகப் பிராந்தியடைகின்றான். இவ்வாத்மி விடயத்திலிருந்தே ஆனந்தம் அதுபவிச்சப்படுமானால் ஒருவனுக்கு ஆனந்தத்திற்கேதுவாகிய பிரியவிடயம் நீங்காது தன்னிடத்திருக்கு மளவும் ஆனந்தமும்நீங்காதிருக்க வேண்டும் அங்ஙனமாயின் ஒருவனுக்குப் பிரியமாகிய புத்திரன் தேசாந்தரத்துக்குப் போய்ச் சில நாட் சென்றுவரப்பார்த்தவுடன் அவன் மிகுந்த ஆனந்தத்தை யடைகின்றான். மேற்கூறியவாறு விஷயத்திலேயே ஆனந்த மிருக்குமாயின் புத்திரன் தன்னிடத்து நீங்காதிருத்தவால் அவ்வாணந்தமும் நீங்காதிருக்கவேண்டும். அதுபவத்தில் அவ்வாறு காணப்படவில்லை. பின்னையோபுத்திரனைக் கண்டமாத்நிரத்தி லுண்டாகிய ஆனந்தம் சற்று வேரத்தில் மாறிவிடுகிறது. ஆதலால் விடயத்தில் ஆனந்தமில்லை மேலும் விடயத்திலேயே ஆனந்தம் இருக்குமானால் யாதொரு விடயமும் மில்லாத சுழுத்தியில் ஆனந்தாதுபவம் உண்டாகலாகாது. சுழுத்தியில் ஆனந்தம் அதுபவிச்சப்படுதலோ எல்லோருக்கும் அதுபவசித்தம் ஆதலால் விடயத் துக்கசாதன மெனப்பட்டது.

இவ்வாதே "மேவுதற் கரிதாய்க்கேசம்புனைபதாய் விழிக்கு நன் னாய்த், தீவினைச்சினை சேர்மாதனெனும் கைற்றிரணம்போல, யாவணாச் சடாது தூத்தெறிசின்ற நாகத்திக்குப், பாவையர் குளிர்க்கத் மேனி பசைவினாவிறகதாமே" எனவும்.

"மாமடஞ் செறித்த கொஞ்சின் மனிதராம் புட்டிடிக்கர், காமனும் வேடன் வீசும் வலை யொப்பார் கருங்கண்மாதர், திமணச் சேனார் சன் மச்சிற குழியீழுமாந்தர்க், கேமவாதினைக் கயிற்றுந் துண்டிவாக்கினா யுமொப்பார்" எனவும் வாசிட்டத்திற் கூறியிருத்தல் காண்க.

எ-னா விடயங்களைச் செல்லுசின்ற மனத்தை அதற்றின் தோஷதிரஷ்டி வாயிலாக அடக்க வேண்டும். எ—ம். [சுப]

[மனதோடு கூடாமற் பிரிந்தநிலைநூல் அது நசிக்தம்
என மற்றேருபாயங் கூறுதல்]

உக. தினைத்தனையு முள்ளத்தைச் சேரி னது வே
பனர்த்தமெனக் கண்டகன்றார் தாமே—சினத்து
டனே
கொன்றவரா வாரவார்பாற் குற்றேவல் செய்திருக்கு
மென்றுஞ் சுகமுதவி பே (க)

இ-ள், தினைத்தனை - ஒத்தினையனவு [பொழுது], உள்ளத்தைச்
சேரின் - மனத்தைச் சேர்த்தால், அது [உம்] - [கூடிய] அத்தினையனவு
பொழுதும், அனர்த்தம் [ஐ] எனக்கண்டு - துக்கமே [யொழிய
கையின்றி] எனவறிந்து, அகன்றார் தாமே - நீவினவரே, சினத்
துடன் - சோபத்துடன், கொன்றவர் ஆவார் - [அதனுருவத்தை]
நாசம் செய்தவராவார், அவர் பால் - அவரிடத்தில் [உருவங்கெட்ட
அம்மனம்], என்றும் கைம் உதவி - எந்நாளுஞ் சுகத்தைத் தந்து, குற்
றேவல் செய்திருக்கும் - நிறத்தினவிடத்தில் நிற்கும். ஏ-று

பொ-ரை. ஒர் தினையனவு பொழுது மனத்தைச் சேர்த்தால்
கூடிய அத்தினையனவு பொழுதும் துக்கமே யொழியச் சுகமின்றென
வறிந்து நீவினவரே சோபத்துடன் அதன் உருவத்தை நாசஞ்
செய்தவராவார் அவரிடத்தில் உருவங்கெட்ட அம்மனம் எந்நாளுஞ்
சுகத்தைத் தந்து நிறத்தினவிடத்தில் நிற்கும். ஏ-று

தினைத்தனையும் என்றதன் உம்மையும் அதுவே என்றதனை
வகாரமும் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டன.

இங்கே உன்மன என்றது விடயக்கரைச்சியுடைய துலமனத்தை
மனத்தினின்றும் நீகுதலாவது அது தொழிற்படுந் தோறும்
அதன் வசப்படாமல் அதை விடையமாக்கியுறிதலாம்;

க-ரை. மனத்தோடு உடாமல் தான் வேரானால் அம்மனத்தின் துவத்தன்மை கெடும். எ-ம். [கடு]

உ. உ. தமம்

(விருத்தம்)

உப). மண்டுகச் செயல்போலித் தியம்விடயத் தொறும்
விழுத்திவருந்தி மீட்டித்
திண்டாடி யுழல்வீரிச் செயலொழியி னூல்பயிலுந்திற
த்தாற் தீர்க்கி
லுண்டாகா திறங்கியெங்கு முள்ளதொரு பொருள
தனை யுள்ள வாதே
கண்டோயுந் திறமடைவீர் கட்டொழியும் விட்டொ
ளிமுன் கங்குல் போலே (கக)

இ - ன் மண்டுகச் செயல்போல் - தவணியினது [நாலும்] தொழில்போல, இந்தியம் - இந்திரியங்களை, விடயத்தொறும் - [எதிர்ப்பட்ட] விஷயங்களிலெல்லாம், விழுத்தி - [நாவி] விரும்படி விடுத்த, வருத்தி மீட்டி - பின் மிகு முயற்சியாற் திருப்பி, திண்டாடி உழல்வீர் - [இச்செயலால் மனம்] கலகலிச் சுழல்கின்றவர்களே, துல்பயிலுந் திறத்தால் - சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்யும்வலியால், இச்செயல் ஒழியின் - [இந்திரியங்களை விடயங்களில் நாவி விரும்பு செய்துவின்றி] இத்தொழிலு விடுவான், [இந்திரியங்களிற் செல்லவொட்டாத அடக்குவான்], தீர்க்கில் - அங்ஙனம் செல்லவொட்டாத அடக்கு வோயின், உண்டாகாத இலங்கி - ஈததியமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டு, ஒரு பொருள் என்றும் உள்ளது - ஒரு வஸ்துவானது என்றும் வியாபகமாயிருக்கின்றது, அதனை உள்ளவாறணை - அங்ஙனத்துடன் இருந்த உண்ணம் தரிசித்து, ஒயும்

திறம் அடைவீர் - உபசாந்தத் தன்மையுடையவராவீர், [அதனாலே],
ஒளி முன் கங்குலபோல் - ருரியனுக்கெதிரே சில்லாத இருளைப்
போல, கட்டுவிட்டு ஒழியும் - [உம்மைப்பற்றிய சமுசார] பந்தஞ்
சேஷமறக் கெடும். ஏ-று

பொ-ரை. தவனையினது தாவும் தொழில்போல இத்திரியங்
களை எதிர்ப்பட்ட விஷயங்களிலெல்லாம் தாவி விழும்படி விடுத்துப்
பின்பு மிகு முயற்சியாற்றிருப்பி இச்செயலால் மனக்கலங்கிச் சுழல்
கின்றவர்களே சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்யும் வலியால் இத்திரியங்களை
விடயங்களில் செல்லவொட்டா தடக்குங்கள். அவ்வாறு செல்ல
வொட்டாததக்கு வீராயின் நித்தியமாய்ப் பிரகாசித்தக்கொண்டு ஒரு
வஸ்துவானது எங்கும் வியாபகமாயிருக்கின்றது அவ்வஸ்துவை
இருந்த வண்ணம் தரிசித்த உபசாந்தியுடையவராவீர், அதனால்
ருரியனுக்கெதிரே சில்லாத இருளைப்போல உம்மைப்பற்றிய சமு
சாரபந்தம் சேஷமறக்கெடும். ஏ-ம்

க-ரை. விடயங்களில் இத்திரியங்களைச் செல்லவொட்டா
தடக்கினால் ரூரணம் எளிதிலடையப்படும். ஏ-ம் (கக)

[குதுவுமது]

கக. செல்லுமிடந் தொறுமெதிரா நாமம்வடி விரண்டினை
யுந் தீண்டி டாமன்
மெல்ல மெல்ல விர்தியமெவ் வளவுநிற்கு மந்நிலையை
விலகா துள்ளம்
புல்லுமஃதா ககண்டபரி பூரணமெய்ஞ் ஞானநிலை
பொலியு மஃதா
லல்லலெலா, மல்லனவா பத்தமியா விற்பநிலை யமை
யுந் தானே (கக)

இ-ன். செல்லும் இடந்தொறும் - [ஒருவனுக்குச்] சஞ்சரிக்கும் இடங்களெங்கும், எதிர் ஆம் நாமம் வடிவு - நோர்படுகின்ற பெயர் உருவம் என்னும், இரண்டினையும் - இரண்டையும், நீண்டாமல் - பொருந்தாமல், மெல்ல மெல்ல - பையப்பைய, இந்தியம் எவ்வளவு நிற்கும் - இந்திரியங்கள் எம்மாத்திரம் நிற்குமோ, அந்நிலையை - அம்மாத்திரத்திற்கு [அசைவற்று] நிற்கும் தன்மையை, உன்னம் விலகாது புல்லும் - மனமானது நீங்காமற் பொருந்தும், அஃதால் - [மனத்தினது] அந்த நிச்சலத்தன்மையால், அகண்ட பரிபூரண மெய்ஞ்ஞான நிலை பொலியுத - ஏகமாயும் பரிபூரணமாயுமிருக்கின்ற பிரஹ்ம ஞானநிலை [நாத்தோறும்] வளரும், அஃதால் - அதன் வளர்ச்சியால், அல்லல் வலாம் அல்லனவாய் - சர்வ துக்கங்களும் இல்லாதனவாய், அத்தமியா இன்பநிலை அமையும் - அழியாத ஆனந்தமயமாகிய மோகும் பொருந்தும், என்று

பொ-னா ஒருவனுக்குச் சஞ்சரிக்கு மிடங்களெங்கும் நோர்படுகின்ற நாமம் உருவம் என்னும் இரண்டினையும் பொருந்தாமல் பையப்பைய இந்திரியங்கள் எம்மாத்திரம் நிற்குமோ அம்மாத்திரத்திற்கு அசைவற்று நிற்குந் தன்மையை மனமானது நீங்காமற் பொருந்தும் மனத்தினது அந்த நிச்சலத் தன்மையால் ஏகமாயும் பரிபூரணமாயுமிருக்கின்ற பிரஹ்ம ஞானநிலை நாத்தோறும் வளரும் அதன் வளர்ச்சியால் சர்வ துக்கங்களுமில்லாதனவாய் அழியாத ஆனந்த மயமாகிய மோகும் பொருந்தும், என்று,

ச-னா. இந்திரிய நிக்கிரகத்தால் மனோநிக்கிரகமும், மனோநிக்கிரகத்தால் ஞானமும் ஞானத்தால் மோகமும் உண்டாம் எ-ம்[சன]

[இதுவுமது]

௩௨. ஒட்டிருப்ப தறியாம லுண்விருப்ப விருப்பாவல்
வொட்டிற் பட்டுக்

கட்டமுறு ககங்கண்டு மொலியாதி விருப்படைந்து
 கருமவொட்டிற்
 பட்டுழல்வி ஈஃதொழியி னரிதெனிலன் காதியயற்
 பாரா மென்று
 கட்டழிக்கு மறிவுதகன் குளித்துணுமினக்கருமன் கழி
 புமாதோ (கௌ)

இன், ஊண்விருப்ப இருப்பால் - [வேடனல் ஒட்டுப்பூசிய
 கழிகளிலொட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற] உணவிடத்தாசை
 யுடைமையால், ஒட்டு இருப்பது அறியாமல் - [அவ்வுணவு தம்
 மைப்பற்றிக்கொள்ளும் வலியுடைய] ஒட்டின்ண்ணிருக்குந் தன்
 மையைத் தெரியாமல், அவ்வொட்டில்பட்டு - [அந்த இளையைத்
 தின்னமுயன்று] அவ்வொட்டினுற் பற்றப்பட்டு, கட்டம் உறு -
 [பிராண] ஆபத்தையடையும், ககங்கண்டும் - பறவைகளைப்
 பார்த்திருந்தும், ஒழி ஆதி விருப்பு அடைந்து - [நாம் இவ்விஷய
 ககங்களை அதுபவிக்கும் போக்தாவென்னும் புத்தியால்] சத்த முத
 விய விஷயங்களை இச்சித்த, [அவற்றில் கரோத்திராதி இந்திரியங்
 களை விடுத்த], கரும ஒட்டில் - கருமாசங்கத்தால், [இத்தொழி
 லுக்கு நாம் கர்த்தாவென்றுண்டாகும் கர்த்திருத்துங் அபிமானத்
 தால்], பட்டு உழல்வீர் - பந்தப்பட்டு [பிறப்பிறப்புக்களிற்], கழல்
 கின்றவர்களே, அஃது ஒழியின் - இந்திரியங்களை விடயங்களிற்
 செலுத்துகின்ற அத்தொழிலை ஒழியுங்கள், (இந்திரிய நிக்மிகம்
 பண்ணுங்கள்), அரிதயனில் - [அடக்குதல்] அருமைபாயிருக்கு
 மாயின், அக்கூதி - [தன்ம காரணங்களாயுள்ள] தேக முதலாகிய
 கீர்தினுக்கும், அயல் - வேருசிய, பரம் நாம் என்று - அசங்க உதா
 சின ஆன்மாவே நாமென்றுண்டாய், கட்டு அழிக்கும் - பந்தத்தை
 காஞ்செய்வதாகிய, அறிவு உதகம் குளித்த உணுமின் - ஞான

தீர்த்தத்தில் முழுகிப் புரியுங்கள், அக்கருமம் கழியும் = அக்கருமப் பதம் ஒழிந்துவிடும். ஏ - று

பொ - ணா. வேடனூல் ஒட்டுப்பூசிய கழிசனிலொட்டி வலங் கப்பட்டிருக்கின்ற உணவினிடத்தாசை யுடைமையால் அங்வுணவு தம்மைப் பற்றிக் கொள்ளும் வலியுடைய ஒட்டின் கணிசுக்குத் தன் மையைத் தெரியாமல் அந்த இரையைத் தின்ன முயன்று அங்ஊட்டி னூற் பற்றப் பட்டுப் பிராணபந்தை யடையும் பறவைகளைப் பார்த்திருந்தும் நாம் இவ்விஷய சகங்களை யறப்பவிக்கும் போக்தா (புசிப் பயன்) என்னும் புத்தியால் சத்தமுதலாகிய விடயங்களை விச்சித்து அவற்றில் கஜோத்திராதி இந்திரியங்களை விடுத்த கருமா சங்கத்தால் (இத்தொழிலுக்கு நாம் கர்த்தாவென் றுண்டாகும் கர்த்திருத்தவ அபிமானத்தால்) பந்தப் பட்டுப் பிறப்பிதப்புக் களித சுழல்கின்ற வர்களே இந்திரியங்களை விடயங்களிற் செலுத்துகின்ற அத்தொழில் ஒழியுங்கள் (இந்திரிய நிக்கிரகம் பண்ணுங்கள்) அஃது அருமையா விருக்கருமா னூல் கண்ம காரணங்களாயுள்ள தேக முதலாகிய கீர்தினுக்கும் வேருகிய அசங்க உதானே ஆன்மாவே காமென்றுண்டாய்ப் பந்தத்தை காசுஞ் செய்வதாகிய ஞான தீர்த்தத்தில் முழுதிப் புரியுங்கள். அக்கரும பந்தம் ஒழிந்து விடும். ஏ - று

தா - ம். கருமாசங்கமாவது கருமங்களினிடத்து இத்தொழிலுக்கு நான் கர்த்தாவென்றுண்டாகும் அபிமானமாம். அக் கர்த்திருத்தவ அபிமானர் தான் யாதெனின், சத்தாதி விஷயங்கள் எதிர்ப் பட்ட பொழுது ஞானேந்திரியங்களால் முறையே உளவாகா கின்ற கேட்டல், பரிசித்தல், காண்டல், உருசித்தல், மோத்தல்களாகிய அச்ச ஜோத்திராதி இந்திரியங்களின் தொழில்லை, கான் கேட்டேன், நான் பரிசித்தேன், நான் கண்டேன், நான் உருசித்தேன், நான் மோத்தேனென்று தன் [ஆன்மாவின்] தொழில்களாக அபிமானித்தலாம். இவ்

வயிமானத்தால் பந்தப் பட்டுப் பிறப்பிறப்புக்களிற் சழல்வின்றவர்
கனே என்பார் 'கரும் பொட்டிற் பட்டுழல்வீர்' என்றும் அவ்விதிரி
யவனை விடயத்திற் செல்ல 'வொட்டாமல் அடக்குதலே நிறந்ததென்
பார் 'அஃதொழியின்' என்றும் அஃது 'முடியாதாயின்' இக்கருமம்
கன் தேக முதலிய ஐந்தினனும் உளவாவன, நான் இவ்வைந்தினுக்
கும் வேறுநிய அசக்க பரிபூரண சத்தநானந்த கனமாயிருக்கின்றே
னென்று தன்னை வேறுக்காணின் அக்கேட்டல் முதலிய தொழில்
கனாற் பந்தமுதலானா தென்பார் 'அரிதெனி லக்காதியயற்பாநா
மென்று, கட்டழிக்கு மறிவுதல் குளித்துணு மினக்கருமம் அழியும்'
என்றும் கூறினா, இதனை ஒட்டானது ஜலசம்பந்தமுடைய சரீ
ரத்தைப் பற்குத்த போல, அக்கேட்டலாதி கரும் பந்தங்கள் ஞான
சம்பந்தமுடைய புருஷனைப் பற்குதென்பதை இவ்வுபமானத்தா
லுய்த்துணர்ந்த கொள்க.

கன்ம காரணங்கள் ஐந்தாவன:— (க) தூலசரீரமும், (உ) சுர்
தாவடிவ அகமகாரமும், (ங) ஞானகன்மேந்திரியங்கள் பத்தும்
மனம்புத்தி ஐரண்டும் ஆகியபன்னிரண்டு காரணங்களும், (ச) சேஷ
டைவடிவ பிராணாதி வாயுக்களும், (இ) இந்நான்கிற்கும் முறையே
அறுக்கிரகம் பண்ணுகின்ற (க) பிருதிவியும், (உ) உருத்திரனும்
(ங) திரு, வாயு, சூரியன், வசுணன் அசுவினி, அகினி 'இந்திரன்
உபேந்திரன். மித்தி'ன், பிரதாபதி, சந்திரன், பிருகஸ்பதி, ஆகிய
பன்னிருவரும், [ச] பிராணனுக்குச் சததியோஜாதன். அபானனுக்கு
வாமதேவன், வியானனுக்கு அகோரன், உதானனுக்குத்தற் புரு
ஷன், சமானனுக்கு ஈசானன் என்னுந் தேவதைகளும் ஆமென்க.

இதற்குப் பிரமாணம்-பகவந்தே

"இருப்பிடமாமுடம் பிபற்ற மாருயீர், கருத்தினை முதலிய காரணங்
காற்றினால், விருப்பொடு வருந்தொழிலிவற்றின் மேல்கு, வருத்த
மாந்தெய்வமொள்ளுக வைந்தரோ" என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

க-னா. இந்திரியங்களை விடயங்களிற் செல்லவொட்டா
தடக்கவேண்டும். முடியாதாயின் அவ்விந்திரியங்களுக்குத் தான்
வேறாதல் வேண்டும். ஏ-ம் (கௌ)

[உ. உ. விடல்]

[வேண்டி]

ஈ. இச்சையொழி வால்விடபத் தின்புலர்ப்பே நேரு
மல்தாற்

பொய்ச்சலனம் போருமது போகவே—சொச்சொரு
பா

தோன்றாமற் றேன்றுஞ் சகமயமா யல்தன்றோ
தான்றாய் நிற்குந் தலம் (கௌ)

இன். இன்பு விடயத்து [உம்]-[முற்காலத்து] இன்பமா
கக் காணப்பட்ட விடயத்தின் கண்ணும், இச்சை ஒழிவால் -
வைராக்கிய பலத்தால், உவர்ப்பே நேரும் - [யின் அடையப்பட
னும் வார்த்தியிற்போல] வெறுப்பே யுனதாம், அஃதால் - அந்த
வைராக்கியத்தின் பலமாகிய உபாதிவால், பொய்ச்சலனம் - பொய்
யாகிய மனத்தின் அசைவு அறும், அதுபோகவே - அம்மனத்தின்
அசைவு வறவே, சொச் சொருபம் - தனது உண்மை வடிவம் (ஆகிய
பிரஹ்மம்), சகமயமாய் - பேரின்பமயமாய், தோன்றாமல் தோன்
றும் - தனக்கந்நியமாகத் தோன்றாமல் தானாகத் தோன்றும், அஃது
அன்றோ - அஃதல்லவா, தான் தானாய் நிற்குந்தலம் - ஆன்மாவே
பிரஹ்மமாய் நிற்குந்தானமாம். ஏ-று

பொ-னா. முற்காலத்து இன்பமாகத் தோன்றிய விடயத்
தின் கண்ணும் வைராக்கிய பலத்தால் மீன அடையப்படனும் வார்த்
தியிற்போல வெறுப்பே யுனதாம். அந்த வைராக்கியத்தின் பல
மாகிய உபாதிவால் பொய்யாகிய மனத்தின் சலனம் அறும், அம்

மனத்தின் அசைவறவே தனது உண்மை வடிவமாகிய பிரஹ்மம் பேசினப் பீமயமாய்த்தனக்கந்திபமாகத் தோன்றாமல் தானாவே தோன்றும். அஃதல்லவா ஆன்மாவே பிரஹ்மமாய் நிற்குந்தானாம். ஏ-று.

விடயத்தும் என்பதின் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

க-ணா. உபாதியுண்டானால் பிரஹ்மான்மஸ்துக்கிய நிலை சித்திக்கும். ஏ-ம். (கக)

[க. ச. சகித்தல்]

உதா. உட்டணம் தட்பாதிபுருகண் பொறுப்பவனே *
இட்டமுது மெய்ப்பொருளை பெய்துமமர்—கிட்டி
பெறிலேல் புறம்வாங்கா வேணுடைபா னின்ப *
முறலொழி யாவாறுபோ லும் (உ0)

இ-ள். உட்டணம் தட்ப ஆதி - வெப்பம் குளிர் முதலிய இருமைத்தருமங்களினால், உறுகண் பொறுப்பவனே - [சிரவனாக திகட்குத் தடைபாயுண்டாகின்ற] துக்கங்களைச் சகிப்பவனே, இட்டம் உறம் மெய்ப்பொருளை எய்தும் - விரும்புகின்ற! உண்மை வஸ்துவை அடைவான், அமர்கிட்டி - போர்க்களத்தின்கட் சென்று, ஏறிலேல்புறம் வாங்கா - [பகைவனால்] ஏறியப்பட்ட வேலாயுதத்தை முதலின்கண் வாங்காது [எதிர்த்த யுத்தஞ் செய்கின்ற,] ஏணுடைபான். [யிருத்த] வலிமைவையுடைய [மகாயுத்த வீரனான] வன், துன்பம் உறல் - [தான் விரும்பிய] சுகம் பெறுதலை, ஒழியா ஆறுதலோ லும் - கீழ்க்காத தன்மை ஒக்கும். ஏ-று.

பொ-ணா. வெப்பம் குளிர் முதலிய இருமைத்தருமங்களினால் சிரவனாக திகட்குத் தடைபாயுண்டாகின்ற துக்கங்களைச் சகிப்பவனே விரும்புகின்ற உண்மை வஸ்துவை அடைவான். போர்க்

கனத்தின்சட் சென்று பகைவனொன்றியப்பட்ட வேலாயுதத்தை முதுகின்கண் வாங்காது எதிர்த்த யுத்தஞ்செய்கின்ற மிகுந்த வலிமையையுடைய மகாயுத்த வீரனானவன் விரும்பிய சுகம் பெறுதலை நீங்காத தன்மையொக்கும். எ-று.

பகைவனுடைய ஆயுதங்கட்கஞ்சாது அவனோடு யுத்தஞ்செய்பவன் பகைவனை வெல்லுதல் அல்லது அவனால் தன்னுயிர் விடுதல் ஆகிய இருவகையாலும் முறையே இவ்வுலகவின்பம் அல்லது மேலுலகவின்பங்களை யடைதல் எங்ஙனந்தவருதோ அங்ஙனங்கூறிக் கொள்ள முதவியவற்றால் வரும் துக்கங்களைச் சமீபத்தக்கொண்டு ஞானசிரியரிடஞ் சிவனாதினைத் தனரவின்றிச் செய்பவன் வைபாக்கியம் அல்லது ஞானம் ஆகிய இருவகையாலும் முறையே பிரஹ்ம லோகவின்பத்தை அல்லது மோக வின்பத்தையடைதல் தவருதென்பது கண்டுகொள்க.

க-னர். சிதோஷ்ணாதினாலுண்டாகின்ற துக்கங்களைச் சமீப பவன் உண்மை வஸ்துவை அடைவான். எ-ம். உய

[க. ஓ. சமாதானம்]

கூடு. எப்பொழுது மெய்விடத்து மெப்பொருளும் காணாது மெய்ப்பொருளே கண்டார் வினைபண்டார்—பொய்ப் பிலதா

மின்புருவா வரர்க ளிறப்பும் பிறப்புமெனும் *

துன்பினைராய் வேதத் துணிவு

உய

இ-ள் எப்பொழுதும் - எந்தவேளையிலும், எவ்விடத்திலும் - எந்தவிடத்திலும், எப்பொருளும் - [சாம ரூபமயமாகிய] எந்தப்பொருளையும், காணாது - [சுற்பிதமென்னும் நிச்சயத்தாற் பொருளாக] நோக்காமல் விடுத்து (அவற்றின் உயர்வு தாழ்வு சுந்தா சுந்தங்களை நோக்காமல்), மெய்ப்பொருளே கண்டார் - [அவற்றின்கண்] அவற்

நிற்கதிட்டானமாயுள்ள உண்மைப் பொருளாகிய தம்மையே தரிசித்தவர்கள், வினை அண்டார் - நல்வினை தீவினைகளாற் கட்டுப்படார் [அசனூல்], இறப்பு பிறப்பு எனும் தன்பு இலராய்-சுன்னமானமென்னும் துக்கமில்லாதவர்களாய், பொய்ப்பு இலது ஆம - உண்மையாகிய, இன்பு உருவாவார்கள் - ஆனந்த சொரூபமாவார்கள், வேதத்துணிவு - [இது] வேத சம்மதமாம். எ-று.

பொ-ஊ, எந்த வேளையிலும் எந்தவிடத்திலும் காமரூபமயமாகிய எந்தப்பொருளையும்கற்பிதமென்னும் நிச்சயத்தாற்பொருளாக கோக்காமல் விடுத்து அவற்றின்கண் அவற்றிற் கதிட்டானமாயுள்ள மெய்ப்பொருளாகிய தம்மையே தரிசித்தவர்கள் நல்வினை தீவினைகளாற் கட்டுப்படார். அக்காரணத்தாற் சுன்னமானமென்னுந் துக்கமில்லாதவர்களாய் உண்மையாகிய ஆனந்த சொரூபமாகாகன் இது வேதசம்மதமாம்- எ. று.

க - ஊ, எக்கால தேசங்களிலும் உண்மை வஸ்துவைக் கண்டவர்கள் முத்தராவர். எ - ம். (உச)

[இதுவு மது]

[விரூத்தம்]

உக. பொல்லா மனத்தி னொழிவுமிது பொருந்தும் விடய
வொழிவுமிவை *

பெல்லா நாமென்ற திதிடமா யிறகு முணர்வா
லுளவாகும் *

கல்லா ரொனினு மிந்தநெறி கைவந் தவரே முத்திரிசிலை*
வல்லா ரல்லா ரெவ்விதத்து மருளிப் பிறவி யுழலு
வரே உஉ

இங். பொல்லாமனத்தின் ஓழிவும் ி கொடிய மனத்தினு
டைய உருவராசமும், இதுபொருந்தும் - இம்மனத்தால் [இந்திரி

யங்களின் வாயிலாகப்புகும் போர்து] அடையப்படுகின்ற, விடய ஒழிவும் - விஷயங்களினுடைய நாசமும், இவை எல்லாம் - [பிரஹ்மத்திற்குப்பிதமாகிய] இப்பிரபஞ்சமனைத்தும், நாம் [எ] என்று - [கற்பித வஸ்து அதிஷ்டான வடிமேயாலமன்னும் நியாயத்தால் பிரஹ்மமாகிய] நமது அசண்டபரிபூரண சொரூபமேயன்றி அந்நிய மில்லை யென்று, அதிதிடமாய் - மிக்க உறுதியாய், இறங்கும் - அழுந்தியிருக்கும், உணர்வால் உளவாகும் - அறிவால் உண்டாகும், கல்லார் எனினும் - கல்விகற்காத வராளும, எந்தென்கை வந்தவர் - இந்த ஞானாபியாசமுடையவர், முத்திநிலை வல்லார் - மோக்ஷ நிலையை [அடையும்] சமர்த்தராவர், அல்லார் - மற்றவர், எவ்விதத்தம் - எந்தவிதத்தானும், பிறவி மருவிஉழலுவர் பிறப் பிறப்புக்களையடைந்து சுழலுவார் எ-று

பொ-ணா. கொடிய மனத்தினுடைய உருவநாசமும் இம்மனத்தால் இந்திரியங்களின் வழியாகப் புகுந்திற் சென்றடையப் படுகின்ற விஷயங்களினுடைய நாசமும் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகிய இப்பிரபஞ்சமனைத்தும் கற்பிதவஸ்து அதிஷ்டான வடிவமே யாம் என்னும் நியாயத்தாற் பிரஹ்மமாகிய நமது அசண்ட பரிபூரண சொரூபமேயன்றி அந்நியமில்லை யென்று மிக்க உறுதியாய் அழுந்தியிருக்கும் அறிவினாலே யுண்டாகும். கல்விகற்காதவராளும இந்த ஞானாபியாசமுடையவர் மோக்ஷநிலையையடையுஞ் சமர்த்தராவார் மற்றவர் எந்த விதத்தானும் பிறப்பிறப்புக் களையடைந்து சுழலுவார். எ-று.

நாமே எஃபதின் தேற்றே காரம் விகாரத்தாற் றேக்கது,

க-ணா. பிரபஞ்ச மெல்லாம் பிரஹ்மமாகிய நமது சொரூபமே என்னுந்திட ஞானமுடையவர் மோக்ஷமடைவர். எ-ம். [உஉ

[குறுவுமது]

[வேண்பா]

௩௭. உண்ணாடு வாரிடத்தெம் முத்தமமுத் தானந்த *
விண்ணாடு மவ்வவரின் வேறின்றிப்—பெண்ணாதி *
யிச்சையி னார்கண்ணே யிையந்தியையா'போலொளிக்கு
மச்சோலி தார்கெய்கை பே. [௨௩]

இ-ள். உன் - [தமது] புத்தியால், காடுவார் இடத்த - [நான்
யார். பிரஹ்மமென்பது யாது, பிரபஞ்சமென்பது யாது, என்று]
விசாரணை செய்கின்றவை காக்கியமுடைய முமுக்ஷுக்களிடத்து,
அவ்வவரின் வேறு இன்றி - அவரவரின் அந்நியமாகாமல், எம்உத்
தம - எங்களுடைய மேலாகிய, முத்தானந்த விண் - முத்தானந்த
[மென்னும் பெயரால் வினங்குகின்ற] சிதாகாயமானது, ஆடும் .
அவாவர் சொருபமாகவே கலந்து வினங்கும், பெண்ணாதி - மனைவி
முதலிய விடயங்களில், இச்சையினர் கண்ணே - ஆசையுடைய வரி
டத்தே, இயைந்து இயையாபோல் - கலந்து நின்றது கலவாதது
போல், ஒளிக்கும் - மறைத்து கொள்ளும், அச்சோ - ஐயோ, ஈது
ஆர் செய்கை - இஃது யாவருடைய செயல், எ-து.

பொ ணா. தமது புத்தியால் நான்யார். பிரஹ்மமென்பதுநாது
பிரபஞ்சமென்பது யாது, என்று விசாரணை செய்கின்ற வைகாக்கி
யமுடைய முமுக்ஷுக்களிடத்தில் அவரவரின் அந்நியமாகாமல் எங்
களுடைய மேலாகிய முத்தானந்த மென்னும் பெயரால் வினங்கு
கின்ற சிதாகாயமானது அவாவர் சொருபமாகவே கலந்து வினங்கும்
மனைவிமுதலிய விடயங்களில் ஆசையுடையவரிடத்தே கலந்து நிந்
தங்கலவாதது போல் ஒளித்துக்கொள்ளும் ஐயோ இஃது யாவரு
டைய செயல், எ-து.

முத்தானந்தவிண்முமுஷுக்களிடத்துக் கலந்தும் இச்சையுடையவரிடத்து மறைந்தும் நிற்குமென்று செய்யுணைக்காற் கூறினானும் முத்தானந்த விண்ணை முமுஷுக்களுடைய புத்தி கலந்து நிற்கும். விடயவிச்சையுடையவர் புத்தி மறந்து சமுலமென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

கலந்தும் கலவாதது போல் ஒளித்துக் கொள்ளுதல் விடய விச்சையால் அவ்விடயங்களுையே சிந்தித்துச் சமுன்று அதனால் மெய்ப் பொருளை மறத்தலாகிய இவ்வறிவிலிகளின் நெறுழிலையன்றி நிஷ்கிரியமாகிய அவ்வுலகுவின் தொழில் அன்றென்பார் “இஃதி யார் செய்கை” என்றார், அச்சோ வென்றது இங்ஙனம் மெய்ப் பொருளை மறந்து பிறவித்துன் பத்தில் வருத்துகின்றனரோ என்று அவரிடத்துண்டாகிய இரக்கக் குறிப்பு.

க-ணா, முத்தானந்த விண்ணுணது முமுஷுக் களிடத்தில் ஐக்கியமாகியும் விடயவிச்சையுடைய வரிடத்தில் மறைந்து நிற்கும் ஏ—ம். [௨௩]

(இதுவுமது)

௩௮. எங்கு பாமொன் றிலகும்ஃதே பார்ப்பவர்க்குக்

கங்குலெல்லில் லாத கதியுதிக்கு—மங்கதனு

னீக்கமிலா வானந்த னேருமது வேழுத்தி

பாக்கியமே யாமென்பரே

[௨௪]

இ-ன, எங்கும் = எல்லாவிடங்களிலும், பாம ஒன்று இலகும்-- சந்திரானந்த பரிபூரணமாகிய ஒருவஸ்து வானது பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும், அஃதேபார்ப்பவர்க்கு - அச்சொருபத்தையே [அ கமும்புறமுமாகிய எல்லாவிடங்களிலும்] தரிசிப்பவர்களுக்கு, கங்குல் எல் இல்லாத = கேவல சகலங்கென்ற, கதி உதிக்கும் - பிரஹ்

மானுபூதியுண்டாகும், அங்கு - அவ்வனுபூதியுண்டாயவிடத்து, அதனால் - அவ்வனுபூதியினாலே, நீக்கம் இலா ஆனந்தம் றோரும் - விட்டு நியாத பிரஹ்மானந்தஞ்சித்திக்கும், அதனே - அப்பிரஹ்மானந்தசித்தியே, முத்திப்பாககியம் ஆம் - மோக்ஷலாபமாகும், என்பர் - என்று கூறவர் பெரியோர். எ-று.

பொ- னா எல்லாவிடங்களிலும் சச்சிதானந்த பரிபூரணமாகிய ஒரு வஸ்துவானது பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் அச்சொருபத்தையே அகமும் புறமுமாகிய எல்லாவிடங்களிலுந்தரிசிப்பவர் களுக்குக் கேவல சகலவகைப் பிரஹ்மானுபூதியுண்டாகும். அவ்வனுபூதியுண்டாய விடத்து அவ்வனுபூதியினாலே விட்டுநியாத பிரஹ்மானந்தஞ் சித்திக்கும், அப்பிரஹ்மானந்த சித்தியே மோக்ஷலாப மாருமென்று கூறவர் பெரியோர். எ-று.

ஈண்டுமோக்ஷமென்பது விதேக முத்தியை.

க-னா எல்லா விடங்களிலு முண்மை வஸ்துவைத்தரிசித்தவர்கள் பிரஹ்மானுபூதியையும் அநினாலே மோக்ஷலாபத்தையுமடைவார் எ-ம் (௨௪)

[கூ. க. சிரத்தை]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

கூயக, கண்ணுஞ் செவியுந் தள நமு னேதண் கருணையுரு *

கண்ணுவ் குருபரன் றுணா லடைந்துகல் லீசனென *

வெண்ணி மொழிவழி நின் றுகுந் தோவ வியற்றினன் றோ

வெண்ணுந்தனெண்ண நிறைவேறு மின்புந் திருப் பதற்கே(௨௫)

இ-ள். கண்ணுஞ்செவியும் - சக்ய இர்திரியமுஞ் சுரோத்திர இர்திரியமும் ஆகிய இரண்டும், தனரும்முனே - [தங்களுக்குரிய

விடயங்களாகிய உருவத்தைபஞ் சத்தத்தையும் அறியுந்தெளிவுத் தன்மை] குறையுமுன்னமே (இனமைக் காலத்திலேயே), தன் கருணை உருகண்ணும் - தண்ணிய கருணை வடிவங்கொண்ட, குரு பான் - மேலாகிய ஞானாசிரியருடைய, தான் தூல் அடைந்து - திரு வடிவையும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தையும் தமக்குப் புகலிடமாக நம்பிச் சேர்ந்து, எல் ஈசன் என எண்ணி - [அவரை] இன்பத்தைக் கொடுக்க வல்லபரமே ஸ்வாமூர்த்தியே எனவும் [சாஸ்திரத்தை அவராலாகிய வேதமே யெனவும்] நிச்சயித்து, மொழிவழி நின்று - குருவுஞ் சாஸ்திரமும் கூறிய நெறியிலொழுகி, குற்றேவல் - [அவ் விரண்டிடத்தும்] திருவடித்தொண்டு, இயற்றின் அன்றோ - செய் தாலல்லவா, இன்பு உற்று இருப்பதற்கு - [ஒருவன்] பிரஹ்மா னந்தத்தை யடைந்திருத்தற்கு, எண்ணும் தன் எண்ணம் - நினைக் கின்ற தனது நினைப்பானது, நிறைவேறும் - பூரணமாகும். ஏ-று.

பொ-ணா. சக்து இந்நிரியமும் சுரோத்திர இந்நிரியமும் ஆகிய இரண்டும் தங்களுக்குரிய விடயங்களாகிய உருவத்தைபஞ் சத்தத்தையும் அறியுந்தெளிவுத்தன்மை குறையுமுன்னமே (இன மைக் காலத்திலேயே) தண்ணிய கருணை வடிவங்கொண்ட மேலா கிய ஞானாசிரியருடைய திருவடிவையும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தையும் தமக்குப் புகலிடமாக நம்பிச்சேர்ந்து அவரை இன்பத்தைக் கொடுக்கத்தக்க பரமேஸ்வர மூர்த்தி யெனவும், சாஸ்திரத்தை அவராலாகிய வேதமே யெனவும் நிச்சயித்து அக்குருவுஞ் சாஸ்திர மும் கூறிய நெறியிலொழுகி அவ்விரண்டிடத்தும் திருவடித் தொண்டு செய்தாலல்லவா ஒருவன் பிரஹ்மானந்தத்தை யடைந் திருத்தற்கு நினைக்கின்ற தனது நினைப்புப் பூரணமாகும். ஏ-று.

க-ணா. பிரஹ்மானந்தமடைய விரும்பினவன் குருசாஸ்திரங் களை நம்பி வழிபட்டொழுக வேண்டும். ஏ-று. (உடு)

(ச. முழுநூத்துவம்)

[வேண்பா]

ச0. வெய்யிற் புழுவுலையின் மீண்டோடு மாணெனமுப்
பையுட் பொறாமலில்லப் பற்றுமுற்றும்—வெய்தின்
விடுத்தின்ப கல்குமொரு மெய்க்குருவைத் தேடி
படுத்திடுதன் முத்தியிருப் பாம் (உச)

இ-ன். வெய்யிற் புழு [என] - வெய்யிலில் [அகப்பட்டு வெப்
பஞ் சிக்கமுடியாமல் அவ்வெய்யிலினின்றும் நீங்கி சிழியையடைய
முயற்சிக்கின்ற] புழுவைப் போலவும், வலையின் மீண்டு ஒடும் -
[வேடனாக்கட்டப்பட்ட வலையிலகப்பட்டுத் தெய்வகதியால் அங்]
வலையை அறுத்துக்கொண்டு அதினின்றும் வெளிப்பட்டு ஒடுகின்ற,
மான் என - மாணப்போலவும், முப்பையுள் பொறாமல் - அத்தி
யாத்தமம், அதி தெய்வம், அதி பூதம் என்னும் மூவகைத் துக்கங்
களையுஞ் சிக்கமாட்டாமல், இல்லப்பற்று முற்றும் - மனைவி மக்
கள் முதலியோரிடத்துள்ள ஆகைகளைத்தையும், வெய்தின்
விடுத்து - அதிசேக்கிரத்தில் வெறுத்துவிட்டு, இன்பம் கல்கும் -
மோகூனத்தத்தைத் தருகின்ற, ஒருமெய்க்குருவை - ஒப்பற்றஞ்
சிரியரை, தேடி அடுத்திடுதல் - தேடிச் சாணடைதல், முத்தி
விருப்பு ஆம் - மோகூ விச்சையாம். எ-று.

பொ-ரை. வெய்யிலிலகப்பட்டு வெப்பஞ்சிக்க முடியாமல்
அவ்வெய்யிலினின்றும் நீங்கி சிழியையடைய முயற்சிக்கின்ற புழுவைப்
போலவும், வேடனாக்கட்டப்பட்ட வலையிலகப்பட்டுத் தெய்வகதி
யால் அவ்வலையை அறுத்துக்கொண்டு அதினின்றும் வெளிப்பட்டு
ஒடுகின்ற மாணப்போலவும் அத்தியாத்தமம், அதிதெய்வம், அதி
பூதம் என்னும் மூவகைத் துக்கங்களையும் சிக்கமாட்டாமல்

மனைவி மக்கள் முதலியோர்களிடத்துள்ள ஆசைகளைத்தையும் அதி சீக்கிரத்தில் வெறுத்துவிட்டு மோஷானந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற ஒப்பற்ற ஞானசிரியனைத் தேடிச் சாண்டைதல் மோஷா விச்சையாம், எ-று.

க-ணா குடும்பப்பற்றுக்களை யொழித்துக் குருவைச் சாண்டைதல் மோஷா விருப்பாகும். எ-ம். (உச)

[சிரவணம்]

[விருத்தம்]

சக. தத்துவ மசிமுன் பதங்காச்சே வேச சக்சியார்த் தங்க
ளப் பேத *

சித்திரீக் குவதற் கியையிலக் கணையே தீர்த்தபின் மல
மில்லு டத்த *

சுத்தமாம் பிரஹ்ம வைக்கிய மிவையாஞ் சுருதியாய்
வருளுடைப் பிரஹ்ம

வித்தினம் புயச்செஞ்சோடி முறையின் மேவினோன்
றான்வினா வுவவே (உஎ)

இ-ள். சுருதி ஆய்வு அருள் உடை - வேதாந்த சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும் பெருங்கருணையு முடைய, பிரஹ்மவித்தின் - பிரஹ்ம வித்தாகிய ஞானியினது, அம்புயச்செஞ்சோடி - தாமரை மலர் போலச் சிவந்த திருவடிகளில், முறையின் மேவினோன் - விதிப்படி [பூசனை முதலிய வற்றைச்செய்து அவளைச்] சாணாகவடைந்தவன், வினாவுவ - அவரிடத்திற் கேட்பவை யாவையெனின், சீவகர் - [நான்கு மகாவாக்கியங்களிலும்] ஜீவேகராக் குரித்தாயுள்ள ததுதவம் அசிமுன்பதங்கள் - துவம் தத்தவரி பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் அகம்பிரஹ்மாஸ்தி அயமாத்தமாப் பிரஹ்மம் என்னும் பதங்களின் [வகையும்], சக்சியார்தங்கள் - [அப்பதங்களுக்குச் சொல்லப்

பட்ட] வாச்சியார்த்தங்களும், அப்பேதமித்தி நீக்குவதற்கு - வாச்சியர்
கனாமிய அச்சிவாஸ்வரர்களுக்குண்டாமிய பேதங்களைப் போக்கு
வதற்கு. இவை இலக்கணை - பொருத்தமான இலக்கணையும், தீர்ந்த
பின் - [அவ்விலக்கணையால் ஜீவேஸ்வரர்களுள்] பேதம் நீக்கின
பின்பு, மலம்இல் கூடத்த - அவித்தியோபாதி நீக்கிய கூடஸ்த
னுக்கும், சுத்தம்ஆம் பிரஹ்ம ஐக்கியம் - மாயோபாதி நீக்கிய சுத்த
சைதன்ய சொருபமாமிய பிரஹ்மத்திற்குமுன்ன சகத்துவமூர்,
இவை ஆம் - [ஆகிய] இவைகளாம் | என்று உறவர் அறிந்தோர்].
ஏ-று

பொ-னா. வேதாந்த சாஸ்திராராய்ச்சியும் பெருங்கருணையு
முடைய பிரஹ்ம வித்தாமிய ஞானியினது தாமரை மலர் போலச்
செவ்வ திருவடிகளில் விதிப்படி பூசனை முதலியவற்றைச் செய்து
அவரைச் சாணுகவடைந்தவன் அவரிடத்திற் கேட்பவை யாவை
யெனின் காணகு மஹா வாக்கியங்களிலும் ஜீவேஸ்வரருக் குரித்
தாயுள்ள துவம் தத்தவிரி பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் அகம்பிரஹ்மாஸ்
மித்யமாத்த மாப்பிரஹ்மம் என்னும் பதங்களின் வகையும்
அப்பதங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட வாச்சியார்த்தங்களும் வாச்சி
யர்களாமிய அச்சிவேஸ்வரருக் குண்டாமிய பேதங்களைப்போக்கு
வதற்குப் பொருத்தமான இலக்கணையும் அவ்விலக்கணையால்
ஜீவேஸ்வரருக்குள் பேதம் நீக்கியபின்பு அவித்தியோ பாதி
நீக்கிய கூடஸ்தனுக்கும்மாயோ பாதி நீக்கிய சுத்தசை தன்னிய
சொருபமாமிய பிரஹ்மத்திற்குமுன்ன சகத்துவமூர்மாமியஇவை
களா மென்று உறவர் அறிந்தோர், ஏ-று.

இருக்கு எகர்சாமம் அதர்வணம் என்னும் காண்கு வேதங்களி
லும் முறையே பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம், அகம் பிரஹ்ம அஸ்மி தது
துவம் (துவந்தது) அவி, அயமாத்தமா பிரஹ்மம் என காண்கு

மஹா வாக்கியங்கள் உண்டு அவற்றின் முதல் வாக்கியத்தில் பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் என இரண்டு பதங்களும் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் அகம் பிரஹ்மம் அஸ்மி என மூன்று பதங்களும் மூன்றாவது வாக்கியத்தில் துவம் தது அவி என மூன்று பதங்களும் நான்காவது வாக்கியத்தில் அயமாத்தமா பிரஹ்மம் என இரண்டு பதங்களும் உள்ளன இவையே அப்பதங்களின் வகையாம் அங்காங்கு வாக்கியங்களிலும் முதலிலுள்ள பிரஞ்ஞானம் அகம் துவம் அயமாத்தமா என்னும் நான்கு பதங்களும் ஜீவகாசகங்களாம் அவ்வாக்கியங்களில் இரண்டாவதாயுள்ள அஸ்மி அவி என்னும் பதங்களும் ஈகாவாசகங்களாம் அவ்வாக்கியங்களுள் இரண்டாவது வாக்கியத்திலும் மூன்றாவது வாக்கியத்திலும் மூன்றாவதாயுள்ள அஸ்மி அவி என்னும் இரண்டு பதங்களும் ஜீவேசாரூபைய ஐக்கிய வாசகங்களாம் இனி அச்சீவேசாரூபைய பேதம் யாவவமெனின் அவர்களுடைய சொரூபம் தெரிந்தாலல் வது அவர்களுக்குள்ள பேதம் தெரியாதாதலால் அவர்களுடைய சொரூபம் சுருக்கமாக வருணிக்கப்படுகின்றது,

ஜீவ சொரூபவருணனை

வியட்டி (தவ்வொரு) தூலகுக்கும் காரண சரிசர்கனோடு (அஞ்ஞானத்தோடு) கூடிய கசைதன்னியம் ஜீவனென்று சொல்லப்படும் இச்சிவனுக்கு உபாதிபாதிய அஞ்ஞானத்தின் தர்மங்களாகிய அற்பஞ்ஞாத்துவம் அற்ப சத்தித்துவம் பரிச்சின்னத்துவம் பாதத்திரத்துவம் முதலிய குணங்கள் உண்டு இப்படிப்பட்ட குணங்களோடு கூடிய வன் ஜீவன் இவனே மேற்புறிய காங்கு மஹா வாக்கியங்களின் முதலிலுள்ள காங்கு பதங்களுக்கும் வாக்கியார்த்தம் இக்குணங்களின் சம்பந்தமில்லாத கூடாத்த ஆத்துமாவே இவையார்த்தம்.

ஈஸ்வர சொரூபவருணனை

சமட்டி (சர்வ) தூலகுக்கும் காரண சரீரங்களோடு (மாயை யோடு) கூடியவன தன்னியம் ஈஸ்வரனென்று சொல்லப்படும் இவ் வீசானுக்கு உபாதியாயுள்ள மாயையின் தர்மங்களாகிய சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வசத்தித்துவம் அபரிசின்னத்துவம் சுதந்திரத்துவ முதலிய குணங்களுண்டு இப்படிப்பட்ட குணங்களோடுகூடிய ஈசானே காங்கு மஹா வாக்கியங்களிலும் இரண்டாவதாயுள்ள காங்கு பதங்களுக்கும் வாச்சியார்த்தம் இக்குணங்களின் சம்பந்தமில்லாத சுத்தப் பிரஹ்மம் இலக்கியார்த்தம்.

ஜீவேகாரிடத்தன்ன அற்பஞ்ஞத்துவ சர்வஞ்ஞத்துவங்கள் அற்ப சத்தித்துவ சர்வசத்தித்துவங்கள் பரிச்சின்னத்துவ அபரிச்சின்னத்துவங்கள் பாதந்திரத்துவ சுதந்திரத்துவங்கள் தம்முள்விரோதிகளாயிருத்தல்போல மேலும் பல விரோத தர்மங்களுள்ளன அவற்றையெல்லாமறிய விருப்பமுனதாயின் விசாரசாகரமுதலிய விரிந்ததூல்களுட் கண்டு கொள்ள இவை சிவேகாருக்குள்ள பேதங்களாம் இப்பேர்ப்பட்ட விரோத தர்மமுடைய சிவேகாருக்கே மஹா வாக்கியங்களின் முன்னுதாயுள்ள அஸ்மி அவி என்னும் இரண்டு பதங்களும் ஐக்கியங் கூறுகின்றன சுருதிகள் அசத்தியங் கூறமாட்டா ஆதலால் அர்த்த விரோதத்தோன்றுகின்ற இடங்களில் இலக்கணையினால் பொருள் கொள்ளுவன்கும் அவ்விலக்கணையாதெனின் சத்தியின் ஞானமில்லாதவர்க்கு இலக்கணையின் ஞானம் உண்டாகமாட்டான் ஆதலால் சத்தியின் இலக்கணம் முாலிற் சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது.

சத்த (பசு)த்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்தம் விருத்தியெனப்படுந் அந்த விருத்தி சத்தி இலக்கண விருத்தி என்னும் பேதத்தால் ஞாண்டு வாக்யமாம் அவற்றைச் சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சாக்ஷாத் (கேதாயுள்ள) சம்பந்தம் சத்தி விருத்தியென

றும் சொல்லப்படும் இச் சத்தி விருத்தியினாலறியப்படும் பொருள் சத்தத்தின் வாச்சியார்த்தமென்றும் சச்சியார்த்தமென்றும் முக்கியார்த்தமென்றஞ் சொல்லப்படும்.

இனி இலக்கண விருத்தியாவது யாதெனின் சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள பாய்பரா சம்பந்தம் இலக்கண விருத்தியாம் அதாவது சத்தத்திற்குச் சச்சியார்த்தத்தோடு நேரோ சம்பந்தமுண்டு அச்சக்கிடார்த்தத்திற்கு எந்த அந்ரிய வஸ்துவோடு நேரோ சம்பந்தமுளதோ அந்த வஸ்துவினிடத்தில் மேற்கூறிய சத்தத்திற்குப் பாய்பரா சம்பந்தம் (சச்சியார்த்தவாயிலாகச் சம்பந்தம்) உண்டு இந்தப் பாய்பரா சம்பந்தத்தினே இலக்கண விருத்தியென்றும் இப்பாய்பரா சம்பந்தமுடைய வஸ்துவை இலக்கியார்த்தமென்றும் கூறுவர்.

இவ்விலக்கணை விட்ட விலக்கணை விடாத விலக்கணை விட்டு விடாத விலக்கணை யென மூன்று வகைப்படும் அஃற்றுள் விட்டுவிடாத விலக்கணையே மஹா வாக்கியத்திலுபயோகியானபடியால் ஏனைய இரண்டு இலக்கணங்களையும் விரிவஞ்சி விடுத்து இவ்வோரிலக்கணையின் சொரூபமும் திருட்டாந்தமு மாத்திரம் இங்கே கூறப்படுகின்றது விட்டுவிடாத விலக்கணையின் சொரூபமாவது வாச்சியார்த்தங்களிலுள்ள விசேஷமாகிய ஒரு பாசத்தை விட்டு விசேஷமில்லாத மற்றப்பாசத்தைக் கொள்ளாதவாம் திருஷ்டாந்தமாவது திருநெல்வேலி யிலிருந்து யாத்திரையாகப் பிரயாணித்த தேவதத்தன் சோமதத்தன் இருவரும் காரியை அடைந்திருக்குங்காலத்தில் அங்கு அந்நகரத்தாசன் நால்வகைச்சேனைகள் தன்னைக்குழு மதபாணியின்மீது ஆடையாபாண அலங்கிருதரூயப் பவனிவந்தான் அவனைப் பார்த்திருந்த தேவதத்தன் சோமதத்தன் இருவரும் தமது நகரமாகிய திருநெல்வேலிக்கு வந்து கொஞ்ச நாளைக்குப் பின்னர் அந்நகரத்திலுள்ள ஆலயத்தில் சுவாமி தரிசனஞ் செய்யச் சென்றிருந்தபொழுது மூன் காரி

யிலே பவனி வரப்பார்க்கப்பட்ட அரசன் மரத்திலினாலே சந்நியாசம் பெற்று விபூதி உருத்திராக்க காஷாய தண்டு மண்டல தாரியாய் அலர்சனாக் கெட்டு நின்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்யச் சண்டாரிகள் அலர்களில் தேவதத்தன் சோமதத்தனை நோக்கி முக காசியில் யானை யின்மீது பவனிரந்த அரசனே இந்தச்சன்னியாசி யென்று கூறினான்.

அதைக்கேட்ட சோமதத்தன் அரசன் சந்நியாசியாகமாட்டான் எனென்றால் அவன் ஊர் காசி இவன் ஊர் திருநெல்வேலி அவன் ஆடையாபாணம் பீதாம்பர கடகம குடாதிகள் இவன் ஆடையாபாணங்கள் காஷாய வஸ்தா விபூதி யுருத்திராக்காக்கள் அவன் அரசன் இவன் சந்நியாசி ஆகலால் அவன் இவனுதமாட்டான் என்று கூறினான் அதற்குத் தேவதத்தன் அந்த அரசன் சந்நியாசம் யென்னுப இருவரிடத் தழுள்ள விரோதபாகமாயி அரசன் சந்நியாசி என்னும் பெயர்களை யும் காசி திருநெல்வேலியாகிய வாசஸ்தானங்களையும் பீதாம்பர காஷாயங்களாகிய உடைகளையும் கடகமகுட விபூதி யுருத்திராக்கங்களாகிய ஆபாணங்களையும் பாராமல் விட்டு விட்டு அபிரோதபாகமாயி சரீர மாத்திரத்தை நோக்கினால் அச்சரீரமே இச்சரீரமென்பது வினங்கு மென்று கூறினான் அதைக்கேட்டுத் தானும் அவ்வாறே டார்த்த அலனே இவன் இதிற் சந்தேயமில்லை என்று சம்மதித்தான் இங்கு இராஜ சின்னங்களோடு கூடிய சரீரம் அரசன் என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம் சந்நியாச சின்னங்களோடு கூடிய சரீரம் சந்நியாசி என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம் இந்த வாச்சியார்த்தங்களாகிய பீதாம்பராதி சின்னங்களோடு கூடிய சரீரத்திற்கும் காஷாயாதி சின்னங்களோடு கூடிய சரீரத்திற்கும் எகத்தவமுனதாகாது எதனாலெ னில் தம்முள் விரோதியாகிய பீதாம்பராதி காஷாயாதி சின்னங் களோடு கூட யிருத்தலாலென்க இவ்விடத்து விட்டு விடாத விவக்கணையாற் பொருள் கொள்ளுதலாவது அரசன் சன்னியாசி என்னும் வாச்சி

யார்த்தங்களிற் கலந்திருக்கின்றன மேற்கூறிய பீதாம்பராகி அரசின்
னங்களும் காஷ்யாபி சர்வியாக சின்னங்களும் ஆகிய விரோத பாகத்
தைவிட்டு அவிரோதபாகமாகிய சரீர மாத்நிரத்தைக் கொள்ளுதலால்
அவ்விரண்டு சரீரமும் ஒன்றென்பதாகிய ஏகத்துவஞ் சித்திக்கும்தி ஏ
வே விட்டுவிடாத விவக்ஷணைக்கு உதாரணமாம்.

இவ்வுதாரணம் போல அப்பஞ்ஞத்தவாதி குணங்களோடு கூடிய
ஜீவன் மஹா வாக்கியங்களின் முதற் பதங்களுக்கு வாச்சியார்த்தமாம்
சர்வஞ்ஞத்தவாதி குணங்களோடு கூடிய ஈசரன் இரண்டாவதாகிய
பதங்களுக்கு வாச்சியார்த்தமாம் மேற்கூறிய குணங்களோடு கூடிய
ஜீவேசரனுக்கு ஏகத்துவம் கூடாத ஏதனாலெனில் தம்முன் விரோதி
களாகிய அப்பஞ்ஞத்தவாதி சர்வஞ்ஞத்தவாதி குணங்களோடு கூடி
யிருத்தலாலென்க. இவ்விடத்து அவித்தை மாயைகளாற் கற்பிக்கப்
பட்ட அப்பஞ்ஞத்தவாதி சர்வஞ்ஞத்தவாதி விரோத பாகத்தைவிட்டு
விரோதமில்லாத சேவலஞ்சை தன்னிய பாகமாகிய கூடஸ்த பிரஹ்
மங்கட்கு ஏகத்துவமூடும்.

ஆதலால் மஹா வாக்கியங்களிலுள்ள தத்துவ மசி முதலிய பதங்
களும் அப்பதங்கட்குரிய சேவசாராகிய வாச்சியார்த்தங்களும் அந்தச்
சேவசாராதிடத்தள்ள பேதங்களும் அப்பேதங்களைப் போக்கத்தகுந்த
இலக்ஷணையும் அவ்விலக்ஷணையாற் பேதம் நீங்கிய கூடஸ்த பிரஹ்மம்
கட்குளதாகும் ஏகத்துவமும் ஆகிய இவையே அதிகாரிகளாற் சிவ
னஞ் செய்தற்குரியவை யென்றறிக.

தத்துவ மசி மஹா வாக்கியத்தை முதலாகக் கூறியது உபதேச
வாக்கியமென்றுஞ் சிறப்புத் தோன்றுதற் கென்றறிக.

க-ணா. பிரஹ்ம வித்தாகிய குருவைச் சாணடைந்தவன் மஹா
வாக்கியங்களிலுள்ள தத்துவ மவிய முதலிய பதங்களையும் அவற்றின்
அருத்தமுதலிய வற்றையும் வினாவவேண்டும் ஏ—து. [௨௭]

[மனனம்]

[வேண்பா.]

சஉ. பந்தமித்தை ஞானத்தாற் பாதமுறுந் தன்மைபி னு
லெந்தப் பொருள்பாத மெய்துமோ—வந்தவ னு
மித்தையே னானினிடை மேவரவு போலுமெ ன
வுய்த்துணரின் மெய்ம்மை யுறும் உஅ

இ-ள். பந்தமித்தை - [ஜீவனுக்குளதாயிய] ஜனன மாணாதி
சமுசாரம் பந்தமித்தை, ஞானத்தால் - பிரஹ்மஞானத்தால், பந்தம்
உறும் தன்மையினால் - நிவிர்த்தியாகுஞ் சபாவமுடைமையால்; எந்தப்
பொருள் - எந்த வஸ்துவானது, பாதம் எய்துமோ - ஞானத்தினால்
மித்தையென்று நிச்சயிக்கப்படுமோ, அந்த அது மித்தையே - அப்
படிப்பட்ட வஸ்துவானது மித்தையே, னானின் இடை - இரக்ஷ
வினிடத்தில், மேவு வரவுபோலும் என - அநிர்வசனீயமாகத் தோன்று
கின்ற சரீர்ப்பதைப்போலும் என்று, உய்த்து உணரின் - ஆராய்ந்தறிந்
தால், மெய்ம்மை உறும் - [ஆன்மா அசங்கம் ஜனனமாணாதி சமுசா
ரம் மற்றது என்னும்] உண்மைஞானமுனதாகும், ஏ-று

பொ-ணா. ஜீவனுக்குளதாயிய ஜனன மாணாதி சமுசார பந்தம்
மித்தை பிரஹ்ம ஞானத்தினால் நிவிர்த்தியாகுஞ் சபாவமுடைமை
யால் எந்த வஸ்துவானது ஞானத்தால் மித்தையென்று நிச்சயிக்கப்
படுமோ அப்படிப்பட்ட வஸ்துவானது மித்தையே இரக்ஷவினிடத்
தில் அநிர்வசனீயமாகத் தோன்றுகின்ற சரீர்ப்பதைப்போலு மென்று
ஆராய்ந்தறிந்தால் ஆன்மா அசங்கம் ஜனனமாணாதி சமுசாரமற்றது
என்னும் உண்மை ஞானமுனதாகும். ஏ-று

க-ணா ஜீவனுக்குளதாயிய பந்தம் ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுஞ்
சபாவமுடைய தாயிருத்தவால் மித்தை. ஏ-ம். (உஅ)

[இதுவுமது]

சா. சிவேசர் பேதமித்தை சேர்ந்தவெள பாதிகத்தா ல்
யாவை யுபாதிபி னுறபேத—மோவவை க
ளெல்லாமு மித்தை யிலங்கு கடமடவா ன்
புல்லுகின்ற பேதமே போல் (உக)

இ-ன் சிவ ஈசர்பேதம் மித்தை - ஜீவனுக்கும் ஈஸ்வானுக்
கும் தோற்றம் பேதங்கள் மித்தை, சேர்ந்த - பொருந்திய, ஒளடாதி
கத்தால்- [அவித்தை மாயையென்னும்] உபாதிகளினாலாகிய வாயி
ருத்தலின், யாவை - எவை, உடாதியினால் பேதமோ - உபாதிகளின
லாகிய பேதங்களோ, அவைகள் - அந்த உபாதிகளினாலாகிய பேதங
கள், எல்லாமுமித்தை - அனைத்தும் மித்தையாம், இலங்கு கடமட
வான் - விளங்காநின்ற கடாகாமடாகாயக்களுக்கு, புல்லுகின்றபேதம்
போல் - [கடமடமென்னும் உபாதிடன்ற] பொருந்துகின்ற பேதம்
[மித்தையாதல்] போல. எ-று

பொ.ஊ ஜீவனுக்கும் ஈஸ்வானுக்குத் தோன்றும் பேதங்கள்
மித்தை. பொருந்திய அவித்தை மாயையென்னும் உபாதிகளின
லாகிய வாயிருத்தலின் எவை உபாதிகளினாலாகிய பேதங்களோ
அந்த உபாதிகளினாலாகிய பேதங்கள் அனைத்தும் மித்தையாம் விளங்
காநின்ற கடாகாமடாகாயக்களுக்குக் கடமடமென்னும் உபாதிகளி
னுற் பொருந்துகின்ற பேதம் மித்தையாதல் போல. எ-று

க-ஊ. ஜீவேசுருக்குள்ள பேதங்கள் உபாதிகளினாலாகியனவா
விருத்தலின் மித்தை. எ-ம் [கஉ]

[இதுவுமது]

சச. இங்கா த்து மாபிரற்றம் தேகமாஞ் சேதனத் தா
லென்கேயெங் கேசே தனத்துவமுன்—டங் கே

பிரஹ்மா பிணமாம் பிரஹ்மம்போ லென்
வருமான் மனனயில் வாறு

று
நல

இ-ள். இங்கு - இவ்விடத்தில், (சிந்திக்குமிடத்தில்), ஆத்
துமா பிரஹ்மத்த எசமாம் - ஆன்மா பிரஹ்மத்துடன் எகத்துவமுடையதாம், சேதனத்தால் - சைதன்ய சுபாவமுடையதால், எக்கே எக்கே-
எவ்வெவ்விடத்த, சேதனத்தவம் உண்டு - சைதன்னியத்தன்மை
யுனதோ, அங்கே பிரஹ்மம் அபின்னம் ஆம் - அவ்வவ்விடத்திற் பிரஹ்
மத்திற்கு எகத்துவமுனதாம், பிரஹ்மம் போல் என்று - பிரஹ்மம் எல்
லாப் பொருள்களோடும் அபின்னமாயிருத்தல் போல வென்று; இவ்
வாறு மனனம் வரும் - இவ்விதமாகச் சிந்தித்தலினது சொருபம் நடை
பெறும். ஏ-று

பொ-ணா. இவ்விடத்தில் ஆத்துமா பிரஹ்மத்துடன் எகத்துவ
முடையதாம் சைதன்னிய சுபாவமுடையதால் எவ்விடத்துச்
சேதனத் தன்மை யிருக்கின்றதோ அவ்விடத்திற் பிரஹ்மத்திற்கு
எகத்துவமுனதாம் பிரஹ்மம் எவ்வாப் பொருள்களோடும் அபினை
மாயிருத்தல் போலவென்று இவ்விதமாகச் சிந்தித்தலினது சொரு
பம் நடைபெறும். ஏ-று.

உ-ணா. ஆத்துமாவும் பிரஹ்ம மும்சைதன்னிய சுபாவ
முடையதால் எசமாம். ஏ-ம்

(உல)

[நிதித்தியாசனம் ।

[விருத்தம்]

சக. உள்ளும் புறனு மொருபொருளு முற்றம் லொன்றிநங்
கடம்போ ல
வுள்ளும் வெளியு மெவ்வடிவு முற்ற வுளமின் புத
வனை யு
மெள்ளும் பிறவிப் புணரிடந் திரிவா னியையு
மெழிற்புணையு ன
கொள்ளும் பிரஹ்ம தீயிகைக் கொடுபோய் விடுக்
குத்தணையுமரோ (நக)

இ-ன். உள்ளும் புறனும் - உள்ளிலும் வெளியிலும், ஒரு பொருளும் - ஒரு வஸ்துவையும், உருமல் - பொருத்தாமல், ஒளிரும் கடம்போல - விளங்குகின்ற ருடத்தை யொப்ப, உள்ளும் வெளியும் - அகத்திலும் புறத்திலும், எவ்வடிவும் உருத எனம் - [பிரபஞ்ச விஷயங்களுள்] எந்த விஷயாகாரத்தையும் அடையாத அந்தக் காரணம், இன்பு உதவு அனையும் - கைத்தைத் தருகின்ற மாதாவும், எள்ளும் [விவேகினால்] நிந்திக்கத்தகுந்த, பிறவிப் புணரி- பிறவியாகிய சமுத்திரத்தை. கடந்திடுவான் - கடக்கும் பொருட்டு, இனையும் எழில் புணையும் - [வந்து] பொருத்துகின்ற அழகிய மாக்கலமும், கொள்ளும் பிரஹ்மதோமிகை - [முமுக்ஷுக்கள் தமது சொரூபமாக] அடையத்தக்க பிரஹ்மமாகிய கணாவின்மீது, கொடுபோய் விடுக்கும் துணையும் - கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்ற தோழனு (மாலுமியு)மாம். ஏ-று

பொ-ணா. உள்ளிலும் வெளியிலும் ஒரு வஸ்துவையும் பொருத்தாமல் விளங்குகின்ற ருடத்தை யொப்ப அகத்திலும் புறத்திலும் பிரபஞ்ச விஷயங்களில் எந்த விஷயாகாரத்தையுமடையாத அந்தக் காரணம் கைத்தைக் கொடுக்கின்ற மாதாவும் விவேகினால் நிந்திக்கத்தக்க பிறவியாகிய சமுத்திரத்தைக்கடக்கும் பொருட்டு வந்து பொருத்துகின்ற அழகிய மாக்கலமும் முமுக்ஷுக்கள் தமது சொரூபமாக அடையத்தக்க பிரஹ்மமாகிய கணாவின்மீது கொண்டு போய்ச் சேர்க்கின்ற தோழனு (மாலுமியு) மாம். ஏ-று

க-ணா. நிச்சல அந்தக்காரணம் மாதாவையும் கப்பலையும் தோழனையும் போலச் சைத்தரும். ஏ-ம் [கக]

இதவுமது

சக, மெல்ல வஸைத்து முழைவழியின் மேலிக் காணு முயிர்
புலியா ற்
கொல்லப் படல்போ னிர்க்குணமாய்க் குறியற் நிலக்கு
பரத்திலுள ம்

புல்லும் பொழுதே புருவிறத்து புலப்போக் கொழிந்து
தேசடைத் தா
யல்ல லகன்று சிதளமா யமல சுதவா ரிதியாமே (௩௨)

இ-ள். முழைவழியின் - மலைக்குகைக்குச் செல்லுமார்க்கமாக, மெல்ல அடைந்து - மிருதுவாகச் சென்று, மேலிக்காணும் - [அக் குகையில் வாசஞ்செய்யும் புலியை] விருப்பத்தடன் பார்க்கின்ற, உயிர் - பிராணியானது, புலியால் கொல்லப்படல்போல் - [அந்தப்] புலியினுலே கொல்லப்படுதல் போல, நிற்குணமாய் - சத்துவாதி குணங்களுக்கதீதமாய், குறி உற்று - [யாதொரு] அடையாளமுமின்றி, இலம் குபாத்தில் - [சச்சிதானந்த கனமாகப்] பிரகாசிக்கின்ற பிரஹ்மத்தினிடத்தில், உணம்புல்லும் பொழுது - அந்தக் காரணம் நிலை பெற்ற அந்தரணத்தில், உருவு இறந்து - அவ்வந்தக் காரணத்தனதுருவ நாச மடைந்து, புலப்போக்கு ஒழிந்து - [சுரோத்திர முதலாகிய இந்திரியங்களோடு கூடிச்] சத்தாதி விஷயங்களிற் செல்லுதலொழிந்து, தேச உடைத்தாய் - ஞானப்பிரகாசமுடையதாய், அல்லல் அசன்று - துக்கங்களினின்றும் நீங்கி; சிதளமாய் - குளிர்ச்சியை யுடையதாய், அமலசுவாசிரி ஆம் - பரிசுத்தமாகிய ஆனந்த சூர்திரமாகும். என்று

பொ-ரை, மலைக்குகைக்குச் செல்லுமார்க்கமாக மிருதுவாகச் சென்று அக்குகையில் வாசஞ்செய்யும் புலியை விருப்பத்தடன் பார்க்கின்ற பிராணியானது அந்தப் புலியினுலே கொல்லப் படுதல் போலச் சத்துவாதி குணங்களுக்கதீதமாய் யாதொரு அடையாளமுமின்றிச் சச்சிதானந்த கனமாகப் பிரகாசிக்கின்ற பிரஹ்மத்தினிடத்தில் அந்தக் காரணம் நிலைபெற்ற அந்தரணத்தில் அது தனது உருவ நாச மடைந்து சுரோத்திர முதலாகிய இந்திரியங்களோடு கூடிச் சத்தாதி விஷயங்களிற் செல்லுதலொழிந்து ஞானப்பிரகாசமுடையதாய்த் துக்

கங்கினிச் றும் நீங்கிக் குளிர்ச்சியை யுடையதாய்ப் பரிசுத்தமாகிய
ஆனந்த சமுத்திரமாகும். ஏ-று

க-ணா. பிரஹ்ம சொருபத்தில் நிலை பெற்ற அந்தக்காரணம்
பிரஹ்மாதந்ததை அடையும். ஏ-ம் [கஉ]

[இதுவுமது]

[கட்டளைக்கலீத்துறை]

சஎ. நின்மா னுஷிய வெளியினிற் பாணன் னியமறியா ன்
றன்மாத் திரத்தி னிருந்தே விளங்குறுத் தன்மை
யொப்பாய் ப்
பன்னா லிடயமும் பற்று தறக்கத்தின் பண்புமின்றிச்
சின்மாத் திரத்தின் விளக்கல் சமாதித் திதியென்ப
ரே (கஉ)

இ-ள். நின்மானுஷிய வெளியில் - மனுடசஞ்சாரமில்லாத
வெட்ட வெளியான இடத்தில், நிற்பான் - நிற்கின்றவொருவன்,
அந்நியம் அறியான் - [தன்னேத்தவிர] அந்நியமாகிய பிராணிக
னொன்றையும் காணாதவனாய், தன் மாதிரத்தின் இருந்த - தான்
மாதிரமே அவ்விடத்திலுந்து, விளங்குறும் தன்மை யொப்பாய் -
விளங்கா நின்ற தன்மைபோல, பன்னு ஓர் விடயமும் - சொல்லா
நின்ற யாதொரு விஷயத்தையும், பற்றுது - பொருந்தாமல், உறத்
தத்தின் பண்பும் இன்றி - நிர்ஜனாயின் குணம் இல்லாமல், சின்
மாதிரத்தின் - அறிவுமாதிரமாக, விளக்கல் - [மனம்] பிரகாசித்
திருந்தல், சமாதி திதி என்பர் - சமாதிரிலயென்று சொல்லுவர்
[அறிந்தோர்]. ஏ-று

பொ-ணா. மனுடசஞ்சாரமில்லாத வெட்டவெளியான இடத்
தில் நிற்கின்ற வொருவன் தன்னேத்தவிர அந்நியமாகிய பிராணி

கனொன்றையுங் காணாதவனாய்த் தான்மாதிராமே அவ்விடத்திருந்து
விளங்கா நின்றதன்மைபோல சொல்லாசிறை யாதொரு விஷயத்தை
யும் பொருந்தாமல் நித்தினாயின் குணமயில்லாமல் அறிவுமாத்
திரமாதமனம் பிரகாசித்திருத்தல் சமாதி நிலையென்று சொல்லு
வாரித்தோர். எ-ற

தான் என்பது எதுகை நோக்கித்தன்-எனக்குறுகி நின்றது.

க-ணா, சமாதியாவது மனம் அறிவு சொருபமாக நிலைத்திருந்
தல் எ-ம். [கூக]

[இதவுமது]

[விருத்தம்]

சஅ. மட்டறவெங் கணும்பூரித் திலங்கிடுகிற் பார்தனிலே
மனம்போ யொன்றி
யெட்டுணையு நினைப்புமறப் பினைமருவா தறிவுருவா
யிருக்கு மீ தே
கிட்டைகணப் பொழுதுறினுஞ் சேவன்முத்தி நிலையு
டனே நிலையாநிற்குங்
கெட்டழிக்கு மாநாயெலாங் கெடினன்றி யிந்த
கிட்டை கிட்டா தன்றே (கூச)

இ-ன். மட்டு அற - [தேசகால உஸ்துக்கனால்] அளவுபடாமல்,
எங்கணும் பூரித்து - எவ்விடத்திலும் பரிபூரணமாய், இலங்கிடுகிற்
பார்தனில் - விளங்காநின்றதின் மயமாகிய பிரஹ்ம சொருபத்தில்,
மனம்போய் - மனமானது தனது துலத்தன்மையழிந்து, ஒன்றி -
[பாவீற் சலம்போலக்] கலந்து, எத்துணையும் - என்னளவு, நினைப்பு
மறப்பினை - சகலநேவலங்களை, மருவாது - பொருந்தாமல். அறிவு
உருவாய் யிருக்கும் - அறிவே சொருபமாக நிலைத்திருக்கின்ற, ஈதே

நிட்டை - இந்நிலையே ஞானநிட்டையாம், கணப்பொழுது உறினும் - [இந்த ஞானநிட்டையை ஒரு கூணநோமடைந்தாலும், ஜீவன்முத்தி நிலை - ஜீவன் முத்தி நிலையானது, உடனே - அக்ஷணமே, நிலையாகியிருக்கும் - நிலைபெறும், கெட்டு அழிக்கும் ஆசைகளாம் - [மோக விச்சை ஆன்மஞானவகளைக்] கெடுத்தழிக்கின்ற இச்சைகளனைத்தும், கெடின் அன்றி - ஒழிந்தாலல்லாமல், இந்த நிட்டை - இந்த ஞான நிட்டையானது. கிட்டாது - கிடைக்கமாட்டாது. ஏ-று.:

பொ-னா. தேசகால வஸ்துக்களால் அளவுபடாமல் எவ்விடத்திலும் பரிபூரணமாய் விளங்குகின்ற சிம்மபமாயிய பிரஹ்ம சொருபத்தில் மனமானது தனது துலாதன்மையழிந்து பாலிற் சலம்போற் கலந்து என்னளவுஞ் சலக கேவலவகையப் பொருந்தாமல் அறிவே சொருபமாக நிலைத்திருக்கின்ற இந்நிலையே ஞானநிட்டையாம் இந்த ஞான நிட்டையை ஒரு கூண நோமடைந்தாலும் ஜீவன்முத்தி நிலையானது அக்ஷணமே நிலைபெறும் மோக விச்சை ஆன்ம ஞானங்களைக் கெடுத்தழிக்கின்ற இச்சைகளனைத்தும் ஒழிந்தாலல்லாமல் இந்த ஞான நிட்டையானது கிடைக்க மாட்டாது. ஏ-று.

கெட்டு என்னுந்தன் வினை கெடுத்து எனப் பிறவினையாயிற்று.

க-னா. ஞான நிட்டையடைந்தவர்க்கு ஜீவன் முத்தியுண்டாகும். எ-ம்.

[௧௪]

[துவப் பதார்த்த சோதனம்]

சக- அத்தி தோலா ரங்கமல ஞானத் திரியன் கஞமல்லன்
சித்த மல்ல னபிமாணஞ் செய்யு மகங்கா ரமுமல்லன்
புத்தி யலனிம் மனமல்லன் போக்கா திகள்செய் யுயி
ரல் ல

னித்த வறிவு மின்பமுமாய் நிகழ்வ தெதுவோ வது
கானே கூடு

இ-ன். அத்தீதோல் ஆர் - என்பினுலுத் தோலினுலுத் கட்டப் பட்ட, அல்கம் அலன் - [இந்தத்] தேகமும் [யான்] அல்லன், ஆர் - [இத்தேகத்திற்] பொருந்திய, இந்நிரியங்களும் - சுரோத்திர முதலாகிய ஞானேந்திரியங்களும் வாக்கு முதலாகிய கண்மேந்திரியங்களும், அல்லன் [யான்] அல்லன், சித்தம் அல்லன் - [சித்தனாவடிவமான] சித்தமும் [யான்] அல்லன், அபிமானம் செய்யுர் - [தேகேந்திரியாதிசனை யான் எனது என்று] அபிமானஞ் செய்கின்ற, அகங்காரமும் அல்லன் அகங்காரமும் [யான்] அல்லன், புத்தி அலன் - [நிச்சய வடிவமான புத்தியும் [யான்] அல்லன், இம்மனம் அல்லன் - சங்கற்ப விகற்ப வடிவமான] இந்த மனமும் [யான்] அல்லன், போக்கு ஆகிகள் செய் - உகவாச நிசுவாசங்களைச் செய்கின்ற, உயிர் அல்லன் - பிராணனும் [யான்] அல்லன், சித்த அறிவும் இன்பமும் ஆய் - சத்து சித்து ஆனந்தம் என்னும் வடிவமாய், சித்தமுதலு எதுவோ - [சதோதயமாய்] வினங்குகின்றது எந்த வஸ்துவோ, அது நான் - அந்தப் பிரஹ்மமே நான். எ-று

பொ-னா. எலுப்பினுலுத் தோலினுலுத் கட்டப்பட்ட இந்தத் தேகமும் யானல்லன் இத்தேகத்திற் பொருந்திய சுரோத்திர முதலாகிய ஞானேந்திரியங்களும் வாக்கு முதலாகிய கண்மேந்திரியங்களும் யானல்லன் சித்தனாவடிவமான சித்தமும் யானல்லன் தேகேந்திரியாதிசனை யான் எனதென்று அபிமானஞ்செய்கின்ற அகங்காரமும் யானல்லன் நிச்சயவடிவமாகிய புத்தியும் யானல்லன் சங்கற்ப விகற்ப வடிவமான இந்த மனமும் யானல்லன் உகவாச நிசுவாசங்களைச் செய்கின்ற பிராணனும் யானல்லன் சத்து சித்து ஆனந்த மென்னும் வடிவமாய்ச் சதோதயமாய் வினங்குகின்றது எந்த வஸ்துவோ அந்தப் பிரஹ்மமே நான். எ-று

க-ணா. இத்தேகாதிகள் யானல்ல சச்சிதானந்த வடிவமாகிய
பிரஹ்மமே நான். ஏ-ம். [௩௫]

[முன் தொகுத்துக்கூறிய தேகாதிகளை இது முதல் ஆறு
செய்யுட்டினால் தனித்தனி சோதிக்கக் கருதி இதில் தூல
சரீரத்தைச் சோதித்தல்]

[கட்டளைக்கலித்துறை]

௫௦. சொப்பனத் தானையைக் கண்ணுற்று மெய்ந்நாத்து
டித்தலற த்
தப்பிடக் கால்விசைத் தோடுமப் போழ்துந் தகை
மனை யி

லொப்ப மளிக்கட் சவம்போ லசைவற் றுளவுட லோ
செப்பிடு நீர்தின் வேறேநன் காய்ந்து தெளியுமினே

இ-ன் சொப்பனத்து - சொப்பனாவஸ்தையில், ஆனையைக்
கண் உற்று - ஓர் யானையைத்தமது தேத்திரத்தினாலே பார்த்து,
மெய் துடித்தா அலற - சரீரம் பதைக்கவும் நாவானது கூக்குர
லிடவும், தப்பிட - [சீர் அய்யானையினிடத் தகப்படாமற்] பிழைப்
பதற்கு, கால் விசைத்து ஓடும் - கால வினாவாய் ஓடுகின்ற, அப்
போழ்தும் - அந்த வேளையிலும், தகைமனையில் - தகுந்த வீட்டினி
டத்தே, ஒப்பு அமளிக்கண் - மனதுக்கிசைந்த படுக்கையின்கண்,
சவம்போல் - பிணம்போல, அசைவு அற்று உள - அசையில்லாமற்
கிடந்த, உடலோ - தேகமோ, செப்பிநீர் நீர் - [சொப்பனாவஸ்தை
யிற் கூக்குரலிட்டோடியதாகச்] சொல்லா நின்ற நீக்கன், அதின்
வேறே - அந்தத் தேகத்தினும் அந்நியமோ, நன்கு ஆய்ந்து - நன்றா
யாராய்ந்து, தெளியுமின் - தெளிந்து கொள்ளுங்கள். ஏ-ம்.

பொ-ணா. சொப்பனாவஸ்தையில் ஓர் யானையத் தமது நேத்திரத் தினாலே பார்த்துச் சரீரம் பதைக்கவும் நாவானது உக்குரலிடவும் நீவிர் அவ்யானையினிடத் தகப்படாமல் பிழைப்பதற்குக் கால் வினா வாய் ஓர் இன்ற அந்த வேஷயிலும் தகுந்த வீட்டினிடிடத்தேமனதுக் கிணைந்த படுக்கையின்கண்பினம். போல அணையில்லாமற் கிடந்த தேகமோ சொப்பனாவஸ்தையில் உக்குரலிட்டோடியதாகச் சொல்லா நின்ற நீங்கள் அந்தத் தேவத்தினும் வேறே நன்றாயாராய்ந்த தெளிந்து கொள்ளுங்கள். ஏ-று.

நீவிர் ஓமீப்பொழுதும் அசைவற்றுக்கிடந்த தேகமா அதினும் வேறா என ஒட்டிக.

க-ணா. நீவிர் சொப்பனாவஸ்தையில் ஓமீப்பொழுதும் அசை வற்றுக்கிடந்த தூல சரீரம் உய்மினும் வேறு. எ-ம். (௩௬)

[இந்திரியங்களைச் சோதித்தல்]

[வேண்பா]

௩௬. இந்தியமன் றுமவற்றென் றில்லுயிருந் காண்ட லுள் ளே

புந்தி விவகரிக்கும் போதிருந்து—நந்திய றி
வில்லதுவாக் காண்ட லெனதாத லென்றிவற்றா ற்
சொல்லாத்து மாச்சிற் றுகம் (௩௭)

இ-ள். இந்தியம் -] சுரோத்திர முதலாகிய ஞான] இந்திரியம் கன், [ஆத்தமா] அற்ற - ஆன்மாவல்ல [ஏதனாலெனின் அதற்கு ஏது உறுகின்றா], அவற்று ஒன்றில், உயிரும் - அவைகளில் ஒவ் வோரித்திரிய மற்ற ஜீவரும், காண்டல் - காணப்படுதலும், உன்னை - ஆத்தரத்தில், புத்திவிவகரிக்கும்போது - புத்தியானது மனோராச்சி யஞ் செய்யும்பொழுது, இருந்தும் - [தத்தமக்குரிய விடங்களில்]

இருந்தும், நந்தி - [தமது செயல்] செட்டி, அறிவு இல்லாத வாக் காண்டல் - சடமாகக் காணப்படுதலும், எனது ஆதல் - மமதைக்கு விடயமாதலும், என்ற இவற்றால் - என்று சொல்லும் இவ்வேதக் களை யுடைமையால், [ஆனால் ஆத்தமாமற் நெத்தன்மைத் தெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார்], சொல் ஆத்தமா - மேற்சொல்லிய ஆன்மாவானது, சித்த சகம் [ஆம்] ஞானந்த மயமாம், எ-று,

பொ-ணா. சுரோத்திர முதலாகிய ஞானேந்திரியங்கள் ஆன்மாவல்ல என்னுனின் அதற்கு ஏது கூறுகின்றார் அவைகளில் ஒவ்வேளிர்திரிய மற்ற ஜீவருங் காணப்படுதலும் ஆந்தரத்திற் புத்தியானது மனோசக்சி ஞ செய்யும் பொழுது தத்தமக்குரிய விடங்களிலிருந்திற் தமது செயல் செட்டிச் சடமாகக் காணப்படுதலும் மமதைக்கு விடயமாதலும் என்று கூறுகின்ற இவ்வேதக்களையுடைமையால் ஆனால் ஆத்தமா மற்றநெத்தன்மைத் தெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார் மேற் சொல்லிய ஆன்மாவானது ஞானந்த மயமாம். எ-று.

என்ற என்பதின் அகரவீறு தொக்கது ஆத்தமா வென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது ஆர் என்பது பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது,

க-ணா. அநித்திய முதலிய ஏதக்களையுடைய ஞானேந்திரியங்கள் ஞானந்த மயமாகிய ஆன்மாவல்ல, எ-ம் (நா)

[பிரானைச்சோதித்தல்]

உட. உள்வெளியும் போக்குவர வுற்றுறங்கும் வேளையின் முக்

குள்ளபணி கள்ள னுறக்கவார்த்துங் - கள்ளனெனக் கண்டறிய லாகாத காற்றன்றே யாத்து மா

விண்டறிவா யுள்ள வெளி (நாஅ)

இ.எ. உள்வெளியும் - அகத்திலும் புறத்திலும், போக்கு
வரவு உற்று - உகவாத சிசவாசம்னைப்பொருந்தி, உறங்கும் வேளை
யில் - [சரி] சித்தினை செய்யுஞ் சமயத்தில், மூக்கு உன்னபணி -
சாசியிலே தரித்திருக்கப்பட்ட ஆபரணத்தை, கன்னன் உறக்க
வந்தும் - திருடன் [வந்த இப்பிராண வாயு தன் கையிற்] பரி
சிக்குமாறு கழற்றியும், கன்னன் என் - [அவனைத்] திருடன் என்று,
கண்டு அறியலாகாத - கோகதையறிப முடியாத, காற்று | ஆத்தமா |
அன்று - [சுடசொருபமாகிப்] பிராணன் ஆன்மாவல்ல, ஆனால்
ஆன்மாவின் சொருபம் [யாதெனின் மேற்புறகின்றார்], ஆத்தமா-
ஆன்மாவானது, விண்டு அறிவாய் உன்ன வெளி - வியாபகமாயும்
அறிவாயுமிருக்கப்பட்ட நிரவயவப்பெருந். ஏ—று.

பொ-ணா. அதத்திலும் புறத்திலும் உசவாச நிகவாசம் உட்பு
பொருத்தி சீர சித சீனா செய்யுளுமையத்தில் நானியிலே தரித்திருந்
தப்பட்ட ஆபாணத்தைத் திருடன் வந்து இப்பிராணன் தனது வாயிற்
பரிசுக்குமாறு சேற்றியும் அவனைத் திருடனென்று நோக்கியறிய
முடியாத சடருபமாய பிராணன் ஆன்மாவல்ல, ஆனால் ஆன்மாவின்
சொருபம் பாடுதெனின் மேற்கு தமென்றார் ஆன்மாவானது வியாத
மாயும் அறிவாயுமிருந்தப்பட்ட நிராயவப்பொருள். எ—று.

சூத்திரம் என்பதன் அன்ற என்பதிலுள்ள கூட்டப்பட்டது

க.கா. சடமாதிரி பிணைச் சுற்றிவருவதென ஜன்மாவல்ல.
எனம் [கா]

[மனதைச் சோதித்தல்.]

இங். சந்தர்ப் மேவடிவாச் சாற்றப் படுமனம்	ன்
றிக்குகிகா ரப்பட லு மெய்திறயின்—மங்குத	லு
மென்ன தெனப்படலு மென்றிவற்ற லாத்து	மா
மன்னறிவா னந்த மயம்	(ஙக)

இ-ள். சந்தேப மேவடிவா - விடயங்களை நினைத்தலே வடிவமாக, சாற்றப்படும் மனம் - சொல்லப்படுகின்ற மனமானது, [ஆத்தூமா] என்று - ஆன்மாவல்ல, [எதனாலெனின் அதற்கு ஏது கூறுகின்றார்], இங்கு ஜாக்ரிகாலத்தில், விகாரப்படலும் - காரியப்படுதலும், (மூன்வடிவத்தைவிட்டு வேறு வடிவத்தைத் தரித்தலும்), தயில் எய்தில் - சுழுத்தியடைந்நால், மங்குதலும் - தன்னுருவம் கெடுதலும், என்னது எனப்படலும் - மமதைக்கு விஷயமாதலும், என்ற இவற்றால் - என்று சொல்லும் இவ்வேதுக்களை யுடைமையால், [ஆனால் ஆன்மாவின் சொரூபம் யாதெனின் மேற்கூறுகின்றார்], ஆத்தூமா - ஆன்மாவானது, மன்அறிவு ஆனந்தமயம் - நிலபெற்ற ஞானானந்தமயமாம். எ-று.

பொ—ணா. விடயங்களை நினைத்தலே வடிவமாகச் சொல்லப்படுகின்ற மனமானது ஆன்மாவல்ல எதனாலெனின் அதற்கு ஏது கூறுகின்றார் சாக்ரிகாலத்திற் காரியப்படுதலும் சுழுத்தியடைந்நால் தன்னுருவம் கெடுதலும் மமதைக்கு விஷயமாதலும் என்று சொல்லும் இவ்வேதுக்களை யுடைமையால் ஆனால் ஆன்மாவின் சொரூபம் யாதெனின் மேற்கூறுகின்றார் ஆன்மானில பெற்ற ஞானானந்தமயமாம். எ-று-

ஆத்தூமா என்பது அன்று என்பதுதலுங் கூட்டப்பட்டது என்ற என்பதின் அகரவீறுதொக்கது

க-ணா. காரியப்படுதல் முதலிய ஏதுக்களையுடைய மனம் சச்சிதானந்த வடிவ ஆனமாவன்று, எ-ம். (கக)

[புத்தயைச் சோதித்தல்.]

ஞச. நிச்சய சொரூபமதாய் நின்று சுழுத்தியிண்க ட்
பொய்ச்சுரு னியமாகும் புந்தியன்று—நித்தியமு ங்
குன்றுமத னின்மையையுங் குன்று தறிபொரு ளா
யென்று மிலங்காத்து மா (சல)

இன், நிச்சய சொரூபமதாய் கின்று - [சாக்கிரத்தில் விஷயங்கள் இது இன்னது என] நிச்சயத்திலே வடிவமாகக்கொண்டிருந்த, சுழுத்தியின் கண் - சுழுத்தியவஸ்தையில், குணியப்பொய் ஆகும் - இன்மை வடிவமாகிய. பொய்யாகின்ற, புத்தி - புத்தியானது, நித்தியமும் - ஒவ்வொருநாளும், குன்றம் அதன் இன்மையையும் - [சாக்கிரத்தில் அப்புத்தியினிருப்பை யறிந்தாற்போலச் சுழுத்தியில்] கெடுகின்ற அதன் அபாவத்தையும், குன்றது - தான் நித்தியமாயிருந்த, அறிபொருளாய் - அறிகின்ற சாக்ஷியாய், என்றும் - எங்காளும், இலங்கு ஆத்துமா இன்று - விளங்குகின்ற ஆன்மாவல்ல. ஏ—ற.

பொ—னா. சாக்கிரத்தில் விஷயங்கள் இது இன்னது என நிச்சயத்திலே வடிவமாகக் கொண்டிருந்து சுழுத்தியவஸ்தையில் இன்மை வடிவமாகிய பொய்யாகின்ற புத்தியானது ஒவ்வொருநாளும் சாக்கிரத்தில் அப்புத்தியினிருப்பை யறிந்தாற்போலச் சுழுத்தியில் கெடுகின்ற அதன் அபாவத்தையும் நித்தியமாயிருந்தறிகின்ற சாக்ஷியாய் எந்நாளும் விளங்குகின்ற ஆன்மாவல்ல. ஏ—ற.

தா—ம். துலமுஞ் சூக்ஷ்மமுகைய பிரபஞ்சப் பொருள்களையும் பாதயோக்கிய சொரூபமுடைய மித்தையாதவின புத்தியினிருப்பும் அந்தன்மைத் தென்பார் “நிச்சய சொரூபமதாய் கின்று” எனவுஞ் சுழுத்தியவஸ்தையில் ஆம்மித்தியாசொரூபமும் இன்றென்பார் “பொய்ச் குணியமாகும்” எனவுகூறிலார்.

க—னா, சாக்ஷியாகிய புத்தி சாக்ஷியாகிய ஆன்மாவல்ல
ஏ—ம். (ச0)

[அஞ்ஞானத்தைச் சோதித்தல்]

௧௩. பிரியமுடன் மோதம் பிரமோத மூன்று ம்
விரிபிட மாய்ச் சிற்பிரதி கிம்ப—மருநிட மா
பஞ்ஞான மென்ன தெனலாலன் ருத்ரு மா
மெய்ஞ்ஞான மாணவிது வேறு. [சக]

இ-ள். பிரியமுடன் - [இஷ்ட வஸ்துவின் தரிசனத்தாலுண்டாகின்ற] பிரியவிருத்தியோடு, மோதம் - [இஷ்ட வஸ்துவின் லாபத்தாலுண்டாகின்ற] மோத விருத்தியும், பிரமோதம் - [இஷ்ட வஸ்துவின் போகத்தாலுண்டாகின்ற] பிரமோத விருத்தியுமாகிய, மூன்றும் - மூவகை விருத்திகளும், விரிபிடம்ஆய் - உண்டாதற கேதுவுமாய், சிற்பிரதிவிம்பம் - சிதாபாசன், மருவு இடம் ஆம் - பொருந்திநின்றற்குஸ்தானமுமாகின்ற, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமானது, என்னது எனலால் - என்னுடையதென்று [தனக்கந்நியமாகச்] சொல்லப்படுதலால், ஆத்துமா அன்று - [தானாயிருக்கின்ற] ஆன்மாவல்ல, மெய்ஞ்ஞானம் ஆன இது - நித்திய ஞானவடிவமாகிய இவ்வான்மா, வேறு - [அஞ்ஞானத்தினும்] அந்நியமாம், ஏ-று,

பொ-ஊ. இஷ்ட வஸ்துவின் தரிசனத்தாலுண்டாகின்ற பிரிய விருத்தியோடு இஷ்டவஸ்துவின் லாபத்தினாலுண்டாகின்ற மோதவிருத்தியும் இஷ்டவஸ்துவின் போகத்தினாலுண்டாகின்ற பிரமோத விருத்தியுமாகிய மூவகை விருத்திகளும் உண்டாதற கேதுவுமாய்ச் சிதாபாசன் பொருந்தி நின்றற்குஸ்தானமுமாகின்ற அஞ்ஞானமானது என்னுடையதென்று தனக்கந்நியமாகச் சொல்லப்படுதலால் தானாயிருக்கின்ற ஆன்மாவல்ல நித்திய ஞானவடிவமாகிய இவ்வான்மா அஞ்ஞானத்தினும் அந்நியமாம், ஏ-று.

க-னா. தனக்கந்நிடமாகச் சொல்லப்படுகின்ற அஞ்ஞானர்
தானுயிருக்கின்ற ஜன்மாவல்ல, ஏ-ம். [சக]

[தற்பதார்த்த சோதனம்]

|இதுமுதல் மூன்று செய்யுட்களால் தற்பதார்த்த
சோதனோபாயம் கூறப்படுகிறது அவற்றன்
இதில் சத்தினின்றும் ஆகாயாதிகளைப் பிரிக்க
வேண்டுமெனல்|

[கட்டளைக்கலித்துறை]

இன. ஏகா சலவச் சுதசத் திலத்தியா சித்தில கு
மாகாய மாதி யனைத்தம் பிரிக்கப்பட்ட டாலிலவா ம்
வாகா னவப்பொரு ளொன்றே யிருந்து வயங்கிடும்
பி ன்

தேகா திபௌதி கபூதக்கண் முன்னிற் றெரிவறு
மே [சஉ].

இ-ள். ஏக அசல அச்சதசத்தில் - சகாதியாதி சம்பந்தமில்
லாததாயும் கிரியையற்றதாயும் நித்தியமாய் யிருக்கின்ற சத்து வஸ
தாவில், அத்தியசித்த இலகும் - கற்பனையாய் வினங்காநின்ற,
ஆகாயம் ஆதி அனைத்தம் - ஆகாய முதலாகிய பூசபௌதிகக்
கெல்லாம், பிரிக்கப்பட்டால் இலவாம் - [அச்சத்தினின்றும்] பிரிக்
கப்படின் மித்தையாவனவாம், பின் - பிரித்தபின்பு, வாகான அப்
பொருள் ஒன்றே - உழவிய அந்தச் சத்துவஸ்து ஒன்றுமாதிரிமே,
இருத்த வயங்கும் - நிலபெற்றுவினக்கும், தேக ஆதி பெனதிக
பூதக்கள் [இல்] - [அவ்வினக்கத்தால்] சரீர முதலாகிய பிரபஞ்சம்
களிலும் அதன் காரணமாகிய பஞ்சபூதக்களிலுமுன்ன, முன்னெரிவு
அதும் - சத்திபத்தோற்றம் கீங்கும் (மித்தையாகத் தோற்றம்).
ஏ-ம்.

பொ-ரை. சகாதியாதிசுப்பந்தமில்லாததாயும் கிரியையற்றதாயும் நித்தியமாயுமிருக்கின்ற சத்து வஸ்து யில் அற்புணையால் வினங்குகின்ற ஆகாயமுதலாகிய பூதபௌதீகங்களெல்லாம் அந்தச் சத்தினின்றும் பிரிக்கப்படுகின்ற மித்தையாவனவாம். பிரித்த பின்பு அழகான அந்தச்சத்து வஸ்து ஒன்று மாதிரிமே கிலைபெற்று வினங்கும் அவ்வினக்கத்தால் சரீர முதலிய பிரபஞ்சங்களிலும் அதன் காரணமாகிய பஞ்சபூதங்களிலுமுள்ள சத்திபத்தோற்றம் கீட்கும் அதாவது மித்தையாகத்தோற்றம் உறு.

ஏழாம் வேற்றுமையில் வந்த இல்லுருபு பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது

“ஆகாய மாதிரிணத்தும் பிரிக்கப்பட்டாலிலவாம், வாக-னவப் பெருளொன்றையிருந்த வயங்கிடும்பின், தேகாதி பெனதிக பூதங்கள் முன்னிற்பெயறுமே” என்று கூறிபதற்கு முதலில் மித்தையாதலாகிய பாதமும் அப்பாதத்தாற் சத்துவஸ்துவின் வினக்கமும் அவ்வினக்கத்தால் பூத பௌதீகங்களின் பாதமும் உளதாமென்று அருத்தமாதல் பற்றிப் பாதத்தாற் போதமும் போதத்தாற்பாதமும் உளதாதலாகிய அந்நிபோத்திராயதோஷம் உண்டாமென்றுஞ் சங்கையிலே எதனோனின் முன்னைய பாதம் பரோகமும் பின்னையபாதம் அபரோகமும் ஆதலினெனவறிக.

பிரபஞ்சப் பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சத்து சித்த ஆனந்தம் நாமம் ரூபம் என ஐந்த மிசக்களுள் அவற்றுள் முன்னைய மூன்று சத்தனத்தின் கைப்பு நுளிர்செய்வாசனை ஆகிய மூன்றுஞ் சொரூபத் தாலெப்படி ஏகமோ அப்படி ஏகமும் வியாபகமுமாம் இவை சத்தாகிய ஆன்மாவின் அமிசங்களென்று சொல்லப்படும் பின்னைய இரண்டுப் பலவும் பரிச்சின்னமுமாம் இவை அத்தாகிய மாயையின் அமிசங்களென்று சொல்லப்படும் இவ்வைத் தமிகளானும் தம்முட்கலந்திருத்தல் பற்றிப் பிரபஞ்சப் பொருள்கள்

சத்தியம் போலச் சத்தசத்துக்களின் விவேகமில்லாதவர்களுக்குத் தோற்றுகின்றன இவ்வவந்தமிசங்களும் ஒரு பொருளில் எவ்வாறு கலந்திருக்கின்றன வெனின் கடம் இருக்கிறது என்பது சத்த விளங்குகிறது என்பது சித்துதாகசாந்திக்குத்தத்தண்ணீர் கொண்டு வருதலால் சகோதனமாயிருக்கிறது என்பது ஆனந்தம் கடம் என மூன்றெழுத்தாலாகியது நாமம் பண்டி பெருந்தக் கழுத்தச் சிறுத்து உருண்டை வடிவாயிருப்பது ரூபம் இவ்வவந்த மிசங்களும் கடம் என்னும் ஒரு பொருளிற் கலந்திருத்தல் காண்க.

இவற்றுள் பின்னையவாகிய நாம ரூபங்களாற் சொன்மத்திர மாகக்கற்பிக்கப்பட்ட கடத்தில் முன்னையவாகிய சச்சிதானந்தங்கள் கலந்திருத்தலால் அக்கடம் சத்தியம் போல விவகரிக்கப்படுகிறது விசாரதிருட்டியால் கடத்தின் எந்தப்புறங்களிற் பார்த்தாலும் மண்ணைத்தவிரக் கடம் என்பது காணப்படுகிறதில்லை ஆகையால் கடம் இருக்கிறது என்னும் எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய ஒரு வாக்கியத் திற் கடம் என்னும் எழுவாய்ப் பொருள் இருக்கிறது என்னும் பயனிலையோடு கூடினால் உள்ள பொருளாகத் தோற்றுகிறது அதில் இருக்கிறது என்னும் பயனிலையைப் பிரித்து விட்டால் வேறுபாது பயனிலையைப் பெறுமெனின் இல்லையென்னும் பயனிலையைல்லவா பெறும் அங்ஙனம் பெறவேமுன் உள்ளபொருளாகத் தோற்றிய கடம் என்னும் அந்த எழுவாய்ப் பொருளே பின் இல்லை யென்னும் பயனிலையால் அசத்தா (இல்லாததா) கின்றது இப்படியே ஆகாயமிருக்கிறது வாயு இருக்கிறது அப்பு இருக்கிறது பிருதிவி இருக்கிறது பிரபஞ்சமிருக்கிறது என ஆகாய முதற் பிரபஞ்சம் வரையுள்ள பூதபெருந்திகங்கள் இருக்கின்றன என்பதாகிய சத்தத்தோடு கூடிச்சத்தியமோலத் தோன்றுகின்றன அவற்றினின்றும் சத்தைப் பிரித்துவிட்டால் ஆகாயமில்ல வாயு இல்லை தேயுஇல்லை அப்புஇல்லை பிருதிவி இல்லை பிரபஞ்சம்

இல்லை என அனைவரையும் மித்தையாகின்றன இன்னும் மித்தையென்று சொல்வது சொல் மாத்திரமே அதுபவமுண்டா எனின் அசுத்தாந்தக் காரணமுடையவர்களுக்குச் சொல் மாதிரிமாதிரிய மித்தையாம் அங்ஙனமாயினும் சுத்தாந்தக் காரணமுடைய முழு கூறுகள் ஏகாகிரசித்தத்துடன் நாமரூபவடிவ ஆகாயாதி சகத்தையுஞ் சத்தையும் வேறு வேறு பிரித்து ஆகாயாதிகளிலுள்ள நாம ரூபங்களைப் பொருளாகக் கருதாது அவற்றிலுள்ள சத்தியத்துவாதி புத்தியையும் விடுத்து அவற்றின் உள்ளிலும் வெளியிலும் பூரித்துச் சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய வஸ்து எப்படி ஏகமும் வியாபகமுமாயிருக்கின்றதோ அப்படித்தனது அந்தக் காரணவிருத்தியை இப்பிண்டப் பிரமாண்டமாகிய எவ்விடத்தும் வியாபிக்கும் படி எவ்வாறு அப்பியசித்துவந்தால் விருத்தியவ்வாறு வியாபகத் தன்மையை அடையும் எப்பொழுது பூரணமான வியாபகத் தன்மையை அடைந்து விருத்திநிச் சலமாயிற்றோ அப்பொழுது ஏகமாயும் அதிருக்குமமாயும் பரிபூரணமாயுமுள்ள பரம்பொருள் அதுபவத்திற்கு வரும் அவ்வதுபவத்தால் சத்தில் அபரோக்ய மித்தியாத்துவ நிச்சயமுனதாம் இதவே தற்பதார்த்த சோதனத்தின் உபாயமாக உணவறிக,

சச்சிதானந்தங்களையும் நாமரூப சகத்தையும் வேறு பிரித்தல் அத்துவைத சம்பிரதாயத்தானென்பது

“கடாதி விடயத்தினிலொன்றினைக்குறித்து நாமகற்பணையோடுருவமெனு மாயைபதன்றிறத்ததை, தடாது விடுத்தத்திபாதிப் பிரியமென்னுஞ் சச்சிதானந்தமாம் பிரஹ்மத்தின்றிறத்தை, விடாதனுசந்தானஞ் செய்திடுதலே புறத்து மெய்த்திரிசிபானு வேதப் பெயர் கொள்கின்ற, கடாத தொருசவிகற்ப சமாதியெனலாகும்” என்னும் வேதார்த்த சூடாமணியினாலும் சத்தையும் நாமரூப

சகதையும் பிரித்த அத்தகையன்தின் கண் பிரஹ்ம னுபூதியுதா
மென்பது “உதியாம லென்று மொழியாகை நின்ற வெளிபாகி
யென்று முளையாய்த், திதியாய் நிறந்து தெளிவாகி யங்கோர் செய
லான தின்றி யருளான், மதியான் தங்க ளாகம யகண்ட வடிவாய்
நிகழ்த்த வடிவே, பதியாகி பென்று மழியாகை நின்ற படியாகி
நின்ற பாஞன்” என்று கூறுகின்ற சகாதீதையினுலுக்கண்டு
கொள்க.

க கா. பூரபெனதீகவீணத்தும் சத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்
டால் துசத்தம். எ-ம். [சஉ]

[மேனச்செய்யுளாற்சத்தினின்றும் ஆராயாதி
களைப் பிரிக்கவேண்டுமெனக்கூறி ஒச்செய்யுளில்
அவறறையிருத்திக்கு அபாவமாக்க வேண்டுமென]

[விருத்தம்]

இள. மண்ணீ ரழல்கா லந்தாங்கள் வருகா ணணத்திற்
கிடமா ன
விண்ணீர் மையதெங் னனமிருக்கு மென்ன மெல்ல
வீவேகத்தா
லெண்ணி விளங்கு பூகமைந்தம் விருத்திக் கிலவாப்
பழகிவரி ன்
வண்ணம் பெயரென் றிலையின்றி வயங்கு மகண்ட
பாசிவமே [சக]

இ-ள். மண்ணீர் அழல்கால் தந்தாங்கள் - பருகிவி அப்பு தேயு
வாயு ஆராயமென்னும் பஞ்சபூதங்களும், வருகாணத்திற்கு இடம்
ஆன - உண்டாதற்குக்காரணமாகிய பிரகிருதி | அததியஸ்தமாய் |
இருத்தற்கு ஆதாரமாயுள்ள, விண்ணீர்மையது - சிதாராயத்தி னறன்
மையானது, எங்கனம் இருக்கும் என்ன - எத்தன்மையாயிருக்கிற
தென்று, விவேகத்தால்-வீவேக [புத்தி] பிழுவே, மெல்லஎண்ணி -

[ஏகாக்ரொசித்தத்துடன்] சாவதானமாகத் [தனித்திருந்து] விவேகித்து, வினங்கு பூதம் ஐந்தும் - [இந்திரியங்களின் வாயிலாகத்] தோன்றுகின்ற பூதங்களைந்தனையும், விருத்திக்கு - [அத்தக்கரண] விருத்திக்கு, இலவாப் பழகிவரின் - இல்லாதவனாக [மித்தையென்பதாக] விசாரத்தாலேனுந்தியானத்தாலேனும் அப்பியசித்து வந்தால், பெயர் வண்ணம் என்ற - நாமரூபமென்ற சொல்லப்படுகின்ற, இவை இன்றி - இத்துவைதசம்பந்தமில்லாமல், அகண்டபாசுவம் வயங்கும் - ஏகமாகிய பிரஹ்மசொரூபம் வினங்கும். எ-று.

பொ-ணா. பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆசாயமென்னும் பஞ்ச பூதங்களும் உண்டாக்குக்காரணமாகிய பிரகிருதி அத்தியஸ்தமாயிருத்தற்கு ஆதாரமாகிய தொகாயத்தின் நன்மையானது எத்தன்மையாயிருக்கிறதென்று விவேகபுத்தியினாலே ஏகாக்ரொசித்தத்துடன் சாவதானமாகத்தனித்திருந்து விவேகித்து இந்திரியங்களின் வாயிலாகத்தோன்றுகின்ற பூதங்களைந்தனையும் அத்தக்கரண விருத்திக்கு இல்லாதனவாக [மித்தையென்பதாக] விசாரத்தினாலேனும் தியானத்தினாலேனும் அப்பியசித்து வந்தால் நாமரூபமென்ற சொல்லப்படுகின்ற இத்துவைத சம்பந்தமில்லாமல் ஈகமாகிய பிரஹ்மசொரூபம் வினங்கும். எ-று.

என்ற என்பதின் அகரங்குறைத்து நின்றது

இங்கே பூதமென்றும் விருத்திக்கிலவாப்பழகல் என்று கூறியது போல "தானினையு மாறரிய தத்துவமிடாதான், ருனிகழ்வதாகு மதபாவமெனும் டோகம், வானியலதாகி யொருவத்துலமிடாதான் ருனியமதாக வறிசென்றனர் ஐயோரா" என்ற ஈகாகேதையிற் கூறியிருப்பது ஈகாக.

அன்றியும் பஞ்சபிபூதவிவேகம் [அக] வதுக-ல் இப்படி முமுக்ஷுவாயுவன் மித்தியாதத்துவத்தை வெகு காலம் வரையிலும்

நிச்சயித்து வாயுவை விடக்கடவன் அதாவது வாயுசக்தியமா மென்
னும் புத்தியை விடக்கடவன் என்று கூறியிருப்பதுங்காண்க.

க-ரை. அந்தக்காண விருத்தியினால் பூசபெனதிகங்களில் (மித்
தியா) பாவனை பண்ணினால் உண்மைப் பொருள் விளங்கும் எ-ம.

(சக)

[அந்தக்காண விருத்தியை வியாபகமாக்கவேண்டுமெனல்]

௫அ. விடயா கார மடையாமல் விண்போ லுள்ளம் வியாபக
மா

யிடுமெம் மேலோற் கவன்பிரஹ்மமேயாம் பிறப்போ
ஐறப்பு மு னை

னடைத லரிதேல் விடயமெதி ரடையுந் தோறுமதுவா
கி

விடுத் திலனாப் வேறுதனை யறிந்தா னேனும் விடுறு
யால் (சச)

இ-ள் எம்மேலோற்ற - எந்தவுத்தமமான மோக விக்ஷை
யுடையவனுக்கு, உன்னம் - [யான் பிரஹ்மம் என்றுண்டாகும்]
அந்தக்காண விருத்தியானது, விடய ஆகாரம் அடையாமல் - சத்த
முதலிய விஷய வடிவங்களைத் தரிக்காமல், விண்போல் - ஆகா
யத்தை யொப்பாக, வியாபகம் ஆயிடும் - விபுவாகுமோ, அவன்
அந்த அதிகாரியானவன். பிரஹ்மமேயாம் - [பிரஹ்மானு பூதிபடை
ந்தவனாலாற்] பிரஹ்ம சொரூபமேயாவன், பிறப்போடு ஐறப்பும்
உணன் - [பின்பு] பிறப்பையு மிறப்பையுமடைய மாட்டான், [அந்
னைஞ் செய்யமுடியாத மந்தர்களுக்கு மறஞ்ஞரூபாய் கூறுகின்றார்
அடைதல் அரிதேல் - [அவ்விபுத்தன்மையை அந்தக்காணம்]
அடைதல் அருமைபாகுமாயின், விடயம் எனின் அடையுத்தோறும் -
விஷயங்கள் [இத்திரியங்களுக்கும்] பிரத்தியக்ஷமாகுந்தோறும், அது

ஆதிவிடுதல் இலனாம் - தான் அவ்விஷய வடிவமேயாயமுந்தாமல், வேறுதனை அறிந்தானேனும் - [விஷமாகிய ரூபம் இந்திரியத் தாலுனதாகும் ஞானம் அந்தக்கரணமாகிய ஞாதிரு என்னும் இத் திரி புடிகளுக்கு] வேறுகத்தன்னைச் [சாக்ஷிவடிவமாக] அறிந்தானு யினும், வீடு உறும் - மோக்ஷமடைவான் எ-று.

பொ-னா. எந்தவுத்தமமான மோக்ஷ விச்சையுடையவனுக்கு நான் பிரஹ்மமென்றுண்டாகும் அந்தக்கரண விருத்தியானது சத்த ரூபவிய வடிவங்களைத் தரிக்காமல் ஆகாயத்தை யொப்பாக விபு வாகுமோ அந்த அதிகாரியானவன் பிரஹ்மானுபூதியடைந் தவனாத லாற் பிரஹ்ம சொரூபமேயாவான் அவன் பிறப்பையு மடைய மாட்டான் அங்ஙனம் செய்யமுடியாத மந்தர்களுக்கு மற்ரோருபா யங்கூறுகின்றார் அவ்விபுத்தனமையை அந்தக்கரணம் அடைதல் அரு மையாகுபாயின் விஷயங்கள் இந்நிரியங்களுக்குப்பிரத்தியக்ஷமாகுந் தோறும் தான் அவ்விஷய வடிவமேயாய அமுந்தாமல் விஷய மாகிய ரூபம் இந்திரியத்தாலுனதாகும் ஞானம் அந்தக்கரணமாகிய ஞாதிரு என்னும் இத்திரி புடிகளுக்கு வேறுகத் தன்னைச் சாக்ஷி வடிவமாக அறிந்தானுயினும் மோக்ஷமடைவான். எ-று.

டுகுவது செய்யுள்முதல் மூன்று செய்யுட்களின் திரண்ட பொருள். இம் மூன்று செய்யுட்களாலுங் கூறிய உபாயங்களின் படிதற் பதாச்சத்தத்தைச் சோதித்தலும் அதன் பயனும்.

முதலில் சத்தினின்றும் ஆகாயாதினைப் பஞ்சதசியின் பூத விவேகம் (கூய)வது முதல (கூஅ) வது வகையுள்ள கலோகங்களிற் கூறியவாறு விவேகிக்க [பிரிக்க] வேண்டும் என்பதும், பிரித்த பின்பு சத்தினின்றும் பிரிந்த ஆகாயாதிப்பிரபஞ்சங்கள் மித்தையாம் என்பதும் அம்மித்தியாத்துவம் புத்திக்குத்திடமாகும் வனா சித்தி தீபத்திற் கூறியவாறு விசாரத்தினாலேனும் அதனை

அப்பியசிக்கவேண்டுமென்பதும் அம்மித்தியாத்துவம் திடப்பட்ட
பின்னர் அந்தக்காணத்தை வியாபகமாகவேண்டுமென்பதும் அவ்
வாறு வியாபகமாய் நிலைதந் அந்தக்காண விருத்தியில் அத்துவைத
பிற்றமானுபூதி அபரோகாமாயுனதாமென்பதுமாம். பிரஹ்மானு
பூதி வெளியிடத்தில் எவ்வாறு அபரோகாமமென்று சங்கீதக்
வேண்டியதில்லை இத்தற்புப் பிரமாணம் இத்திரதீபத்தின் [௨௪௨]
முதல் [௨௪௩] வரையுள்ள சுலோகங்களிற் சங்கை சமாதான பூர்வ
சமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கு [௨௪௨] சு-ம் அத்து
வைதம் அபரோகாமன்றெனின் அது பொருந்தாது ஞான வடி
வமாகத் தோற்றிக்கொண்டிருத்தலால்-சங்கை-அத்துவைதம் முழு
துமாகத் தோற்றுகிறதில்லை யேயெனின சமாதானம் துவைதம்
முழுதந் தோற்றுகிறதா சொல். [௨௪௩] சு-ம். திசைமாத்நிரத்
தாற் றேற்றுக்கின்றதெனின் திசைமாத்நிரத்தாற் றேற்றுதல்
துவைதம் அத்துவைதம் இரண்டிலும் நிச்சயமாகவே சமமாம்.
உனக்கு உவ்வனவியால் துவைதஞ் சித்தித்தலபோல அத்துவை
தம் என் சித்தியாது சித்திக்கவேசெய்யும் [௨௪௪] வது சு-ம்.
சங்கை. துவைதம் இல்லாதது அத்துவைதமாம் இவ்வத்தவைதம்
துவைத ஞானமிருக்குங்கால் எப்படிச் சம்பவீக்கும். [௨௪௫] வது
சு-ம். இப்படிச் கூறுவாபாயின் வாதி, கேள் துவைதம் அசத்தாம்
மாயா வடிவமாயிருத்தலால் அசனல் பரிசேஷத்தால் வாஸ்தவமா
சிய அத்துவைதம் தோற்றுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது
இவ்வாறின்றித்துவம் பதார்த்த சோதனையிற் கிடைத்த சாக்ஷி
வடிவ பிரத்தியக்கைசன்னிய அநுபவமாத்நிரத்தாற் றிருப்தி
யடைந்து தற்பதார்த்த சோதனை செய்யாவிடின் துவம்பதவாச்சிய
மாதிய ஜீவனுக்கும் இவனுக்காதாமாதிய அவித்தைக்கும் காரண
மாதிய பிரசுருதிடானது உகிக்காமல் மிஞ்சியிருத்தலால் ஜகத்திற்
சத்தியத்துவ புத்தி நீங்காது இது நீங்காதாகவே விஷயங்களிற்

சத்தியத்துவ புத்தியால் இச்சையும் அவ்விச்சையாற் பந்தமும் நீங்கா, இதனை,

“தொம்பதத்தினுபாதி கெடச் சொருபமதாமதுவேதொன் மையதாந்தற்பத சோதனை செயவும் வேண்டுந், தம்பவுடன் மூன் றினுக்குஞ் சேவனுக்கு முதலாச் சாற்றதன மாத்தினாப் 'பருதிதானு மிருப்பதனா, னப்பரிபூரணமறைந்து ஞானமின்றி முனம்போனா முயிராதலினுதனருட்படியே, யிப்பருபாதியும் போய் நிருபாதிக மாமதனா லெப்பொரு னப்பொருணாகி யிருப்பது தன்னியல்பே” என்று கூறியிருக்கிற உபநிடதத்தாலறிக.

மனம் வியாபகமாசற்குச் சுருதி

கேவல விபுவாகிய சத்தாசாமானிய மொன்றினையே பாவித் துத் திக்குகனெல்லாம் நிரம்பியவனாய்ப் பரிபூரண பராமகந்திரபய் நிற்பயமாக என்று அனைபூரண சுருதி கூறுவதாய் விகார சந்திரோ தயர் சாமானியனை தன்னிய வருணனத்திலும்

“சத்தா சாமா னியமென்றுந் தனிப் பாவித்துப் பரிபூரண ச் சத்தா னந்த ஞய்த்திசைக னெல்லாந் துன்னி நின்றிடுவாய் சத்தா சாமா னியமட்டிந் கோடி யேதந் கததா னே சத்தா கார மிதன்வித்தா மதனின் றி ததான் ரோன்றிடுமால்”, என்று வாசிட்டத்திலுந் கூறியிருத்தல் காண்க.

நாமரூபக்களைப் பற்றாமல் நான் பிரஹ்மமென்றுண்டாகும் வியாபகமான அந்தக்காண வருத்தியின ரூபமே ப்ரஹ்மரூபவ மென்பதற்குப் பிரமானம் பஞ்சதசியில் பஞ்சகோச விவேகத்தின் (உ) வது சு-ம் வி-ம் உலகத்தில் எந்த எந்தக் கடமுதலிய விஷயங்களில் ஞானமிருக்கிறதோ அந்தவந்தக்கடமுதலிய விஷயங் களை அநாதாஞ் செய்யு (மித்தையென்றறிந்து மறக்கு) மிடததுச்

சகலவஸ்துக்களிலும் "வினக்குகின்றது" என்னும் வடிவின தாகக் கலந்துள்ள வினக்க மெதுவோ அதுவே (ஞானமாத்நிரமே) பிரஹ்மமாம் என்னும் இப்படிப்பட்ட புத்தியானது யிரஹ்மம் நிச்சயமாம் என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

[இதனாலென்ன சித்தித்ததெனின் ஒவ்வொரு விடாயாகாரமாகின்ற அந்தக்காண விருத்தி அவ்வாறாகாமல் அநேக விடயங்கள் உன்னடங்குமாறு வியாபகமாகிய காலத்தில் அவ்விருத்தியில் நாமரூபக்கலப்பின்றி வினக்கும் ஞானமாத்நிர (வினக்கமாத்நிர) த்தின் அநுபவம் பிரஹ்மாநுபவமாம் என்பது சித்தித்தது. ஆதலால் இங்கே (தற்பதார்த்த சோதனத்தில்) நாமரூபங்களை அபாவமாக்கவேண்டுமென்றும் மனோ விருத்தியை வியாபகமாக்கவேண்டுமென்றகூறிய லுபாயம் பொருத்தமுடைய தன்றன்று வித்தியாணிய கூடாமிகள் முதலிய பூர்வாசாரியர்கள் கூறிய இலக்கனத்தோடு பொருத்த முடையதேயாம். இப்பிரஹ்மாநுபவமாகிய அபரோக ஞான லக்ஷணம் அங்குச் சங்கை சமாதான பூர்வமாக நிருபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது அவற்றை தீங்கு விரிவஞ்சி எழுதவில்லை]

கரை. விஷயாவரத்தை விட்டு விபுத்தன்மையடைந்த அந்தக் காணமுடைய அதிகாரிக்குப் பிரஹ்மனுபுதி புளதாம் ஏ-ம். (சச)

(மோக்சாதனம் பிரஹ்மஞ்ஞான மொன்றேபன்றிக்

கருமன் நெனக்கறுதல்)

கூ. முற்றிப் புறத்துப் பொருடுறத்து முடியா ரடுக்கண் முழையிடை யோ குற்றம் பலவா மெஞ்ஞாதி யுரிய கரும முஞ்ற்றினுமி

முற்றுக் காண சுத்திமட்டு முதவு முடியில் பாஞ் ன மொற்றை யேதுன் பொழிந்தசுக வருவா முத்தி யுதவுறுமால் சடு

இ-ன் புறத்துப்பொருள் - [புத்திரதாராதிசனாசிய]புறத்திலுள்ள வஸ்துக்களை, முற்றித்தறந்து - வெறுத்த நீக்கி, முடிவுர் அடுக்கல் முறை இடை - சிகாங்களைப்பொருந்திய மலைக்குகையினிடத்தே, யோகு உற்றும் - [இயமமுதலாசிய அட்டாகங்க] யோகங்களைச்செய்தாலும், உரிய - [தத்தம் வருணாச்சொமங்களுக்கு] உரியதாசிய, எஞ்ஞாதி [ஆம்] - யாக முதலாசிய, பலகருமம் - நானாவிதநிஷ்காமகருமங்களை, உருற்றிலும் செய்தாலும், இம்முற்றும் - இவையனைத்தும், காணசுத்திமட்டும் உதவும் - அந்தக்காண சுத்திமாதிரிங்கொடுக்கும், முடிவில் பாஞ்சான்ம் ஒற்றையே - அழிதவில்லாத பிரஹமஞ்ஞானமொன்று மாத்திரமே, தன்பு ஒழிந்த - [சர்வ] துக்கங்களும் நீங்கிய சுஷ்ருவாம்முத்தி - ஆனந்தவடிவமாசிய மோகூத்தைக் கொடுக்கும்.

எ - து

பொ-ணா. புத்திரதாராதிசனாசிய புறத்திலுள்ள வஸ்துக்களை வெறுத்த நீக்கிச் சிகாங்களைப் பொருந்திய மலைக்குகையினிடத்தே இயமமுதலாசிய அட்டாகங்கயோகங்களைச் செய்தாலும் தாதம் வருணாச்சொமங்களுக்குக் குறித்தாசிய யாக முதலாசிய நானாவித நிஷ்காமகர்மங்களைச் செய்யினும் இவையனைத்தும் அந்தக்காணசுத்திமாதிரிங்கொடுக்கும் அழிதவில்லாத பிரஹமஞ்ஞானம் ஒன்று மாத்திரமே சர்வதுக்கங்களும் நீங்கிய ஆனந்தவடிவமாசிய மோகூத்தைக் கொடுக்கும். எ - து.

ஆம் என்பது பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

தா-ம். மோகூதானம் கருமமன்றென்பார் "முற்றிப்புறத்துப் பொருதெந்த முடியாடுக்கள் சூழியிடையோ, குற்றம் பலவர் மெஞ்ஞாநியுர்யகருமஞ்ஞாற்றினாயிம், முற்றங்காண சுத்தி மட்டு முதவும்" எனவும் ஞானகருமசபூசையரும் அக்காண மன்றென்பார் 'பாஞான், மோற்றையே தன் பொழிந்த சுஷ்ருவாமுத்தி யுதவுதம்'

எனவுந் கூறினார். தூதனாலே நிஷ்நாம கர்மம் ஞானதன் பகிரங்கதி சாதன மாவதன்றி மேகூசாதனமன் நென்பதாயிற்று.

சு-ரை. மேகூத்திற்குச் சாதனம் பிரஹ்ஞானம் ஒன்றே-ம் (சஇ)

மேலைச்செய்யுளால் நிஷ்நாமகம்மத்துக்கு ஞானத்தின் பகிரங்க சாதனத்தன்மை உடன் பாட்டாற்குறி இதில் எதிர்மறை முகத்தானு வலியுறுத்தல்

[கட்டளைக்கலித்துறை]

சு.ய. பிச்சைக் கலைந்து முணவோர் கவளமும் பெற்றிலராய்
அச்சேவென் றேங்கி யலைதவிற் காமித் தறம்புரி யா
ரிச்சையில் னன் மஞ்செய் யார்பல யோனி யுற்றொனி
னும்

விச்சையு றுரின்ப வீடு முறாநிடர் மேவுவரே சசு

இ-ள். காமித்த - [உணவை] விரும்பி, அறம்புரியார் - [அன்னம் முதலியவற்றைப் பயனாகக் கொடுக்கத் தக்க] சந்தருமன்
கலை (முற்பிறப்புக்களிற்) செய்யாதவர்கள் பிச்சைக்கு - பிச்சை
பெடுப்பதற்காக அலைந்தும் - பூப்பிறப்பில் ஊதோறுந்தெருத்தோறும
மனைதோறுந்) திரிந்தும் ஓர்கவளம் - ஒருதாம் வாய் கொள்ளும் அள
வுடைய, உணவு [உம்] - உண்ணப்படு பொருளும், பெற்றிலராய் -
நிடையாதவர்களாய், அச்சோ என்ற ஏகவி -]பரிசோபாலுண்டாகும்
வருத்தத்தைச் சிக்கமாட்டாது] ஐயோவென்று அழுதுகொண்டி, அலை
தல்துல் - திரிதல்போல, இச்சை இல் கன்மம் செய்பார் [மேலைச்
செய்யுளிற் கூறிய] நிஷ்நாம கர்மஞ்செய்யாதவர்கள், பலயோனி உற்
ருர் எனினும் - பல பிறப்புக்களை யடைந்தாராயினும், விச்சை உருர்
[அத்தச் சாணசுத்தி யடையாமையால் அதன் சுத்தியாலடையக்கூடிய]
ஞானமடையார், இன்ற வீடும் உருர் - [ஞானமடையாமையின்] ஆனந்
தவடிவ மேகூத்தையு மடைமொட்டார், இடம் [எ] மேவுவர் - பிறப்
பிறப்புக்களாலுண்டாகுத்] துன்பத்தையே அடைவர். ஏ-று

பொ-னா. உணவை விரும்பி அன்னமுதலியவற்றைப் பயனாகக் கொடுக்கத்தக்க சற்றாரும்புள்ள மூற்பிறப்புக்களிற் செய்யாதவர்கள் பிச்சையெடுப்பதற்காக இப்பிறப்பில் ஊர்தோறும் தெருத்தோறும் மனைதேற்றும் திரிந்தும் ஒரு தரம் வாய் கொள்ளும் அவுடைய உண்ணப்படும் பொருளுக்கிடையாதவர்களாய்ப் பரிநோயாலுண்டாகும் வருத்தத்தை சகிக்கமாட்டாது ஐயோ என்று அழுதுகொண்டு திரிதல் போல மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய நிஷ்காமகன்மஞ் செய்யாதவர்கள் பல பிறப்பக்களையடைந்தாராயினும் அந்தகாணசுத்தி யடையாமையால் அதன் சுத்தியாலடையக்கூடிய ஞானமடையார் ஞானமடையாமையின் ஆனந்தவடிவ மோகத்தை மடையமாட்டார் பிறப்பிறப்புக்களாலுண்டாகுந் துன்பத்தையே அடைவர். எ-று.

உம்மையும் ஏகாரமும் பிரித்துக் கூட்டப் பட்டன.

க-னா. காமியகன்மஞ் செய்யாதவர்க்கு உணவு அடையப்படாமையோல நிஷ்காமகன்மஞ் செய்பாதவர்க்குச் சித்தசுத்தி யின்ஈமயால ஞானமும் அஃதின்மைபால மோகமும் அடையப்படா. எ-ம் [சக]

[ச]வது ஞானசாதன வியல் முற்றிற்று

[௨] வது நிலையியல்

[வேண்பா]

௧௧. எட்டியெட்டிப் பராக்குமட்டு மெட்டவெட்டச் செல்லுமஃதே
சுட்டிறந்தாற் றானாகித் தோன்றமே—மட்டிறந்து

எங்கு நிறைவா யிலகு முத்தா னந்தனெ னு
நங்குருவி னல்லுருவ மே.

இ-ள். மட்டு இறந்த எங்கும் நிறைவாய் - அனலின்றி எவ்வி
டத்தும் பரிபூணமாய், இலரும் முத்தானந்தன் எனும் - வினக்கா
நின்ற முத்தானந்த னென்று கூறும் நாமமுடைய, நம் குருவின் - நமது
குருமூர்த்தியினது, நல் உருகம் - ஆனந்த சொரூபமானது, எட்டி
எட்டி - [விடயம் போலத் தனக்கந்நியமாயிருப்பதாகக் கருதி மனத்
தால்] தாவித்தாவி, பார்க்குமட்டி - தேமெனவும், எட்டஎட்ட [ஏ]
செல்லும் - தூத்தாவே யகலும், அஃதே - அச் சொரூபமே, சுட்டு
இறந்தால் - (தனக்கந்நியமாக ஒன்றையும்) சுட்டியறியாமல்
(மனத்தை யகலவற) நிறத்தினால், தான் ஆகி தோன்றும் - அங்ஙனம்
நிதினவருடைய சொரூபமாகி வினக்கும். ஏ-ற.

பொ-கா. அனலின்றி எவ்விடத்தும் பரிபூணமாய் வினக்கா
நின்ற முத்தானந்தனென்று கூறவின்ற நாமமுடைய நமது குருமூர்த்தி
யினது ஆனந்த சொரூபமானது விடயம்போலத் தனக்க அந்நியமா
யிருப்பதாகக் கருதி மனத்தால் தாவித் தாவித் தேமெனவுந் தூத்தா
வேயகலும் அச்சொரூபமே தனக்கந்நியமாக ஒன்றையுஞ் சுட்டாமல்
மனத்தை யகலவற நிறத்தினால் அங்ஙனம் நிறத்தின்வருடைய
சொரூபமாகி வினக்கும் ஏ-ற.

பிரித்தக் கூட்டப்பட்ட எகாந் தேற்றப் பொருளது

க-கா. பாம்பொருள் சுட்டுணர்வற்ற விடத்துத் தானாகி வினக்
கும். ஏ-ம்.

(ச)

[விருத்தம்]

கஉ. விடயமொன்றே பொன்னெனவும் பணியெனவு மிரு
திறனா வினக்கி நின் தே

யடைமுன்தொன் றுடன்மெய்யும் பின்னொய்யும்
பலவுமே யாவ போல க்
கடமுதலா யபலாதிப் பலவாசி பஞ்ஞநத் தக் காணும்
வத் து
வடிவில்சற்சிற் சக்வேக வனனிபமாப் முத்தருக்கு
வ்வங்கு மாதோ. (உ)

இ-ள். விடயம் ஒன்றே - ஒரே விஷயம், பொன்னெனவும்
பொன்னென்றும், பணி எனவும் - [கடமுதலிய] ஆபாணமென்றும் -
இருதிறன் ஆய் விசந்திரிசுத் - இரண்டு விதமாக விளங்கிநின்று,
முன்னடைஅத - (அவற்றன்) முன்னர்ப்பொருத்திய பொன்னுண்ட,
ஒன்றுடன் மெய்யும் - எழுஞ் சத்தியமும், பின் (அடை) அத -
பின்னர்ப் பொருத்திய ஆபாணமானது, பலவும் பொய்யும் - நானாவும்
அசத்தியமும், ஆவபோல - ஆவசபோல, அத்து (ஒன்றே) - பிரஹ்
மம் ஒன்றுதானே, அஞ்ஞநத்த - அஞ்ஞானிகளுக்கு, கடமுதல
ஆய் - (நாம ரூபமே சொருபமாயுள்ள) குடமுதலிய பிரபஞ்ச பதார்த்
தலகனாய், பலவாசி - நானாவாசி, அயல் ஆசி - தமக்கு அந்நியமாய்,
காணும் - வினாதும், முத்தருக்கு - ஜீவன் முத்தரர்களாய் ப ஞ்ஞனி
களுக்கு, வடிவதுவ் - நாம ரூபமில்லாத, சற்சிற் சகம் (ஆய்) - சச்ச
தானத்த கனமாய், எகம் (ஆய்) - அகண்டகாசமாய், அனனிபமாய்
- தமது சொருபமாய், வயவரும் - வினங்கும். ஏ-து.

பொ-னா. ஒரே விஷயம்பொன்னென்றும் கடமுதலிய ஆப
ாணமென்றும் இரண்டு விதமாக விளங்கிநின்று அவற்றன் முன்னர்ப்
பொருத்திய பொன்னுண்ட எழுஞ் சத்தியமும் பின்னர்ப் பொருத்
திய ஆபாணமானது நானாவும் அசத்தியமும் ஆவனபோலப் பிரஹ்மம்
ஒன்றுதானே அஞ்ஞானிகளுக்கு நாமரூபமுமே சொருபமாயுள்ள குட
முதலிய பிரபஞ்சபதார்த்தங்களாய் நானாவாய்த் தமக்கு அந்நியமாய்

வினங்கும் ஜீவன்முத்தானாகிய ஞானிகளுக்கு நாமரூபமில்லாத சச்சிதானந்தனமாய் அகண்டவாசமாய்த் தமது சொரூபமாய் வினங்கும். எ-று.

ஒருதே என்பதும் அடை என்பதும் பின்னரும் கூட்டப்பட்டன. ஆய் என்பது பிறவிடங்களிலுஞ் சென்றியைந்தது.

க-ணா. ஒரோபிரஹ்மம் ஞானிகளுக்குத் தமது சொரூபமாக யாவும் அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரபஞ்சமாகவும் வினங்கும் எ-ம். (௨)

[வேண்பா]

கூட, எள்ளுக்கு ளெண்ணெயொப்ப வெங்கு நிறைந் தென்
சொரூப

முள்ளுக்கு முள்ளா யொளிர்ந்தலாற் —கள்ள ப்
புலவே டுவந்திருட்டும் போயினவோ ணாந் து
தலையுலகப் பேய்ப்பயமுந் தான் [க]

இ-ள். எள்ளுக்குள் எண்ணெய் ஒப்ப-எள்ளினடத்து [நிறைந்திருக்கின்ற] எண்ணெயைப்போல, எங்கும் நிறைந்து - (பிரபஞ்சமும் அதற்சப்பாலுமாகிய) எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாய், என் சொரூபம் - [சச்சிதானந்தனமாகிய] என்னுடைய சொரூபமானது, உள்ளுக்கும் உன்னாய் - குக்கும் வஸ்தக்களுக்குஞ் குக்குமாய், ஒளிர்ந்தலால் - பிரகாசத்தலினால், கன்னப்புலவேடுவா - வஞ்சகந்தையுடைய பஞ்சேந்திரியங்களாகிய வேடர்களாவண்டாகிய, திருட்டும் - எனவும், ஒர் ஐந்த தலை - (சந்தாதி விஷயக்கலைத்தையுட்) ஐந்தலையாகவுடைய உலகப்பேயப் பயமும் - பிரபஞ்சமாகிய பேயினாலுண்டாகிய அச்சமும், போயின - தெரிவித்துவிட்டன. எ-று.

பொ-ணா. எள்ளினடத்து நிறைந்திருப்பின்ற எண்ணெயைப் போலப் பிரபஞ்சமும் அதற்சப்பாலுமாகிய எவ்விடத்தும் நிறைந்து சச்சிதானந்தனமாகிய என்னுடைய சொரூபமானது குக்கும் வஸ்

தங்களுக்குத் தூக்குமாய்ப் பிரகாசித்தாலினும் வஞ்சகத்தை யுடைய பஞ்சேந்திரியங்களாகிய வேடர்களாலுண்டாகிய களவுச் சத்தாதி விஷயங்களைத் தையும் ஐந்து தலையாலுடைய சிரபஞ்சமாயிய பேயினுண்டாகிய அச்சமும் தொலைந்துவிட்டன என்ற.

தா-ம். அஞ்ஞான தகையிற் புத்தியைத் தனது உண்கை நிலையில் நிறுவொட்டாமல் ஞானேந்திரியங்கள் தம் வசமாக்கி வெளியே இழுத்து விஷயகாரமாகிற்றென்பார் “கள்ளப் புலவெடுவர் திருட்டு” என்றும் அப்புத்தி சத்தாதி விஷயங்களைச் சகசாதனமெனத் தருதி நயவகிற்றென்பார் “ஐந்து தலை யுலகப்பேய்ப் பயம்” எனவும் ஞான தகையில் அப்புத்தி பூரணத்தன்மையை அடைய எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாகிய பரம்பொருளே விளவகுதலால் இத்திரியங்கள் அதைத் தன் வசமாக்கி வெளிப்படுத்தி விஷயகாரமடைவிக்காது என்பார். “திருட்டுமே போயின” என்றும் விஷயங்கள் மிக்கையாத தோற்றுதலால் அவற்றில் வைத்திருந்த சகசாதனத் தன்மையாகிய மயக்கம் புத்திக்கு நீகிற்றென்பார். “ஐந்து தலை யுலகப்பேய்ப் பயமும் போயின” என்று கூறுகிறார்.

க-னா. எவ்விடத்தும் பரம்பொருளே விளவகுதலால் இத்திரியச் சேட்டையும் விஷயங்களில் வைத்திருந்த சகசாதனத் தன்மையாகிய மயக்கமும் தொலைந்தன. எ—.

க-ச. விடயமென்று வேறாய் விளங்கிடுமே வில்லா
தடைய வெழுந்தோடு மங்கே—யிடைபீட ன்
நெங்குமொரு தானே யிலங்கிடினில் வெளமை ன
மெங்கே யெழுந்தோடு மே (.)

தூ-ள். விடயம் என்று - | இது சத்தம் இது பரிசும இது உருவம் இது பூரணம் இது அந்தம்) என்று விடயங்கள், வேறு. விளங்கிடுமேல் - (தனக்கு) அயலாக விளங்குமானால், நிலவாது - (தனது

மை நிலையில்) கிற்காமல், அங்கே அடைய எழுந்த ஒலிம்- அவ்விடயங்களினடத்துக் கூடுதற்கு எழுந்த செல்லும், இடைபாடு அற்று - இடையின்று, எங்கும் ஒருதானே - எவ்விடத்தும் ஒப்பற்ற சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்மமாயிய தனது சொருபமே, இவங்கிழன்-பிரகாசிக்கில், இவ்வேனை மனம் - இத்தன்மையுடைய ஞானகாலத்தில் (சத்துவமாசச் சேடித்த) மனமானது, எங்கே எழுந்த ஒலிம் - (தனது நிலையில் கிற்பதன்றி) எவ்விடத்துக்கு எழுந்த செல்லும் (ஒரிடத்தஞ் செல்லாது செல்லுதற்கிடமின்மையால்). எ-று.

பொ-னா. இது சத்தம் இது பரிசம் இது உருவம் இது இரகம் இது சத்தம் என்ற விடயங்கள் தனக்கு அபலாக விளங்குமானால் தனதுன்மை நிலையில் கிற்காமல் அவ்விடயங்களினிடத்துக்கூடுதற்கு எழுந்த செல்லும் இடையின்று எவ்விடத்தும் ஒப்பற்ற சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்மமாயிய தனது சொருபமே பிரகாசிக்கில் இத்தன்மையுடைய ஞானகாலத்திற் சத்துவமாசச் சேடித்த மனது தனது நிலையில் கிற்பதன்றி ஒரிடத்தஞ்செல்லாது செல்லுதற்கிடமின்மையால். எ-று.

க-னா. ஞானகாலத்தில் எவ்விடத்துக்கு சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்ம சொருபமே விளங்குதனால் மனது விஷயகாரமடையாது. எ-ம்.

கூடு. கட்டினுநில் வாதபொருள் கண்டருந்த வோடுமன ஞகட்டிறந்த போதெதனைத் தாய்க்குடு மனிற்—கெட்டு
கொந்து
மோகாமற் போயின்ப முண்ணுமா லீதம
மோகா தற்கென்பால் (௩)

இ-ள். கட்டினும் கில்லாது - (அஞ்ஞான காலத்தில் விடயங்களிற் செல்லவொட்டாது) அடக்கினும் அடக்காமல், பொருள்

கண்டு - சந்தாதி விஷயங்களைப் பார்த்து, அருந்த ஒடும்- (அவற்றை) அநுபவிப்பதற்கு வினாந்து செல்லும், மனம் - அந்தக் கண்ணமானது, ஞானகாலத்தில் விஷயாகாரத்தைத் தரிக் கின்ற) சுட்டுணர்வு நீங்கியபோது, எதனைத்தய்க்கும் எனில் - எதைய நுபவிக்குமென்றால், சுட்டு ஒழிந்தபோய் - தனதுருவமாயிய துலத் தன்மை நாசமடைந்து, போகாமல் - அருவ (குக்கும) மாய்ப் [பிரஹ மத்தோடி பாலும் நீரும்போற் கலந்து நின்று], இன்பம் உண்ணும் - பிரஹ்மானந்தத்தை அநுபவிக்கும், ஈஹ மனம் ஆகாது- [பிரஹ்மானந்த அநுபவத்திற்குரிய] இது மனமாகமாட்டாது, அறிவு என்பர் - [பின் னையோ] ஞானமென்று உறவர் பெரியோர். ஏ—று

பொ—ணா. அஞ்ஞானகாலத்தில் விடயங்களிற் செல்லவொட் டாதத்கிறும் அடங்காமல் சந்தாதி விஷயங்களைப்பார்த்த அந்நிறை அநுபவிப்பதற்கு வினாந்து செல்லும் அந்தக் கண்ணமானது ஞானகா லத்தில் விஷயாகாரத்தைத் தரிகின்ற சுட்டுணர்வு நீங்கியபோது எதை அநுபவிக்குமென்றால் தனதுருவமாயிய துலத்தன்மை நாசம டைந்து அருவமாய்ப் பிரஹமத்தோடி பாலும் நீரும்போற் கலந்து நின்று பிரஹ்மானந்தத்தை அநுபவிக்கும் பிரஹ்மானந்த அநுபவத் திற்குரிய இது மனமாகமாட்டாது பின்னையோ ஞானமென்று உற வர் பெரியோர். ஏ—று,

க—ணா. மனதுக்குச் சுட்டுணர்வு நீங்கிய காலத்திற் பிரஹமா நந்த அனுபூதியுனதாம். ஏ—ம். (௮)

கக. மனத்தே யனைத்துலகு மன்னியிருக் கு
மெனைத்தும் பிறவிடத்தி லில்லை—நினைப்பி ல்
சுழுத்தியிங்க ணேதேனுந் தோன்று மையினு ல்
கிழுச்சுகமாத் தானன்றி யேறு (க)

இ-ம். ஸனத்தே - மனத்திங்கண்ணே, அனைத்த உலகும் - [சுடசேதனங்களாகிய] எல்லாப் பிரபஞ்சமும், மன்னியிருக்கும் - பொருந்தி நிற்கும், எனைத்தம் - அற்பமும், பிற இடத்தில் - மனம் இருத்தலின் வேறுகியவிடத்தில், இல்லை, [இதனை உலகப் பிரசித்த அறுபவமாகிய ஏதவாலுணர்த்துகின்றார்], நினைப்பு இல் - மனம் கிந்த, சுழுத்தியின்கண் - சுழுத்தியவஸ்தையில், விழுச்சகம் ஆம் - மேலாகிய ஆனந்த மயமாகிய, தான் அன்றி - தனது சொரூபம் இருந்து விளங்குகின்றதே யல்லாமல், வேறு - [மனது சொரூபத்திற்கு] அந்நியமாக, ஏதேனும் - [இருவகைப் பிரபஞ்சங்களுள்] எந்தப் பிரபஞ்சமாவது, தோன்றாமையினால் - வினக்காமையால். ஏ—று.

பொ—ணா. மனத்திங்கண்ணே சுடசேதனங்களாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சமும் பொருந்தி நிற்கும் அற்பமும் மனம் இருத்தவிவேறுகிய விடத்திலில்லை. இதனை உலகப்பிரசித்த அறுபவமாகிய ஏதவாலுணர்த்துகின்றார். மனம் கிந்தசுழுத்தியவஸ்தையில் மேலாகிய ஆர்த்தமாயாகிய தனது சொரூபம் இருந்து விளங்குகின்றதே யல்லாமல் தனது சொரூபத்திற்கு அந்நியமாகிய இருவகைப் பிரபஞ்சங்களுள் எந்தப் பிரபஞ்சமும் வினக்காமையால், ஏ—று.

இங்கே “மனத்தேயனைத்தவகு மன்னியிருக்கும், என உலகுக்கு மனத்தை இடமாக்கினது, வேளிநாட்பாதிரி பூக்கும்’என்குந் போலக் காலப பொருண்மை பற்றியென்ற- அதாவது மனமுள்ள காலத்த உலகுண்டு எனப்பொருள்படும். பற்றிடத்தில் என்றதும் அஃது, இவைபெல்லாம்’ சுழுத்தியின் கண் ஏதேனும் தோன்றாமையினால் என்னும் ஏதவால் கங்கு விளங்கும்.

எனலா உலகும் மனோ கற்பிதம் எகபதந்த உதாரணம். பஞ்சதசை காசுஅவது சு—ல், உன் அல்லது வெளியிடத்தினை அல்லது எந்த சகல தேசவாசியும் புத்திகற்பிக்கின்றதோ அந்தத்தேச

(இட) த்திலுள்ளது சாக்ஷியெனப்படுகின்றது, என்று உறியிருக்கின்றது.

க-ணா. மனமித்த சுழுத்தியவஸ்தையில் அங்கிய மொன்றுத் தோற்றமுமைபால் பிரபஞ்சத் தோற்றத்திற்குக் காரணம் மனமே. ஏ—ம், (சு)

சுள. பார்த்தவிட மெல்லாம் பார்த்தோன்ற வச்சொரு ப திர்த்தத்தி லாழ்ந்த திருத்தனுக்கும—போர்த்தவத் த வாணந்தத் தாதித்தன் முன்விளக்குப் போலவ னி யினமுது மாவிலங்கா தே (எ)

இ-ன். பார்த்த இடம் எல்லாம் - நோக்கிய இடங்களெங்கும், பரம் தோன்ற - பிரஹ்மமாகிய தனது சொருபம் விளங்குதலால், அச்சொருப திர்த்தத்தில் - அந்தப் பிரஹ்ம சொருபமாகிய வெள்ளத் துள், ஆழ்த்திருத்தனுக்கு - முழ்கிய ஜீவன் முத்தனுக்கு, ஆதித்தன் முன் - சூரியனது பிரகாசத்தின்கண், விளக்குப்போல - [வைக்கப் பட்ட] தீபத்தினது பிரகாசம் [கெடுதல்] போல, அவனி - பிரபஞ் சத்தின் [சத்தியத்தன்மை விளங்கமானது], போர்த்த அந்த ஆணத் தத்து - [தனக்குள்ளிலும் வெளியிலும்] வியாபித்துப் பிரகாசிக்கின்ற சச்சிதானந்த வினக்கத்தால், ஈனம் உறும் - கெட்பேபோம், இலு காது - விளங்கமாட்டாது. ஏ—று.

பொ—ணா. நோக்கிய இடங்களெங்கும் பிரஹ்மமாகிய தனது சொருபம் விளங்குதலால் அந்தப் பிரஹ்ம சொருபமாகிய வெள்ளத் துள் முழ்கிய ஜீவன் முத்தனுக்குச் சூரியனது பிரகாசத்தின்கண் வைக்கப்பட்ட தீபத்தினது பிரகாசம் கெடுதல்போலப் பிரபஞ்சத் தின் சத்தியத்தன்மை விளங்கமானது தனக்குள்ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்துப் பிரகாசிக்கின்ற சச்சிதானந்த வினக்கத்தாற் கெட்டுப் போம் விளங்கமாட்டாது, ஏ—று.

ஆதித்தன் வினக்கு வந்தது அன்றிவ் குரியன்,

இவ்வனம் உறியது சொருப சமாதியின்றிய காலத்தன் சக
சாதுபுதி யென்றறிக.

இதனால் இருக்காலத்திற் பிரகாசிக்கின்ற வினக்கச் சூரியப்பிர
காசத்தில் வைக்கப்பட்டபொழுது தனது பிரகாசமாயி சக்தி
கெட்டுத்தோன்றாதல்போல அஞ்ஞானகாலத்தில் சத்தியத்தன்மை
யாகிய பிரகாசத்தோடு வினக்கிய சகத்து ஞானகாலத்தில் பிரகாசம்
பிரகாசத்தன் காணப்படும்கொழுது அச்சதரியத் தன்மையாகிய
பிரகாசம் கெட்டு மித்தையாகக் காணப்படுமென வறிக.

க-னா. பிரஹ்மானந்தத்தில் மூழ்சிய ஞானிகளுக்குப் பிரபஞ்
சஞ் சத்தியமாகத் தோற்றது எ-ம். (எ)

க-அ. உள்ளும் புறமு மொருதன் னியல்பறிதோர் க்
கெள்ளும் பொருளொன் றிருக்குமோ—மொள் ள
வெழுந்திரவி தோன்றி னிலகலதின் றோற் ற
மொழிந்துபோ மாறுபா லும். (அ)

இ-ன். உள்ளும் புறமும் - அசத்திலும் புறததிலும், ஒருதன்
இயல்பு - அகண்டபிரகாசமாயுள்ள பிரஹ்மமாகிய தனது சுவாவத்தை
அறிந்தார்கு அபரோக்யமாக அதுபவித்த ஞானிகளுக்கு, எள்ளும்
பொருள் ஒன்று (உம்) - (மூன் அபியாச காலத்திற் போலத் தமது
சொருபமல்லவென்று) இழுத்தக்க பிரபஞ்சப் பொருள் ஒன்றாயி
லும், இருக்குமோ - இருக்காது [எதபோலெரிங்], மென்ன -
சாவதானமாக, இரவி எழுந்த தோன்றில் - சூரியன் உதயமாய்ப் பிர
காசித்தால், இவரு அலகின் தோற்றம் - மூன் இருக்காலத்திற் பிர
காசித்த மின்மினிப்புழுவினுடைய விளக்கமானது, ஒழிந்துபோம்
ஆறபோலும் - நீங்கிவிடுமுறைமை போலும். எ-று.

பொ-ணா. அகத்திலும் புறத்திலும் அகண்டைசாமாயுள்ள பிரஹ்மமாயிய தனது சுபாவத்தை அபரோகாமாக அதுபவித்த ஞானி களுக்கு முன் அப்ரியாச காலத்திற் போலத் தமது சொரூபமல்ல வென்று இகழ்த்தக்க பிரபஞ்சப் பொருள் ஒன்றையினுமிருக்காது. எது போலெனில் சாவதானமாகச் சூரியன் உதயமாய்ப் பிரகாசித்தால் முன் இருட்காலத்திற் பிரகாசித்த மின்மினிப் புழுவினுடைய மினக்கமா னது நீக்கி விடுமுறைபோலும். எ-று.

ஒன்றும் என்பதின் பிறப்பும் நம விகாரத்தாற்றெக்கது,
ஞானிக்குப் பேதத் தோற்றமில்லை யென்பதற் குதாரணம்-
திருவருட்பயன்

“ உள்ளும் புறம்பு மொரு தன்மைக் காட்சியருத்
கேள்ஞக் திற மேதையில் ”

எனவும் உறியிருத்தல் காண்க.

ஞானிக்குப் பேதத்தோற்றமில்லை யென்பதற்கு உதாரணம், ஒழிவிலொடுக்கெம். உரிருளின் மின்மினியின் கூட்டம்போல் காழ் சேத்தை, யாறறிவாரந்த வறி தெஉஞ் சூரியனகான். எனவும் இதன சீழ்சிருவருட் படை செய்யுள் எழுவேண்டியது.

க-ணா. ஞானிகள் திருஷ்டிகுதுப் பிரஹ்மத்திற் கந்நியமாக யாதொரு பொருளுந் தோன்றாது. எ-ம். (அ)

சூக. பாலொடுதே னுங்கலந்த பண்பாம் பிறப்பொழித் து
மேலான முத்திதரு மெய்யறிவு—மேலையன் றி
யிம்மையினு மின்பமே நல்கு திருவிதற் ப
வம்மைச் சமாதிபுமுற் றால் (க)

இன். பிறப்பு ஒழித்து - துக்கானமாயிய சன்னமானத்தை நீக்கி, மேல்புன முத்திதரும் - மாட்சிமை தங்கிய மோகூத்தைத்

கொடுக்கின்ற, மெய் அறிவும் - பிரஹ்ம ஞானமும், மேலை அன்றி - [அந்தப் பிரஹ்ம ஞானத்தா லடைதற்குரிய] விதேச முத்தியின் மாத்திரமல்லாமல், இம்மையினும் - இச் சேவன் முத்தித்தசையினும், இன்பம் - நல்கும் - பிரஹ்மானந்தத்தைக் - கொடுக்கின்ற, அம்மை - நிருவிசற்பசமாதியும் - அழகிய நிருவிசற்பசமாதியும் உற்ரால் - [ஒரு ஞானிக்கு] அடையப்படுமானால் [அவ்வடைவு], பாலொடு - பசியுடைய ஒருவனுக்கு அப்பசி நிவிர்த்திக்காகப் பருகப்பட்ட] சுநீரத்தடன், தேனும் - நித்தித்திப்பினையுடைய] தேனும், கலந்த பண்பு ஆம் - கடின தன்மை யொப்பாம். எ-று.

பொ-ணா. துக்காரணமாயிய சன்னமரணத்தை நீக்கி மாட்டி அமரத்தைய மேகூத்தைக் கொடுக்கின்ற பிரஹ்ம ஞானமும் அந்தப் பிரஹ்ம ஞானத்தாலடையத்தக்க விதேசமுத்தியின் மாத்திரமல்லாமல் இச்சேவன் முத்தித்தசையினும் பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற அழகிய நிருவிசற்பசமாதியும் ஒரு ஞானிக்கு அடையப்படுமானால் அவ்வடைவு பசியுடையவனாகிய ஒருவனுக்கு அப்பசி நிவிர்த்திக்காகப் பருகப்பட்ட சுநீரத்தடன் நித்திப்பினையுடைய தேனும் கடின தன்மை யொப்பாம். எ-று.

ஈ-ணா. ஒரு ஞானிக்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தோடு நிருவிசற்பசமாதியுள்ளிடத்தால் ஒருவனுக்குப் பருகக் கிடைத்த பாலுடன் தேனும் கடின தன்மைபோலும். எ-ம். (க)

எய். மண்ணா திகளான் மறைத்துநனைத் துச்சுடினு ம் விண்ணினுக் கூறில்லா விதநிகர்ப்ப-வெண்ணகமு ன் னெப்பொருள்கள் யாவை யியற்றுகிணு மென்வடி வா மெய்ப்பொருளுக் கில்லை மிகை. [கூய்]

இ-ன். மண்டூதிகளால் - பிருதிவி அப்பிதேயு என்னும்
மூன்று பூதங்களால், மறைத்து களைத்து சுடினும் - [முறையே]
மறையச் செய்யிலும் ஈரமாகிலும் சுடினும், விண்ணினுக்கு -
ஆகாயத்திற்கு, ஊறுஇல்லாவிதம் நிரப்ப - யாதொரு தீங்கும்
அடையாத விதத்தைப்போல, என் அகம் முன் - சங்கற்பவியாபா
முடைய மனமுதலிய, எப்பொருள்கள் - எந்தக்கருவிகள் யானை
இயற்றுகினும் - தத்தமக்குரிய எந்தவெந்த வியாபாரங்களைச் செய்
பினும், என் வடிவு ஆம் - எனது சொருபமாகிய, மெய்ப்பொருளுக்கு -
சச்சிதானந்தத்திற்கு, மிகை இல்லை - யாதொரு கேடுமில்லை. ஏ-று.

பிருதிவி அப்பு தேயு என்னும் மூன்று பூதங்களாலும் முறையே
மறையச் செய்தாலும் ஈரமாகிலுந் சுட்டாலும் ஆகாயத்திற்கு
யாதொரு தீங்கும் அடையாத விதத்தைப்போலச் சங்கற்ப வியாபா
முடைய மனமுதலிய எந்தவெந்தக் கருவிகள் தத்தமக்குரிய எந்த
வெந்த வியாபாரங்களைச் செய்யினும் எனது சொருபமாகிய சச்சிதா
னந்தத்திற்கு யாதொரு கேடுமில்லை. ஏ-று.

ச-னா. பிருதிவியாதி பூதங்களின் விவரங்களை வியாபாரங்களால்
கேடையாததபோல மன முதலிய கருவிகளின் வியாபாரங்களால்
சச்சிதானந்த வ உபபிஷ்ணம் கேடையாது. ஏ-ம் (கல)

எக. பந்தமுற்ற வந்தாரும் பாசமற்ற வந்தாரும்
சிந்தை மயங்கித் தெளிந்ததல்லான்--முந் த
விருந்தவகன் நெய்தலய வின்மையினுன் முத் தி
பொருந்தல் பொருந்தாமை பொய் (கக)

இ-ன். மந்தம் உற்ற - [சனசமாண சமுசாரத்திற்] எடுப்பெட்
டிருந்த, அந்நாளும் - அக்காலத்திலும், பாசம் அற்ற இந்நாளும் -
அக்காலத்திலும், சிந்தைமயங்கி - மனமானது [இல்
லத்தையுள்ளதாயவும் உள்ளத்தை இல்லதாயவும் கருதி] மயக்கத்தை

யடைந்ததும், தெளிந்தது அல்லால் - இல்லதை இல்லாததையும் உன்னை உன்னததாய்மறிந்து தெளிவை யடைந்தது மல்லாமல், முந்த இருந்த - அஞ்ஞான காலத்திலிருந்த வந்துகன், அகன்று - நீங்க, அயல்வய்தல் - அவற்றிற்குநீயமாகிய வஸ்துக்கள் [ஞானகாலத்தில் வந்து] சார்தல், இன்மையினால் - இல்லாமையால். முத்தி - மோகமானது, பொருந்தாமை - [முன்னாள்] அடையப்படாமையும், பொருந்தல் [இந்தான்] அடையப்படாமையும், பொய் - அசத்தியமாம். ஏ-று.

பொ-னா. சன்னமாண சமுசாரத்திற் கட்டுப்பட்டிருந்த அக்காலத்திலும் அக்கட்டு நீங்கிய இக்காலத்திலும் மனமானது இல்லதையுன்னததாய்ம உன்னதை யில்லாததாய்ம கருதி மயக்கத்தை யடைந்த யடைந்ததும் இல்லதையில்லாததாய்ம உன்னதை உன்னததாய்மறிந்து தெளிவை யடைந்ததுமல்லாமல் அஞ்ஞான காலத்திலிருந்த வந்துகன் நீங்க அவற்றிற்குநீயமாகிய வஸ்துக்கள் ஞானகாலத்தில் வந்து சார்தல்க்காமையால் மோகமானது முன்னாள் அடையப்படாமையும் இந்நான் அடையப்பட்டமையும் அசத்தியமாம். ஏ-று.

அகன்று என்பது செயவெனச்சத்திரிபு. இருந்த என்பது அஃறிணைப்பன்மை வினையாலனையும் பெயர்.

க-னா. எக்காலத்திலும் ஒரு பொருளேயிருத்தலால் மனத்தி மனத்தினது மயக்கத்தையுந் தெளிவையுந் தவிர மோகத்தினது அடையாமையும் அடையும் அசத்தியமாம். எ-ம். (கச)

எஉ, ஊறுபடா வான்றன்பா லுற்ற கடாதிகளா ற்

கூறுபட்டாற் போன்றிருந்த கொள்கைரோ—மாறு

படா ப்

பூரணர னென்னிடத்தாம் பொய்யுடல மாதிகளான்
மாரணவீ றுற்ற வகை (கஉ)

இன். மாறுபடா - விகாரமற்ற, பூரணநான் - கால தேச வஸ்துக்களா லனவுபடாததாயுள்ள பிரஹ்ம சொரூபமாகிய யான், என் இடத்து ஆம் - என்னிடத்து [அத்தியஸ்தம்] ஆகிய, பொய் உட லம் ஆகியனால் - வியாவகாரிக தேச முதலியவற்றின் அகந்தாபிமா னத்தால், மாரண ஈறு - [அவற்றிற்குளவாகா நின்ற பிறத்தல் முதல்] இறத்தல் இறுதியாகிய [வுட்பாவ விகாரங்களையும்], உற்றவகை - [அடையாதிருந்தும்] அடைந்ததுபோன்றவிதமானது, ஊறுபடா - [எந்த வஸ்துவிலுளும்] பரிசிக்கப்படாத, வான் - [எசமும் வியாபக முமாகிய] ஆகாயமானது, தன்பால் - தன்னிடத்து, உற்றகடாதிச னால் - பொருந்தியிருக்கின்ற குட முதலியவைகளின் பிரிவால், உறு பட்டால் போன்று - [தான் பிரிவுபடாதிருந்தும் கடாகாயம் மடா காயம் குதிராகாயம் எனப்] பிரிவுபட்டதைப் போல, இருந்த கொண்கை - [பலவித காமரூபங்களா] விரூந்த தன்மைக்கு, நேர் - சமானமாம் ஏ-று.

பொ—ணா. விகாரமற்ற தேசகால வஸ்துக்களாலனவுபடாததா யுள்ள பிரஹ்ம சொரூபமாகிய நான் என்னிடத்து அத்தியஸ்தமாகிய வியாவகாரிகதேச முதலியவற்றின் அகந்தாபிமானத்தால் அவற்றிற்கு ளவாகா நின்ற பிறத்தல் முதல் இறத்த விறுதியாகிய இறுவகை விகா ரங்களையும் அடையாதிருந்தும் அடைந்தது போன்றிருந்த தன்மை யானது எந்த வஸ்துவிலுளும் பரிசிக்கப்படாத எசமும் வியாபகமுமா கிய ஆகாயமானது தன்னிடத்துப் பொருந்தியிருக்கின்ற குட முதலி யவைகளின் பிரிவால்தான் பிரிவுபடாதிருந்தும் கடாகாயம் மடாகாயம் குதிராகாயம் எனப்பிரிவுபட்டதைப்போலப் பலவித காமரூபங்களாய் இருந்த தன்மைக்குச் சமானமாம். ஏ—று.

ஆராயம் கடாதி சம்பந்தத்தாற் கூறுபட்டதன்று அங்ஙனமாயினும் கூறுபட்டுத் தோன்றதல் மயக்கவுணர்விற்காதலால் அது மித்தை யென்பார் “கூறுபட்டாற்போன்றிருந்த கொங்கை” என உவமவுருபு கொடுத்துப் போலிடாக்கினார். அவ்வாதே உவமேயத்தும் நிருவிதாசனசைன்னியம் தேகாதிகளின் சம்பந்தத்தால் நான் பிறந்தேன் இருந்தேன் என்பன முதலியவாக விவகரிக்கப்படுதலால் விகாசமடைந்தது போலத்தோன்றியது மித்தையெனக் கண்டுகொள்க.

க-கா. நிருவிதாசப் பிரஹ்ம சொரூபம் தேகாதிகளின் சம்பந்தத்தால் விகாசமடைந்ததுபோலத் தோற்றியது ஏகமாதிய ஆராயம் கடாதி சம்பந்தத்தால் நானாவாயதுபோலத் தோற்றியதற்கு ஒப்பாக மித்தை. எ-ம். (கஉ)

எக. பொன்னிற் பணியிருத்தல் பொய்போன்மெய்ப் போதயின் ப
வென்னிற் சுகமு மிருக்குகவே—மன்னுந்
தனக்குப் பணியாற் றவதேற் சுகத் தா
லெனக்கு மிகையுற் றிடும் (கங)

இ-ஊ. பொன்னில் - பொன்னிடத்தில், பொய்ப்பணி - மித்தையாதிய ஆபாணம், இருத்தல்போல் - [சுற்பிததாதான்மிய சம்பந்தத்தால்] இருத்தலொப்பாக, மெய்போத இன்ப என்னில் - சச்சிதானந்த வடிவமாயிருக்கின்ற என்னிடத்தில், சுகமும் - [மித்தையாதிய தேசம்] ப்ரிபஞ்சங்களும், இருக்குக - [சுற்பிததாதான்மிய சம்பந்தத்தால்] இருக்குக, மன்னும் தனக்கு - நிலபெற்ற பொன்னுக்கு, டணியால்வரேல் - அவ்வாபாணத்தினாலே கேண்டாயின், சுகத்தால் - இததேகாதிப் ப்ரிபஞ்சங்களினால், எனக்கு மிகையுற்றிடும் - பிரஹ்மசொரூபமாதிய எனக்குக் கேண்டாகும். எ-து.

பொ-லா. பொன்னினிடத்தில் மித்தையாகிய ஆபாணம் கற்
பிததாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இருத்தல்போலச் சச்சிதானந்த வடிவ
மாயிருக்கின்ற என்னிடத்தில் மித்தையாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சங்
களும் கற்பிததாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இருக்குக நிலபெற்ற பொன்
னுக்கு அவ்வாபாணத்தினாலே கேண்டாயின் இத்தேகாதிப் பிரபஞ்
சங்களினாலே பிரஹ்ம சொரூபமாகிய எனக்குக் கேண்டாகும்.
எ-று.

க-லா. பொன் தன்னிடத்திற் கற்பிதமாயுள்ள பணியாற்
கேடடையாததுபோலப் பிரஹ்ம ஸைதன்னியம் தன்னிடத்துக் கற்
பிதமாயுள்ள கைத்தாற் கேடடையாதது. எ-ம். (க௯)

[கட்டளைக் கலித்துறை]

எசு. கன்னிக் கதலியை நாகழிக் குத்தொறுங் கண்டகண்
போ
லன்னியம் யாவும்பொய் யாதல்கண் டெல்லா மகற்றி
விட்டு ப்
பின்னறி யப்பொரு ளில்லா விடத்திற் பிறங்குசித் தே
மன்னிய வான்ம வடிவாங்கண் டார்முத்தி வாழ்வின
ரே (க௯)

இ-ள். கன்னிக்கதலியை - ஈனாதவாழையில் [சுதனுள் தன்
டெடுக்க விரும்பினோன்], நாகழிகளுக்கொறும் - அநிலுள்ள மட்டை
களை ஒவ்வொன்றாக உரித்த நீக்குந்தோறும், கண்ட கண்போல் - [இது
தண்டன்று இது தண்டன்று, என அறிந்துசென்று பின்னர் எல்லா
மட்டை கட்டுருள்ளேயுள்ள குருத்தை விரிக்குந்ால் அசனுள்
தண்டின்மைமைய] அறிந்த கண்ணையொப்பாக [த்தேகாதிசுவில் ஆன்
மாவாகிய தன்னையறியவிரும்பினோன்], யாவும் - [காணப்படுவன]
அனைத்தும், அன்னியம் - தனக்கு வேற எப்பதையும், பொய்
ஆதல் - [ஆன்மாவாகிய

தனக்கு வேருகியவை அனாண்மாவாகலின் அவை] மித்தையாதலையும், கண்டு— [குரு சாஸ்திரங்களால்] அறிந்து, எல்லாம் — [தேகம் இந்திரியம் பிராணன் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் அஞ்ஞானம் ஆகிய] அனைத்தையும், அகற்றிவிட்டு - [தஞ்ஞலறியப்படுதலின் இது நான்கல்ல இது நான்கல்லவென] தேதிபண்ணி, பின் - [தவ்வாறு அனைத்தையும் தேதிபண்ணிய] பின்னர், அறிய- எதிரிட்டறிதற்கு, பொருள் தவ்வா இடத்தில் - தனம் உஸ்தகங்களில்லாமலிறத்தவிடத்தில், பிறகுசிறதே - [சுடஞ்சோத்யாயத் தானாய்ப்] பிரகாசிக்கின்ற அறிவே, பன்னிய - நித்தியமாக, ஆன்ம வடிவு ஆம்-தனது வாஸ்தவ சொருடமாம், கண்டார்-தனை அபரோக்யமாக அறிந்தவர் யாவரோ அவர், முத்தவாழ்வினர் - மேரோக்யாகிய செல்வதையுடையவராவர். என்று.

பொ—ணா. ஈனாதவாழ்வியல் அதனுள் தண்டெக்க விரும்பி னோன அதிலுள்ள பட்டடகளை ஒவ்வொன்றாக உரித்து நீக்குத்தோறும் இது தண்டன்று இது தண்டன்று எனவறிந்துசென்று பின்னர் எல்லாமட்டடக்கு முன்னேயுள்ள குருததை விரிக்குங்கால் அதனுள் தண்டினையைய அறிந்த கண்ணைப்போலத் தேகாதிகளில் ஆன்மாவாகிய தன்னையறிய விரும்பினோன் காணப்படுவெனினத்தும் தனக்கு வேறு என்பதையும் ஆன்மாவாகிய தனக்கு வேருகியவை அனாண்மாவாகலின் அவை மித்தையாதலையும் குரு சாஸ்திரங்களாலறிந்து தேகம் இந்திரியம் பிராணன் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் அஞ்ஞானம் ஆகிய அனைத்தையும் தஞ்ஞலறியப்படுதலின் இது நான்கல்ல இது நான்கல்லவென தேதிபண்ணி தவ்வாறு அனைத்தையும் தேதிபண்ணியபின்னர் எதிரிட்டறிதற்கு அனாண்மவஸ்துக்களில்லாமல் இறத்தவிடத்தற்கு சுடஞ்சோத்யாயத் தானாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அறிவே நித்தியமாகிய ததை எதிர்த்த சொருடமாம் இதனை அபரோக்யமாக

நிந்தவர் யாவரோ அவர் மோக்ஷமாகிய செல்வந்தையுடையவராவர்.
எ-று.

க-ஊ. ஆன்மாதுபவம் தன்னம் உஸ்துக்களின் எதிரீழ்ந்த
காலத்தனதாம். எ-ம். (செ)

[விருத்தம்]

வெ. ககனம் காவற் காரணென்றிற் கள்ள னிருக்க விடமுண்
டோ

வகமே ஞானிக் கெங்கணுமோ எத்தி பாதி யின்புரு
வாய்த்

திதழு மந்த வகண்டபர தேசோ மயத்தி லனுதினமு
முகளுந் தன்மை யுடையமன மொழிந்தே போரு
முருதன்றே (கடு)

இ-ள். ககனம் - [சகல வஸ்துக்களையிருத்தற கிடமாகிய] ஆகா
யம், காவற்காரன் எனல் - [பொருள்வெந்தந் காக்கும்] காவலாளி
ஒன்று சொல்லில், கன்னன் இருக்க [உம்] இடம் உண்டோ - [அக்
காவலாளிக்குத் தெரியாமல்] திருடன் [தளித்து] இருக்கவும்
சென்று திருடவும்] அவகாசமிருக்குமோ [இராத அவகாசமே காவ
லாளியின் சொருபமாயிருத்தலின் அதபோல], ஞானிக்கு - ஜீவப்பி
ரஹ்மக்களின் ஐக்கியத்தை அபரோக்ஷமாகவழிந்த ஜீவன் முத்த] வித்
தவானுக்கு, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், ஓ - ஒப்பற்ற, ககமே-தன
துசொருபமே, அத்திபாதி இன்பு உருவாய் - சச்சிரானந்த வடிவாய்,
திசழும் - பிராபிக்கும், அகண்டபர - சகமாயும் வியாபகமாயுமிருக்
கின்ற, அந்த தேசோமயத்தில் - அப்பேரொளியில், அனுதினமும்
உகளும் தன்மையுடைய மனம் - [விடயங்களைச்சுக்கி] எப்பொழு
தந் தாவிச்செல்லும் குணமுடைய துலமனது, [முன்போல் ஜீவித்தி
ருக்கவும் விடயங்களைச்சுக்கி] சென்று பற்றவும் இடமுண்டோ

இல்லை அனைத்துஞ் சச்சிதானந்த ஏகவடிவமாயிருத்தலின்], உருது-
[ஆதலால்தான் ஜீவித்திருக்காமலும் விடயங்களைச்] சாராமலும்,
ஒழிந்த போகும் - கெட்டுப்போம். ஏ-று

பொ-ரா. சகல வஸ்துக்களையிருத்தற் கிடமாகிய ஆகாயம்
பொக்கிவந்ததைக் காக்கும் காவலாளி யென்று சொல்லில் அக்காவ
லாளிக்குத் தெரியாமல் திருடன் ஒளித்திருக்கவும் சென்று திருட
வும் அவகாசமிருக்குமோ இருக்காது அவகாசமே காவலாளியின்
சொருபமாயிருத்தலின் அதுபோல ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கி
யத்தை அபரோக்ஷமாக வறிந்த ஜீவன் முத்த வித்துவானுக்கு எவ்
விடத்தும் ஒப்பற்ற தனது சொருபமே சச்சிதானந்த வடிவாய்ப்
பிரகாசமும் ஏகமாயும் வியாபகமாயுமிருக்கின்ற அப்பேராளியில்
விடயங்களைக் கண்டு எப்பொழுதும் தாவிச்செல்லும் குண
முடைய துலமனது முன்போற் சிவித்திருக்கவும் விடயங்களைக்
கண்டு சென்று பற்றவும் இடமுண்டோ இல்லை அனைத்துஞ் சச்சி
தானந்த ஏக வடிவமாயிருத்தலின் ஆதலால்தான் ஜீவித்திருக்காம
லும் விடயங்களைச் சாராமலும் கெட்டுப்போம். ஏ-று.

உருது என்பது முற்றெச்சம் இருக்கவும் என்பதின் விகாரத்
திற்கெனக் எச்சவும்மையால் சென்று திருடவும் என்பது வருவித்
தப்பட்டது உவமையின்றொழிப்கன் பொருளுக்கும் வருவிக்கப்
பட்டன.

க-ரா. ஆகாயமாகிய காவலாளியே எங்குமிருத்தலால் திரு
டனது இருப்பு முதலியன உடாமை போல ஞானிக்கு எங்குத்
தனது சொருபமாகிய அநிஷ்டானமே வினக்குதலால் அத்தியஸ்த
மாகிய துலமனத்தினது இருப்பு முதலியன உடா. எ-ம். [கரு]

எக. பிரஹ்மத் தாரோ பிதமுலக மிலையென் றறிந்து
முபாதிபதாய்
மருவா ரத்த முள்ளமட்டும் வயங்கும் பொய்யா யதிட்
டானம்
பிரிவுந் றிலங்கு பேற்றால்வெண் டேனென் றறிந்த
பின்னுமநீர் த்
தெரிவு நீங்கா தென்னவெயி லுருப்பந் தீரா திருக்
கும்வரை (௧௬)

இ-ள். வெண்டேர் என்று - [கானலினிடத்துச் சலப்பிராக்
தியடைந்தவன் தோற்றுவின்ற இஃது கீரல்ல] ளானவென்று,
அறிந்த பின்னும் - [பிரத்தியகூமாகக்] கண்ட பின்னரும், வெயில
உருப்பம் - [ஐலத்தோற்றம் நசித்தற்குத் தடையாகிய] சூரிய
ஐலைய வெப்பமானது, தீராது இருக்கும் வரை - நீங்காதுன்னவன
வும், அந்நீர்த் தெரிவு - அச்சலத்தோற்றம், நீங்காது என்ன - நசித்
தாது வினங்குதல் போல, உலகம் - பிரபஞ்சமானது, பிரஹ்மத்து -
[சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய] பிரஹ்மத்தினிடத்து, ஆரோபிதம் -
[அஞ்ஞானத்தாற்] கற்பிக்கப்பட்டது, இலை என்று-ஆதலால் பாமரர்
த்தமாக மலடிமகன் போல] அபாவமா மென்று, அறித்தல்-[அபரோ
கூமாகச் [சாக்ஷாத் கரிக்கப்பட்டனும், உபாதிபாய் - [இது சோபாதிக
அத்தியாச மாகவின் சாக்ஷாத் கரித்தவுடனே தோற்றது நசித்தற்
குத்] தடையாய், மருவு - பொருந்தியிருக்கின்ற, ஆரத்தம் உன்ன
மட்டும் - [பிராகத்த கன்மத்தின் காரியமாகிய] தூலசரீரமிருக்கு
மனவும், அதிட்டானம் - [கற்பிதப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிட்டான
மாகிய] பிரஹ்ம சொரூபம், பிரிவு அற்று - வேற்றுமையின்றி[ப்பரி
பூரணமாய்], இலங்கு பேற்றால் - வினங்குகின்ற இலாபத்தால்,

பொய்யய்ய - பிராதி ப்ஸிக (தோற்றமாக்திர) மாய், வயங்கும் -
வினங்கும் - ஏ-று.

பொ-ணா. காணவினிடத்துச் சலப்பிராந்தி யடைத்தவன்
தோற்றுகின்ற இஃது நீரல்ல காணவென்று பிரத்தியக்ஷமாகச்
கண்ட பின்னரும் ஜலத்தோற்றம் நெத்தற்குத் தடையாகிய சூரிய
வெப்பமானது நீங்காது எனவளவும் அச்சலத்தோற்றம் நெக்காது
வினங்குதல் போலப் பிரபஞ்சமானது சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய
பிரஹ்மத்தினிடத்து அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிக்கப்பட்டது ஆகலாற்
பரமார்த்தமாக மலமுகன்போல உபாவமென்று அபரோக்ஷமாகச்
சாக்ஷாத் கரிக்கப்படினும் இது சோபாதிக அத்தியாச மாகவின்
சாக்ஷாத் கரித்தவுடனே தோற்றமுது நெத்தற்குத் தடையாய்ப்
பொருத்தியிருக்கின்ற பிராரத்த கருமத்தின் காரியமாகிய தூல சரீர
மிருக்குமளவும் கற்பிதப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிட்டானமாகிய
பிரஹ்ம சொரூபம் வேற்றமைவின்றிப் பரிபூரணமாய் வினங்குகின்ற
இவர பக்தால் பிராதிபாசிகமாய் வினங்கும். ஏ-று.

க-ணா. காணற்சலமானது அதின் அதிட்டான ஞானத்தாற்
பாதிக்கப்படினும் உபாதி பலத்தாற் பின் மித்தையாகத் தோற்று
தல் போலப் பிரபஞ்சமானது அதின் அதிட்டான ஞானத்தாற்
பாதிக்கப்படினும் உபாதி பலத்தாற் பின் மித்தையாகத் தோற்
றும். ஏ-ம். (1௬)

என. காணற்சலமார் சடவிடையா காயமென்னுமபெரும்பூதந்
தானென்றேனும் விழுந்தழுந்தித் தனதுவடிவங் கெடு த
லுண் டோ
வின வாரோ பிதமாக வென்பாற் றேன்று மிச்சகத்தில்
யான்மு னிறந்து பிறத்தேனென் னெண்ணம் வியக்கற்
பாலதே கள

இ-ன். கானல் சலம் ஆர் - கானலின்கண் மித்தையாகத் தோற்றுகின்ற நீரால் நிரம்பிய, கடல் இடை - சமுத்திரத்தினிடத்தி, ஆகாயம் என்னும் - விண்ணென்று சொல்லப்படுகின்ற, பெரும் பூதம் - அதிவியாபகமும் அதி சூக்குமமுமாகிய பூதமானது, விழுந்து அழுத்தி - வீழ்த்து மூழ்கி, தனதுவடிவம் - தன்னுடைய சொ்ரூபம், என்றேனும் - ஏற்காளிலாயினும், கெடுதல் உண்டோ - நாசமாதலுளதோ, [இல்லை உளதென்பொருள் ரெனின் அவருடைய அச்சொல் அதி சயிக்கத்தக்கதன்றோ அதுபோல], என்பால் - பிரஹ்ம சொரூபமாகிய என்னிடத்தில், ஈனம் - [ஞானத்தால்] அழிபத்தருந்த, ஆரோபிதமாகத தோன்றும் - கற்பித வஸ்துவாக விளங்குகின்ற, இச்சகத்தில் - இந்தப் பிரபஞ்சத்தில், யான் - [இதற்ககிடடானனாகவும் பரிபூரணனாகவும் நித்தியனாகவுமிருக்கின்ற] நான், முன் - அஞ்ஞான காலத்தில், இறந்து [என்] பிறத்தேன் - மரித்தேன் ஜனித்தேன், என் எண்ணம்-என்று எண்ணிய எண்ணமானது, - விபக்தேப் பாலதே - அதிசயிக்கத்தக்கதேயாம். எ-று,

பொ-ரை. கானலின்கண் மித்தையாகத் தோன்றுகின்ற நீரால் நிரம்பிய சமுத்திரத்தினிடத்தி விண்ணென்று சொல்லப்படுகின்ற அதிவியாபகமும் அதிசூக்குமமுமாகிய பூதமானது வீழ்ந்து மூழ்கித் தன்னுடைய சொ்ரூபம் ஏற்காளிலாயினும் நாசமாதலுளதோ இல்லை உளதென்பொருளரெனின் அவருடைய அச்சொல் அதிசயிக்கத்தக்கதன்றோ அதுபோலப் பிரஹ்ம சொரூபமாகிய என்னிடத்தில் ஞானத்தாலழிபத் தருந்த கற்பித வஸ்துவாக விளங்குகின்ற இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இதற்ககிடடானனாகவும் பரிபூரணனாகவும் நித்தியனாகவுமிருக்கின்ற நான் அஞ்ஞான காலத்தில் மரித்தேன் ஜனித்தேன் என்று எண்ணிய எண்ணமானது அதிசயிக்கத்தக்கதேயாம், எ - று.

என் என்னுந்தன்மை யொருமை வினைமுற்றவிருதி இறப் புடனுங் கூட்டப்பட்டது. இறப்பை முந்தரியது பல சென் மங்களில் என்பதையுணர்த்துதற் கென்றிக. விவக்கம்பாலது என்பது குறிப்பு மொழியாய் மயக்கத்தை யுணர்த்தி நின்றது.

க-ணா| கானல் நீர்க்கடலில் ஆகாடம் விழுந்த அமிழ்திப் போயிற்றென்று கருதுதல் மயக்கமாதல்போலப் பிரஹ்ம சொரு பமாகிய கான் ஜகதில் இறந்தேன் பிறந்தேன் என்று முன் கருதி யது அஞ்ஞான மயக்கம். எ-ம். (கௌ)

எயு. குணமும் குறியு மிறந்ததுவாய்க் கோதிலானந் தோ ததியா ப்
மணமண் பரிசு முருவிரச மலியு மொலியு மிலதா கி
பணுவே மகத்தே கனமிலகு வாகி யாய வடிவுபெபர்
நனுநா வமல பரப்பிரஹ்ம நானே நானே யதுதானே.
(கௌ)

இ-ள். குணமும் - சத்தவாகி குணங்களும், குறியும் - ஒருவித அடையாளமும், இறந்தது ஆய் - இவ்வாதாயும், கோது இல் - குற்ற மில்லாத, ஆனந்த உத்தியாய் - இன்பக்கடலாகியுள், மணம் அண் யரி சம் - கந்தமும் பொருத்தினை பரிசும், உருவு இரசம் - உருவமும் இரசமும், மலியும் ஒலியும் - [எங்கும்] கிடைந்திருக்கின்ற சத்தமும், இலதாஆகி - இவ்வாதாயும், அணு மகத்த கனமிலகு - தன்மை பருமன் பாரம் பாரமின்கை, ஆகியாய - முதலாகிய, வடிவுபெபர் - உருவநாமங்களை, நனுநா - பொருத்தாத, அமலபரப்பிரஹ்மம் [எ] நான் - நின்மலமாயுமுள்ள அண்டைகாசப்பிரஹ்மமேனான், நானே அத - நானே பிரஹ்மம், எ-று.

பொ-ணா சத்தவாகி குணங்களும் ஒருவித அடையாளமுமில்லாததாகியும் குற்றமில்லாத ஆனந்தக்கடலாகியும் கந்தமும் பொருத்து

கின்ற பரிசுமும் உருவமும் இரகமும் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற சத்
தமும் இல்லாததாயும் துண்மை பருமன் பாசம் பாரமின்மை முதலா
கிய உருவ நாமங்களைப் பொருந்தாத நின்மலமாயுமுள்ள அகண்டை
காசப் பிரஹ்மமே நான் நானே பிரஹ்மம், என்று,

க-கா. நிரு விச்சஷமாதிய பிரஹ்மமே ஆத்தமா ஆத்தமாவே
பிரஹ்மம் என்று அவற்றின் ஐக்கியத்தையுணர்ந்தியது, எ—ர. 'க.அ)
எ௭௬. மன்னு மனிய நோக்காமன் மறித்துத் தனையும் பார்ச்

காம

லுன்னன் மறத்த விலாமலுள வுணர்வு முதித்த
லொடுக்கவின்றிப்

பின்ன மறவோ ரியல்பாகப் பிறங்குஞ் சகானு பவமு
மிவை

தன்னை யறிந்த வனுபவமென் றறிந்த பெரியோர்
சாற்றுவரால் [க௬]

இ-ள். மன்னும் அனியம் நோக்காமல் - [டாகியத்தில்] நிலைபெற்
துள்ள சத்தாதி விஷயங்களைக் கிரகிக்காமலும், மறித்துதனையும்பார்ச்
காமல் - திருப்பத்தன்னை [சீர்த்தையுள்] கிரகிக்காமலும், உன்னல்
மறத்தல் இலாமல் - [ஆந்தரத்தில் வாசனா பலத்தால் எழும் அநான்ம
வஸ்துக்களை அல்லது ஆன்மாவாதிய பிரஹ்ம வஸ்துவை] நினைக்கா
மலும் மறக்காமலும், உள உணர்வும் - [சயம்பிரகாசமாய் சித்தியமாய்]
உன்ன அறிவும், உசித்தல் ஒங்கைல் இன்றி—தோற்ற காசங்களில்லா
மலும், பின்னம் அற - யாதொரு பேதமுமில்லாமலும், ஓர் இயல்பு
ஆக - ஒரு தன்மைபாச, பிறங்கும் - அனுபவமும் - விளங்கும்
ஆனந்தானுபவமும், இவை - ஆகிய இவை, தன்னை அறிந்த - பிரஹ்
மாயின்ன மரிய ஆன்மாவையுணர்ந்த, அனுபவம் என்று - அனுபூதி
யென்று,

அறிந்த பெரியோர் சாற்றுவர் - இவ்வனுபவிகளாகிய ஞானிகள்கொல்லுவார்கள், ஏ-று.

பொ-றா. பாகியத்தில் நிலைபெற்றுள்ள சத்தாதி விஷயங்களைக் கொடுக்காமலும் திரும்பத் தன்னையுக் கொடுக்காமலும் ஆத்தாத்தில்வாசு அபலத்தால் எழும் அகாண்ம வஸ்துக்களை அல்லது ஆன்மாவாகிய பிரஹ்மவஸ்துவை நினைக்காமலும் மறக்காமலும் சுயம்பிரகாசமாய் நித்தியமாயுள்ள அறிவும் தோற்ற காசங்களில்லாமலும்யாதொரு பேதமுமில்லாமலும் ஒரு தன்மைமாக விளங்கும் கானுபவமுமாகிய இவை தன்னையுணர்ந்த அதுபூதியென்று இவ்வனுபவிகளாகிய ஞானிகள்கொல்லுவார்கள், ஏ-று.

க-றா. ஞானிகள்க் நித்திடமாகிய ஞானுணத்தானுபவமே ஆன்மானுபவமென்று உறுவர், ஏ-ம். [௧௧]

அல். பத்தித் திசையும் பூதமைந்தும் பகரப் பூத காரி யமுமத்தி யாசு மாவிளங்க வவற்றி னதிட்டா னமதாகிச் சுத்த மாகி யகண்டசுயஞ் சோதி யாகிப் பூரணமாய் நித்த மாய தன்சொருப நிகழுஞ் சகச நிலையினர்க்கே. [௨௦]

இன். சகசநிலையினர்க்கு - சகசாநுபவமுடைய ஞானிகட்கு, பத்தத்திசையும் - கிழக்கு முதலிய பத்தத்திக்குள்ளும், பூதம் ஐந்தும் - பிருதிவிமானி பூதங்களின்தும், பகர்ப் அப்பூதகாரியமும் - சொல்லிய அந்தப் பஞ்சபூதங்களால் வீர்த்திருக்கின்ற பிசுட்டப் பிரமாண்டங்களாகியபிரபஞ்சமும், அத்தியாசமாயின்க - [கானலினிடத்தச்சலம் போலத்] சந்திதமாத்தோன்ற, நித்தம் ஆய - நித்தியமாயிருக்கின்ற, தன் சொருபம் - [பிரஹ்மாயின்னமாகிய] தனது ஆன்ம சொருபமானது, அவற்றின் - அக்கந்தித வஸ்துக்களுக்கு, அதிட்டானம் ஆகி -

அதிஷ்டானமாய், சுத்தம் ஆகி - நின்மலமாய், அகண்டசுயஞ்சோதி
ஆகி - ஏகமாகிய சுயம்பிரகாசமாய், பூரணமாய் - அபரிச்சின்னமாய்,
நிழலும் - விளங்கும், எ-று.

பொ.ரை. சகசானுபவமுடைய ஞானிகளுக்குக் கிழக்கு முதலிய
பத்துதிசைகளும் பிருதிவியாதி பூதங்களைந்தம் சொல்லிய அந்தப்
பஞ்சபூதங்களால் விரிந்திருக்கின்ற பிண்டப் பிரமாண்டங்களாகிய
பிரபஞ்சமும் கானலிரிடத்துச் சலம்போலக் கற்பிதமாகத் தோன்ற
நித்தியமாயிருக்கின்ற பிரஹ்மரூபின்னமாகிய தனது ஆன்ம சொரூப
மானது அக்கற்பித வஸ்துக்களுக்கு அதிஷ்டானமாய் அமலமாய் ஏக
மாகிய சுயம்பிரகாசமாய் அபரிச்சின்னமாய் விளங்கும், எ-று,

அத்தியாசமா விளங்க ஆன்ம சொரூபம் விளங்கும் எனக் கூட்டப்
படும் அக்ஷணம் கூட்டப்படினும் விளங்க என்பது காரியப்பொருட்
டாய் வந்த செயவெனெச்ச வாய்பாட்டெநாகால வினையெச்சமாதலா
லும் ஆன்ம ஞானவேதவாச்சகத்தின் மித்தியாத்துவ நிச்சயமுனதாத
லானும் ஆன்ம ஞானத்தால் ஜகத்தவாதிக்கப்பட்டு மித்தையாமென்
பது கருத்தாகக் கொள்க.

க.ரை. ஞானிகளுக்குத் தமது ஆன்ம சொரூப ஞானத்தால் ஜகத்
தவாதிக்கப்பட்டு மித்தையாய், எ-ம்.]௨௮]

அக. நாகஞ் சரிப்போ னிதுவதுவென் றறியா னது போன்
ஞானியுந்த ன்
றேகஞ் சரிக்கு மிடநாடுர் சிராத் திகிரி வனபென்னப்
பாகித் தறியா னெங்குமொரு படித்தா யத்தி பாதி
யின் ப

வேகப் பொருளாந் தவவடிவே வயிலங்கக் காண்ப னது
னலே. [௨௯]

இ-ள். காசம் சரிப்போன் - ஆகாய மார்க்கத்திற் செல்பவன், இது அது என்று அறியான் - இது அது என்று ஒன்றையுஞ் சுட்டியறிய மாட்டான், [எதனாலெனில் அவ்விடத்துத் தன்னைத் தவிர அந்நிய வஸ்து ஒன்றையின்மையால்], அதுபோல் - அத்திருஷ்டாந்தம்போல, ஞானியும் - ஜீவன் முத்தனும் தன் தேசம் - தன்னுடைய சரீரம், சரிக்கும் - சஞ்சாரஞ்செய்யும், இடம் - தானங்களைய, நாடு - [நாடுகளை இது இன்ன] நாடுகளும், ஊர் - [நகரங்களை இது இன்ன] நகரமெனவும், சிவாத்திரி - முடிசேனாடு கூடிய [மலைகளை இது இன்ன] மலையெனவும், வனம் என்ன - [வனங்களை இது இன்ன] வனமெனவும் [செறி], பாதித்த அறியான் - பிரித்தறியமாட்டான், [யாதினாலெனில்], எங்கும் ஒரு படித்தாய் - எவ்விடத்தும் ஒரு தன்மையாய், அத்திபாதி இன்ப - சச்சிதானந்த வடிவ, எகப்பொருளாய் - ஒரே வஸ்துவாகிய, தன் வடிவே - தன்னுடைய ஆன்ம சொரூபமே, இலங்கக் காண்பன் - விளங்கத் தரிசிப்பன், அதனாலே - அக்காரணத்தாலே, எ-று,

பொ-ரை. ஆகாய வழியிற் செல்பவன் இது அது என்று ஒன்றையுஞ் சுட்டியறியமாட்டான். எதனாலெனின், அவ்விடத்துத் தன்னைத் தவிர அந்நிய வஸ்து ஒன்றையின்மையால் அத்திருஷ்டாந்தம்போல ஞானியுந் தன்னுடைய சரீரம் சஞ்சாரஞ்செய்யுந் தானங்களைய நாடுகளை இது இன்ன நாடுகளும் நகரங்களை இது இன்ன நகரமெனவும் முடிசேனாடு கூடிய மலைகளை இது இன்ன மலையெனவும் வனங்களை இது இன்ன வனமெனவும் செறிப் பிரித்தறியமாட்டான். எதனாலெனில், எவ்விடத்தும் ஒரு தன்மையாய்ச் சச்சிதானந்த வடிவ ஒரேவஸ்துவாகிய தனது ஆன்ம சொரூபமே விளங்கத் தரிசிப்பன் அக்காரணத்தால், எ-று,

செய்யுளோசை கோக்கி விரித்தல் விசாரம் பெற்ற எனவென்னும்
எண்ணிடைச்சொல் நாடு முதலிய எண்ணுப்பொருடோறும் பிரிந்
திறைந்தது.

௧-௯௪. ஞானியானவன் எவ்விடத்தஞ் சச்சிதானந்த சொரூபநா
யுள்ள தன்னையே காண்டவால் நாம ரூபங்களை அறியான் எ-ம். [௨௧]

௧-௨. கடலிற் செலுமோர் மாலுமிக்கக் கரையும் குறியா லறி
படல் போ

துடலி னேக்கா லாகிரிய னுணர்மா னுக்க எனனும்
பே த

மடியு முடியு நடுமில்ல வமல பரிபூ ரணஞா ன
வடிவாய் பிரஹ்ம வித்தினுக்கு மருவு மென்னு மரு
மறையே [௨௨]

இ-ள். கடலில் செலும் - சமுத்திரத்தின் கண்ணு [மாக்கலத்
தை நடத்திச்] சஞ்சரிக்கும், ஓர் மாலுமிக்கு - ஓர் மீசாமனுக்கு, அக்
கரையும் - [எஃகும் வியாபகரூபமாயுள்ள அக்கடல் இயல்பாக அறியப்
படுதலோடு] அக்கடற்சப்பாலுள்ள கரையும், குறியால் அறிபடல்
போல் - [திபஸ்தம்ப முதலிய] அடையாளங்களா லறியப்படுதல்
போல, அடியும் கடியும் முடியும் இலா - ஆதியும் மத்தியும் அந்தமும்
இல்லாத, வமல பரிபூரண ஞானசுடிவு ஆம் - நின்மல பரிபூரண
ஞான சொரூபமாய் வீணக்குகின்ற, பிரஹ்ம வித்தினுக்கு - பிரஹ்ம
வீத்தாகிய ஞானிக்கு, ஐசிரியன் - [உபதேசித்தின்று இச்சரீர விசிட்ட
சைதன்னியம்] குரு, உணர்மானுக்கன் - இதனைக் கேட்டறியும் [அச்
சரீர விசிட்ட சைதன்னியம்] சீடன், எனும் பேதம் - என்று எனும்
பேத வுணர்ச்சியானது, உடலின் கோக்கால் - [அப்பக்குவான்மாக்க

விடத்தனதானின்ற காரணணியத்தாலும் அவருடைய கருமபரிபாகத் தாலும் எழுஞ் சரீர திருஷ்டியால், மருவும் என்னும் - பொருந்து மென்று கோஷிக்கும், அருமறை - அருமையாகிய வேதங்கள், எ-று,

பொ-ரை. சமுத்திரத்தின்கண்ணே மாக்கலத்தை நடத்திச் சஞ்சரிக்கும் ஒரு மீனமனுக்கு ஏதும் வியாபகமுமாயுள்ள அச்சடல் இயல்பாக அறியப்படுதலோடு அக்கடற்ப்பாலுள்ள கரையும் அவ்விடத்திலுள்ள தீபஸ்தம்ப முதலிய குறிகளால் அறியப்படுதல்போல ஆதியும் மத்தியும் அந்தமுயில்காத நின்மல பரிபூரண ஞான சொரூபமாய் வளவகுகின்ற பிரஹ்ம வித்தாகிய ஞானிக்கு உபதேசிக்கின்ற சூச் சரீர விசிட்டசைதனியல் குரு இதனைக் கேட்டறியும் அச்சரீர விசிட்டசைதனியல் சிடம் என்று காணும் பேத ஷணர்ச்சியானது உப்க்ருவான்மாக்களிடத் தனதானின்ற காரணணியத்தாலும் அவருடைய கருமபரிபாகத்தாலும் எழுஞ் சரீர திருஷ்டியால் பொருந்து மென்று கோஷிக்கும் அருமையாகிய வேதங்கள், எ-று,

சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்ம சொரூபத்திற் சஞ்சரிப்பவனென்பார் “அமல பரிபூரண ஞான, வடிவாம் பிரஹ்மவித்து” என்றார் அவனுக்கு எவ்விடத்தந் தனது சொரூபப் பிரகாசமே தோற்றாதலாற் பேதஷணர்ச்சி யுனதாகாது அக்ஷனமாயினும் பிராரத்தசேடமிருத்தலாலும் ஜீவகாரணணியஞ் சபாவ விலக்கணமாயிருத்தலாலும் நிருவிதற்பசமாதி அப்பியாசத்தன் ஏற்றத்தாழ்வுக்குத் தக்கபடி ஏற்றத்தாழ்வாக ஒரோர் காலத்தனதா மென்றறிக.

உடலிற் சஞ்சரிப்பவனுக்கு அக்கரையின் ஞானமுனதாதற்குத் தீபஸ்தம்பாதிகள் காரணமாதல்போலச் சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்ம சொரூபத்திற் சஞ்சரிக்கும் குனிக்குச் சரீரதிருஷ்டி யுனதாதற்குப் பக்ருவான்மாக்களிடத் தனதானின்ற காரணணியக் காரணமென்பது கண்டுகொள்க ஆனால் சரீரம் நிலத்தந்திரிய உணவு முதலியவற்றின்

கிரகணம் எவ்வாறு உடுமெனின் அதற்குப் பிரார்த்த கருமம் காரண மாயிருத்தலிற் உடுமென்றறிக.

க-ரை. சச்சிதானந்த அத்துவைதப் பிரஹ்ம சொரூபமே தானா யிருக்கின்ற ஞானிக்கு ஜீவகாருண்ணியத்தாலும் முமுகூடக்கனது கன்மபரிபாகத்தாலும் நான் அவன் என்னும் பேத வுணர்ச்சியுளதாம், ஈ-ம். [௨௨]

அக. நீர மெழுந்து மேற்பெருமி நின்று பெயரா லுருவத் தாற் பாரிற் குமிழி யெனப்படினும் பயமே யாகும் பார்ப்ப வருக் கோரா நந்த பரமுலகா வுரைக்கப் படினு மில்லா த பேரோ டுருவங் காணுர்க்கப் பிரஹ்மப் பெருளாப் பிறங்குமால் [௨௩]

இ-ள். நீரம் - ஜலமானது [தானிருத்த வண்ணமிருக்க], மேல் எழுந்து பெருமிநின்று - [வாயு சம்பந்தத்தால்] மேலே எழும்பி உன் னே வெளிபட நீங்கிநிற்க, பெயரால - [அதனும் கறியிக்கப்பட்ட மூன்றெழுத்தப்] பெயராலும், உருவத்தால் - [மேலெழுப்பி நிற் கின்ற] வடிவத்தாலும், பாரில் - உலகத்தாரால், குமிழி எனப்படி னும் - குமிழி எனது [சொல்லப்பயிற்றது அவனைய] சொல்லப்பட டாலும், பார்ப்பவருக்கு - [சுற்பீதமாகிய அக்ஷம் ரூபகனைப்பாராமல் அவற்றிற்காதாம் யாதெனது ஊனறி] கேக்குவிவாருக்கு, பயமே ஆகும் - ஜலமயமாகவே காணப்படும், [அதபோல], ஓர் ஆனந்தபரம் - ஒப்பற்ற ஆனந்த சொரூபப் பிரஹ்மமானது, [தானிருத்தகண்ணம்

நிருவிசாமாயிருக்க]. உலகா உலகக்கப்படினும் - [மாயா சம்பந்தத் தாலுனவாகிய நாமரூப கற்பனையால் அஞ்ஞானிகளால்] பிரபஞ்சமாகத் [உறப்படுகிறது அங்ஙனம்] உறப்படினும், இல்லாத பேரோடு உருவம் - உண்மையாயில்லாத நாமரூபக்களை, காணாக்கு - [உற்பித மென்று அக்காணத்தால்] நோக்கா [மல் விடுத்த அவற்றிற்காதாரமாய் உட்புறங்களிற் பூரித்துள்ள உண்மைப்பொருளையே நோக்குகின்ற] ஞானிகளுக்கு, அப்பிரஹ்மப் பொருளை - அந்த உண்மையாகிய சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மவஸ்துவாகவே, பிறங்கும் - வினங்கும், ஏ-று,

பொ-கா. ஜலமானது தானிருந்தவண்ணமிருக்க வாயு சம்பந்தத்தால் மேலே எழும்பி உள்ளே வெளிப்பட வீங்கி நின்றலால் கற்பிக்கப்பட்ட மூன்றெழுத்துப் பெயராலும் மேலே எழும்பிநின்ற வடிவத்தாலும் உலகத்தாரார் குமிழிமென்று சொல்லப்படுகிறது அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டாலும் உற்பிதமாகிய அந்நாம ரூபக்களைப் பாராமல் அவற்றிற்காதாரம் யாதென்று ஊன்றி நோக்குவோருக்கு ஜலமயமாகவே காணப்படும் அதுபோல ஒப்பற்ற ஆனந்த சொரூபப் பிரஹ்மமானது தானிருந்தவண்ணம் நிருவிசாமாயிருக்க மாயாசம்பந்தத்தாலுனவாகிய நாமரூப கற்பனையால் அஞ்ஞானிகளார் பிரபஞ்சமாகத் உறப்படுகிறது அங்ஙனம் உறப்படினும் உண்மையாயில்லாத நாமரூபக்களைக் உற்பிதமென்று அக்காணத்தால் நோக்காமல் விடுத்து அவற்றிற்காதாரமாய் உட்புறங்களிற் பூரித்துள்ள உண்மைப்பொருளையே நோக்குகின்ற ஞானிகளுக்கு அந்த உண்மையாகிய சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மமாகவே வினங்கும், ஏ-று,

பார் என்பது ஆகுபெயர் பாரில் என்பது வேற்றுமை மயக்கம்நிற்க என்னும் காணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்ச வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் பின்றெனத் திரிந்து நின்றது.

க-ரை. பிரஹ்மானது அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரபஞ்சமாகக் காணப்படுவதல்லது ஞானிகளுக்குச் சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்மமாகவே விளங்கும். ஏ-ம். [௨௩]

[வேண்பா]

அச. அந்தக் காரண மசையா தடங்கிடினம் ற்
 நெந்தக் காரணமசை வெய்திநிற்குஞ்—சந்ததமு ம்
 விட்டுதியா வின்பமே மேலிடுமா ஞாடைவி ல்
 விட்டொழியுஞ் சுட்டறிவு மேல். [௨௪]

இ-ள். அந்தக்காரணம் - உட்கருவியாகிய மனமானது, அசையாது - [வாசனையால் விடயங்களைக் குறித்துச்] சலிக்காமல், அடங்கிடினம் - பிரஹ்ம சொருபத்தி லொடுங்குமாயின், மற்ற எந்தக்காரணம் அசைவு எய்திநிற்கும் - புறத்திலுள்ள வேறு எந்தக் கருவிகள் தற் தொழிலைச் செய்துநிற்கும் [யாதொன்றுந் தொழில் செய்யாது ஆனால் மனமடங் கிற் பயன் யாதெனின் கூறுகின்றார்], சந்ததமும் - என்னானும், விட்டு உதியா இன்பமே - நீக்கமுந் தோற்றமுமில்லாத பிரஹ்மானந்தானு பவமே, மேலிடம் - அதிகரிக்கும், [இஃது அதிகரிக்கவே], மேல் - பின்பு, நான் அடைவில் - நான் செல்லச் செல்ல, சுட்டு அறிவு விட்டு ஒழியும் - [முன்பு புறத்தில் இத்திரியங்களோடு கூடியறிந்த விடயச்] சுட்டுணர்வு நீங்கிவிடும், ஏ-று.

பொ-ரை. உட்கருவியாகிய மனமானது வாசனையால், விடயங் களைக் குறித்துச் சலிக்காமல் பிரஹ்ம சொருபத்தி லொடுங்குமாயின் புறத்திலுள்ள வேறெந்தக் கருவிகள் தற் தொழிலைச் செய்துநிற்கும் யாதொன்றுந் தொழில் செய்யாது ஆனால் அக்ஷணம் மனம் அடங்கிற் பயன் யாதெனின் அதற்குக் கூறுகின்றார் என்னானும் நீக்கமுந் தோற் றமுமில்லாத பிரஹ்மானந்தானுபவமே அதிகரிக்கும் இஃது அதிகரித்

கவே பின்பு நான் செல்லச்செல்ல முன்புபுறத்தில் இந்நிரியங்கனோடு
உழயறிந்த விடயச் சுட்டுணர்வு நீங்கிவிடும். ஏ-று.

க-னா, மனமடங்கப்பெற்றவர்க்குப் பிரஹ்மானந்தானுபூதியும்
சுட்டுணர்வின் நீக்கமுமுனவாம். ஏ-ம். [உச]

[2]-வது நிலையல் முற்றிற்று.

௩-வது பயனியல்.

[வேன்பா]

அடு. தேவருலகிற் சிறப்பான வினக்க	மு
முலருலக முழுச்சுகமு—மேவினுந்	தா
னென்னின்பமாமோ விகழப்படுவ வல்லா	ந்
றன்னின்பங் கண்டான் றனக்கு.	[க]

இ-ன். தன் இன்பம் - தனது சொருபமாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை,
கண்டான் தனக்கு - அதுபலித்தறிந்த ஜீவன் முத்தனுக்கு, தேவர்
உலகில் - [இந்நிரன் முதலாகிய] தேவர்கள் [வாசஞ்செய்கின்ற]
பொன்னுலகத்தன்கண்ணுள்ள, சிறப்பான - [அரூபமாதர் அயிர்த
முதலிய] மேன்மைபொருந்திய, இன்ககமும் - இனிய சுடபோகஉஸ்
துக்களும், மூவர் உலக முழுச்சுகமும் - பிரமா முதலிய மும்மூர்க்கி
கன் உசெய்கின்ற பிரமலோக ஊருதலோக நிலலோகங்களிலிருக்கப்
பட்ட சுத்தாசுரரிய எல்லாப்போகஉஸ்துக்களும், மேவினும் - [வலிய
வந்து] சேர்த்தாலும், ஏன் - சீசே இஃதென்னென்று, இகழப்படுவ
அல்லல் - இவ்வாறு விலக்கப்படுவவேயல்லாமல், இன்பம் ஆமோ -
[தன்ருவதபலக்கப்பட்ட] பிரஹ்மானந்தத்திற்குச் சமானமாமோ
[ஆபயிததையா யிருததவால்] ஏ-று.

பொ-ஊர் தனது சொருபமாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை அதுபவித் தறிந்த ஜீவன் முத்தனுக்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வசிகரின்ற பொன்னுலகத்தின்கண்ணுள்ள அரம்பைமாதர் அமிர்தமுதலிய மேன்மைபொருந்திய இனிமையாகிய சுகபோக வஸ்துக்களும் பிரமாமுதலிய மும்முர்த்திகள் வசிக்கின்ற பிரமலோக வைருண்டலோக சிவலோகங்களிலுள்ள எல்லாச் சுகபோக வஸ்துக்களும் அவியவந்து சோந்தாலும் சீரே இஃதென்னையென்று இதழ்ந்து தன்னப்பவெவையல் லாமல் தன்னுலனுபவிக்கப்பட்ட பிரஹ்மானந்தத்திற்குச் சமானமாமோ ஆகாமித்தையாயிருத்தலால். எ-று.

சுகம் ஆகுபெயர் என் என்பது இதழ்ச்சிக்குறிப்பு.

க-ஊர். பிரஹ்மானந்தத்தை அதுபவித்த ஞானி விஷயானந்தத்தை விரும்பான். எ-ம். [௧]

அக. நல்லவமு துண்டோன் முன்னாட்புசித்த தேனுமுப்பில் புல்லரிசி யூன்பின் புசிப்பனே—வெல்லையி லா
வானந்த மேவடிவ மானே னதுவிகந்தி ன்
கேனே விடய மெனும். [௨]

இ-ள். நல்ல அமுது - இனிமையாகிய தேவாயிர்தத்தை, உண்டோன் - புசித்தவன், உப்பில் புல்லரிசி ணண் - உப்பற்ற புல்லரிசித் உழ், முன் நான் புசித்ததேனும் - [அவ்வயிர்தம் புசித்தற்கு] முற்றலத்துப் புசித்ததாயிருப்பினும் [அதனை], பின் - [அவ்வயிர்தம்புசித்த] பிற்காலத்த, புசிப்பனே - உண்ணவெண்ணுவனே [எண்ணன் அது போல], எவ் லுதுலா - [தாலதேச வஸ்துக்களால்] அளவிடத்த, ஆனந்தமே வடிவம் ஆனேன் - பிரஹ்மானந்தமே தனது சொருபமாகப் பெற்ற ஜீவன் முதநன், அது இஃது - அவ்வயிர்தத்தினின்றும் நீங்கி, இங்கு - ஜீவன் முத்தித் தசைககண், விடயம் என் எனும் - [தூச்ச

மாயை] விஷய கருத்தை எதற்காக நினைப்பான், [நினைக்கவேமாட்டான்]. எ-து.

பொ-ரை. இனிமையாகிய தேவாயிர்த்தத்தைப் புசித்தவன் உப்பற்ற புல்லரிக்கவும் அவ்வயிர்தம் புசித்தற்கு முற்காலத்துப் புசித்த நாயிருப்பினும் அதனை அவ்வயிர்தம் புசித்த பிற்காலத்துண்ணவெண்ணுவனோ எண்ணான் அதுபோலக் காலதேச வஸ்துக்களா லனவிறந்த பிரஹ்மானந்தமே தனது சொருபமாகப் பெற்ற ஜீவன் முத்தன் அவ்வியப்பத்தினின்றும் நீங்கி ஜீவன் முத்தித் தகைக்கண் துச்சமாயிய விஷய கருத்தை எதற்காக நினைப்பான் நினைக்கவேமாட்டான். எ-து.

க-ரை. ஜீவன் முத்தனுக்குப் பிரஹ்மானந்தானுபவ மிகுதியால் விடய கருவாகி நீங்கும். எ-ம். [உ]

அள. விசேஷப்பப் பேயோட்டி மேலவித்தைமண்களைத் து
நிசேஷப் மாயத்தன்னை நீக்கமிலாப்—பசுமுட ன்
கண்டெடுத்த வன்றே கடுவேட்கை யாயதுக்க ம்
விண்டளவி விர்பாய் விடும். [க]

இ-ன். நிசேஷமாய - [ஒரவன் | புத்தையலாகிய, தன்னை - தனது ஆன்ம சொருபத்தை, விசேஷப் பேயோட்டி - [அடையவொட்டா மற் பிரதிபத்திக்கின்ற] விஷயக்காட்சியாகிய பிசாசைப்போக்கடித்து, மேல்மண் அவித்தகளைந்து - [பின்னர் அதனை மறைத்திருக்கின்ற] மேற்புறத்து மண்ணாகிய அஞ்ஞானத்தை வேரறக்கடித்து, நீக்கம் இலா - நீக்குதலில்லாத, பசுமுடன் - விருப்பத்தோடு, கண்டிஎடுத்த அன்றே - அப்போகாமாக்க சாக்ஷாத் கிரித்த அப்பொழுதே, கடுவேட்கையாய துக்கம் - கொடிய இச்சையாலுண்டாகிய துக்கமானது, விண்டு - ஒழிதலால், அளவில் இன்பு ஆய்விடும் - பரிபூரணனந்த சொருபமாய். எ-து.

பொ-ரை. ஒருவன் புறதயலாகிய தனது ஆன்ம சொருபத்தை அடையவொட்டாமற் பிரதிபலிக்கின்ற விஷயங்காட்சியாகிய பிராணைப் போக்கடித்துப் பின்னர் அதனை மறைத்திருக்கின்ற மேற்புறத் துமண்ணாகிய அஞ்ஞானத்தை வேரறக்கடித்து நீங்குதலில்லாத விருப்பத்தோடு அபரோகாமாகச் சாக்ஷாத் கரித்தவப்பொழுதே சொடிய இச்சையாலுளதாகிய தக்கமானது ஒழிதலால் பரிபூரணனந்த சொருபமாவன். எ-று.

விண்டு என்பது செயவ வெச்சத்திரிபு

இங்கே ஆன்ம சொருபத்தைப் புறதயலாக உருவகப்படுத்தியிருத்தல்போலப் பஞ்சதரி கககஉ-வது ௪-ல் "தேவடிவ கல்லைப்பெயர்த்துப் புத்திவடிவஞத்தாலியினால் மனவடிவப் பூயிழையப் பிளந்து புருஷ னானவன் பிரத்தியக பின்ன பிரஹ்ம வடிவ நிதியாகிய எண்ணையறிய வேண்டும்" எனக் கூறியிருப்பது காண்க.

ச-ரை. ஆன்ம சாக்ஷாத்கார மடைந்தவன் பூரணனந்த சொருபமாவன். எ-ம். [க]

அஅ. கண்ணலிர சம்பிரித்துக் கண்டயின்றோ னக்கோது க்
கென்னுறினுஞ் சற்று மிணையுமோ—தன் னி
லறிந்துபிரிந் தோனெதனுக் காக்கையினுக் கே து
செறிந்தாலு மெண்ணஞ் செய்யும். [ச]

இ-ள். கண்ணல் - கரும்பினை, இரகம் - [உம்] பிரித்து - [அதன் கண் வியாபித்து மதரவடிவமாயிருக்கின்ற] சாந்தினையும் [தரும்பு வடிவமாயுள்ள கோதினையும்] வேறு வேறு பிரித்து, கண்டு - [அவற்றை முறையே பயனுடையதெனவும் பயனின்றியதெனவும்] அறிந்து, அயின்றோன் - [அவற்றைப் பயனுடைய இரகத்தினைப்] பருகினவன், அக்கோதுக்கு - [பயனின்றிய] அச்சக்கைக்கு, என் உறினும் - கேடிகா தடைவினும், சற்றும் இணையுமோ - அற்பமாயினும் வருத்தவனோ

[வருந்தான் அதபோல], தன்னில் - தான் என்னும் பதத்தின் வாச்சி யார்த்தத்தில், (அசத்தானியததோடு கூடிய சீர்த்தில்), அறிந்து - [பரிபூரணமாயுஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாயுமிருக்கின்ற ஆன்மாவேதா னெனவும் பாச்சினனும் அசத்துசுட தக்கவடிவமுமாயிருக்கின்ற தேகம் அந்நியமெனவும் - என்படி] கண்டு, பிரிந்தோன் - [அந்நியமா சிய அச்சீர்த்தினிஹம்] வேறபட்டிருக்கின்ற ஞானியானவன், ஆக்கையினுக்கு - [அசத்தசுட தக்கவடிவமாயிய] அத்தேகத்துக்கு, ஏதசெறிந்தாலும் - எவ்விதமாகிய தீங்குகள் வந்து பொருந்தினும், எதனுக்கு - என்ன காரியத்தின்பொருட்டு, எண்ணம்செயும் - வலைய டையவன் [அடையவேமாட்டான்]. ஏ-று.

பொ-ரை. கரும்பினை அதங்கண் வியாபித்து மதூரவடிவமாயிருக் கின்ற சூற்றினையுந் தரும்புவடிவமாயுள்ள கோதினையும் வேறவேற பிரித்த அவற்றை முறையே பயனுடையதெனவும் பயனின்றியதெ னவும் அறிந்த அவற்றன் பயனுடைய இரசத்தினைப் பருகினவன் பயனின்றிய அச்சக்கைக்கு சேடியாதடையினும் அற்பமாயினும் வருந் தவனோ வருந்தான் அதபோலத் தானென்னும் பதத்தின் வாச்சி யார்த்தத்தில் பரிபூரணமாயுஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாயுமிருக்கின்ற ஆன்மாவானெனவும் பாச்சினனும் அசத்துசுட தக்கவடிவமுமா யிருக்கின்ற தேகம் அந்நியமெனவும் உள்ளபடி கண்டு அந்நியமாகிய அச்சீர்த்தினிஹம் வேறபட்டிருக்கின்ற ஞானியானவன் அசத்து சுடதக்க வடிவமாயிய அத்தேகத்துக்கு எவ்விதமாகிய தீங்குகள் வந்து பொருந்தினாலும் என்ன காரியத்தின்பொருட்டுக் கலையடையவன், அடையவேமாட்டான். ஏ-று.

இரசமும் என்பதின் எச்சவுட்மை விகாத்தாற்றொக்கது.

க-ரை. ஞானி தன் தேகத்துக்குளவாகும் திருக்கூடாற் கிலேச மடையான். எ-ம்.

[விநீதம்]

அக. பேசு மெதிரற் தகமசையாப் பேறேயான்ம தரிசனமா
மாசில் விசம்பா வந்தாயின் மன்னும் பிரஹ்ம தரிசன
மா

நேசித் திவற்று னொன்றையொரு நிமிடம் பெறினு
மஞ்ஞான

நாச மடைந்து பாராந்த நயமே பயனா நன்னுறுமால்

[௫]

இ-ன். பேசும் - [ஒருவனுக்குச்] சொல்லாநின்ற, அகம் - அந்தச்
சாணமானது, எதிர்அற்ற - [ஆன்மா நான்மாக்களாகிய எந்த வஸ்துத்
தையும்] விஷயம்பண்ணுதலொழிந்த, அசையாப்பேறே - சலியா
திருக்கும் நிலையே, ஆன்மதரிசனமும் - ஆன்மானுபூதியாம், மாசில் -
[விடயச்சுவச்சியாகிய] குற்றமில்லாத, அஃத - அவ்வந்தச்சாணம்,
விசம்பாஆயின் - ஆதாயத்தைப்போல வியாபகமாயின், [அங்ஙனமா
தல்], மன்னும் - நிலைபெற்ற, பிரஹ்ம தரிசனம் ஆம் - பிரஹ்மானு
பூதியாம், நேசித்த - விருப்பத்தடன், இஃதறன் - இவ்விரண்ட
னன், ஒன்றை - யாதாயினு மோனாபூதியை, ஒரு நிமிடம் - ஒருநிமி
ஷப்பொழுது, பெறினும் - அடைந்தாலும் [அவ்வடைவால்], அஞ்
ஞானம் - அஞ்ஞானமானது, நாசம் அடைந்த - அழித்தபோத, பா
ஆனந்தநயமே - மேலாகிய ஆனந்த சொரூப மோக்யமே, பயனா - பிர
யோசனமாக, நன்னுறும் - அடையப்படும். எ-து.

பொ-ரை. ஒருவனுக்குச் சொல்லாநின்ற அந்தச்சாணமானது ஆன்
மா நான்மாக்களாகிய எந்த வஸ்துத்தையும் விஷயம்பண்ணுதலொ
ழிந்த சலியாதிருக்கும் நிலையே ஆன்மானுபூதியாம் விடயச்சுவச்சி
யென்னும் குற்றமில்லாத அவ்வந்தச்சாணம் ஆதாயம்போல வியாபக

மாவின் அஃது நிகழ்பெற்ற பிரஹ்மானுபூதியாம் விருப்பத்தடன் இவ்
விசண்டனன் யாதாவினு மோரனுபூதியை ஒரு நிகழிப்போழ்தடைந்
தாலும் அவ்வடைவால் அஞ்ஞானமழிந்துபோக மேலாகிய ஆனந்த
சொருப மோக்யமே பிரயோசனமாக அடையப்படும். எ-று.

காசமடைத்து என்பது செயவெனெச்சந்திரிபு.

மாவில் விசம்பா அஃது ஆயின் பிரஹ்மதரிசனம் ஆம் என்றதற்
குதானம்.

ஒளவை துறள்.

"பாந்த விசம்பிற் பாந்த வொளி காணி
பாம்பாமே யாய வொளி."

என்று கூறிவிருப்பது காண்ட.

இங்கே ஆன்ம தரிசனமும் பிரஹ்ம தரிசனமுமென இரண்டு நிகழ்
கூறிவிருத்தல்போல வாசிட்டத்தில் "மூவகை யுலகி லித்தவகைநா மும்
மை பென்று, மேவரு மிரண்டு கென்று மிசவுமொன் றீனமாகும், யாவ
தும்பாமு காமே யீறில் மெமைய வாதோர், பாவனை விலதென் றேருரும்
போதமே பாமாந் காசம்" எனவும், "செக்கெல் வாலினுஞ் சற்குடிக்
செகங்களுக் கயலா பென்றுந், மன்னுது மெனக் கொள் போத மற்றை
யாந் கா மாசும், இன்னில யிரண்டுஞ் சேவன் முத்தர் பாலிருத்திடேந்
திற்த், தன்னரு முத்தி கெருஞ் சுழலுது பந்த கைநா" எனவும் கூறி
விருத்தல் காண்ட.

க-ரை. தத்துவம் பதார்த்தங்களின் வகையார்த்த அனுபூதியே
அஞ்ஞானமாகத்திற் கேது. எ-ம், [௮]

உ-வது பவனியல் முற்றிற்று.

ச-வது அடைந்தாரியல்

[வேண்பா]

கல. எண்ணம் பிரிவற் றிலங்காத் துமவடி வா
மண்ணனிலையை யடைந்தோர்க—டண்ணிம ய
மானிடரும் பார்த்து மகிழ மறைநெறியி ன்
மானிடர்கண் மன்ன நடப்பார். [௪]

இ-ள். எண்ணம் - அந்தக்காணமானது, பிரிவு அற்ற - பிரித்
மத்தினின்றும் பிரிதலொழிந்த, இலங்கு - விளங்காநின்ற, ஆத்தம்
வடிவு ஆம் - ஆன்மசொருபமாயிருக்கின்ற, அண்ணல் - பெருமை
பொருந்திய, நிலையை - ஜீவன் முத்தியை, அடைந்தோர்கள் - பெற்
ற்றவர்கள், தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, இமயமான் இடரும் - இமயபகு
வதராசனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியை இடப்பாகத்திலுண்ட
யவாகிய சிவபெருமானும், பார்த்துமகிழ - கண்டுசனிப்பெய்தவும்,
மானிடர்கள் - மனிதர்கள், மறைநெறியில் - வேதமார்க்கத்தில், மன்ன -
ஒழுதி நிற்கவும், நடப்பார் - சந்த்ருமோபாசனைகளைச் செய்வார், எ-று.

பொ-ரை. அந்தக்காணமானது பிரிற்றமத்தினின்றும் பிரிதலொ
ழிந்து விளங்காநின்ற ஆன்ம சொருபமாயிருக்கின்ற பெருமைபொருந்
திய ஜீவன் முத்தியைப் பெற்றவர்கள் குளிர்ச்சிபொருந்திய இமயபகு
வத ராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியை இடப்பாகத்தி
லுடையவாகிய சிவபெருமானும் கண்டு சனிப்பெய்தவும் மனிதர்கள்
வேத மார்க்கத்தி லொழுதி நிற்கவும் சந்த்ருமோபாசனைகளைச் செய்
வார், எ-று.

ச-ரை. ஜீவன் முத்தர்கள் செய்யும் ச்ருமோபாசனைகள் பரோபாச
நார்த்தமாம். எ-ம், [௫]

௨௧. செருப்புடையான் முட்காட்டிற் சென்றாலுநோ வா
 னிருப்பதுதா னுக்கா னியல்பான் - விருப்பின னு
 யெவ்விடய முண்டா னெனினுந் தொடர்படை யா
 னவ்வுடிவ மாகாமை யால். [௨]

இ-ள், செருப்பு உடையான் - பாதாகையைக் காலிற் பூண்ட
 விவேகியானவன், முட்காட்டில் - [துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற] முன்
 மிருந்த வனத்தின்கண்ணே [பாதாகையுளதென்னுஞ் செருக்குப்
 பற்றிச் செல்லான்], சென்றாலும் - [அவ்வனமே மார்க்கமாயிருக்குமா
 யின் அங்கு]ச் சென்றாலுந், கோவான் - அதனால் துக்கமடைய
 மாட்டான். [அதுபோல], இருப்பதுதானுக்கான் இயல்பான் - எவ்
 விடத்தும் பரிபூரணமாயிருக்கின்றத பிரஹ்மமாதிய தனது சொருப
 மென்று அறியுஞ் சபாவமுடைய ஜீவன் முத்தன், [ஞானிகளாகிய
 தனக்கு விஷயங்களாற் கேட்கின்றென்னுந் கர்வத்தால் இழிவைக்கொ
 டுக்கின்ற கிஷித்த விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியான்], விருப்பினனும் -
 [பிரார்த்தவலியால்] ஆகையுடையவனும், எவ்விடயம் உண்டான் எனி
 னும் - [விசிற விஷயங்களுள்] எந்த விஷயத்தைப் புசித்தாலுந்,
 தொடர்பு அடையான் - [அவ்விடயானுபவத்தாற்] பந்தமடையான்,
 [எதனாலெனில்], அவ்வுடிவம் ஆகாமையால் - அவ்விஷயாராங்களை
 யடையாததினால். -று.

பொ-ரை. பாதாகையைக் காலிற் பூண்டவிவேகியானவன் துன்
 பத்தைக் கொடுக்கின்ற முன்மிருந்த வனத்தின்கண்ணே பாதாகை
 யுளதென்னுஞ் செருக்குப்பற்றிச் செல்லான் அவ்வனமே மார்க்கமா
 யிருக்குமாயின் அங்குச்சென்றாலுந் அதனால் துக்கமடையமாட்
 டான் அதுபோல எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற பிரஹ்மமா
 திய தனது சொருபமென்றறியும் சபாவமுடைய ஜீவன் முத்தன்

ஞானியாகிய தனக்கு விஷயங்களாற் கேட்கின்றென்னுள் காவத்தால் இழிவைக்கொடுக்கின்ற நிஷித்த விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியான் பிரா த்வலியால் ஆசையுடையவனாய் விதி விஷயங்களுள் யாதொருவிஷ யத்தைப் புரித்தானாயினும் அவ்விஷயானுபவத்தாற் பந்தமடையான் எதனாலெனில்? தான் அவ்விஷயமாதலையடையாததினால். எ-று.

க-ரை. ஞானி விஷயங்களை அருந்தினும் அவற்றாற் பந்தமுருள். எ-ம். [௨]

கஉ. அண்ட மணுவாக வகண்டமா யற்பவ ணு
வண்டமே யாக வணுவாகி—யுண்டெனி லே
யெவ்விடத்தி லான்மா கிராதொழியு மீதா னு
ரெவ்விடம்விட் டெங்கேகு வார். [௩]

இன். அண்டம் - [வியாபகமாயுள்ள] பிரமாண்டங்களும், அணு ஆக - [தன்னை கோக்கி]ப் பரமானுவென்று உறுமாறு, அகண்டம் ஆய் - [அப்பிரமாண்டங்களைஎல்லாம் தன்னுள்ளடங்க அவற்றிற்கெப்பா லும் எல்லையற்ற வியாபகமாயிருத்தலின் ஏமாய் அற்ப அணு - மிக றுட்பமாகிய பரமானுவும், அண்டம்ஆக பிரமாண்டமாகக்கூறுமாறு, அணுஆகி - அப்பரமானுவக்குள்ளும் பரமானுவாய், ஆன்மா உண் டெனில் - ஆன்மா இருக்கிறதென்று [கருதி] உறுமானால், எவ்விடத் தில் இராது ஒழியும் - அஃது எந்தவிடத்தி லில்லாமற்போம் [எவ்வி டத்தும் நீக்கமற நிறைந்தே இருக்கும்]? ஈது ஆனா - இத்தன்மையா யுள்ள ஆன்ம சொரூபமாயிருக்கின்ற ஞானிகள், எவ்விடம் விட்டுஎங்கு ஏடுவார் - எவ்விடத்தைவிட்டு எவ்விடத்தைப்படைவார், [தன்னிற்கற் பிக்கப்பட்ட அத்தேச மாலங்கட்கு அதிஷ்டானமாயிருக்கின்ற அசவ ஶாதலின் விடுதலும் அடைதலும் இலா?]. எ-று.

பொ-ரை. வியாபகமாகிய பிரமாண்டங்களும் தன்னைகோக்கப் பர மானுவென்று உறுமாறு அப்பிரமாண்டங்களைஎல்லாம் தன்னுள்ளடங்க

அவற்றிற்சப்பாஹம் எவ்வயற்ற வியாபகமாயிருத்தலின் எகமாய் மிகவும் தட்பமாகிய பரமான்னுவும் பிரமாண்டமாகவுதமானது அப்பரமானுவுக்குள்ளும் பரமான்னுவாய் ஆன்மாவிருக்கிறதென்று கருதி உதமானால் அவ்வான்மா எந்தவிடத்திலில்லாமற்போம் எவ்விடத்தும் நீங்காமற் சிறைந்தேயிருக்கும் இத்தன்மையாயுள்ள ஆன்மசொருபமாயிருக்கின்ற ஜானிகள் எந்தவிடத்தைவிட்டு எந்தவிடத்தையடைவார் தன்னிற் கற்பிக்கப்பட்ட அததேச காலங்கட்கு அநிட்டானமாயிருக்கின்ற அலௌராவின் விடுதலும் அடைதலும் இவர். எ-து.

க-னா, ஜீவன் முத்தர்கள் எங்கும் சிறைந்திருக்கின்ற பரிபூரண சொருபமுடையவர் எ-ம் [௨]

[விருத்தம்]

௧௨. காணற் கரிப வெருமணியைக் கண்டோ னெடுத்துப் பணிபாக்கிப்

பேணி யணிந்து மகிழ்ந்ததனாற் பெறுவான் புகழு மவன் போலென்

சாணிற் திகழும் கோசமைந்துந் தவிர்த்தான் மாவைத் தரிசித்தோ

னேனுற் ததுவா யின்பினனா யெவரும் விரும்ப வியன் குவனாள் [௪]

இ-ள். காணற்கு அரிப - [யாவாஹம்] அறிதற்சரிதாமிய, ஒரு மணியை - ஓரித்தினத்தை, கண்டோன் - [ஓரிடத்திற்கிடக்கப்] பார்த்தவன், எடுத்து - [அதனை] எடுத்து, பணி ஆக்கி - ஆபாணமாகச் செய்து, பேணி - விரும்பி, அணிந்து - தரித்து, அதனால் மகிழ்ந்து - அவ்விரத்தினபரணத்தைத் தரித்தலால் சந்தோஷமுடையவனாய், புக

மும் பெறுவான் - [தான் மதிஞ்செயடைதலோடு விவேகிணாலிசைக்குத்] தீர்த்தியையுமடைவான், அவன் போல் - அவனைப்போல, என்சானில் - எட்டுச்சாணவிலுள்ள சரீரத்தில், திசமும் - விளங்காநின்ற, கோசம் கீர்தம் - [அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும்] கோசங்களைத்தினையும், தவிர்த்த - [யானல்ல என்னுடையவுமல்லவென்று அவற்றிற்குரிய குணங்களோடுகூட வறித்து] நீக்கி, ஆன்மாவை - [பின்பு மிஞ்சிவிருக்கும்] ஆந்தமாவை, தரிசித்தோன் - [தானாகக்] கண்டவன், என் உற்று - நித்தியத்துவத்தை யடைந்து, அதுவாய் - அவ்வான்மாவேதானாய், இன்பினனாய் - நித்தியானந்த முடையவனாய், எவரும் விரும்ப - [தன்னைக் கண்டவர்] யாவரும் விருப்பம் கொள்ளும்படி, இயங்குவன் - சஞ்சரிப்பான். எ-து

பொ-க. யாவராலும் அறிதற்கரிதானிய ஓரிதத்தினத்தை ஓரிடத்திற்கிடத்தப்பாத்தவன் அதனைப்பெடுத்து ஆபாணமாகச்செய்து விரும்பித்தரித்து அவ்விரத்தினபாணத்தைத் தரித்தலால் சந்தோஷமுடையவனாய்த் தான் மதிஞ்செயடைதலோடு விவேகிணாலிசைக்குத் தீர்த்தியையுமடைவான். அவனைப்போல எட்டுச் சாணவிலுள்ள சரீரத்தின் கண் விளங்காநின்ற அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும் கோசங்களைத்தினையும் யானல்ல என்னுடையவுமல்லவென்று அவற்றிற்குரிய குணங்களோடுகூட வறித்து நீக்கிப் பின்பு மிஞ்சிவிருக்கும் ஆந்தமாவைத் தானாகக் கண்டவன் நித்தியத்துவத்தை யடைந்து அவ்வான்மாவே தானாய் நித்தியானந்த முடையவனாய்த் தன்னைக் கண்டவர் யாவரும் விருப்பம் கொள்ளும்படி சஞ்சரிப்பான். எ-து.

என் சான் என்பது ஆகுபெயர்.

க.கா. ஞானி பாமானந்தமுடையவனாய் எல்லாறாலும் விரும்பப் படுவான். எ-ம். [ச]

க.ச. ஞான மடைந்தோன் விலக்குவழி நடவா னடக்கின் மலமருந்து

மேனந்தனக்கு மிவனிழிவா மெண்ணி யாய்ந்து பார்த் திடினே

யின மறுபூ காச்சேப்பித் தியைந்த கொடிய வைண வன்போ

லான விராக சித்தியின லடையான் ரோட மற்பமுமே. [இ]

இ-ள். ஞானம் அடைந்தோன் - [பிரஹ்மான்ம கீங்கிய] ஞானத் தைப்பெற்ற ஜீவன் முத்தன், விலக்குவழி - [வேதங்களில்] விதிக்கப் படாத மார்க்கத்தில், நடவான் - செல்லான், நடக்கின் - சென்றால், மலம் அருந்தும் - மலத்தை யுண்ணுகின்ற, ஏனம் தனக்கும் - [ஊர்ப்] பன்றிக்கும், இவன் இழிவு ஆம் - இக்கடாவொழுக்கமுடையவன் ஜோவன், எண்ணி - [அச்சேவன் முத்தனைக்] குறித்து, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, பார்த்திடின் - அறியின், ஈனம் அறு - இழிவில்லாத, பூசாச்சேய் - பிராமணச் சிறுவனும், பித்துஇயைந்த - பைத்தியம்பிடித்த, கொடிய வைணவன் - வீரவைஷ்ணவனும், போல் - [முறையே வருணாசா சமயாசாசங்களினின்றும் வருவாதது] போல, ஆன - நீங்காத, விராகசித்தியினால் - வைராக்கிய பலத்தால், அற்பமும் - கொஞ்சமேனும், தோடும் - குற்றத்தை, அடையான் - பொருந்தமாட்டான். எ-று.

பொ-கா. பிரஹ்மான்ம கீங்கிய ஞானத்தைப் பெற்ற ஜீவன் முத்தன் வேதங்களில் விதிக்கப்படாத மார்க்கத்திற் செல்லான் சென்றால்

91/1

மலத்தையுண்ணுகின்றவர்ப்பன்றிக்கும் இக்கடாபொழுக்கமுடைய வன் ழோவன் அச்சுவன்முத்தனைக்குறித்து ஆராய்ந்தறியின், இழி வில்லாத பிராமணசிறுவனும், பைத்தியம்பிடித்த வீரவைஞ்ஞவ னும், முறையே வருஞ்சார சமயச்சான்றினினின்றும் வருவாதத போல, கீங்காத வவாங்கிய பலத்தால், கொஞ்சமேனுங் குற்றத்தைப் பொருத்தமாட்டான். எ-து.

ஞானிவிலக்கு வழி நடவான் என்றதால் விலக்கு வழி நடப்பவன் ஞானி அன்றென அறிக.

க-ணா. ஜீவன்முத்தன் வவாங்கிய பலமுடையவளுதலால் லிபித்த விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியான். எ-ம் [க]

கரு. சில்லோர்க் கரிய புண்ணியமுஞ் சில்லோர்க்கரும்பா வ முஞ் ன நல்லோ னளிக்கி னவன்சமமா நாட்ட மிலனே பென வேண்டா ன் சொல்லே விதைத்தோன் சொல்லடைவுஞ் சொலுமற் றென்றே லித்தடைவும் புல்லி விதைத்தோன் செயலோவப் புலத்தின் செய லோ புகலுமினே [க]

இ-ன். சில்லோர்க்கு - [தன்னை நேசித்துப் பூசித்து வணங்குகின்ற] சில விவேகிகளுக்கு, அரிய புண்ணியமும் - [பிரதானகடதற்கு] அரு மையாகிய புண்ணியத்தையும், சில்லோர்க்கு - [தன்னையிகழ்ந்து தன் புறத்தினிற்] சில அவிவேகிகளுக்கு, அரும்பாவமும் - [கீக்குதற்கு] அருமையாகிய பாவத்தையும், ஞானசல்லோன் - பிரஹ்மஞானத்தை யுடைய ஜீவன்முத்தன், அளித்தின் - கொடுப்பானாயின், அவன் - அந்த ஜீவன்முத்தன், சமம் ஆம் நாட்டம் - [விவேகி அவிவேகியாகிய

யாவனாயும்] ஒரு தன்மைபாசப் பார்த்துத் திருஷ்டி, இவன் எனவேண்டாம் - இல்லாதவனென்று சொல்லவேண்டாம், சொல்லிதைத்தோன் - [ஓர் நிலத்தில்] நெல்லினை விதைத்தவன், சொல் [ஓ] அடைவும் - நெல்லினையே பெறுதலும், சொல்லும் - பேசாநின்ற, மற்ற ஒன்றேல் - மற்றோர் தானியத்தை விதைத்திடின், அஃது அடைவும் - அந்தத் தானியத்தைப் பெறுதலும், புல்லி - அந்த நிலத்திற்சென்று, விதைத் தோன் செயலோ - விதைத்தவனுடைய செயலையோ, அப்புலத்தின் செயலோ - அந்த நிலத்தினுடைய செயலையோ, புல்லியின் - [உலகத் தவறோ] சொல்லுங்கள். ஏ-று.

பொ-னா. தன்னை நேசித்துப் பூரித்து வணங்குகின்ற நில விவேகிகளுக்குப் பிறகாலடைதற் கருமைபாசிய புண்ணியத்தையும் தன்னை விசுழ்த்த வருத்துகின்ற நில அவிவேகிகளுக்கு நீக்குதற்கருமைபாசிய பாவத்தையும் பிரஹ்ம ஞானத்தைபுடைய ஜீவன் முத்தன் கொடுப்பா னாயின், அந்த ஜீவன் முத்தன் விவேகி அவிவேகிபாசிய யாவனாயும் ஒரு தன்மைபாசப் பார்த்துத் திருஷ்டி இல்லாதவனென்று சொல்ல வேண்டாம். ஓர் நிலத்தில் நெல்லினை விதைத்தவன் அந்த நெல்லினை யே பெறுதலும் பேசாநின்ற மற்றோர் தானியத்தை விதைத்திடின் அந்தத் தானியத்தைப் பெறுதலும் அந்த நிலத்திற்சென்று விதைத்த வனுடைய செயலையோ, அந்த நிலத்தினுடைய செயலையோ, உலகத் தவறோ சொல்லுங்கள். ஏ-று.

சொல்லே என்பதிலுள்ள தேற்றோகாரம் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. நெல் விதைத்தோன் நெல்லையடைதலும் வேறொன்றை விதைத் தோன் அவ்வேறொன்றை யடைதலும் எவ்வளவு விதைத்தவன் செய லோ அவ்வளவு ஞானிபிணிபட்டு வணக்கமுதலியவற்றைச் செய்த வன் அவற்றின் பயனாகிய புண்ணியத்தையும் கிந்தை முதலியவற் றைச் செய்தவன் அவற்றின் பயனாகிய பாவத்தையும் அடைதல் அவ்

வணக்கமாதி நிகழையாதினைச் செய்தவர் செயலையாமென்றதும்
நிலம் தன்னிடத்து எந்தவந்த வித்தினை யாப்பார் விதைத்தின்றனனோ,
அவ்வவர் செயலுக்கேற்ப அவ்வத் தானியங்களைக் கொடுத்தல்போல,
ஞானியுந் தன்னிடத்து எவ்வெச்செயல்களை யார் யார் செய்தின்றன
னோ, அவ்வவருக்கு, அவ்வச் செயலின் பயனைக் கொடுத்தலால் நிலம்,
போன்ற அவ்விடத்துவிஷமநிருட்டி யின்றென்பதும் கண்டுகொள்.

உ-கா. ஜீவன் முத்தன் எல்லாரிடத்துஞ் சம நிருஷ்டியுடையவ
னாவன். எ-ம். [௪]

உ-கா. அண்டோர் விடய மாதாவிற்புசித்தா னேனு மதிலமுந்

தான்

தண்டா மகாயி னிகைநீரிற் சார விடல்போல் வேறுகக்

கண்டே யிருந்து தனதுநிலை கழலான் ஞானி யவன்

செருகைக்

கண்டான் படுமிக் கிழிஞருமெய்க் கதிரே முறையி

னடைகுவனோ. [௫]

இ-ள். அண்டு ஓர் விடயம் - [பிராந்தவலியாற்] கிட்கென்ற ஒரு
விஷயத்தை, ஆதலில் - விருப்பத்துடன், புசித்தானேனும் - அதுப
யித்தானாயினும், அதில் - அவ்விஷயத்தில், அமுந்தான் - [அஞ்ஞானி
கொப்போல அந்தக்காணத்தில் வாசனையேறமாறு] முழ்கமாட்டான்,
தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமகாயின் இலை - தாமகாயினது
இலையானது, நீரில் - ஜலத்தினிடத்து, சார விடல்போல் - சம்பந்தி
யாத தன்மைபோல, வேறுகக் கண்டு இருந்து - [அதுபயிக்கப்படும்
விஷயத்தினைத் தனக்கு] அயலாகப்பார்த்து [தான் நிருவினாசாக்ஷி
யா] யிருந்து, ஞானி - ஜீவன் முத்தன், தனதுநிலை - தன்னுடைய
சபாவ நிலையினின்றும், கழலான் - கீழ்கான், அவன் - அந்த ஜீவன்
முத்தனுடைய, செருகைக்கண்படும் - நிருபா கோக்கத்திற் செறிப்ப

பெயர், மிக்க இழிகுறும் - கொடிய சண்டாளரும், முறையின் - [சித்த சந்தியடைந்து] பூமிச்சிவமமாச, மெய்க்கெதியே - உண்மையாகிய மோகந்தையே, அடைகுவர் - பெறுவார், எ-று.

பொ-கா, பிரார்த்தவலியாற் கிட்டிகின்ற ஒரு விஷயத்தை விருப் பத்துடன் அதுபவீதநானுயினும், அவ்விஷயத்தில் அஞ்ஞானினைப் போல, அந்தாக்கணத்தில் வாசனையேறுமாறு மூழ்கமாட்டான். குவிச்சிபொருத்திய தாமசானுடைய இவையானது ஜலத்தினி டத்துச் சம்பந்தியாத தன்மைபோல, அதுபவீதப்பெய்விஷயத்தி னாத தனக்கு அயலாகப் பார்த்துத் தான்நிகுவிதார சாக்ஷியாயிருந்து ஜீவன் முத்தன் தனது சுபாவ நிலையினின்றும் நீங்கான். அந்த ஜீவன் முத்தனுடைய இருபாசோகசத்திற்செறிப்பெய் ? கொடியசண்ட ளைஞ் சித்தசந்தியடைந்து பூமிச்சிவமமாச உண்மையாகிய மோகந் தையே பெறுவார். எ-று.

மிக்க-என்பதில் அகாங்குறைத்து கின்றது.

க-கா, ஞானியினது இருபாதிருஷ்டியின் மகிமைகையப் புழைந்தது, எ-ம். [ச]

கௌ. சேற்றிற் றானி படிந்தழுந்து திறம்போ லஞ்ஞன் சித்த மெதி ர்
தோற்றும் விடயங் களிவழந்திச் சுகிக்க மயங்கும் ஞா
னியுள ம்
பாற்றி னிழலே நிகாரகப் படிந்தும் படியா ததுவா கி
பேற்றத் தாழ்வு சூதாம லெங்குஞ் சமமா யியங்கிடு
மால் [அ]

இ-ன், சேற்றில் - சேற்றினிடத்தில், னானிபடித்த - புழுதியானது சேந்து, அழுத்துதிறம்போல் - [அச்சேற்ற கடிவமாச அதில்] மூழ்

குந்தன்மைபோல், அஞ்ஞன் சித்தம் - அஞ்ஞானியினுடைய மனம், எந்நீர் நோற்றும் விடயங்களில் - தனக்கு கேள்படுகின்ற சந்தாதி விஷயங்களில், அழுத்தி - மூழ்கி, கெட்க - அவற்றைய தபவித்தற்கு, மனக்கும்-மோகமடையும், ஞானி உளம்- ஞானியினுடைய மனமானது, [அவ்வாறின்றி], பாற்றின் நிழல் நிகர் ஆக - பருந்தினுடைய நிழலுக்கொப்பாக, படித்தும்படியாதது ஆகி-பொருந்தினும் பொருந்தாததாய், ஏற்றம்நாழ்வு கருதாமல் - அவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகளை எண்ணாமல், எவரும்-எவ்விடயத்தம், சமம் ஆய் - ஒரேவிதமாக, இயங்கிமே - சஞ்சரிக்கும், ஏ-று.

பொ-ரை. சேற்றினிடத்திற் புழுதியானது சேர்ந்த அச்சேற்ற வழிவமாக அதில் மூழ்குந்தன்மைபோல், அஞ்ஞானியினுடைய மனமானது, தனக்கு கேள்படுகின்ற சந்தாதி விஷயங்களில் மூழ்கி அவற்றையதபவித்தற்கு மோகிக்கும் ஞானியினுடைய மனமானது அவ்வாறின்றிப் பருந்தினுடைய நிழலுக்கொப்பாகப் பொருந்தினும் பொருந்தாததாய் அவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகளை எண்ணாமல் எவ்விடயத்தம் ஒரே விதமாகச் சஞ்சரிக்கும், ஏறு.

பருந்தினது நிழலானது சுத்த நிலத்தில் இது கல்ல தென்றும் புத்தியால் பரிசிந்து விரும்பி நின்றனும், அசுத்த நிலத்தில் இது நீயநென்றும் புத்தியால் பரிசிக்காமல் வெறுத்த நீக்குதலுமாயி, பேதச்செயலின்றி எவ்விடத்தம் ஒரே விதமாகப் பரிசித்துச் செல்லுதல் பேரல், ஞானியின் அந்தக்காண் விருத்தியானது தனக்கு எதிர்ப்படுகின்ற சந்தாதி விஷயங்களுள் ஒன்றை இது கல்லநென்று விரும்பி, அவ்விடயமயமாய் அழுத்திநின்றனும் ஒன்றை இது நீயநென்று வெறுத்த நீக்குதலுமாயி பேதச்செயலின்றிச் சர்வவிடயங்களிலும்கள்ளாமரூப பேதன்னைச் சருதாது விடுத்த, அவற்றிற் கதிட்டான மாயுள்ள சுகி

தானந்த வடிவ ஒரு பாம்பொருளையே கண்டு செல்லுமென்பார் “பாற்
நிளிழிலே நிரோகப் படித்தும் படியாததவாதி, ஏற்றத் “நாழ்வு கருதா
மலெக்குஞ் சமமாயியங்கும்” என்று கூறினார்.

க-னா, விடயங்களை அஞ்ஞானியினுடைய மனம் விருப்பு வெறுப்
புற்றதே எனும். ஞானியினுடைய மனம் ஒரே விதமாகக் காணும்,
எ-ம். [அ]

க.அ. உத்தில் வேட மின்பதுண்பங் குறிப்போ னவ்வவ் வி
யல் படைவா ன்

உத்தன் நினைவேறறிந்தோனக் குறிப்பாற் றனதுநிலை
பழி யா

ஞர்த்த வுடற்புந் திபனதற்கேப் தன்பா திகளா லமூங்
குவன்மெ ய்

பார்த்தோ னங்க னாகாது பாம சாந்த னாகவனே [க]

இ-ள், உத்தில் - [முன்னடந்த ஒரு சரித்திரத்தைக் காட்டுவதாயி] னாடாத்தில், வேடம் - [ஒருடென் அச்சரித்திரத்தின் கூறியமற்றொரு
வினைப் போலக் கொண்ட] கோலத்தையும், இன்பம் துன்பம் - [அக்
கோலத்திற்கெய்ய அவிடத்த அடையுமித்தையையடையுஞ்] கை
தக்கச்செய்யும் [கண்டு], குறிப்போன் - [முறையே அவற்றை அக்
கடனது சொருபமென்றும் அவனது சபாவ அநுபவமென்றும்] ஒரு
துவோன், அவ்வவ்வியல்பு அடைவான் - [அவனையுஞ் கைதக்கச்
செய்க் கண்டு அவ்வவ்வகாலத்தந்தானும்] அக்கைதக்கச்செய் யடை
வான், உத்தன் நினைவேற அறிந்தோன் - [வேட முதலியவை கூத்
திற்குரிய மித்தையென்றும் இந்த மித்தியா வேட முதலியவற்றி
னும்] டென் வேறென்றும் கண்டவன், அக்குறிப்பான் - [மித்தையா

கிய வேட முதலியவற்றினும்] வேடதாரி வேறு என்னும் எண்ணத் தால், தனது கிளை அழியான் - தன்னுடைய சுபாவத்தினின்றும் வேறுபட்டு அவனடையுஞ் சுகாதிகளைத் தானடையான், [அத்திருட் டார்த்தம்போல], ஆர்த்த வடம்புத்தியன் - தன்னைப் பத்தித்திருக் கின்ற தேசமேதானென்னும் புத்தியையுடையவன், அதற்கு எய்து தன்பு ஆதிகளால் - [பிரார்த்தனைமப்படி] அத்தேசத்துக்கு வந்து பொருந்துகின்ற துக்க முதலியவைகளால், அழுங்குடன் - வருந்து வன், மெய்பார்த்தோன் - உண்மையாகிய தனது ஆன்மசொரு பத்தைத் தரிசித்தவன், அங்ஙன் ஆகாது - அவ்வாறு வருந்தாமல், பரமசார்த்தன் ஆகுவன் - மேலாகிய உபசார்த்தியையுடையவனாவன், எ-று.

பொ-ரை, முன்னடந்த ஒரு சரித்திரத்தைக் காட்டுவதாகிய காட கத்தில் ஒரு கடன் அச்சரித்திரத்திற்குரிய மற்றொருவனைப்போலக் கொண்ட கோலத்தையும், அக்கோலத்திற்கிணைய அவ்விடத்து அந் கடன் மித்தையையடையுஞ் சுததுக்கங்கனையுள் கண்டு, முறையே அவற்றை அங்கடனது சொருபமென்றும் அவனது சுபாவ அறுபவ மென்றும் கருதுவோன், அவனடையுஞ் சுததுக்கங்கனைக் கண் அவ் வங்காலத்துத்தானும் அச்சுததுக்கங்கனையடைவான். வேட முதலி யவை காடகத்திற்குரிய மித்தைகளென்றும் இத்தமித்தையாகிய வேட முதலியவற்றினும், அங்கடன் வேறென்றும் கண்டவன் மித்தையாகிய வேட முதலியவற்றினும், வேடதாரி வேறென்று மெண்ணத்தால் தன்னுடைய சுபாவத்தினின்றும் வேறுபட்டு, அவனடையுஞ் சுகாதி களைத் தானடையான், அத்திருட்டார்த்தம்போலத் தன்னைப் பத்தித் திருக்கின்ற தேசமேதானென்னும் புத்தியையுடையவன், பிரார்த்த னைமப்படி, அத்தேசத்துக்கு வந்து பொருந்துகின்ற துக்க முதலான வைகளால், வருந்துவன். உண்மையாகிய, தனது ஆன்ம சொருபத்

தைத் தரிசித்தவன் அவ்வாறு வருத்தமல், மேலாகிய உபசார்தியை யுடைபவனாவன். ஏ-று.

ச-ரை, தேசத்துக்கு வருத்தன்பற்றால் அஞ்ஞானி வருத்தவன் ஞானி வருத்தான். ஏ-ம். (௧)

(ச) வது அடைந்தாரியல் முற்றிற்று.

(௫)-வது பொய்வேட வொழிபியல்.

[கட்டளைக் கலித்துறை]

கூக, விடயமன் ஞானகண் டாகாரத் தன்னில் விருத்தி நிலைத் திடையற் றிருப்பது வோதுதன் மேல்விழி யேற்றி நித்த ந் திடவா சனத்தற் றுடறறி யோனிற்கத் தீயமன த் துடனே யுழல்வது வோநிட்டை உறுமி னாமர் களே (க)

இ-ள், ஊமர்சனே - ஊமர்சனே, சிட்டை - ஞான சிட்டையெனப் படுவது, விருத்தி - அந்தக்கான விருத்தியானது, விடயம் மன்னுத- யாதொரு விஷயமோ (வடிவ) மனையுத் தரிக்காமல், அண்ட ஆகா- சம் தன்னில் - பிரஹ்மமாகிய ஒரே சொருபத்தில், நிலைத்து - நிலை பெற்று, இடை அற்ற - மத்தியில் இலா முதலிய பிரதி பந்தங்களி- ன்றி, இருப்பதுவோ - சிற்பதோ, [அல்லது], ததம்மேல் விழி ஏற்றி - புருஷத்தின் மீது கண்ணை ஏறச்செய்து, நித்தம் - அநுதின மும், திட ஆனந்த உற்று - [தியானத்திற்கு] உறுதியைத் தருதி- ன்ற [புதும முதலிய] ஆனந்தத்தைப் பொருத்தி, உடல் தறிபோல்

நிற்ச - சீரமானது துணைப்போல் அசைவற்றிருக்க, திய மனத்தா
டனே - கேட்டைத்தருகின்ற ஆசை பொருத்திய மனதோடு, உழல்
வதுவோ - விடயங்களிற் கழல்வதோ, உறுயின். சொல்லுங்
கள். எ—று.

பொ-கா. ணமையே, ஞான ிட்டைபெனப் படுவது, அத்தக்கான
விருத்தியானது யாதொரு விஷயமோரங்கையுந் தரிக்காமல் பிரஹ்ம
மாகிய ஒரே சொருபத்தில் நிலை பெற்று மன்தியில் நூலய முதலிய
பிரதி பத்தங்களின்றி நிற்பதோ அல்லது புருஷத்தின்மீது கண்ணை
யேறச் செய்து அனுதினமும் தியானத்திற் குறுதியைத் தருகின்ற
பதம முதலிய ஆதனத்தைப் பொருத்திச் சீரமானது துணைப்போல
சைவற்றிருக்கக்கேட்டைத் தருகின்ற ஆசை பொருத்திய மனதோடு
விஷயங்களிற் கழல்வதோ? சொல்லுங்கள். எ—று.

க-கா. ஞான ிட்டையின்றி அஃதுடையார் போலத் தம்மைக்
காட்டுவார்க்கு அங்ஙனம் காட்டற்கவென்று அறிவுறுத்தியது. எம். (௧)

௧00. படிப்பார் சிவாலயஞ் சென்றருட் பாக்கள்பகலிர வி
விடிப்பா ரதுகண்ணக் கோலாற்பட் டாடை யிடை யிலங் க

கடிப்பா ருயர்ந்தசைவாசா ரியரி னகர்ப்புறம்போய்க்
குடிப்பார்கட் சுள்ளுண் டிவரே நாகக் குடிமனரே. (௨)

இ-ள். பகல் - பகற்சாலத்தில், சிவாலயம்சென்று - தேவாலயத்
திலே போய், அருள்பாக்கள் - அருள் நிறைந்த [தேவா திருவாசை
முதலிய] பாட்டுக்களை, படிப்பார் - பாடுவார்கள், இரயில் - இராத்திரி
ரயில், அது - அத்தேவாலயத் திருமதியில், கண்ணக்கோலால் - கண்ண
மிடம் கருவியினாலே, விடிப்பார்- [அதிவள்ள தேவத் திவாயங்களைக்
கவரும்பொருட்டு உள்ளே துழைக்கும்] துணர் மிடுவார்கள், பட்டு
ஆடை - பட்டு வஸ்திரமானது, இடைஇயங்க - இடுப்பில் பிரகாசிக்கும்,

உயர்ந்த - மாட்சிமை பொருந்திய, ஸ்வாசாரியரின் - ஸ்வசமயச்
குருக்கள் போல, குடிப்பார் - வெளிப்படுவார்கள், கார்ப்புறம் போய்-
ணருக்குப் பக்கத்தே சென்று, சுன் உண்டு - உலர்ந்து தீயிற் காய்ந்த
மீனைத்தின்று, சுன் குடிப்பார் - சுண்ணப்பருருவார்கள், இவரே காகச்
குடிமனர்- இச்செயலுடையவரே காகமாதிரி பட்டினத்திற்கு அர-
காவார். எ—று.

பொ—கா. பந்தகாலத்தில் தேவாலயத்திலே போய் அருள் நிறை
ந்த தேவா திருவாசை முதலிய பாட்டுக்களைப் பாடுவார்கள். இரத்திரி
யில் அத்தேவாலயத் திருமதிலிற் சுண்ணமிடுங் கருவியினுலே அதிலு
ள்ள தேவத்திரவியங்களைக் கவர்தற் பொருட்டு உள்ளே துழைவதற்கு
த்தவாரியிடவார்கள். பட்டு வஸ்திரமானது இடுப்பில் பிரகாசிக்க மாட்
சிமை பொருந்திய ஸ்வசமயச் குருக்கள் போல வெளிப்படுவார்கள்
ணருக்குப்பக்கத்தே சென்று உலர்ந்து தீயிற் காய்ந்த மீனைத்தின்று
சுண்ணக் குடிப்பார்கள். இச்செயலுடையவரே, காகமாதிரி பட்டினத்
திற்கு அரகாவார். எ—று.

மன்னர் என்னும் உயர்வுமொழி குறிப்பால் அவரது இழியையுண
ர்ந்தி சிந்தறு.

க—கா திருட்டு முதலிய உடாவொழுக்க முடையோர், காகத்துன்ப
மடைவர். எ—ம். [உ]

கலக. எல்லிலெல் லாமங் கையரையுந் தாயென் நெணுவ
மென் பர
ரல்லென் னாரிட மின்பநல் கீரென் பரையமிட ச்
சொல்லிடு வாரொரு சொல்லு மிடாரிவர் காலனன்று
வல்லிடி போலெதிர் வந்திடி லென்செய வல்லு
கரே (௩)

இ-ள். எல்லில் - பகற்காலத்தில், எல்லா மந்தையனாரும் - சகல பெண்களையும், தாய் என்று - மாதாவென்று, அணுவம் என்பார் - நினைப்போமென்று சொல்லுவார், 'அல்லில் - இராக்காலத்தில், அன்னரிடம் - அப்பெண்களிடத்தில் [சென்று], இன்பம் கல்கீர் என்பர் - சுகபோகத்தைக் கொடுக்கவேன்று கெஞ்சுவார்கள், இயம் இடச் சொல்லி யோர் - [பிறரை எழைக்கும்] பிச்சையுமாறு சொல்வார்கள், ஒரு சொல்லும் இடார் - தாம் ஒரு சொல்லும் பிறர்க்கியார்கள், இவர் - இக்களவொழுக்கமுடையவர், வல்லுடிபோல் - பலம் பொருந்திய இடி யையொப்பாகக் [கச்சித்த], காவன் - இயமன், அன்று - மாண சமயத்தில், எதிர் வந்திடில் - தம்முன்வரின், என்செய வல்லுவர் - யாது செய்ய வல்லவராவர். எ-று.

பொ-ரை, பகற்காலத்திற் சகல பெண்களையும் மாதாவென்று நினைப்போமென்று சொல்வார்கள். இராக்காலத்தில் அப்பெண்களிடத்திற்சென்று சுகபோகத்தைக் கொடுக்கவேன்று கெஞ்சுவார்கள். பிறரை எழைக்கும் பிச்சையுமப்படி சொல்வார்கள். தாம் ஒரு சொல்லும் பிறர்க்கியார்கள். இக்களவொழுக்கமுடையார் பலம்பொருந்திய இடியை யொப்பாகக் கச்சித்த இயமன் மாண சமயத்தில் தம்முன்வரின். யாது செய்ய வல்லவராவர், எ-று.

எ-ரை, களவொழுக்கமுடையார். இயம தண்டனையினின்றும் மீளார். எ-ம். (௩)

[வெண்பா]

௪௦௨ புனியின்றோல் போர்த்துப் புலப்பைங் கடழ் தின்னு ம் வலியில் பசு வென்றான் மாறே—மெலிவாற்க ல் வேட்டியான் கண்மணியே வெண்ணீரே வேதமொழி காட்டிச் சுகம்பறிப்பா ரை. [௪]

(இ-ங்; செவ்வாய் - [ஊர்தோறும் மனைதோறஞ் சென்றேற்பதாயி
ய மெய்த் தறவினாக்குரிய பிச்சாசன முதலியவற்றால் ஜீவித்தற்
தேவவாயி வைக்கியத்தின்] குறைவால், உடுத்திருக்கி
ன்ற] சாவி வஸ்திரத்தினாலும், அரண்மனை - [அணிந்திருக்கி
ன்ற] உருத்திராக்மணியினாலும், - வெண்ணீறு - [தரித்திருக்கி
ன்ற] விபூதியினாலும், வேதமொழி - [உபதேசிக்கின்ற] வேதவாக்
கியங்களாலும், காட்டி - [தம்மை மெய்த்தறவிகளோடப் பிறருக்
குக்] காண்பித்து, எம் - [பிறர்க்குரிய] விஷய இன்பங்களுக்குச்
சாதனமாயி திரவியத்தை, பறிப்பாணா - அபகரிப்பவர்களை, புவி
யின்தோல் - [தான் புவிபோலப் பிறர்க்குத் தோன்றாமாறு] அப்
புவிவினுடைய தோலை, போர்த்து - மூடிக்கொண்டு, புலப்பைப்பூழ் -
வயலில் விதைத்திருக்கின்ற பிறர்க்குரிய பயிரினை, தின்னும் -
[எளிதின்] மேய்கின்றதும், வலியில் - [சேய்மைக்கட்டுசென்று தனக்
குரிய புன்மேயப்] பலமற்றதாமாயி, பசு என்றால் - பெற்றம் என்று
கொள்ளும், மாடு - அச்சொல்லிதோதமோ [அல்ல உண்மையே].
எ-று.

பொ-கா, ஊர்தோறும் மனைதோறஞ் சென்றேற்பதாயி, மெய்த்
தறவினாக்குரிய பிச்சாசன முதலியவற்றால், ஜீவித்தந்தேவவாயி
வைக்கியத்தின் குறைவால், உடுத்திருக்கின்ற சாவி வஸ்திரத்தினா
லும், அணிந்திருக்கின்ற உருத்திராக்மணியினாலும், தரித்திருக்கின்ற
விபூதியினாலும், உபதேசிக்கின்ற வேதவாக்மணியங்களாலும், தம்மை
மெய்த் தறவிகளோடப் பிறருக்குக் காண்பித்துப் பிறர்க்குரிய
விஷய இன்பங்களுக்குச் சாதனமாயி திரவியத்தை அபகரிப்பவர்
களைத் தான் புவிபோலப் பிறருக்குத்தோன்றாமாறு, அப்புவிவினு
டைய தோலை மூடிக்கொண்டு வயலில் விதைத்திருக்கின்ற பிறர்க்
குரிய பயிரினை எளிதின்மேய்கின்றதும், சேய்மைக்கட்டுசென்று

தனக்குரிய புல் மேயப் பலமற்றதுமாயிய பெற்றம் என்று சொன்னால் அச்சொல் விரோதமோ அல்ல உண்மையே, எ-து.

௧-ஊ, தமக்குரிய தருமத்தை விட்டுப் பிறர்க்குரியவைகளை அபகரிப்பவர் துறவறத்தாழ்வர், எ-ம். [௪]

௧௦௩ திருட்டிற் திரிந்தடுத்த தேக வஞர்ச்சுரா ன்
மருட்டி வயிறோம்ப வேடந் - தரித்தவ ரோ
வித்தார மன்னியர்பாற் பேசி விழைந்தவலி ன்
தெத்திப் பிழைக்கு மிவர். [௫]

இ-ள். வித்தாரம் - விரிவான வாங்கியங்களை, அச்சியர்பால் - அயலாரிடத்திற், பேசி - சொல்லி, விழைந்த - தம்மாலிச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களை, வலிந்த எத்தி - உலாற்றாமாட வஞ்சித்துக் கவர்ந்து, பிழைக்கும் இவர் - ஜீவிக்கின்ற இப்பொய் வேஷத்தவர்கள், திருட்டில் - களவுத்தொழிலில், திரிந்து - நாடெங்குமலிந்து, அடுத்த தேக அஞர்ச்சுரால் - [அக்களவுத் தொழிலால் தமது சீராத் திற்கு முன் இராஜ தண்டனையால்] உண்டாயிய துன்பத்தின் பயத்தால் [அத் தொழிலைக் கைவிட்டு], மருட்டி - அயலாரை மயக்கி, வயிற ஒம்ப [௪] - தமது சீரத்தைப் பாதுகாக்கவே, வேடம் தரித்தவர் - வேஷத்தைப் பூண்டவர்களாவர் [அஃதன்றிப் புருஷார்த்தத்தின் பொருட்டுப் பூண்டவர்களா]. எ-து.

பொ-ஊ, விரிவான வாங்கியங்களை அயலாரிடத்திற் சொல்லித் தம்மாலிச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களை வலாற்றாமாட வஞ்சித்துக் கவர்ந்து ஜீவிக்கின்ற இப்பொய் வேஷத்தவர்கள் களவுத்தொழிலால் நாடெங்குத் திரிந்து அக்களவுத்தொழிலால் தமதுசீராத் திற்கு முற்காலத்தில் இராஜ தண்டனையாலுண்டாயிய துன்பத்தின் பயத்தால் அத்தொழிலைக் கைவிட்டு அயலாரை மயக்கித் தமது சீராத்

தைப் பாதுகாக்கவே வேடம் பூண்டவராவர் அஃதன்றிப் புருஷார்த்
தத்தின் பொருட்டுப் பூண்டவராவர். எ-து.

பிரித்தல் உட்டப்பட்ட வகைத்தேற்றப் பொருளுத பிரிவினை
யெனினுமமை யும்.

புருஷார்த்தத்தின் பொருட்டுப் பூண்டயதி தருமத்திற்குதாரணம்,

“ கந்தையா பிரங்க னுடைக் கெள பினவுடைநடுப் பக
விலே தா னே

வந்த பிச்சை பூண்காடு சுடுகாட்டுப் படுக்கைக ணன்
மார்க்க சித்த ம்

பந்த மற்றுத் திரிதல் சிவயோக நிட்டைப் பழக்கம்”

எனப் பர்த்துரு கியும்,

“ உச்சியம் போதின் மீதரும் பசிக்கல் ஆர்வல மாயிலர்
தோறு ம்

பிச்சைகை யிடையிற் காடிகு மேனும் பெற்றது பற்றி
யுள் வெறுப் போ

பிச்சையற் தருந்திப் பொருந்த வேகார்த்தத் திடையி
னுந் தாகம்வந் தடை யி

னச்சினை ருரிற் புருத்தறு தேரி யாதியி லருந்துத னன்றே”

எனவகாப்பிப தீபத்தில் சாந்தலிங்க சுவாமிகளும் உறியிருத்தல்
காண்க.

உ-கா. பிரகல்தகா மருட்டி அவர்பால் தமக்கு விருப்பமாகிய வன்
தங்கின அபகரிப்பவர் தறவினெல்லர். எ-ம். [௧]

(௨) எது பொய்க்கேட னொழியியல் முற்றிற்றது.

(ஈ) வது அவிவேகியியல்

[விருத்தம்]

க0௪. விடய மொன்றுமில் லாத சுழுத்தியிற் றுன்ஈக வடிவா
விளங்கக் கண்டு ம்
மிடிதரு மாயையின் புணர்ப்பா லதைவிட யத்தொறு
ந்தேடி வீழ்ந்து மாய்வோ ன்
படியினிற் றுன்றனைக் காணான் தேடி யொருகிணற்
றறலுட் பார்த்து மெய்ச் சி
முடிபிடித் தீர்த்திட விழுந்து மாய்க்த முழுமு டனுக்கு
முன்னோ னுமே (ஈ)

இ - ன் விடயம் ஒன்றும் - சத்தாதி விஷயங்களுள் யாதொரு விஷயமும், இல்லாத சுழுத்தியில் - சுழுத்தியவஸ்தையில், ஈக வடிவா - ஆனந்த சொருபமாக, தான்விளங்கக்கண்டும் - தான் தோன்றப்பார்த்தும், மிடிதரும் - [கடம்] இன்மையை (துவத்தை)க்கொடுக்கின்ற, மாயையின் புணர்ப்பால் - அவித்தியா சம்பந்தத்தால், அதை - அந்தந்தனது சொருபத்தை, விடயத்தொறும் - ஒவ்வொரு விஷயங்களிலும், தேடி - இருப்பதாகப் பார்த்துப்பார்த்த, வீழ்ந்து - அவ்விஷயங்களுள் முழுகி, மாய்வோன் - இறப்போன், படியினில் - உலகத்தில், தனைக்காணான் - தன்னைக் காணவில்லையென்று மயக்கமடைந்தவொருவன், தேடி - பலவிடங்களிலும் விராரித்தத்சென்று, ஒருகிணற்றறலுள் பார்த்த - [பின்பு] ஒரு கிணற்று நீரினுள்ளே [தோண்டித் தனது பிரதிவிம்பத்தைத்தானென்று] கண்டு, மெய்ச்சி - [அவ்வளங்கண்டுமொண்டதன்னைப்] புறத்து, முடிபிடித்து - [அப்பிரதி

விம்மத்தின்] குடுமியைப்பற்றி, ஈர்த்திட - இழுத்துக்கொள் யெற்றுத் தற்காக, விழுத்த - [அக்கினின்று நீரினுள்ளே] விழ்த்த, மாய்த்த-பிராணனைவிழ்த்த, முழு மூடனுக்கும் - அற்பமும் அறிவிவானுக்கும், மூன்றோன் ஆம் - முதல்வனாவன். எ—று.

பொ - னா சத்தாதி விஷயங்களுள், யாதொரு விஷயமுமில்லாத சுழுத்தியவஸ்தையில் ஆனந்தசொருபமாகத் தான்தோன்றப்பார்த்தும் துக்கத்தைக்கொடுக்கின்ற அவித்தியாசம்பந்தத்தால் அத்தத்தனது சொருபானந்தத்தை ஒவ்வொரு விஷயங்களிலும் 'இருப்பதாசைப் பார்த்துப்பார்த்து, அவ்விஷயங்களுள் மூழ்கிவிடப்போக உலகத்தில் தன்னைக்காணவில்லை' என்று மயக்கமடைந்தவொருவன் பல விடங்களிலும் விசாரித்துக்கொண்டு, பின்பு ஒரு தினின்று நீரினுள்ளே தோன்றுத்தனதுபிராதிவிம்பத்தைத்தானென்றுகண்டி, அங்கனம் கண்டுகொண்ட தன்னைப் புழுத்த அப்பிராதி விம்பத்தின் குடுமியைப்பற்றி இழுத்துக்கொள்யெற்றுவதற்காக, அக்கினின்று நீரினுள்ளே விழுத்த, பிராணனை விழ்த்த அற்பமும் அறிவிவானுக்கும் முதல்வனாவன். எ—று.

காணான் என்பது வினாயாலினையும் பெயர்.

க - னா தான் ஆனந்தசொருமென்று சுழுத்தியவஸ்தையில் அனுபவித்தறித்தும் அவிவேகி அவ்வானந்தத்தை விடயத்திலிருப்பதாசைப் பிராந்தியடைந்து வருந்துகின்றான். எ—ம். (௪)

க00. அட்டிணும் பால்சுவை குன்றாமை பெனவந்தித்தையுற்று மான்மா வின்பக்

கட்டியென் றாணஞ் சொலவும் காணும் லுடலெனவேகாணுகோக்கைக்

கெட்டிமுறந்து பிறந்துதுய ருறுகின்றே மெனவருந்
திக்கினக்க வுங்க ட்
கிட்டமுற வுணர்த்தினதஞ் ஞானமே பிறிதுண்டே
விசைத்திடரே (உ)

இ - ன் பால் அட்டிடினும் - பாலைத் தீயின்கட் காய்ச்சினாலும்,
சுவை குன்றாமென - உருசி குறையாமெ போல, ஆன்மா அவித்தை
உற்றும் - ஆன்மாவானது அவித்தைகையப் பொருந்தினும், இன்பக்க
ட்டிவன்று - சச்சிதானந்தனைமாயிருப்ப [தன்றி அதிவின்றும்
வேறுபடுவதில்லை] பென்று, ஆணம்சொல்லும் - வேதங்கள்
முறையிடவும், காணாமல் - அவ்வாறு ஆன்மா சச்சிதானந்த எனமென்பதை
யறியாமல், உடல் எனவே காணும் நோக்கை - ஆன்மாதேகமே
[யாவதன்றி இதற்கு வேறுகையில்லை] பென்று அறியும் அறிவை,
செட்டு இறந்து - [ஆன்மாவாக வறிந்த தேகம்] அழிய மரித்தும், பிற
ந்து - [தேகமுண்டாக] ஜனித்தும், துயர் உறுகின்றேம்என - துன்
பப்படுகின்றே மென்று, வருந்தி - சுவலைப்பட்டு, கிணக்க - சொல்லு
மாறு, உங்கட்கு - [அவிவேசிகளே] உங்களுக்கு, இட்டம்உற - விரு
ப்பமுண்டாக, உணர்த்தினது - அறிவித்தது, அஞ்ஞானமே -
அஞ்ஞானமே [யன்றிப்பிரிதில்லை], பிறிது உண்டேல் - அந்நிய வஸ்
துதாயின், இங்கு - இவ்விடத்து, இசைத்திடர் - அதனைச் சொல்
லுங்கள். என்று.

பொ-கா பாலைத்தீயின்கட் காய்ச்சினாலும் உருசி குறையாமெ
போல ஆன்மாவானது அவித்தையைப் பொருந்தினும் சச்சிதானந்த
னைமாயிருப்பதன்றி அதிவின்றும் வேறுபடுவதில்லைபென்று வேதங்
கள் முறையிடவும் அவ்வாறு ஆன்மா சச்சிதானந்த எனமென்பதை

யறியாமல் ஆன்மா தேகமேயாவதன்றி இதற்கு வேறுதலில்லை யென்று அறியும்அறிவை ஆன்மாவாக வறிந்ததேதம் அழிய மரித் தும் தேகமுண்டாக ஜனித்தம் துன்பப்படுகின்றோமென்று கலைப் பட்டுச் சொல்லுமாறு அவிவேகிகளே உங்களுக்கு விருப்பமுண்டாக அறிவித்தது அஞ்ஞானமேயன்றிப் பிரிதில்லை அந்நிய உஸ்தானதா வின் துவ்விடத்த அநனைச் சொல்லுங்கள். எ-று.

கோக்கு அறிவில்மேல் நின்றது கெட்டு என்பது செயவெனெச் சத்திரிபு. கெட என்றதால் உண்டாகவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அறிவிக்காத அஞ்ஞானத்தை அறிவித்ததாகக் கூறியது மரபு வரு வமைதி.

க-ரை, ஆன்மா சச்சிதானந்த வடிவமென்று கருதிக் கறக் கேட் கப்படினும் அவித்தியா மோகிதர்களுக்குத்தேகான்மபுத்த நீங்காது. எ-ம், [உ]

ககை எங்குநிறை பாற்கடலுள் ளனவாதங் கள்வெறிய னி ருந்தா னேனும்

அங்கதனை யருந்தாமல் விரும்புகள்ளே துருவியழுங் குறுமா ரொப்பக்

கங்குல்பக லறுஞான சுகத்திருந்து மஞ்ஞானக் கட் டுட் பட்டோர்

பங்கமறு விடயமெங்கே யெனத்தேடித் தேடிமனம் பதைக்கின் றுமே (௩)

நு - ன் கன் வெறியன் - கள்ளினையே பருகிப்பருகி உன் மத்தங் கொண்ட வெருவன, எங்கும் - எவ்விடத்தும், நிறை - பூரித்திருக் கின்ற, பால் கடலுள் - பாற்சமுத்திரத்தினிடத்து, அனவாதம் - எக்

காலமும், இருந்தானேனும் - வசித்தானாயினும், அங்கு - அவ்விடத்தா
நிறைந்துள்ள, அந்நே - அப்பாலினை, அருந்தாமல் - பருகாமல், விரு
ம்புள்ளே - [முன்பருகிய பழக்கத்தால் தன்னால்] இச்சிக்கப்பட்ட
எள்ளினையே, தருவி - தேடி, அழுங்குதும் ஆறு ஒப்ப - வருத்தம
டையுந் தன்மைபோல, கங்குல் பசல்அறு - மறப்பு நிறைப்பில்லாத,
ஞானசகத்து இருந்தும் - அறிவு மயமாகிய பூணுணத்தத்தின்னென
வசித்தும், அஞ்ஞானக்கேட்டுள் பட்டோர் - அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஜன
னாதி பந்தத்தின்னென் அகப்பட்டுக்கொண்டவர்கள் [பூர்வ ஜன்மப்பழக்
கத்தால்], பங்கம் அறு - [காமாறு படுதலாகிய] குற்றமற்ற, விடயம் -
சத்தாதி விஷயங்கள், எங்கேனை - எவ்விடத்திருக்கின்றன வென்று,
தேடித்தேடி - விசாரித்து விசாரித்து, மனம் பதைக்கின்றார் - இருத
யத் துடிக்கின்றார்கள். ஏ-று.

பொ-ரை. எள்ளினையே பருகி உன்மத்தம் கொண்டவொருவன்
எவ்விடத்தும் பூரித்திருக்கின்ற பாற்சமுத்திரத்தினிடம், எக்கால
மும் வசித்தானாயினும் அவ்விடத்தா நிறைந்துள்ள, அப்பாலினைப் பரு
காமல் முன் பருகிய பழக்கத்தால் தன்னாலிச்சிக்கப்பட்ட எள்ளினையே
தேடி வருத்தமடையுந் தன்மைபோல, மறப்பு நிறைப்பில்லாத அறிவு
மயமாகிய பூணுணத்தத்தின் என்னே வசித்தும் அஞ்ஞானத்தாலா
கிய ஜனனாதிபந்தத்தினுள்ளே அகப்பட்டுக்கொண்டவர்கள், பூர்வ
ஜன்மப்பழக்கத்தால் காமாறுபடுதலாகிய குற்றமற்ற சத்தாதிவிஷ
யங்கள் எவ்விடத்திருக்கின்றன வென்று விசாரித்து விசாரித்து இரு
தயத்துடிக்கின்றார்கள். ஏ-று,

“ஞானசகத்து இருந்தும்” என ஆசிரிய ஆசிரித பாவம் உறினது
ஆணந்த வடிவப்பிரஹ்மத்தின் எண் ஆபாச சகித அந்தக்காண வடிவ
ஜீவன் அத்தியஸ்வரூபானென்பது தோன்றுதற்கென்க.

க-ரை. ஜீவர்கள் ஆனந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தின்கண் இருந்தும்
அந்நே அதபவிக்ரமம் பூர்வவாசனையால் விடயத்தை விரும்புகி
ன்றார். எ-ம் (க)

க0௭. பழுதறநிட் காமகன்மம் பண்ணி நண்ணும் பலத்
தாலேபரிபா கப்ப ட்
டெழுதலிலா தொளிருமன முடையவர்க ளதபவிக்கு மின்
போ ராதார்

தொழிலநிலின் புறு மெனல் கேட் டுளதொழிலு மொழித்
தயின்று தூங்கின் பா வ
விழுமிதென சிவப்புறுவா ரிவர்கிலங்கோ டனையரென
விளம்ப லாகீம (ச)

இ-ள். பழுதற-சுற்றமில்லாமல், நித்தம கன்மம் பண்ணி - பலை
ச்சையை விடுத்த எஞ்ஞாநி சந்திரியைகளைச்செய்த, நண்ணும் - அக்
கிரியைகளைப் பொருந்தும், பலத்தால் - புண்ணியத்தினால், பரிபாபப்
பட்டு - பக்குவமடைந்து, எழுதல் இலாது - [அதனால் விஷயவாளிற்]
செல்லுதலின்றி, ஒளிரும்மனம் - [பிரஹ்மாதாமடைந்து] விளங்கா
நின்ற ஆந்தக்காணத்தை, உடையவர்கள், அதபவிக்கும் - [இவ்வினும்
அற்பகால நிதநிகர செய்தெழுந்த சமாதியிலிருந்து] அதுபோகஞ்
செய்கின்ற, இன்பு ஓராதார் - பிரஹ்மானந்தத்தை யுணராதவர்கள்,
தொழில் அதில் - கிரியை நீங்கியவிடத்து, இன்பு உறம எனல் கே
ட்டு - [அம்மாவிருத்திற் ககஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம், அம்மாதிரி
ரஞ் சொல்லவுக்கேட்டும் என்று பெரியோர் வாக்கியங்கள்] ஆனந்த
முண்டாகுமென்று சொல்வதைக் கேட்டு, உளதொழிலு் ஒழித்து -
[முன் செய்தவந்த அற்பமா] யுள்ள கருமங்களையும் பயனைக்குறித்தஞ்
செய்யாது விடுத்து, அயின்ற - [வேளைதோறும் வயிறு நிரம்ப]வுண்டு;

தூங்கி [பசலிலும்] நித்திரைசெய்து, இன்பு - அச்சித்திரையாலுண்டா
குஞ் சகம், ஆஅ விழுமிது என - ஆவ [மிச] மேலாகியதென்று,
வியப்பு உறுவார் - ஆச்சரியமடைவார்கள், இவர் - இம்மனுடரை,
விலங்கோடு - மிருகங்களுடன், அனையரென - ஒப்பாவரென்று, விளம்
பலாம் - சொல்லலாம். எ - று.

பொ-ரை, குற்றமில்லாமல் பவெச்சுவையை விடுத்து எஞ்ஞாநி சற்
கிரியைகளைச் செய்து, அக்கிரியைகளாற் பொருந்தும் புண்ணியத்தி
னால் பக்குமடைந்து, அதனால் விஷயங்களிற் செல்லுதலின்றிப்
பிரஹ்மாகாரமடைந்து விளங்காநிசற அந்தக்காரணத்தையுடைபவர்
கள் இரவிலும் அற்பகால சித்திரை செய்வதெழுந்து சமாதியிலிருந்து
அனுபோகஞ் செய்தின்ற பிரஹ்மாதந்தத்தை புணராதவர்கள் கிரியை
நீங்கியவிடத்துச் சும்மாயிருக்கிற் சுருஞ்சகமென்று சுருதியெல்லாம்
அம்மாரிர்ந்தாஞ் சொல்லவுங் கேட்டும் என்று பெரியோர் வாக்கியம்
ஆனந்தருண்டாகுமென்று சொல்வதைக் கேட்டு, மூன்செய்துவந்த
அற்பமாயுள்ள சுருமனகளையும் பயனைக்குறித்துஞ் செய்பாது விடுத்து
வேளைதோறும் வயிறு நிரம்பவுண்டு, பசலிலும் நித்திரைசெய்து அந்
நித்திரையாலுண்டாகுஞ் சகம் ஆவாகியமேலாகியதென்று ஆச்சரிய
மடைவார்கள், இம்மனுடரை மிருகங்களுடன் ஒப்பாவ ரென்று, சொல்
லலாம். எ - று

தூங்கி என்பதின், இகராலிகுதி தோக்கு நின்றது.

பசலிலுந் தூங்குந் தூக்கத்தையும் அதனாலுண்டாகுஞ் சகத்தையும்
பாலோச புத்தியில்லாதமிருகங்கள் விரும்புவனவேயெல்லாமல்
பாலோசபுத்தியுடைய மக்கள் அதனையடைதற்குரிய சற்குமங்களை
ச்செய்ய வொட்டாததாழிக்கும் பிரதபந்த ரூபமாயிருக்கின்றதென்ற
நின்று இரவிலுங்கூடமிகுதிபாசத்துக்கார், இயா தமக்கு விதித்து

வ்ன நித்தியாதி அற்பகருமங்கனையும் துக்கமெனக் கருதிப்பயனைக்
 குறித்துஞ் செய்யாமல் விடுத்துக்கனம்பு பிரதிபந்த ரூபமாயி
 ருக்கின்ற அந்நித்திரையைய இரவிலும் பகலிலும் விரும்பிச் செய்து
 அதனாலுளதாகுஞ் சுதந்தையதபவிதது வியப்புறதலின் அவரை
 மணிதரோ டொப்பிடுத வாகாதென்பார் “இவர் விலங்கோ டனையரோ
 னவ்வம்பலாம்” என ஒப்பில்லாத விலங்கோடு ஒப்புக்கறிஞர் இஃது
 விலங்கோடு மக்கனையார்” என்குற்போல ஒப்பலொப்புப் பொரு
 ளென்றறிச.

பகலில் நித்திரை செய்யலாகாதென்பதற்குநாணம்,
 வைராக்கிய தீபம்.

“தென்பா வையினுட் கழிவட பாவைசேர்நகத் துணையி
 னிற் செல்லப் போ
 லொன்பதிற் றொன்ப தோடுமு விலக்க முளவியோ
 னியும்பிழைத் தேறிப்
 பின்பிறப் பிதுபெற் றிதனினும் பாதி பிறப்புறா நாளதாக்
 குநரி
 னின்பயி தெனயிக் குறங்கலர் பிறவிக் கறவெரீஇ யுளந்து
 ளங் கிடுவார்”

என்ற உறதல் காண்க-

இதில் இரவின்மிக் குறங்கலர் என்றமையால் பகலிற்றாங்கலாகா
 தென்பது சொல்லாமே யனமும்.

க. லா நித்திரையிலுளதாகுஞ் சுதந்தை மோகசுசுமெனக்கருதி
 எப்பொழுதர் துக்குபவர் யிருகத்தோடொப்பாவார். ஏ—ம். (ச)
 ௧0௮. ஆனந்த மாம்பிரஹ்மத் திருந்துமுயிர் மலமறைப்பா ல
 தனை நீக் கி
 யினந்தம் கியயிடயந் தொறுஞ்சார்த னல்லாவி னினி
 : மை வாய்ந் த

பானந்தி யழகொழுதும் பருமடிவாழ் வறுமுணியப்
பாறு னூச்செ ம்
பானினைத்தே யுரியதென வறிவிழந்து தமக்கருந்தும்
பான்மை யாமே (௫)

இ - ன். உயிர் - ஜீவான், ஆனந்தம் ஆம் பிரஹ்மத்த - [அஸ்தி பா
திப்] பிரிய சொரூபமாகிய பிரஹ்மத்தி னிடத்தில், இருத்தம் - வாசஞ்
செய்தம், மல மறைப்பால் - அஞ்ஞான மறைப்பினாலே, அந்நை நீக்கி
- அவ்வானந்தத்தை அறுபவியாது விடுத்த, ஈனம் தங்கிய - அழியுந்
தன்மையுடைய, விடயந்தொறும் - ஒவ்வொரு விஷயங்களிலும், சார்
தல் - [சகத்தை விருத்திப்] பொருத்துதல், [எது போலெனில்], எல்
லுயின் - எல்ல பசுவினுடைய, இனிமைவாய்ந்த - மதாரத்தைப்
பொருந்திய, பால் - பாலானது, எத்தி - மிகுதலால், அழகு நுழுகும் -
அழகு அதிகரிக்கின்ற, பருமடி - பெரியமுலைமடியின்சண், வாழ்வு
றும் - வசித்திருக்கும், உணி - உண்ணிகள், அப்பால் உண - அம்
முலைமடியிலுள்ள பால்ப்பருகாது விடுத்த, செம்பால் [ஏ] - அதி
லுள்ள இரத்தத்தினையே, தங்கு உரியது என - தமக்குப்பருகவுரிய
தென்று, நினைந்து - எண்ணி, அறிவு இழந்து - புத்தி செட்டு, அருந்
தம்பான்மையும் - பருகுகின்ற தன்மை போலவாம். என்று.

பொ - ணா ஜீவர்கள் அஸ்திபாதிப்பிரிய சொரூபமாகிய பிரஹ்மத்
தினிடத்தில் வாசஞ்செய்தம் அஞ்ஞான மறைப்பினால் அவ்வா
னந்தத்தை அறுபவியாது விடுத்த அழியுந் தன்மையுடைய ஒவ்வொரு
விஷயங்களிலும் சகத்தை விருத்திப் பொருத்துதல் எதுபோலெனில்,
எல்ல பசுவினுடைய மதாரத்தைப்பொருத்திப் பாலானது மிகுதலால்
அழகு அதிகரிக்கின்ற பெரிய முலைமடியின்சண் வசித்திருத்த முண்
ணிகள் அம்முலை மடியிலுள்ள பால்ப் பருகாது விடுத்த அறிவுள்ள

இரத்தத்தினையே தமக்குப் பருக விரியதென்றுண்ணிப் புத்தி
செட்டுப் பருகுகின்ற தன்மை போலவாம். எ—று.

பிரித்துக் கூட்டப்பட்ட ஏகாதம் பிரி நிலை.

க - கா. ஜீடர்கள் ஆனந்த சொரூபத்திலிருந்தும் விஷயத்தை
நாடுதல் அஞ்ஞான மயக்கமாம். எ—ம். (௫)

[வேன்பா]

கலக வாக்குமனா தீதமென்று மாமறைகள் வத்தவி னை
நீக்கமற்ற தென்று நிகழ்த்தவுங்கேட்—டாக்கியவோ
ராலயத்தி னுள்ளே யமைத்தகுறி மட்டிலுணர்
சேரெந்நா ளுய்வார் தெளிந்து (க)

இ-ள். மாமறைகள் - மகத்தாசிய வேதங்கள், வத்தவினை - பரம்
பொருளை, வாக்குமனா அதிதம் என்றும் - வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்
டாததெனவும், நீக்கம் அற்றது என்றும் - பிரிவற்ற எவ்விடத்தும்
பூரணமாயுள்ளதெனவும், நிகழ்த்த - கூற, கேட்டு [உம்] - கேள்வியுற்
றும், ஆக்கிய - கல் முதலியவற்றை எட்டப்பட்ட, ஓர் ஆலயத்தினுள்-
ஒப்பற்ற கோவிலினுள்ளிடமாகிய கருப்பக் கொகத்தில், அமைத்த-
பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்ற, குறிமட்டில் - விக்கிரகத்தளவில்,
உணர்- [இருப்பதாக] அறிகின்ற, சேவர் - மந்தபுத்தியினர், தெளிந்து
- [அதன் ஏதார்த்த சொரூபத்தை ஐயத்திரிபற] அறிந்து, எந்தான் -
எந்தக்காலத்தில், உய்வார் - ஈடேறுவார்தன், [ஜலோருமை] எ—று.

பொ-கா. மகத்தாசிய வேதங்கள் பரம்பொருளை வாக்குக்கும் மன
திற்கும் எட்டாததெனவும் பிரிவற்ற எவ்விடத்தும் பூரணமாயுள்ள
தெனவும் கூறக் கேள்வியுற்றும் கல் முதலியவற்றை எட்டப்பட்ட ஒப்
பற்ற கோவிலின் உள்ளிடமாகிய கருப்பக் கொகத்தில் பிரதிஷ்டை
செய்யப்பட்டிருக்கின்ற விக்கிரகத்தளவிலிருப்பதாக அறிகின்ற மந்த

புத்தியினர் அதன் எதார்த்த சொரூபத்தை ஐயத்திரிபறவறிந்து எந்தக் காலத்தில் ஈடுபடுவார்கள் அந்தருமை. எ-று.

பிரித்துக் கூட்டப்பட்டவுண்மை நிறப்புப் பொருளது.

க-ணா. பாமேசுனைச் சிவலிங்கமூர்த்தியளவாக அறிகின்ற மந்த புத்தியுடையவர் எப்போதும்வார். எ-ம். (சு)

கக0. உள்ளந் தனைநே குறும்விடய முண்பித் து
மெள்ளக் கெடுத்துவிட நினைத்தீர்—தெள்ளியர்நீ ர்
ஒங்குவிக்கு செய்விறகா லுற்ற வழலொழிப் ப
வீங்கு நினைப்பாரினும் (எ

இ-ள். நேர்உறும் - [சுரோத்திராதி இத்திரியங்களுக்கு] எதிர்ப்படுகின்ற, விடயம் உண்பித்து - [சத்தாதி] விஷயங்களைப் புசிப்பித்து, உள்ளந்தனை மனத்தினை, மெள்ள - மிருதுவாக, கெடுத்துவிட - நாசஞ் செய்வதற்கு, நினைத்தீர் - எண்ணினீர்கள், உற்ற அழல் - [விறகினைப்] பற்றியெரிசின்ற அக்கினியை, ஒங்குவிக்கும் - மேலும் வளரச் செய்கின்ற, செய்விறகால் - செய்யோடுகடிய விறகினாலே, ஒழிப்ப - கெடுக்க, ஈக்கு நினைப்பாரினும் - இவ்வுலகத்தின்கட்கருதுகின்றவர்களிலும், நீர் தென்னியர் - நீவிர்மிசத் தெளிந்த புத்தியுடையவராவீர். எ-று.

பொணா - . சுரோத்திராதி இத்திரியங்களுக்கு எதிர்ப்படுகின்ற சத்தாதிவிஷயங்களைப் புசிப்பித்து, மனத்தினை மிருதுவாக நாசஞ்செய்வதற்கு எண்ணினீர்கள், விறகினைப் பற்றியெரிசின்ற அக்கினியை மேலும் வளரச் செய்கின்ற செய்யோடுகடிய விறகினாலே கெடுக்க இவ்வுலகத்தின்கட்கருதுகின்றவர்களிலும், நீவிர் மிசத் தெளிந்த புத்தியுடையவராவீர். எ-று.

தென்னியர் என்பது குறிப்புச்சொல் அது, அவாது அறிவிண்மையை யுணர்த்தியது.

க-னா. விடயானுபவத்தால் மனத்தலிப்பதன்றிக் கொடாது ஏ.ம்.[௪]

ககக. பஞ்சவரைச் சேருமகப் பன்னியரை யடக்
யஞ்சும் பழியை யழியீரே — தஞ்சகக
இல்லாரே போல விணக்கா திருக்கின்றி
நல்லாரா விரெந்த நான் அ

இ-ள். பஞ்சவரை - [மனிதர்களே சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த வடிவ விஷயங்களென்னும்] இவர்களாகிய சாரபுருஷரை, சேரும் - [முறையே சுரோத்திர தொக்கு சகூசிஷு வைவிராண வடிவ ரூபேன நிதிரியங்களென்னும் இவர்களின் சகாயத்தால்] உடியறுபவிக்கின்ற, அகப்பன்னியரை - [உக்களுடைய] மனமாகிய மனவியரை, அடக்கி - [வெளியிடத்தச் செல்லாமல்] உடனதுமாறு செய்து, அஞ்சும் - [முன் செய்த அந்த வியபிசாரத்தால்] வெருவுமாறு, பழியை - [வந்த ஜனன மாணமாயி] நின்றதைய, அழியீர் - தொலைத்திலீர், தஞ்ச ககம் - [தும் மனவியரைப் புரிக்கச்செய்து வசமாக்கத் தகுந்த] நிலைபெற்ற ஆனந்தம், இல்லார்போல - தம்மிடத்திலலாத வறியர் போல, இணக்காத - [தம்மோடு] உடன்படுத்தாமல், இருக்கின்றீர் - [அவித்யாமயக்கமாகிய நித்திரையில்] இருக்கின்றீர், வந்த நான் - [இங்ஙனமிருக்கின்ற நீவிர் இனி] எக்காலத்தில், நல்லார் ஆவீர் - [ஞானமாகிய விழிப்பை யடைத்து] ஆனந்த சொரூபராவீர். ஏ - று.

பொ - னா மனிதர்களே சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த வடிவ விஷயங்களென்னும் இவர்களாகிய சாரபுருஷரை முறையே, சுரோத்திர தொக்கு சகூசிஷு வைவிராண வடிவ ரூபேன நிதிரியங்களென்னும் இவர்களின் சகாயத்தால், உடியறுபவிக்கின்ற உக்களுடைய மனமாகிய மனவியரை வெளியிடத்தச் செல்லாமலுட்குமாறு செய்து முன்செய்த அந்தவியபிசாரத்தால் வெருவுமாறுததாகிய ஜனன

மாணமென்று உறுதித்த நித்தையைத் தொலைத்திலீர், தம் மனைவியைப் புறப்பிச்செய்து வசமாக்கத்தகுந்த நிலைபெற்ற ஆனந்தம் தம்மிடத்தில்தான் வறித்போல தம்மோடு உடன்படுத்தாமல் அவித்தி யாமயக்கமாகிய நித்திரையிலிருக்கின்றீர் இங்ஙனமிருக்கின்றீயீர் இனி எக்காலத்தில் ஞானமாகிய விழிப்பை யடைந்து ஆனந்தசொருப ராவீர்.

எ-து.

ஆன்மாவை மறைகளாலும் மனஞ்சுத்தியினம்சமாதலால் அந்நினை மனைவியாகவும் அம்மனம் ஆன்மாவாகிய பதிகை நோக்கி அடங்காமல் துக்ககாரணங்களாகிய விடயங்களை நோக்கிச்செல்லுதல் மாறாத லால் அச்செல்லுதலுவிடபிராமாணியால் விடயங்களைச் சாசுபுருஷராகவும் உருவமே பண்ணப்பட்டமைபற்றி அம்மனத்தும் விடயங் களுக்கும் சேரேசம்பந்தம் உடாமையின் அவற்றிற்கிடையே இக்கிரி கள் சந்தரவ வருவிக்கப்பட்டன.

க—நா, மனிதர்களை தம்மனத்தை விஷயங்களிற் செல்ல வொட்டாததென்ப பிரஹ்மானந்தத்தை யடைந்து பிறப்பைப் பொழியிச்
எ—ம்,

[அ]

ககஉ. இன்பமும் பாலே யிருக்க வதைவிடயத்
துன்பத்திற் றேடிச் சுழலுகின்றீர்—தென் பே
ரளக்கர் புடைசூழுவனியின்க ணீ ரே
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர் க

இ-ன். இன்பம்-பேரானந்தமானது, தம்பால்-ஆன்மாவாகியவும் மிடத்தில்த், இருக்க-[உமது சொருபமாக] இருக்கவும், அதை-அவ்வானந்தத்தை, துன்ப விடயத்தில்த் - துக்கத்தைத் தருவனவாகிய விஷயங்களின் கண், தேடி-சம்பாதிக்க முயன்று, சுழலுகின்றீர்-[பிறப்பிறப்பின் கண்ணே] திரிகின்றீர்கள், நீயே-[இப்படிப்பட்ட] நீயே, தென்பேர் அளக்கர் புடைசூழ்-அழகும் பெருமையும் பொருள்

திய சமுத்திரத்தால் நான்கு பக்கமுஞ் சூழப்பெற்ற, அவனியின்கண்-
உலகத்தினிடத்து, விளக்கு இருக்க - [தம்மிடத்தே] தீபமிருக்கவும்,
தி தேயிலி - நெருப்பினை அஃதில்லாத விடங்களிற் சென்று விசா-
ரித்தலைகின்ற அவிவேகிகளாவீர். எ-று.

பொ-ரை, போகந்தமானது ஆன்மாவாகியவும்கிடத்தில் உமது
சொருபமாக விருக்கவும் அவ்வானந்தத்தைத்துக்கத்தைத் தருவன
வாகிய சத்தாதி விஷயங்களின்கண்சம்பாதிக்க முயன்று பிறப்பிறப்-
பின்கண்ணே திரிகின்றீர்கள் இப்படிப்பட்ட கீழ்களே அழகும்
பெருமையும் பொருந்திய சமுத்திரத்தால் நான்கு பக்கமுஞ் சூழப்-
பெற்றவுலகத்தினிடத்துத் தம்மிடத்தே தீபமிருக்கவும் நெருப்பினை
அஃதில்லாத விடங்களிற் சென்று விசாரித்தலைகின்ற அவிவேகிக-
ளாவீர். எ-று.

க-ரை, மனிதர்களே கீவியே ஆனந்த சொருபிகளாயிருந்தும் அதனை
அஃதில்லாதவிடயங்களில் அதுபவிக்க முயலுதல் மடமை. எ-ம் [க]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

ககந. கல்லாவி னின்பால் கறந்தே பருகிக் கடும்பசினோய்
நில்லா தொழிக்க நினைக்கின்ற வெண்ணமு நீரி
னன் றி
வில்லமு னெய்கொண்டு வீட்டு மெணுமொப்பவின்
விட ய
மெல்லா மாந்திமுத் துக்கமும் போக்கரீ ரொண்ணு
தலே (க0)

இ-ன். கல் ஆயில் - சிலையினுற் செய்யப்பட்ட பசுவினிடத்து,
பால் கறந்து, பருகி - உண்டு, கடும்பசினோய் - கொடிய பசிப்

பிணியை, நில்லாது ஒழிக்க - தன்னிடத்து நிற்காமற் போக்க, நினைக்கின்ற - எண்ணுகின்ற, எண்ணமும் - நினைப்பும், வில் அழல் - ஒளி. பொருந்திய அக்கினியை, நீரின் அன்றி - ஜலத்தி ஞாலவிக்காமல், நெய்கொண்டு - [அதனை விருத்திபண்ணுகின்ற] நெய்யைச் சொரிந்து, வீட்டும் எணும் - அவிக்க நினைக்கின்ற நினைப்பும், ஒப்பு - எவ்வாறு ஒருவனுக்குப் பயனற்றனவோ அவ்வாறு, விடயம் எல்லாம் - எதிர்ப்பட்ட விடயங்களைத் தையும், அருந்தி - புசித்து, முத்துக்களும் - [அத்தியாத்தமம் அதிசெய்வம் அதிபூதம் என்னும்] மூவகைத் துக்கங்களையும், போக்க - கெடுக்க, நீர் எண்ணுதல் - [உலகத்தவரோ] நீய் நினைத்தல், வீண் - பயனற்றதாம், எ-று.

பெ--ஊ. சிலையினால் செய்யப்பட்ட பசுளினிடத்துப் பாலினைக் கறந்து பருகிக் கொடிய பசிப்பிணியைத் தன்னிடத்து நிற்காமற் போக்க எண்ணுகின்ற எண்ணமும் ஒளிபொருந்திய அக்கினியை ஜலத்தாலவிக்காமல் அதனை விருத்திபண்ணுகின்ற நெய்யைச் சொரிந்து அவிக்க எண்ணுகின்ற எண்ணம் ஒருவனுக்கு எவ்வாறு பயனற்றனவோ அவ்வாறு எதிர்ப்பட்ட விடயங்களைத் தையும் புசித்து அதிசியாத்தமம் அதிசெய்வம் அதிபூதம் என்னும் மூவகைத் துக்கங்களையும் கெடுக்க உலகத்தவரோ நீயெண்ணுதல் பயனற்றதாம். எ-று.

கற்பசுயற் பாலில்லாமையால் அதனைக் கறந்து பருகிப் பசி நீக்குதல் உடாமையோல வட்டயங்களிற் சுமயின்மையால் அவ்விடயங்களைப் புசித்துச் சுமடைதல் உடாதென்பார் "உல்லாவினின் பால் கறந்தே பருகிக் கெடும் பசிகோய், நில்லாதொழிக்க நினைக்கின்ற வெண்ணமும்" எனவும், அக்கினியை நீராற்றெடுக்கவேண்டுமெய்ன்றி நெய்யாற் கெடுக்கப்புகின் அது கெடாமல் வளருதல்போல விடயவிக்கையைத்தோட நிருஷ்டிவாயிலாக வுண்டாகும் வைராக்கியத்தாற் கெடுக்கவேண்டுமெய்ன்றி, ஒவ்வோரிச்சையுண்டாக்குத்தோறும் அவ்வவ்விச்

சைவ அங்கவீடயங்களைப் புரிந்துக் கொடுப்பதின் அவை கனரு
மேயன்றிக்கொடுவென்பார் 'நீர்னன்றி, வில்லுனெய்கொண்டு வீட்டு
மெனுமொப்ப' எனவும் அவ்வெண்ணெய்பாயமல்லாமையாற் பயன்
தராநென்பார் "வின்" வேறு வேறுதாரணங்களாற் பிரித்தோதினா
கொளவதிக.

எனா. விடயானந்தத்தை அதுபவித்து மூலத்தைத் தக்கவகையும்கூட
போக்க எண்ணுதல் பயனற்றது. எ-ம். (௨0)

(௨)-வது அவிவேகியல் முற்றிற்றது.

[௪]-வது இரங்கலியல்]

[கட்டளைக் கலித்துறை]

௧௧௪. மாதா சகமைக் தரும்பொருள் கூட்டி வளர்க்குமட்டு
நீதா சகமென் தருமைசெய் வாராது நீங்கினடா
போதா சகமற் தவனெனசெத் தென்னப் புலப்பரிக்
கவன்

நீதா சகத்தினும் வைகுவ ரோகன்கு தேறினரே (௧)

இ-ள். மாத - மனைவியும், ஆர்அசையந்தரும் - அருமையான
தனது மனைவியை யொத்த புத்திரர்களும், பொருள்கூட்டி - திரவியங்
களைச் சம்பாதித்து, வளர்க்குமட்டும் - [அவற்றை] விருத்திசெய்யுமள
வும், நீதாவம் என்ற - நீ எமது கண்மணி போன்றவனெனது,
அருமைசெய்வார் - மேன்மைப்படுத்துவார், அது நீங்கின் - மூன்
போற் பொருளிட்டருடியானிடின், அடா - பயலே, தாசகம் அற்ற
வனே - [எவ்வீத] ஆதாரமில்லாதவனே, செத்த போ எனை -
இறவாது என் உயிரோடிருக்கின்றாயென்று, புலப்பர் - வெறுத்தத்

தள்ளுவார்கள், இவ்வன் - இவ்வாறு, தீத ஆர்ஜகத்தினும் - தீங்கினைப் பொருந்திய இல்லறத்திலும், வைகுவோ - தங்கிவாழ்வோ, (வாழார்) ஈங்கு தேறினர் - மோக மார்த்தத்திற் றெளிந் தொழுதுபவர். ஏ-று.

பொ-ணா. மனைவியும் அருமையாகிய தனது மனதை யொத்த புத் திரர்சனாந் திரவீடங்னைச் சம்பாதித்து அவற்றை விருந்திசெய்யு மனவும் நீ எமது கண்மணி போன்றவனென்று மேன்மைப்படுத்து வார், முன்போற் பொருள் சம்பாதிக்கமுடிபாவிடின், பயலே எவ்வித ஆதாரமுமில்லாதவனே இறவாது ஏன் உயிரோடிருக்கின்றயென்று வேறத்தத் தள்ளுவார், இவ்வாறு தீங்கினைப் பொருந்திய இல்லறத் திலும் தங்கி வாழ்வோ (வாழார்), மோக மார்த்தத்திற் றெளிந் தொழுதுபவர்- ஏ-று.

க-ணா. மோக விருப்புடைபார் இல்லறத்தைத் தறப்பர். ஏ-ம். (க) ககதி. இல்லாத கானலி லுண்ணீரென் றெண்ணி யெழுந்த ரிண னு செல்லா விரைந்து விரைந்தோடி மாயுஞ் செயலெ ன வே யல்லா விடயஞ் சுகமெனத் தேடி யறிவிழந்தா ர் பொல்லா மனுடரை யோவெந்த நாளின்பம் புல்லுவ ரே. [2]

இ-ன். அரிணம்-மானுனது, இல்லாத-[புனல்]இல்லாத, கானலில் -[உண்ணி நிலத்திற்ருன்றம்] பேய்த்தேரினகண், உண்ணீர் என்று- [தாக்கிதாப்] பருகுதற்குப் புனல் [உனது] எனது, எண்ணி - நினை த்து, எழுந்து - தன்னி.ரப்பைவிட்டுக் கிளம்பி, விரைந்த விரைந்த ஓடிச் செல்ல - மிகவேகமாயோடிச் சென்று, மாயும் செயல என - வருந்துகின்ற செய்கையைப் போல பொல்லாமனுடர் - நிஷ்காமகரு

மஞ் செய்யாத மனிதர், அல்லாவிடயம் - இன்பத்திற் கேது வல்லாத விஷயத்தின் கண், கைம் என - இன்பமுண்டென்று [கருதி],- தேடி- அவற்றையே சம்பாதித்து, அறிவு இழந்தார் - தம்மையறியுமெண்மை ஞானத்தைப் போக்கடித்தனர், ஐயோ - அந்தோ, எந்தநான் - இனி எந்தக் காலத்தில், இன்பம் புல்லுவர் - மோகக் கைத்தை யெய்துவர் (எய்துதலரிது). ஏறு.

பொ-ஊ. மாளுனது புனலில்லாத உஷ்ணநிலத்திற் றேன் றும் பேய்த்தேரின் கண் தாக்கீர்ப் புனலுனதென்று கினைத்துத் தன்னிருப்பை வட்டுக் கிளம்பி மிகவேகமா டோடிச்சென்று வருந் துகின்ற செய்கையைப் போல கிஷ்காமாகுமஞ் செய்யாதமனிதர் கன் கைத்திற் கேதுவல்லாத விஷயத்தின்கண் கைமுண்டென்று கருதி அவற்றையே சம்பாதித்து தம்மையறியும் உண்மை ஞானத் தைப் போக்கடித்தனர். அந்தோ? இனி எக்காலத்தில் மோகக் கைத் தை யெய்துவர் (எய்துதலரிது). ஏ-று.

உளது என்பது சொல்லெச்சம்.

க-ஊ, விடயவிச்சையுடையவர் மோகக்காமடையார். எம். (2)

ககசு இன்பே வடிவுந் திருக்கின்ற நீரு மறிவிழப்பாற் றுன்பா ழியின்கட் கழலுகின் றீரித் துணையும்ந் தே விற்பணை யுற்று மிலவணன் மாவீற் புலைச்சிதன் னை வன்பிற் புணர்ந்து மகப்பெற் றடைந்த வருத் த மொத்தே (௩)

இ. என். இலவணன் - இலவணனென்னும் பெயரினையுடைய ஓர் ஈசன், அனை இன்பு உற்றும் - சிங்காதனத்தின்மீது காமாத வீற்றிருந்தும், [இந்திரானது வலஞ்செய் மாயாவியினற் பண்ணப்பட்ட], மாலில் - மயக்கத்தினால், [அறிவை யிழந்தமையால்], புலைச்சி - ஒரு

புலேச்சியானவள், தன்னை - இலவணஞ்சிய தன்னை, வன்பில் - பலாற்
காரமாய், புணர்ந்து - கூடி, மகப்பெற்று - புத்திரர்களைப் பெற்றத
னால், அடைந்த - அதுபவித்த, வருத்தம் ஒத்து - துன்பத்தைப்
போல, இன்பே வடிவு - [உலகத்தவரோ] சச்சிதானந்தமே சொருப
மாக, உற்று இருக்கின்ற கீர் - அநாதியே அடையப் பெற்றிருக்கின்ற
கீர்கள், உம் - உம்முடைய, அறிவு இழப்பால் - [சொருப] ஞானமா
கிய [கப்பலு] யிழந்தமையால், துன்பு ஆழியின்சண் - [ஜனனமான
மாகிய] தக்க சமுத்திரத்தினிடத்து, இத்துணையும் - இதுவனையும்,
அத்தோ - ஐயோ, சுழலுகின்றீர் - திரிகின்றீர்கள், [இஃதென்னை
இனியாயினும் அந்த ஞானக் கப்பலிலேறிப் பிறவிக் கடலினின்றும்
வெளிப்பட்டு மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுமின் என்பது எஞ்சி நின்
றது]. எ-று.

பொ-னா. இலவணனென்னும் பெயரினையுடைய ஓரசன் சிவன்
தனத்தின் மீது சகமாக வீற்றிருந்தும் இந்திரனது எவலஞ்சிய மாயா
வியிஞற் பண்ணப்பட்ட மயக்கத்தினால் அறிவை யிழந்தமையால் ஒரு
புலேச்சியானவள் தன்னைப் பலாற்காரமாக மணந்து புத்திரர்களைப்
பெற்றதனால் அதுபவித்த துன்பத்தைப் போல? உலகத்தவரோ, சச்சி
தானந்தமே சொருபமாக அநாதியே அடையப்பெற்றிருக்கின்ற கீர்
கள் உமது சொருபஞானமாகிய கப்பலையிழந்தமையால் ஜனனமான
மாகிய தக்க சமுத்திரத்தினிடத்து இதுவனையும் ஐயோ திரிகின்
தீர்கள் இஃதென்னை? இனியாயினும், அந்த ஞானக் கப்பலிலேறிப்
பிறவிக் கடலைக் கடந்து மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுமின். எ-று.

இன்புசெத்து முதலியவற்றின் உபவக்ஷணம் மகப்பெற்று என்பது
செய்கெனெச்சத்திரிபு.

க-னா. உலகத்தவரே நீங்கள் உங்கள் எதார்த்த சொருபத்தை அறி யாமையால் பிறவீத்துக்கத்தில் வருத்துகின்றீர்கள். ஏ-ம். [உ]

கனா. அஞ்ஞானஞ் சற்று மனுஷா நிருமல ராகியு நீ ருஞ்ஞான நீத்துட லுற்றே யுழன்றநி ரோதகு மோ செஞ்ஞாயி தன்னவத் தேசடைந் தாலுமைச் சேர் துயர ம்

பைஞ்ஞீலு கள்கரு டன்கண்ட பாம்பழி பண்பு துமே (ச)

இ-ன், பைஞ்ஞீலுயான் - மனிதர்களே, நீர் - நீங்கள், அஞ்ஞானம்- அஞ்ஞானத்தை, சற்றும் - கொஞ்சமேனும், அனுஷா - பொருத்தாத, நிருமலந்தெயும் - பரிசுத்தசைதன்னிய சொருபிகளாயிருத்தும், உம் ஞானம் - உமது சொருப ஞானத்தை, நீத்து - இழந்து, உடல் உற்று -தேகத்தையான் எனது என்று அபிமானித்தலால், உழன்ற நீர் - [பிறந்து யிறந்தல்] திரிந்தீர்கள், ஓதகுமோ - ஓதிது தக்கதல்லவே, செஞ்ஞாயிது அன்ன - செந்நிறமுடைய சூரியன் போன்ற, அத்தேசு அகடந்தால் - அந்த ஞானப்பிரகாசமானது அடையப்படுமாயின், [அதனால்], உமைச் சேர்துயாம் - உக்களைப் பொருத்தியிருக்கின்ற [ஐனமான] தக்கங்கள், கருடன் கண்ட-உலுமுறை பார்த்தப்பட்ட, பாம்பு அழிப்பது உறம் - சர்ப்பம் காசாகின்ற தன்மையைப் போல னாமோரும், ஏ-று.

பொ - னா, மனிதர்களே? நீங்கள் அஞ்ஞானத்தைக் கொஞ்சமேனும், பொருத்தாத பரிசுத்த சைதன்னிய சொருபிகளாயிருத்தும் உமது சொருப ஞானத்தை யிழந்து தேகத்தையானெனதென்றபிமாஷத் தால்பிறத்திறந்த திரிந்தீர்கள், ஓ இது தக்கதல்லவே, செந்நிறமுடைய சூரியன் போன்ற அந்த ஞானப்பிரகாசமானது அடையப்படுமாயின்

அதனாலே உம்மனைப் பொருந்தியிருக்கின்ற ஜனனமான துஷெய்கன்
கருடனாற் பார்த்தப்பட்ட சரீரம் காசமாகின்ற தன்மையைப் போல,
காசமாகும். எ-து.

உடல்உற்று என்பது செயவெனச்செய்திரியு.

க-னா. மனிதர்களே! உமது சொருப ஞானத்தைப் பெற்றப் பிற
வித் துன்பத்தினின்றும் கீங்குகினை. எ-ம். (ச)

ககஅ. என்று மழியில் பரானந்த மாகி யிருக்குமும்மை ப்
பொன்றுட லென்றும் பிறநாம வென்னவும் போற்
றியந்தோ
கொன்றீரத் தாற்குடப் பேறிழந் தீரக் கொடு
தொழில்விட்
டொன்றுமுன் னாதென் றிருப்பீரே னோயின்
புறுவதற்கே (இ)

இ-ன். என்றும் - [மனிதர்களே] எங்காலத்தும், அழிவு இல் - காச
மில்லாத, பாசுனந்தம் ஆகி - பேரின்பசொருபமாய், இருக்கும்உம்மை
- இருக்கின்றவுமனை, பொன்றஉடல் என்றும் - [அற்ப காலத்தில்]
அழிந்து போகிற தேசம் [கீவிர்] என்றும், பிற - தேசத்திற்செய்ய
மானவை, தாமஎன்னவும் - உய்ருவையென்றும், [நினைத்து],
போற்றி - பாதுகாத்து, அந்தோ - ஐயோ, கொன்றீர் - கொடுத்துக்
கொண்டீர், அத்தால் - அவ்வெண்ணத்தால், காப்பேறு இழந்தீர் -
மோகூணந்தமாகிய இலாபத்தை இழந்திருக்கின்றீர், அக்கொடுக்
தொழில்விட்டீ - அந்தக் கொடிய செய்கையை ஒழித்து, இன்புடைய
தற்கு - மோகூ கதத்தைப் பெறுவதற்கு, ஒன்றும் உன்னுது -

யானெனதென்பவற்றுள் ஒன்றினையும் நினையாமல், என்று இருப்பீர்
கனோ. எக்காலமிருப்பீர்களோ. ஏ-று.

பொ-னா. மனிதர்களே! எக்காலத்தும் காசமில்லாத டேரின்ப
சொருபமாயிருக்கின்ற வங்களை அற்பாவததிலுழிந்த?பாகின்ற
தேகம் நீவிரென்றும், அதற்கந்நியமானவை உம்முடையவென்றும்,
நினைத்துப் பாதுகாத்து யோ கெடுத்துக்கொண்டீர். அவ்வெண்ணத்
தால், மோகூனந்தமாயிய இலாபத்தை இழந்திருக்கின்றீர், இந்தச்
கொடிய செய்கையை யொழித்த மோகூனத்தைப் பெறுவதற்கு
யானெனதென்பவற்றுள் ஒன்றினையும் நினையாமல் எக்காலமிருப்பீர்
களோ. ஏ-று.

கொன்றென்பது “என்றி கொன்றாக்கும்” என்றும்பொலக்
கெடுத்தற் பொருளது, உபமைக்கொன்றீர் எனக்கூட்டுக.

தேகாதியையானெனதெனக் கருதாதல் பிறவித் துன்பத்துக்கேது
வாதல்பற்றிக் கொடுத்தொழில் என்றார். யானெனதென்னும் எண்ணம்
ஒழித்தவர் மோகூமடைதலை “யானெனதென்னுஞ்செருக்கறுப்பான்
வாஸுரர், குயர்ந்த வலகம் புருய்” என்று கூறாந்திருக்குறளானுமறிக.
உம்மை நீவிரே கெடுத்துக்கொண்டீர் என்பதற்குதாரணம்.

பகவற் கீதை

“தானலதி யாவர்தன் மேன்மை செய்தக்கா	ர்
தானலதி யாவர்தன் கீழ்மை சமைப்பா	ர்
தானலதி யாவர்தன் மெய்ப் பகைபாவா	ர்
தானலதி யாவர் தனக்குற வாவா	ர்”

என்று கூறலானும் அறிக.

க-ரை. மனிதர்களே! தோதிரையானெனத் தென்றியானித்த
அதனால், உங்களை நீங்கள் செடுத்துக்கொள்ளாமல், அவ்வுயிமா
னத்தைச் செடுத்து மோகி சகத்தை யடையுங்கள். ஏ-ம். (இ)

[விருத்தம்]

ககக. இன்பப் பிரஹ்மோ ததிபெருசி யெங்குங் கிடப்ப
வதைப் பருகித்

தன்ப் துடையா டக்கடலிற் றோன்றும் வெறிய புற்
புதமென்

றுன்ப விடயங் களைமுழுதுஞ் சூழா தின்பத் தருபொ
ருள்க

ளென்புத் தியினற் றவித்தவ்வி யிளைத்தார் களைத்தா
ரிதுகொடிதே (ஈ).

இ-ள், இன்பப்பிரஹ்ம உததி - ஆனந்த மயமாகிய பிரஹ்ம சமு
த்திரமானது, எங்கும் - எவ்விடத்தும், பெருகிகிடப்ப - பூரித்திருக்க,
அதை - அப்பூரணானந்தை, பருகி - புசித்து, தன்ப் துடையார்—
[பிறப்பிறப்புக்களாலுண்டாகுந்] தக்கத்தைவறியாத அவிவேக யொழிக்க
ஐனங்கள், அக்கடலில் - அவ்வானந்த சமுத்திரத்தில், தோன்றும் -
சற்பிரமாக வுண்டாகின்ற, வெறிய - பயனில்லாதெனவும், தன்பம் -
தக்கத்தைத் தருவனவுமாகிய, புற்புதம் என் - குமிழியென்று கூறு
கின்ற, விடயங்களை - சந்தாதி விஷயங்களை, முழுதுஞ் சூழாது - முற்
றிலும் ஆராயாமல், இன்பம் தருபொருள்கள் என் புத்தியினால் - சகத்
தைக் கொடுக்கின்ற வஸ்துக்களென்றெண்ணும் விபரீதவுணர்ச்சியால்,
தவித்தவ்வி - அவ்விஷயங்களில் பாய்ந்துபாய்ந்து, இளைத்தார் களைத்
தார் - மெலிந்து வருந்தினார்கள், இதுகொடிது - இது மிகவுந் தீது.
ஏ-று.

பொ-னா. ஆனந்தமயமாகிய பிரஹ்ம சமுத்திரமானது எவ்விடத் தும் பூரித்திருக்க, அப்பூரணத்தந்தைப்புகித்தப் பிரப்பிரப்புரணா லுண்டாகுக் துக்கத்தை யொழிக்க வறியாத அவிவேக ஜனங்கள், அவ் வானந்த சமுத்திரத்திற் சேற்பிதமாக லுண்டாகின்ற பயமில்லாதனவுந் துக்கத்தைத் தருவனவுமாகிய குமிழியென்று உறுகின்ற சந்தாதி விஷயங்களை முற்றிலும் ஆராயாமல் சகத்தைக் கொடுக்கின்ற வஸ் துக்கனென்றெண்ணும் விபரீத லுணர்ச்சியினால் அவ்விஷயங்களிற் பாய்த்து பாய்த்து மெலித்த வருத்தினுக்கள், இது யிஷை நீது. எ-று.

இளைத்தார் என்பது முற்றெச்சம்.

க-னா. ஜீவர்கள், தாம் ஆனந்த சொரூபியானாயிருத்தும் அப்படிப் பட்டதன்னை அதுபவிக்கவறியாமல் அவிவேகத்தால் விடயங்களை விஞ்சிப்பித்தென்கூர். எ-ம். [க;

(எ)வது இரங்கலிடல் முற்றிற்று.

(௮) - வது உற்றதுரைத்தலியல்

[வேண்டா]

கஉ௨	ஒன்று நினைபாத துத்தமனெஞ் சம்பிரஹ்	ம
	மொன்றினையே யோர்வதிடை யுள்ள — முன்பு	
		கண் ட
	வெல்லா நினைப்ப திழிவுளமீ தொன்று பந்	த
	மல்லனமுத் திக்கேது வாம்	(க)

இ-ள். ஒன்றும் நினைபாதத-(ஆன்மா கான்மாக்களும்)யாதொன்றையு மென்றாதது, உத்தம நெஞ்சம் [ஆத்] - உத்தமமாகிய மனமாம், பிரஹ் மம் ஒன்றினையே ஓர்வத-பிரஹ்மம் ஒன்றையே நினைப்பது, இடை

உன்னம் [ஆம்] மத்திமமனமாம், முன்பு கண்ட - முற்காலத்தில் [இத் திரியவாயிலாக] விஷயீகரித்த, எல்லாம் நினைப்பது - எல்லா விஷயங்களுமெண்ணுவது, இழிவு உளம் [ஆம்] - அதமமனமாம், ஈது ஒன்று பந்த [ஏது ஆம்] - இவ்வசம மனமொன்று மாத்நிரம் பந்தத்திற்குக் காணமாம்; அல்லன - உத்தமமத்திமமனமான், முத்திக்கு ஏது ஆம் - மோக்ஷமடைதற்குக் காணமாம். ஏ-று

பொ-ணா. ஆன்மா நான்மாக்களுக்கு யாதொன்றையும் எண்ணாதது உத்தமமனமாம். பிரஹ்மம் ஒன்றையே நினைப்பது மத்திம மனமாம். முற்காலத்தில் இந் திரியவாயிலாக வறிந்த எல்லா விஷயங்களுமெண்ணுவது அதமமனமாம். இவ்வசம மனமொன்று மாத்நிரம்பந்தத்திற்குக் காணமாம். உத்தமமத்திம மனமான் மோக்ஷமடைதற்குக் காணமாம் ஏ-று

ஏது என்பது பாதமென்பதானும் உட்படப்பட்டது ஆம் என்பது கடைசியைத் தீபகம்.

க-ணா. மு-முகூட்கள் மனத்தை விஷயநிர்நயம் பண்ணுவதிலின்றி நின்றதைந்து, முதலிற் பிரஹ்ம சித்தனத்திலும், பின்னர் நிச்சித்தனத்திலும், பழக்கவேண்டும். ஏ-ம் (க)

கஉக. சச்சிதா னந்தமய வத்துவின் கட் சற்று மி லா
விச்சக முண் டாயழித லெவ்வனெனி—னிர்ச்சன
மா ள்

காட்டிருளச் சத்தாற்பேய் காண்டலுமென்
னிர்ப்பயத்தா ள்
மீட்டிலதாப் போதலும்போன் மே (உ)

இ-ள். சச்சிதா னந்தமயவத்துவின்—அஸ்திபாதிப்பிரிய ரூபமாகிய பிரஹ்ம சொருபத்தினிடத்து; சற்றும் இலா - அற்பமும்

[உண்மையாய்] இல்லாத; இச்சகம் - இப்பிரபஞ்சமானது; உண்டாய் அழிதல் - தோன்றிநாசமாகுதல், எவ்வன் எனில் - எவ்விதமெனக்கேட்கில்; நிர்ச்சனம் ஆட காட்டு - மனித சஞ்சாரமில்லாத காட்டினிடத்து, இருள் அச்சத்தால் - இருட்டினாலும் பயத்தினாலும், பேய் காண்டலும் - பிசாசு தோன்றாதுமையும், எல் - சூரியோதயத்தினாலும், நிர்ப்பயத்தால் - பயமின்மையினாலும்; மீட்டு - திரும்ப; இலதா - [அப்பேய்த் தோற்றம்] இல்லாமல், போதலும் போனம் - நீங்குதலையும் மொக்கும். ஏ-ற.

பொ-ணா. அஸ்திபாதிப்பிரிய ரூபமாகிய பிரஹ்ம சொரூபத்தினிடத்த அற்பமும் உண்மையிலில்லாத இப்பிரபஞ்சமானது தோன்றி நாசமாகுதல் எவ்விதமென்று கேட்கில். மனித சஞ்சாரமில்லாத வனத்தினிடத்து இருட்டினாலும் பயத்தினாலும், பிசாசு தோன்றாதுமையும் சூரியோதயத்தினாலும் பயமின்மையினாலும் திரும்ப அப்பேய்த் தோற்றமில்லாமல் நீங்குதலையும் போலும். ஏ-று

க-ணா. ஒருவனுக்கு இருளினாலும் பயத்தினாலும் கற்பிதமாகப் பேய் தோன்றிச் சூரியோதயத்தினாலும் பயமின்மையினாலும் அநாசுத்தல்போல, அஞ்ஞானத்தாற கற்பிதமாக விகத்தத்தோன்றி பிரஹ்ம ஞானத்தால் அநாசுக்கும். ஏ-ம

(உ)

கஉஉ ஆத்தமார விறற்றேன் நவனிசத்தா மேலழி யா
நீத்கிடசத் தேற்றேன்று நேரெதிராம்—பார்க்க
கில வை
யந்தவிண்ணு டிற்கு மயலபின பின்னவய ல்
'தாந்தந்தா தான்மியமாஞ் சூழ்ம் து (ங)

இ-ன். ஆத்தமாவில் - ஆன்மவடிவப் பிரஹ்மத்தினிடத்து, தோன்று - உண்டாகிய, அவனி - பிரபஞ்சமானது - சத்துஆமேல்,

உள் பொருளானால், அழியா - [எந்த ஞானத்தினாலும் எக்காலத்தும்] பாதமாகமாட்டாது, நீத்திடு - தன்னத்தக்க, அசத்தேல் - இல்பொருளானால், தோன்ற - [எக்காலத்தும் மலடி மகன்போலக்] காணப்படாது, மேர் எதிர் ஆம் - பிரத்தியக்ஷத்தில் அவற்றிற்கு மாறும், (ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுவதும் காணப்படுவதமாயே பாவபதார்த்தமாம், சூழ்ந்து பார்ப்பில் - அதனை ஆலோசித்தறியுமிடத்து, அந்த இரண்டிற்கும் - முற்படரிய சததக்கும் அசத்துக்கும், அயல் - வேறும், அவை - [ஆனால்] அப்பிரஹ்மத்திற்குஞ் சகத்துக்கும், தொந்தம் - சம்பந்தம் [யாதெனில்], அபினபின்ன அயல் - [அவ்விரண்டினையும் பேதமாகவாயினும் அபேதமாகவாயினும் உறவியலாமைமையால்] அபேதபேதங்களுக்கு வேறாகிய, தாதான்மியம் ஆம் - கற்பிததாதான்மியமாம். ஏ-று,

பொ-ணா. ஆன்ம வடிவப் பிரஹ்மத்தினிடத் தண்டாகிய பிரபஞ்சமானது உள் பொருளானால், எந்த ஞானத்தினாலும் எக்காலத்தும் பாதமாகமாட்டாது. தன்னத்தக்க இல்பொருளானால், எக்காலத்தும் மலடி மகன்போலக் காணப்படாது. பிரத்தியக்ஷத்தில் அவற்றிற்கு மாறும் (ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுவதும் காணப்படுவதமாயே பாவ பதார்த்தமாம்). அதனை ஆலோசித்தறியுமிடத்து முற்படரிய சததக்குமசத்துக்கும் வேறும். ஆனால் அப்பிரஹ்மத்துக்கும் ஐகத்துக்குச் சம்பந்தம் யாதெனில், அவ்விரண்டினையும் பேதமாகவாவது அபேதமாகவாவது உறவியலாமைமையால் அபேதபேதங்களுக்கு வேறாகிய கற்பித தாதான்மியமாம். ஏ-று.

அவை என்பது நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை அழியாது தோன்றுது என்பவற்றின் துவ்வீறு குறைந்து நின்றது,

ஐகத்துச்சத்தல்ல வென்பார் "அவனி சத்தா மேலழியா" என்றும் அசத்தல்ல வென்பார் "அசத்தேற்றோன்று" என்றும் சதசத்து விலக்ஷணமென்பார் "அந்த விரண்டிற்குமயல்" என்றும் பிரஹ்மத்

தங்கும் ஐதததங்கும் பேதா பேதவிலகூணதாதான்மிய சம்பந்த முள
தென்பார் " அபினபின்னவயல் தெரந்தந்தாதான்மியம் " என்றுப் கூறி
னார்.

ஐர்த்திச்சத்தின் வேறும் அசத்தின் வேறுமாகிய பாகபதார்த்தம் என்பதின் பொருள் உறப்படுகிறது. இஃ லோர் சங்கை சந்தென்பது உன்ன பொருள். அதனின் வேறென்பது துல்லாத பொருள். அதமல டிமகன் முதலியன. அசத்தென்பது துல்லாத பொருள். அதனின் வேறென்பது உன்ன பொருள் அது பிரஹ்மம் சத்தம் அசத்துமா கிய துல்லிசைப் பொருள்னைத் தவிர மூன்றாவதான பொருள்கிடை யாது. அங்னன யிருக்க அவற்றின் வேற என்று சொல்லின் அச் சொல் பொருளற்றதாம்.

செவ்வாயின் சமாதானம் - சந்த சந்தங்களுக்கு வேறு என்ற சொல் பொருளற்றதன்று. பிரபஞ்சமாயிவ பொருளையுடையதேயாம். சந்தற்கு ஏன் அசத்தம் அசத்திற்கு ஏன் சத்தம் ஆவனவன்றி சத்தின் வேறு அசத்தம் அசத்தின் வேறு சத்தமல்ல. வேறெவன மெனின், சந்தென்பதற்கு எந்தஞானத்தாலும் எக்காலத்தும் பாதிக்கப் படாதது என்று பொருள். அதனின் வேறென்பதற்கு ஞானத்தாற் பாதிக்கப் படுவது என்பது பொருள். ஆகவே சத்தின வேறு என்னும் இவ்வளவு வாக்கியத்திற்கு ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுவது (மித்தை யென்று நிச்சயிக்கப்படுவது) என்பது பொருள். அசத்தென்பது மலடி மகன் போலச் சொருபமில்லாதது. அதனின் வேறு என்பது சொருபமுடையது ஆகவே அசத்தின் வேறென்பதற்குச் சொருபமுடையதென்பது பொருள். இவ்வாறு சந்தசந்தங்களுக்கு வேறென்பதின் திரண்ட பொருள் பாதிக்கப் படத்தக்க சொருபமுடையது. (ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுவதும் பிரத்தியக்ஷமாகத் தானக்கூடிய சொருபமுடையது)யாம்.

இனிப் பாவபதார்த்த மென்பதன் பொருள் உறப்படுகிறது. பாவபதார்த்த மென்றால், சத்துவஸ்து என்றத்தமாம். முன் சத்தின்வேறெனவும், பாதிக்கப்படுவதெனவும் கூறிப் பின்னர் அதனையே சத்துவஸ்து வென்று கூறின் வியாபாத (முன்னுக்குப்பின் விரோத மென்னும்) தோஷமுண்டாமெனச் சான்றவரின் அசற்குச் சமாதானம். அச்சத்து பாதிக்கப்படுவது பாதிக்கப்படாதது என்னும் பேதத்தாலிருக்கக்கூடும். அவற்றுள் துத்தப் பாதிக்கப்படுகின்ற பிரஹ்மம். பாதிக்கப்படாத சத்துசத்தென்பதற்கு இருப்பு மாதிரித்ததைப் பொருளாகக் கொள்ளல் வேண்டும். எல்லாததும் அழியாதிருக்கும் பொருளைப் பாதிக்கப்படாத சத்துவஸ்து வென்பர். அது பிரஹ்மமாம். எல்லாமிருந்த பிரஹ்ம ஞானத்தாலுழியும் பொருளைப் பாதிக்கப்படுகின்ற சத்துவஸ்து வென்பர். அது பிரபஞ்சமாம் ஆகவே சத்துவஸ்து பிரஹ்மம். அசத்துவஸ்து மலடிமகன் முதலியன. சத்தசத்தின் வேறுவஸ்துபிரபஞ்ச முதலியன. இம்மூவகை வஸ்துக்களுள் பிரபஞ்சமானது பிரஹ்மஞானத்தார்பாதிக்கப்படுவதும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணக்கூடிய சொருபமுடையதும் பிரஹ்மஞானம் வகுமளவும் உள்ளது போன்றிருப்பது மயிருத்தலால், சத்த சத்துக்களுக்கு வேறுவிய பாவபதார்த்தம் எனப் பொருள்படுதல் காண்க.

இனிப்பேதாபேத விலக்ஷண மென்பதன் பொருள் உறப்படுகிறது. துத்தைப் பிரதிருதியின் காரியமாகக் கூறியிருத்தலால் காரியத்தின் சபாவ மெதுவோ, அதுவே காரணத்தின் சபாவமாமென்பது நியமம். ஆகவே பிரஹ்மத்தோடு பிரதிருதிக்குள்ள சம்பந்தமே, துத்தத்துக்குமாம். காரணமாகிய அப்பிரதிருதியானது சமமாயுள்ள சத்துவாதி முக்குணவடிவ மெனச் சாங்கியமதத்திலும், ஈகாசத்தியென அத்துவாதவாதத்திலும், உறப்பட்டிருத்தலால் குணமுஞ் சத்தியுமாகிய, அப்பிரதிருதி குணியையுஞ் சத்தியையுமிடமாகக் கொண்டிருப்ப தன்றித்

தனித்திராது. ஆனால் யாதேனுமோ எந்நியவஸ்துவையே இடமாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமிருத்தற்குப் பிரஹ்மத்தைத் தவிரவேறு உள்பொருளில்லாமையால் பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே இருப்புக் கூறவேண்டியதாகிறது. பிரஹ்மமோ நிர் குணமும் அசைமும்ஆம் எனச் சுருதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலால் அதனிடத்துப் பிரகிருதிக்கு வாஸ்தவ இருப்புக் கூறுதல் பொருத்தாது. ஆதலால், கயிற்றினிடத்துக் கற்பிதமாகத்தோன்றிய சம்பந்தத்திற்குக் கூறுகின்ற கற்பித இருப்புப் போலக் கற்பித இருப்பே கூறவேண்டியதாகிறது. அந்த இருப்பினையே கற்பித சம்பந்தமென்று கூறுவர். அச்சம்பந்தம் ஊசலோலம் தாதான்மியம் என இருவகைப்படும். வேறு வேறாயுள்ள இரண்டு பொருள்செட்டு அவ்விரண்டின் கிரியையாலாவது அவற்றில் ஒன்றன் கிரியையாலாவது உண்டாவது ஊசலோல சம்பந்தமாம். ஒருவன் கைகுவிக்குமிடத்து அவ்விரண்டு கைசெட்டு முனதாகுஞ் ஊசலோலம் அவ்விரண்டுகைகளின் கிரியையாலாகிய தாம். ஒரு விருஷத்திற்குப் பக்ஷிக்கும் உளதாகுஞ் ஊசலோலம் பக்ஷியாகிய ஒன்றன் கிரியையாலாகிய தாம். இங்கே கூறிய பிரஹ்மத்தக்கும் பிரகிருதிக்குமுள்ள சம்பந்தம் ஆதார ஆதேய வஸ்துக்களுக்கும் போன்றிருத்தலால் குணகுணிகட்கும் கிரியைசந்தாக் களுக்கும் போலதாதான்மிய சம்பந்தமாம். ஆகவே, கற்பிததாதான்மிய சம்பந்தமென்றபிற்பு ஐன் அவ்விரண்டினையும் பேதமென்றவது அபாமென்றவது கூறுதல் [முறையே அத்தவதை சுருதிக்கு விசேஷமாகவினாலும் சேதன சடனசெட்டு அபேதன உடாமையாலும்] உடாதென்றதிக. ஆனால் அவ்விரண்டிற்குமுள்ள பேதம் கயிற்றிற்கும் அதனிடத்துக் கற்பிதமாகக் காணப்படும் பாம்பிற்கும்போலக்கற்பிதமாகலின் வாஸ்தவபேதத்திற்கு விலகணமாம். அபேதமும் பாதத் தாலாகியதாதலின் அபேதத்திற்கு விலகணமாம். ஆகவே பேதாபே

தங்களுக்கு விலகணமா (வேறு)யிய கற்பித தாதான்மிய சம்பந்தமாம். இசத்தப்பிரகிருதயீன காரியமாதலால், அதற்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் இதுவே சம்பந்தமாமெனத் தெரிந்துகொள்க.

குழ்த்து பார்க்கிலவை நேசாநிராம் - விசாரிததப்பார்க்கின் [அழி யாமை தோன்றாமகளுக்கு] மாரும் அநாவது அழிவ ழம் காணப்படு வ்தமாம். அந்த விரண்டிற்கும் அயல் - சத்துக்கும் அசத். ழக்கும் (சதசத்து விலகணம்), அபின்ன பின்னவயல் - அபேத விலகண முர, பேத விலகண மும, தொந்தநாதாதான்மியம் - சம்பந்தம் தாதான் மியமாம்.

க-ண. இகத்து சத்த சத்துக்களுக்கு வேறுயிய பாவ ப்தார்த்தமும், பிரஹ்மத்தோடு பேதா பேதமகளுக்கு வேறுயிய கற்பிததாதான்மிய சம் பந்தமுடையதமாம். எ-ம் (ங)

[விருத்தம்.]

கஉக சர்க்கரையைப் புலிவடிவா யறியினது துக்கசா தன
மாய்ப் பிணைச்சு

சர்க்கரைபென் றறியினின்ப சாதனமாந் தனக்கய
லாந் தன்மையாலே

துக்க சா தனமுமெனறன் சொருபமுல கெனுமறி
வாற் பிரஹ்ம மென்னுந்

தக்கவறி வாலின்ப சாதனமு மானதிந்தத் தன்மை
பென்னே (ச)

தி - ன். சர்க்கரையை - [புலிவடிவாகச் செய்து வைத்திருக்கின்ற] சருகரையினை, புலி வடிவாய் - [ராமரூப கற்பனையால் வாய்தவ மாகிய] புலியென்று, அறியின் - [ஞருடன்] பார்த்தால், அது - அச்ச

குக்கோப் புலியானது, தங்கோதனமாய் - [அவனுக்கு] த் தக்கத் தக்குக் காணமாயும், பின்னர் - பின்பு, சர்க்கோ என்ன அறிபின்- [இதபுலியின்ற தித்திப்புடைபு] சருக்கோ பென்றறிதால், இப்ப சாதனம் ஆம் - கெத்தத் கேதுவுமாகும், தனக்கு அயல் ஆம் தன்மை யால் - அச்சுக்கோயானது தனக்கு வேறாயுள்ள ஓர் விஷயமாயிருத் தலால், [அஃது அங்கனமாதல் உடும்,] என் தன் சொருபம் - [அங் வது எனக்கு வேறாத சக்திதானத்தாயிய] என்னுடைய சொருப மானது, உலகு எனும் அறிவால் - [நாமருப சர்ப்பினாயல் இது] பிர பஞ்ச பென்றறியும் அறிவினாலே, தக்க சாதனமும் - [எனக்குத்] தக் கத்துக்குக் காணமும், பிரஹ்மம் என்னும் தக்க அறிவால் - நான் பிரஹ்மம் என்றறிவின்ற [மோகத்திற்கு] உரிய சாதனமாயிய பிர ஹ்ம ஞானத்தினாலே, இப்ப சாதனமும் - பிரஹ்மானந்தத்துக்குக் காணமும், ஆனது - ஆயிற்று, இத்தத் தன்மையை - இங்கனமாய் சபாவமானது, என்னே - ஆச்சரியமாம். எ—து

பொ - கா. புலிவிஷயமாகச் செய்துவைத்திருக்கிற சர்க்கோ யினா நாமருப சர்ப்பினாயல் வாஸ்தவமான புலியென்று ஒருவனறித் தால், அச்சர்க்கோப் புலியானது அவனுக்குத் தக்கத்துக்குக் காண மாயும், பின்பு இது புலியின்ற தித்திப்புடைபு சருக்கோ பென்றறித் தால் கெத்தத்துக் காணமாகும். அச்சர்க்கோயானது தனக்கு வேறாயுள்ள ஓர் விஷயமாயிருத்தலால், அஃது அங்கனமாதல் உடும். அங் வது எனக்கு வேறாத சக்திதானத்தாயிய என்னுடைய சொருப மானது நாமருபமாயிய சர்ப்பினாயல் இது பிரபஞ்ச பென்றறியும் அறிவினாலே எனக்குத் தக்ககாணமும், நான் பிரஹ்மம் என்று அறி வின்ற மோகத்திற்குரிய பிரஹ்மஞானத்தினாலே பிரஹ்மானந் தத்திற்குக் காணமும் ஆயிற்று. இங்கனமாய் சபாவம் ஆச்சரிய மாம். எ—ம்.

௧ - னா. தனது சொருபமே தனக்கு ஒருவாற்றாகத்தேவர்க்கு
காரணமும் ஒருவாற் கைத்துக்குக் காரணமுமாயிருந்தது ஆச்சரி
யம். எ—ம். (௪)

௨௨௪. ஒட்டாத போதா முறத்தமதை யேனுமுள் ன
மொட்டில் வம்மதன தற்பவமுங் செட்டனவி ப்
பந்தநிலை நீங்கியொன்றும் பற்றாப் பகற்படி க
வந்தநிலை நல்லதுவி டாம். (௫)

இ - ன். உன்னம் - மனமானது, ஒட்டாத போதா - [யாதொரு
விஷயத்தையும்] பற்றாது கைவத்தில், ஆம் - உண்டாகின்ற, உறக்கம் -
சித்திரமாயும், எதையேனும் ஒட்டில் - எந்த விஷயத்தையாவது
பற்றுமாயின், வரும் - அதனாலுண்டாகின்ற, அதன் உற்பவமும் -
பற்றப்பட்ட அப்பொருளின் தோற்றமும், செட்டன - ஆகிய இர
ண்டும் பிறவித்துக்கத்தைத் தருவனவாம் [ஆதலால்] இப்பந்த நிலை
நீங்கி - இத்தப் பிழப் பிறப்பாகிய சமுசாரத்திற் கட்டுப்படுத்துகின்ற
கேவல சகலங்களினின்று விலகி, ஒன்றும் பற்றா - யாதொரு பொரு
ளையும் பொருத்தாத, பால் படிசம் - மத்தியான சூரியனுக்கெதிரில்
வைக்கப்பட்டபடிசத்தினது [அசச்சமாய் (ஒன்றேனும் சும்மந்தப்படா,
மல்) நிற்றின்ற,] அந்த நிலை நல்லது - அந்த நிலை மேலானது, வீடு
ஆம் - அந்நிலையால் மேலுமுண்டாகும். எ—து

பொ - னா. மனமானது யாதொரு விஷயத்தையும் பற்றாதுகாலத்
தில் உண்டாகின்ற சித்திரமாயும் எந்த விஷயத்தையாவது பற்றுமா
யின், அதனாலுண்டாகின்ற பற்றப்பட்ட அப்பொருளின் தோற்றமும்
ஆகிய இரண்டும் பிறவித்துக்கத்தைத் தருவனவாம். ஆதலால் இத்த
ஜ்ஞான மாண சமுசாரத்திற் கட்டுப்படுத்துகின்ற கேவல சகலங்களி
னின்று விலகி யாதொருபொருளையும் பொருத்தாத மத்தியான சூரி

யனுக்கெதிரில் வைக்கப்பட்டபடித்தினது அசுக்கமாய் நிற்கின்ற அந்த நிலை மேலானது. அந்நிலையால் மோகமுளதாகும். ஏ-று,

ச-ரை. மனமானது வேல சாலங்களிற்குக் கற்று நின்றால் அந்நிலையால் மோகமுளதாம். ஏ-ம். [இ]

கஉரு. சத்தாதி நோக்காஞ் சகநோக்கே சம்ம வித் தாமித்தை யொழித்தெங்கு மேகமாம்—புத்துணர் வுதன்சொருப ஞான மிஃதடையிற் சாதலுட பின்பிறப்புச் சாராமை பேறு [உ]

இ-ள். சத்த ஆதி நோக்கம்—[சரோத்திராதி யிந்திரியங்களால்] சத்த முதலாகிய விஷயங்களைக் காணுதலாகிய, சகநோக்கே-பிரபஞ்சத்தின் காட்சியே, சம்ம வித்து ஆம்-பிறப்புக்குக் காரணமாம், இத்தை ஒழித்து-இப்பிரபஞ்சக் காட்சியை விடுத்து, எங்கும் ஏகம் ஆம் புத்துணர்வு-எவ்விடத்தும் பூரணமாய் ஏகமாயுண்டாகின்ற அற்புத வறியே, தன் சொருப ஞானம்-சச்சிதானந்தானமாகிய தனது சொருப ஞானமாம், இஃது அடையில்-இச்சொருப ஞானத்தை ஒருவன் பெற்றால், பின்-இச்சொருப ஞானத்தைப் பெற்ற பின்பு, சாதலுடன்-மாணத்தடன், பிறப்பு-ஜனனத்தையும், சாராமை பேறு-அடையாமை அவனுக்குப் பயனும். ஏ-று.

பொ-ரை. சரோத்திராதி இத்திரியங்களால் சத்த முதலாகிய விஷயங்களைக் காணுதலாகிய பிரபஞ்சத்தி ா காட்சியே பிறப்புக்குக் காரணமாய், இப்பிரபஞ்சக் காட்சியை விடுத்து எவ்விடத்தும் பூரணமாய் ஏகமாயுண்டாகின்ற அற்புத வறியே சச்சிதானந்தானமாகிய தனது சொருப ஞானம். இச்சொருப ஞானத்தை ஒருவன் பெற்றால், பெற்ற பின்பு மாணத்தடன் ஜனனத்தையும் அடையாமை அவனுக்குப் பயனும். ஏ-று.

உ-கா. இந்திரிய ஞானத்தை யொழித்தப்பரிபூரண ஞானம் பெற்றதனுக்கு மோகம் பயனும். எ-ம். (உ)

கஉசு. நெய்க்கடலைப் புக்கொருவெண் ணெய்ப்பூனைக் குட்டி-குடித்

தொக்க விலதாக வொழித்ததென்ற—லொக்குமே
பேத மொன்று மில்லாப் பிரஹ்மத் தனைப் பே தா
பேத மிலஞ் ஞானம் பிரிப்பு (எ)

து-ன். பேதம் ஒன்றும் இல்லா-சுவாதாதி பேதங்களுள் ஒன்று மில்லாத, பிரஹ்மத்தனை—[ஏக பரிபூரணமாயுள்ள] பிரஹ்மத்தை, பேத அபேதம் இல்-அதனிடத்துப் பேதமாகவாவது அபேதமாகவாவது இல்லாமல், [அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய்க் கற்பிதமாயிருக்கின்ற], அஞ்ஞானம்-அஞ்ஞானமானது, பிரிப்பு-[கடல் மலை முதலிய நானா வஸ்துக்களாகத் தோன்றுமாறு] பிரிவு செய்தது [ஏதனை யொக்குமெனக்கேட்கில்], ஒரு வெண்ணெய்-ஒரு வெண்ணெயென்ற கூறுகின்ற, பூனைக் குட்டி-பூனைப்பறழானது, நெய்க்கடலைப் புக்கு-நெய்ச் சமுத்திரத் தையடைத்த, குடித்து-அதனைப்பருகி, ஒக்க இலது ஆக-அந்நெய் முழுதும் இல்லாததாக, ஒழித்தது என்றல்-கேட்கத்தது என்று சொல்லுதலை, ஒக்கும்-ஒப்பாகும். எ-று.

பொ-கா. சுவாதாதி பேதங்களுள் ஒன்றுமில்லாத ஏக பரிபூரணமாயுள்ள பிரஹ்மத்தை அதனிடத்துப் பேதமாகவாவது அபேதமாகவாவது இல்லாமல் அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய்க் கற்பிதமாக விருக்கின்ற, அஞ்ஞானமானது, கடல் மலை முதலிய நானாவஸ்துக்களாகத் தோன்றுமாறு பிரிவு செய்தது, ஏதனை யொக்குமெனக் கேட்கில், ஒரு

வெண்ணெயென்று உறுதின்ற பூனைக்குட்டியானது செய்ச்முதற்
பிரத்தையடைந்து அதனைப் பருகி அந்நெய்முழுதும் இவ்வாதநாகக்
கெடுத்ததென்று உறுதியை யொப்பாரும். ஏ-று.

குளிர்த்த காலத்திலும் செய்யினிடத்தில் வெண்ணிறமும் வெண்
னெயென்னும் பெயரும் உண்மையாக இல்லையாயினும் பேதா பேத
விலக்ஷணமாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருத்தல்போலக். கிருஷ்ணாகாலத்திலும்
பிரஹ்மத்தினிடத்து மலை ஆறு முதலிய காமரூபங்கள் உண்மை
யாகவில்லையாயினும் பேதாபேத விலக்ஷணமாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருத்
தன்றை கற்பனையாகிய அந்நாம ரூபங்களின் மறைப்பால் அறியாத
வர்க்கு வான்மவ சொரூபம் வினங்காமையால் அந்நாம ரூபங்களே
மறைத்ததென்பார் “பேதமொன்று மில்லாப் பிரஹ்மம் தனைப்பேதா,
பேதமிலஞ்ஞானம் பிரிப்பு, செய்ய்கடலைப் புக்கொருவெண் ணெய்ப்
பூனைக் குட்டிருகித், தொக்க விலதாக வொழித்ததென்ற வொக்
கும்” என்று கூறினார்.

க-னா. செய்யினிடத்த வெண்மை முதலிய காமரூப பேதம்
மித்தையாயிருத்தல் போலப் பிரஹ்மத்தினிடத்து மலை ஆறு முத
லிய காமரூபபேதம் மித்தையாயிருக்கின்றன. ஏ-ம். [௭]

உஉ௭ புத்திமக வீன்று பொருட்சுகஞ்சே மித்தது தா
னெய்த்தும்மை நோக்கிலதற் யோது—சத்தா தி
மண்ணே யளித்துங்கண் மாண்பிழந்தி ரீதவித்தைப்
பெண்ணினைப்பின் பற்று பிழை (அ)

இ-ள் புத்தி மகவு ஈன்று - புத்தியென்னும் குழந்தையைப்
பெற்று, பொருக்கம் - பொருளாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை, சேயித்து-
மறைத்துவைத்து, அதனால் - அப்புத்தியென்னும் குழந்தையானது
எய்த்து - இழைத்து, உம்மை நோக்கில் - உவாணைப் பார்த்தால்,

அதற்கு - அப்புத்தியென்னும் குழந்தைக்கு, ஈயாது - [பொருளாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை] கொடாமல், சந்த ஆகமன்னே அளித்து - சந்தமுதலாகிய விஷயங்களென்னும் மண்ணையே உண்பித்து, உங்கன் மாண்பு இழந்தீர் - உங்களுடைய பெருமையை இழந்துவிட்டீர்கள், ஈது - இப்பெருமையிழப்புக்குக் காரணம், அவித்தைப் பெண்ணினே - அஞ்ஞானமாகிய மனைவியை, பின்பற்றி யிழை - பின்பற்றிச் செல்லும குற்றமாம் ஏ-து.

பொ-கா. புத்தியென்னும் குழந்தையைப்பெற்றப் பொருளாகிய பிரஹ்மானந்தத்தை மறைத்துவைத்து அப்புத்தியென்னும் குழந்தையானது இளைத்து உங்களைப் பார்த்தால், அப்புத்தியென்னும் குழந்தைக்குப் பொருளாகிய பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடாமல், சந்தமுதலாகிய விஷயங்களென்னும் மண்ணையே உண்பித்து, உங்களுடைய பெருமையை இழந்துவிட்டீர்கள். இப்பெருமையிழப்புக்குக் காரணம் அஞ்ஞானமாகிய மனைவியைப் பின்பற்றிச் செல்லும் குற்றமாம். ஏ-து.

க-கா. மனோ துக்கத்துக்குக் காரணம், அஞ்ஞானத்தோடு உபயிசுத்தல். ஏ-ம. [அ]

௪௨௮. பந்தமித்தை நீவிர் பாப்பிரஹ்மன் துக்கமெலா ன்
சிந்தையவே கேட்டுந் தெளிமினே—குந்திமகன்
தன்னையய லானெனவெண் டாழ்வொழிந்தா னெல்
லெய் தி

முன்சொல்லக் கேட்டம் முறை (க)

இ-ள். முன் - முற்றாவதில், குந்திமகன் - குந்திதேவிக்குப் புத்திரனாகிய கண்ணென்னு மோகாசன, தன்னை - [அதநிரியனாகிய] தன்னை, அயலான்என அந்நிரியனின் வேருள (இழிந்த) கனென்று,

என் - நினைத்திருந்த, தாழ்வு - இழிவினின்றும், ஒழிந்தான் - நீங்கினான், என் - குரியன், எய்தி - வந்து, சொல்ல - [நினைத்திரியனென்று] உபதேசிக்க, கேட்டே - [தான் கூத்திரியனென்று] அறிந்து, அம்முறை - அவ்விதம், நீவிர் - [மனிதர்களே நம்மைப் பிரஹ்மத்தினும் உருயப்பிறத்திறக்கின்ற ஜீவனா எண்ணியிருக்கின்ற] நீங்கள், பாப்பிரஹ்மம் - [ஜீவனல்லர்] பரிபூரணாத் ப் பிரஹ்ம சொருபாயிருக்கின்றீர், [நாங்கள் பரிபூரணாத் சொருபப் பிரஹ்மமாயின் ஜனனமாண சூசா பந்தத்திற் அடங்கிய துக்கமடைவானென் என்று கேட்போயின் கூறுதல்], பந்தம் மித்தை - ஜனனாதி பந்தம் வாத்வமாத இவ்வ, துக்கம் எவாம் - தோற்றமின்ற துப்ப மனைத்தம், சித்தையவே - மனத்துக்கேபன்றி [தமக்கில்லை], கேட்டும் - [இவ்வுண்மையைச் சுருதியும் குருவுக்கூறல்] கேட்டும், [அதபூதியனவிற்கண்மும்], தெளியின் - அறிந்து கொள்ளுகன். எ—து.

பொ - னா. முற்காலத்திற் குத்தி தேயிக்குப் புத்திரானியன்னென்னு மோராசன் கூத்திரியனாய் என்ன கூத்திரியனானும் இழிந்தவனென்று நினைத்திருந்த இழிவினின்றும், நீங்கினான். குரியன்வந்து நீ கூத்திரியனென்று உபதேசிக்கத் தானகூத்திரியனென்று அறிந்து அவ்விதம் மனிதர்களே நம்மைப் பிரஹ்மத்தினும் வேறாய்ப் பிறக்கிறக்கின்ற ஜீவனா வெண்ணியிருக்கின்ற நீங்கள் ஜீவனல்லர், பரிபூரணாத் ப் பிரஹ்ம சொருபமாயிருக்கின்றீர். [நாங்கள் பரிபூரணாத் சொருபப் பிரஹ்மமாயின் ஜனனமாண சூசா பந்தத்திற் கேட்டப்பட்டத் துக்கமடைவானென் என்று கேட்போயின் கூறுதல்] ஜனனாதி பந்தம் மித்தை தோற்றமின்ற துப்ப மனைத்தம் மனத்துக்கேபன்றி தமக்கில்லை, இவ்வுண்மையைச் சுருதியும் குருவுக் கூறக்கேட்டும் அதபூதியனவிற்கண்மும் அறிந்து கொள்ளுகன். எ—து.

துக்கம் அங்ஙனவாகாமாய் பரிணமிக்கின்ற மனத்தக்கே
யன்றி அவற்றையறிபுஞ் சாக்ஷி வடிவாயுள்ள தமக்கில்லை பெண்பார்
"துக்கமெனாஞ் சிந்தையவே" என்று.

க - கா. மனிதர்களே என்னன் குரியனாற்றனது உண்மைப் பிறப்
பையறிந்தார்போல, நீதிச் சூத்திர குருவாதுபவங்களால் உமது ஏதாந்
த்த சொருபத்தை யறியுங்கள். எ—து, (க)

[கட்டளைக் கவித்துறை]

கஉக. எல்லோன் கிரணமதெல்லா விடத்து மிலங்குதல்கண்
ணில்லாதவர்க ளறிபாத வாறென விங்குருப்பே ற்
புல்லா தொளிப்பரி பூரணந்தன்னை மெய்ப்போ
தவக் க

ரல்லா தவரெவ்வி தத் தானுஞ் சற்றுமறிவரிதே க0

இ-ள், எல்லோன் கிரணம் - குரியனுடைய வொளியானது, எல்லா
இடத்தும் - சர்வதேசங்களிலும், இலங்குதல் - பிரகாசித்தலை, கண்
இல்லாதவர்கள் - குருடாகள், அறிபாத சூறு என - அறிந்து கொள்
னாத தன்மைபோல, ஈங்கு - இவ்வுஞ்ஞான காலத்தில், உருப் பேர்
புல்லாத - உருவநாமங்களைப் பொருந்தாமல், ஒளிர் - விளங்குகின்ற,
பரிபூரணந்தன்னை - பிரஹ்மசொருபத்தை, மெய்ப்போத அக்கர் அங்
னாதவா - உண்மையாகிய ஞான நேத்திரமுடைய எல்லாத அஞ்ஞானி
கள், எவ்விதததானும் - எந்தவகையிலும், சற்றும் - கொஞ்சமும்,
அறிவு அரிது - அறிவருமைபாம். எ—து.

பொ—கா குரியனுடைய வொளியானது சர்வதேசங்களிலும் பிர
காசித்தலைக் குருடர் அறிந்தகொன்னாத தன்மைபோல, இவ்வுஞ்ஞா
னதைக் கண் உருவநாமங்களைப் பொருந்தாமல் விளங்குகின்ற பிர

ஹம் சொரூபத்தை உண்மையாகிய ஞான தேத்திராமுடைய ரல்லாத அஞ்ஞானிகள் எந்த விதத்தாலும் கொஞ்சமும் அறிதலருமையாம், எ—று.

எ—றா, சூரியப் பிரகாசம் குருடருக்குத் தோஷமுமபோலப் பிரஹ்மப் பிரகாசம் அஞ்ஞானிக்குக்குத் தோன்றாது. எ-ம். (௧0)

௧௩0. எனக்கிது வேண்டு மெனக்கிது வேண்டுமென் றெ
ண்ணியெண்ணி க்

கனத்திடுமுள்ளந்தற் கட்டும் பகையதிக் காதலின் றி த்
தினக்கான் போன்றது வாகி விடயத்திற் செல்லலொடு
வினைக்கட் டிலாத மனமுத்தி மேவுவிக் குந்துண யே
(௧௧)

இ—ன், எனக்கு இது வேண்டும் - எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும், எனக்கு இது வேண்டும் - எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும், என்று, எண்ணிஎண்ணி - நினைத்து நினைத்து, கனத்திடும் - துலிக்கின்ற, உன் னம் - மனமானது, தன் கட்டும்பகை - தன்னைச் [சனன மாண சமு சாரத்திற்] பந்திக்கின்ற விரோதியாம், இக்காதல் இன்றி - இவ்வா ளையிலாமல், தினக்கான்போன்றது ஆகி - சூரியன் போலப் பிரகாச முடையதாய், விடயத்தில் - சந்தாதி விஷயங்களில், செல்லலொடு - சென்ற பற்றுதலும், வினை - கருமங்களால், கட் டி - தன்னைப் பந்த முறுத்ததலுமாகிய தொழில், இவ்வாத - ஒழிந்த, மனம் - [அருவ] மன மானது, முத்தி மேவுவிற்கும் - மோகத்திற் செலுத்தும், துனை - தோழரும், எ—று.

பொ—றா, எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும் எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும் என நினைத்து நினைத்துத் துலிக்கின்ற மனமானது தன் னைச் சனனமான சமுசாரத்திற் பந்திக்கின்ற விரோதியாம். இவ்வா

ஊ பில்லாமல் சூரியன்போலப் பிரகாசமுடையதாய்ச் சந்தாதி விஷயங்களிற் சென்று பற்றுதலும் கருமங்களால் தன்னைப் பந்தமுறத்து தலுமாயிவ தொழி லொழிந்த அருவமன மானது மேஷத்திற் செலுத்தம் தோழனும். எ—று.

வினைக்கட்டாவது தொழில்நிகழுங்காலத்தில் இத்தொழிலிக்கு நான் சார்தா வென்றெழுஞ் சங்கற்பமாம்.

க—ணா, ஆனையாற் றாவிர்த்தமனம் தனக்குப் பகையும், அஃதின்திக்குக்குமமாயிவ மனம் தனக்குறவும், ஆம். எ—ம். (கக)

ககக, மதுவாரி கானற் புனற்கடற் சார்த்தம் மகிமைவினைப் புதிதா யடைந்த தென் பொய்யொக்கு மேபரி பூரணத்தாற்

றுதைதேச காலவத் தந்தமின் றுய சுகமெனுநா ன் உதியாத பொய்யிடயஞ் சார்த்தபின் புற்ற துணாத் திடினே. (கஉ)

இ—ன். பரிபூரணத்தால் - தனது பரிபூரண சபாவத்தால், தனக்கு அருமைய, தேசகாலத்து அந்தம் இன்று ஆய - தேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் வந்தவினாலும் முடிவில்லாததாயிவ, காம் எனும் நான் - சந்திரானந்த சொரூபப் பிரஹ்மமென்று உறுகின்ற நான், உதியாத பொய் விடயஞ் சார்த்த - வான்தவத்தலுண்டாகாத மிததையாயிவ விஷயங்களைக்கூடி, இன்பு உற்றது உணாத்திடின - இன்பமடைந்ததாக நினைத்ததைச் சொல்லுமிடத்து, மதுவாரி - [உண்பவர்களுக்குப் பரிமாணங்களைப் போக்குவதாயிவ] அமுத சமுத்திரமானது, கானல் புனல் கடல் சார்த்த - கானல் கீரால் நிறைந்த சமுத்திரத்தைக் கூடி, அம்மகிமைவினை - [தன்னைப் பருகுவார்க்குப் பரிமாணங்களைப் போக்

ருவதாயி] அப்பெருமையை, புதிதாய் - அக்கானல் நீர்ச் சமுத்திரத் தைக்கடினபின், அடைந்தது என்பொய் ஒக்கும் - பெற்றது என்று சொல்லும் பொய்யை பொப்பாகும். ஏ-று.

பொ—ஊ. தனது பரிபூரண சபாவத்தால் செருக்கிய தேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் வஸ்துவினாலும் முடிவில்லாததாயி சச்சிதானந்த சொரூபப் பிரஹ்மமென்று உறுதின்ற கான், வஸ்தவத்தினுண்டாகாத மித்தையாயி வடிவங்களைக் கூடி இன்பமடைத்ததாக நினைத்ததைச் சொல்லுகிடத்த, உண்பவர்களுக்குப் பரி மாணக்களைப் போக்குவதாயி அமுத சமுத்திரமானது, கானல் நீரால் நிறைந்த சமுத்திரத்தைக் கூடித் தன்னைப் பருகுவார்க்குப், பரி மாணக்ளைப் போக்குவதாயி அப்பெருமையை அக்கானல் நீர்ச் சமுத்திரத்தைக் கூடினபின் பெற்றது என்று சொல்லும் பொய்யை ஒப்பாகும். ஏ-று.

ஆனந்தம் சத்த முசுவியவற்றிற்கு உபலக்ஷணம்.

க-ஊ. சச்சிதானந்த சொரூபமாயி கான் மித்தையாயி விடயங்களைக் கூடி இன்ப மடைத்ததாக நினைத்தது மயக்கம். ஏ-ம். (கஉ)

கஉஉ. பித்திகையைச் சுணமென்றோவியமென்று பேதமுற வத்திப சித்துக்கண் காணுங்கை பித்திகை வாயறியும் புத்தி யிளானுல சென்றோ ருவனிகைப் பொய்மை யென்று

பத்திசெய் ஞானி யறிவான் பாமெனப் பார்த்திடுமே
(கஉ)

இ—ம். பித்திகையை - [சன்னக்சந்தினம் தீற்றிக் சித்திர மெழுதப்பட்டோன்] சவரினை, [அதின் மீது தீற்றியுள்ள சன்னக்ச சந்திரனாயும் அதின்மீது எழுதியுள்ள சித்திரத்தையும் ஒருங்கே வை

சென்றறியாமல்], கணம் என்று - இஃது கண்ணச் சாந்தென்றும், ஓவியம் என்று - இஃது சித்திரமென்றும், பேதம் உற - வேறுவேறு பொருளாக, அத்நிய சித்த - கற்பித்து, கண்ணம் - [ஒருவனுடைய] கேத்திரோத்திரியம் அறியும், கை - அஸ்தத்தின் கண்ணுள்ள தொக்கித்திரியமானது, பித்திகைபாய் அறியும் - [தனக்குச் கண்ணமுதலிய அக்கற்பிதகன் தோன்றாமையால் அவற்றை விடுத்துச் சுவர் மாத்நிரமாக அறியும், [இத்திருஷ்டாந்தம்போல,] புத்திஇவான் - அஞ்ஞானியானவன் - உலகு என்று ஒருவன் - [பிரஹ்மம் பிரத்தியக்ஷமாகத் தோன்றாமையால் அதனை மலை ஆறு முதலிய வாய்பேதமாகத் தோற்றுகின்ற] பிரபஞ்சமென்று அறிவான், இதை - [நாமரூப பேதத்தால் வாய் உறபாடாயுள்ள] இப்பிரபஞ்சத்தை, பொய்மை என்று - [பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகலின்] மித்தை பென்று நிச்சயித்து, பத்தி செய் ஞானி - யாவரும் வழிபடுதற்குரிய ஞானியானவன், அறியான் - [அதநியல் தம் அநிஷ்டானததின் வேரூராமையால் இதன் கண்ணுள்ள நாமரூப பேதத்தை]ப் பாராமல், பாம் எனப்பார்த்திலும் - [இந்நாமரூபங்களில் அது குதமாய் வியாபித்துள்ள சித்தானந்த கொருபத்தைத் தனது அதுபுதியால்] பிரஹ்மமென்றறிவான். ஏ-று,

பொ - ரை. கண்ணச்சாந்தினுற் தீற்றிச் சித்திரமெழுதப்பட்டிருக்கவரினை அதன்மீது தீற்றியுஞ் கண்ணச் சாந்தினையும் அதன் மீதுள்ள சித்திரத்தையும் ஒருவகே சுவசென்றறியாமல் இஃது கண்ணச் சாந்தென்றும் இஃது சித்திரமென்றும் வேறு வேறு பொருளாகக் கற்பித்து ஒருவனுடைய கேத்திரோத்திரியம் அறியும். கையின்கண்ணுள்ள தொக்கித்திரியமானது தனக்குச் கண்ணமுதலிய அக்கற்பிதகன் தோன்றாமையால் அவற்றை விடுத்து சுவர் மாத்நிரமாக அறியும். இத்திருஷ்டாந்தம் போல, அஞ்ஞானியானவன் பிரஹ்மம் பிரத்தியக்ஷமாக

சத்தேன்குமையால் அதனை காண பேதமாகத் தோன்றலின்ற பிரபஞ்
சமென்றறிவான். நாமரூப பேதத்தால் காண உறுபாடுள்ள இப்பிரபஞ்
சத்தினைப் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகலின் மித்தையென்று நிச்சயித்த
பாவமும் வழிபடுதற்குரிய ஞானியானவன் அத்தியஸ்தம் அறிஷ்டா
னத்தின் வேகுலாமையால், இதன் எண்ணுள்ள நாமரூப பேதங்களைப்
பாசாமல் இச்சாமரூபங்களிலதருதமாய் வியாபித்துள்ள சந்திரானந்த
சொருபத்தைத் தனது அதுபூதி வலியாற் பிரஹ்மமென்றறிவான்.
எ-து.

கூட ஆகு பெயர், அறியான் என்பது முற்றெச்சம்.

க-கா. ஒரே வஸ்துவை அஞ்ஞானியும் ஞானியும் முறையே.
நாம ரூபக்காட்சியால் பிரபஞ்சமென்றும் சந்திரானந்தக் காட்சியால்
பிரஹ்மமென்றும் அறிவார்- எ-ம். (கக)

கக௨. உள்ளன் மினேமெய் பொழிவும் மிறப்பெனவும்
வடிவம்

கொள்ளப் படுவதுந் தாமாயிருக்கின்ற கொள்ளையி னு
லெள்ளப் படுவது மன்றிதன்றிதன் நெனவளைத்து ந்
தள்ளினக் கெஞ்சொரு மெய்யறி வானந்த சாக
ரமே (கச)

இ-ள். மெய் ஒழிவு-[மனிதர்களே உமது] சரிசந்தினது காசத்தை,
உம்இறப்பு என-உமது மாணமென்று, உள்ளன்மின்-நினையாதேயும்
கள், வெணிற்ப் பற்றப்படுவதும் விடப்படுவதமாகிய அந்நிய வஸ்து
வாயிருத்தலாலென்க ஆனால் இச்சரிசம் எமது சொருபமல்ல வெணின்
மற்றியாது எமது சொருபமென்று கேட்பீராயின் உறுதம்], உம்
வடிவம்- உம்சொருபம், தாமாயிருக்கின்ற கொள்ளையி
னால்- [உமது சரிசம்போலவும்க்கு வேகுலாமல்] அன்னியமாக

விரகிஞ்சு தன்மைபால், கொள்ளப்படுவதும் என்னப்படுவதும் அன்று-
பற்றப்படுவதும் விடப்படுவது மல்ல, [மற்றெத்தன்மைத்தெனின்
அதற்கு மேற்படுகின்றார்], ஈது அன்று ஈது அன்று என-[உம்மாற்
பார்க்கப்படுமீ ஒவ்வொரு அனனம் பதார்த்தத்தையும்] இஃது யானல்ல
இஃது யானல்ல என்று கேதி பண்ணி, அனைத்தும் தன்சின் - [இவ்
வாறு] எல்லா அனனம் வஸ்துக்களையும் நீதினால், அங்கு-[எதிரிட்ட
றிய அனனம் வஸ்துக்களில்லாத] அவ்விடத்து, எஞ்சு-மிஞ்சியிருக்
கின்ற, ஒரு-அகண்டைகாசமாயுள்ள, மெய்அறிவு ஆனந்த சாகசம்-சத்தி
யஞானானந்த சமுத்திரமாம். ஏ-று.

பொ-கா. மனிதர்களே! உமது சீர்த்தினது நாசத்தை உமது
நாசமென்று நினைவாடேயுங்கள். என்னெனில், பற்றப்படுவதும் விடப்படு
வதுமாகிய அன்னிய வஸ்துவாயிருத்தலாலென்க. ஆனால், இச்சீரம்
எமது சொருபமல்ல வெனின் மற்றியாது எமது சொருபமென்று
கேட்பீராயின், உறுதும். உமது சொருபம் உமதசீரம்போல உமக்கு
வேருகாமல் அன்னியமாயிருக்குந் தன்மையால் பற்றப்படுவதும் விடப்
படுவதும்ல்ல மற்றெத்தன்மைத்தெனின் அதற்கு மேற் உறுகின்றார்.
உம்மாற் பார்க்கப்படுமீ ஒவ்வொரு அனனம்பதார்த்தத்தையும் இஃது
யானல்ல இஃது யானல்லவென்று கேதிபண்ணி இவ்வாறு எல்லா
அனனம் வஸ்துக்களையும் நீதினால் எதிரிட்டறிய அனனம் வஸ்துக்
களில்லாத அவ்விடத்தயிஞ்சி யிருக்கின்ற அகண்ட காசமா
யுள்ள சத்தியஞானானந்த சமுத்திரமாம். ஏ-று

க-கா. மனிதர்களே உமது சொருபஞ் சீரமென்று சத்திதானந்த
தம். ஏ-ம். [சச]

௨௩௪. அச்சத மாகி யமலமு மாமெய் யறிவிடத் தே
யிச்சகந் தோற்றமட் டேயெனு ஞான மிழந்தமையே
நக்கட றுனென்றுந் தன்ன வயலென்று நாடியவ் வை
வக்கதன் போதன் வசத்தழிந் தாதற்குக் காரணமே.
[௪௫]

இ - ன். கச்ச உடல் - ஒருவன் தன்னால் விரும்பப்படுகின்ற சரீ
ரமே, தான் எனறும் - தனது சொருபமெனறும், அயல் - சரீரத்
திற்கு வேறாயுள்ள பொன் பூமி முதலியன, தன்ன என்றும் -
தன்னுடையன வென்றும், [கிச்சயித்த], கா.க - அவற்றை விச்சித்த,
அ - அச்ச இச்சையால், வைவக்கதன் [வசத்த] - நமனிடத்துச்
[கெட்டு], அழித்த - இறத்த, போதன் வசத்த - அயனிடத்து [கெட்டு],
ஆதற்கு - பிறத்தற்கு, காரணம் - ஏதவானது, அச்சதம் ஆகி - அழி
வற்றதாகி, அமலமும் ஆம் - மலமற்றதுமாயிருக்கின்ற, மெய் அறிவு
இடத்து - சச்சிதானந்தவடிவப்பிரஹ்மத்தினிடத்து, இச்சகம் - இப்பிர
பஞ்சமானது, தோற்ற மட்டே எனும் - [காரணவஸம்போல]த்தோன்
றுதல் மாத்திரமே யன்றி உன்னதல்ல வென்றறியும், ஞானம் இழந்
தமை - அறிவைப் பெற்றத்கொன்னாமையாம். ஏ - று.

வொ - ளா, ஒருவன் தன்னால் விரும்பப் படுகின்ற சரீரமே சொரு
பமென்றும், சரீரத்திற்கு வேறாயுள்ள பொன் பூமி முதலியன தன்னு
டையனவென்றும், கிச்சயித்த அவற்றைவிச்சித்தது அச்ச இச்சையால்
நமனிடத்துச் கெட்டியிற்றது அயனிடத்துச் கெட்டுப் பிறத்தற்குக் கார
ணம். அழிவற்றதாயும் மலமற்றதாயுமிருக்கின்ற சச்சிதானந்த வடிவப்
பிரஹ்மத்தினிடத்து இச்சப்பிரபஞ்சமானது காரண வஸம்போலத்
தோன்றுதல் மாத்திரமேயன்றி யுன்னதல்ல வென்றறியும் அறிவைப்
பெற்றத்கொன்னாமையாம். ஏ - று.

உரு. தருவன பிறத்திறத்தற்குக் காரணம் பிரபஞ்சத்தில் மித்
தியாபுத்தி யுனதானாம. எ—ம். (உரு)

உரு. சிவ சிருட்டியு னோதந்தன் சங்கற்பம் தீரலிட்டோ
னேவர் சிருட்டி யியையினு முத்தன்கட் டேவர்செய்
தா ர்
தாசி விறையரு ளானன்செய் யான்றனைத் தான்புரி
யா ன்

மேவுந் திடாது சடத்துவத் தாலது மித்தயதே (உரு)

இ - ன். வவர் சிருட்டி-பிரமா முதலிய யாவருடைய சிருட்டிக்கப்படு
பிரபஞ்சம், துயையினும்-பொருத்தியுன வெனினும், சிவ சிருட்டியுன்-
ஜீவர்களுடைய சிருட்டிகளும், தன்-தன்னுடைய, ஒதம்-[சிருட்டி
பெனற | சொல்லப்படுகின்ற, சங்கற்பம்-[மிருப்பு வேறுப்பு முதலிய
வாகக் கூறப்படுகின்ற] டுனோவியாபாரகனை, தீரலிட்டோன்-முத்தி
யு மொழித்தவன், முத்தன்-முத்தி பெற்றவனாவன், உட்டு வவர் செய்
தார் - [ஆனால் ஜீவர்களுக்குப்] பத்தத்தை யாவருண்டுபண்ணினான்
[என்று விசாரிக்கப்படுகின்], இறை-ஈசான், தாதுல் - அழிவற்ற, அருள்
ஆனன்-சுருணையுடையவன், செயலான்-[ஆதலால் அவன் துக்க கார
ணமாகிய பத்தத்தை] உண்டுபண்ணான், தனைத்தான் புரியான்-ஜீவன்
தன்னைத்தானே பத்தித்துக் கொள்ளான், அது-அப்பத்தம், சடத்துவத்
தால் - சடத்தன்மை யுடையவான், மேவுந் திடாது-ஜீவனைத் தானே
வந்து பற்றாது, [ஆகையால்], அது-[செய்தற்குக் கர்த்தாவின்றிய] அப்
பத்தமானது, மித்தை - மயக்கத்தாலாகியதாம், எ—து.

பொரு. பிரமா முதலிய யாவருடைய சிருட்டிக்கப்படு பிரபஞ்
சம் பொருத்தியுனவெனினும் ஜீவர்களுடைய சிருட்டிகளும் தன்னு

ஊடக சிருட்டி யென்ற சொல்லப்படுகின்ற விருப்பு வெறுப்பு முதலியவாகக் கூறப்படுகின்ற மனோவியாபாரங்களை முற்றிலுமொழிந்தவன் முத்தி பெற்றவனாவான். ஆனால் ஜீவர்களுக்குப் பந்தத்தை யாகருண்டு பண்ணினவனென்ற ஆராயப்படுகின் ஈஸ்வரன் அழிவற்ற கருணையையுடையவனாகையால் அவன் தங்க வாரணமாயுள்ள பந்தத்தை யுண்பிப்பண்ணான் ஜீவன் தன்னைத்தானே பந்தித்துக்கொள்ளான். அப்பந்தஞ் சடத்தன்மையுடைமையால் ஜீவனைத்தானே வந்து பற்றாது. ஆகையால் செய்தற்குக் கர்த்தாவின்றிய அப்பந்தம் மயக்கத்தாலாகியதாம். எ-று.

ஏனைய ஜீவர்களுடைய சிருட்டியுமடங்க வளர்வனப் பலர்பாலாற் கூறினார். சிருட்டி ஆகு பெயர்.

இங்கே மனத்தின் சங்கற்பம் சேசிருட்டியென்ற கூறியிருப்பது போலக் கைவல்லியத்தில் 'அகந்தையாமபிமானங்கக் கோபங்களாகவளிகை பெல்லா, மிகழ்த்த சேனார் சிருட்டிகளாகும்காணீசனார் செயவந்தே' எனவும், சங்கற்ப வாகமே முத்தியெனக் கூறியது போல "மூலகாம் பரம் சிருட்டிகளுயிர்க்கொ முத்தி சாதனமாகுஞ், சேனார் செயுஞ் சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும் பிணியாகுந், தாவராதி கண சித்திபலொருவர்க்குஞ் சனனங்கணசியாவாந், கோபவாதி கணசித்தி டிற் பந்தமாந் கொடும் பிறவிதன் போமே" எனவும் கூறியிருத்தல் காண்க.

உ-னா, மீத்தையாகிய பந்தம் ஒருவனுக்குத் தனது சங்கற்ப வாகத் தால் வாகமாம். எ-ம். [கக]

கஉச. மெய்யினை மெய்யெனும் புத்தி விடான்சன்மம் விட்
 டு விடா ன்
 மெய்யினைப் பொய்யெனும் புத்தி யுளானின்ப விடு
 விடா ன்
 ஐயமின் றாய்மன மெப்பொரு ளாகி யழுந்துமத ன்
 மெய்யுரு வாமென் றருமறை உறும் விதியினன்றே
 [க௭]

இ-ள். மெய்யினை - தேசத்தை, மெய் எனும் - உண்மை யென்று
 நிச்சயிக்கின்ற, புத்தி விடான்-நிச்சயத்தை யொழிக்காதவன், சன்மம்
 விட்டுவிடான் - பிறப்பிறப்பிற் சமூலுவான், மெய்யினை - தேசத்தை,
 பொய் எனும் - அசத்த என்று நிச்சயிக்கும், புத்தி உளான் - நிச்சய
 முடையவன், இன்பவீடு விடான்-ஆனந்த மயமாகிய மோகூத்தை யடை
 வான், [இங்ஙனமாதற்குக் காரணம் என்னையெனின்], ஐயம் இன்றாய்-
 சந்தேகமில்லாமல், மனம்-வெணுடைய அந்தக்காணமானது, எப்பொ
 ரும் ஆகி-எத்தவந்துவிஞ்ஞாதத்தையடைந்த, அழுந்தும்-பதிந்திருக்
 குமோ, [அந்த மனமுடையவன் மறுபிறப்பில்], அதன் மெய் உரு
 ஆம் என்று-அவ்வஸ்தவினுடைய எதார்த்த சொருபமாகுவனென்று,
 அருமறை-அருமையாகிய வேதத்தின்கண், உறும்-விதிக்கப்பட்டிள்ள,
 விதியின் - நியமமாதலால். எ - று.

பொ—கா, தேசத்தை உண்மை யென்று நிச்சயிக்கு நிச்சய
 முடையவன் பிறப்பிறப்பிற் சமூலுவான். தேசத்தை அசத்தென்றென்
 னும் புத்தியையுடையவன் ஆனந்த மயமாகிய மோகூத்தை யடை
 வான். இங்ஙனமாதற்குக் காரணம் என்னையெனின், சந்தேகமில்லா
 மல் வெணுடைய அந்தக்காணமானது எந்த வஸ்துவிஞ்ஞாதத்த
 யடைந்த பதிந்திருக்குமோ அந்த மனமுடையவன் மறுபிறப்பில்

அவ்வந்தியினுடைய எதிர்த்த னொருபமாகுவனென்று அருமையா
மிய வேதத்தின் கண் விதிக்கப்பட்டென்ன நியமமாதலால்- ஏ—று

க - னா. ஒருவன் பந்தமடைதற்கும் மோகமடைதற்கும் அவ
னது மனோவிருத்தியே காரணம். ஏ—ம் (கௌ)

[விருத்தம்]

கௌ. கானி லளிகள் வணக்கி மதுக்கமலத் தருந்தத் தவனை
யந்த த்

தான மிருந்து முனாமன் மரைதனையும் குலைபத்தாக்
குதல்போ ன்

ஞானி தனைப்பூ சனைபுரிந்து நல்லோரின்ப நணல் கண்டு
மீன நிகழ்ந்து துன்புறுப்ப ரெரிவாய் நாகத்
தினைவதற்கே (கஅ)

இ-ள். கானில் - [சேய்க்கைக்கண்ணுள்ள] கோலகளில்) வாசஞ்
செய்திற்], அளிகள் - வண்டுகள், [தடாகத்திற் சென்று], கமலத்த
- [அங்கு மலர்ந்திருக்கின்ற] தாமரை மலரினிடத்து, வணக்கி - தலை
குனிந்தே, மதுஅருகத - [அதன் கண்ணுள்ள] தேனைப்பருக, தவனை
- மண்ணெண்ணெய், அந்தத்தானம் திருத்தம் - அந்தத் தடாகத்தின்கண்
வாசஞ்செய்தும், உனாமல் - அம்மலரினிடத்துள்ள தேனைப் பருகா
மல், மரைதனையும் - அத்தாமரை மலரையும், குலைத்தாக்குதல்போல்
- வருத்தும்படி தாவித்தாவி மோதுதல்போல், நல்லோர் - மோக
விக்கையுடைய விவேகிகள், ஞானிதனை - ஜீவன்முத்தனை, பூசனை
புரிந்து - [அதேசத்திலிருந்துத் தெரிந்தவந்த புஷ்பபலாதிக்கால்
விதிப்படி] ஆராதித்து, [அவனது துபதேசிக்கப் பெற்று], இன்பம்
நணல் கண்டும் - பிரஹ்மானந்தமடைதலைத் தெரிந்திருத்தும், நான் -

அவிவேகிகள், எரிவாய்காகத்து - அக்கினிகவால்கின்ற காகத்தின்
கண் [வீழ்ந்து], இனவதற்கு - வருந்துவதற்காக, இகழ்ந்து - [அச்
சேவன் முத்தனை] நித்தித்து, அன்புறுப்பர் - வருந்தச்செய்வர். எ-று.

பொ-ரை. சேய்மைகண்ணுள்ள சோலைகளில் வாசஞ்செய்தின்ற
வண்டுகள் தடாகத்தில் சென்று அங்கு மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரை மல
ரினிடத்துத் தலை குனிந்து அகன்கண்ணுள்ள தேனைப் பருக, மண்கே
மானது அத்தடாகத்தின்கண் வாசஞ்செய்தும் அம்மலரினிடத்துள்ள
தேனைப் பருகாமல் அத்தாமரை மலரையும் வருந்தும்படி தாவித்தாவி
மோதுதல்போல, மோகுவீச்சையுடைய வ்வேகிகள் ஜீவன்முத்தனைத்
தூ தேசத்திலிருந்துத் தெரிந்துவந்து புஷ்பவாதினனால் விதிப்படி
ஆராதித்து அவனாலுபதேசிக்கப்பெற்றுப் பிறற்றமானந்தமடைதலைத்
தெரிந்திருத்தும், அவ்வேகிகள் அக்கினி கவால்கின்ற காகத்தின்கண்
வீழ்ந்து வருந்துவதற்காக அச்சேவன்முத்தனை நித்தித்து வருந்தச்செய்
வர். எ-று.

க-ரை. ஞானியைப் பூசித்தவர் மோகுவீன்பமும் துஷித்தவர்
காகத்துன்பமும் அடைவர். எ-ம். (கஅ)

கஉஅ. தேக மவத்தை யொன்றிலிருந் தொன்றி விலதாத்
தீர்ந்தொழிய த்

தேகி யொழியா தறிவாய்நித் தியமாய்த் திகழ விலை
யறி வி

வேக மில்லா ரவ்வுடலை மெய்பென் றகத்தை மமதை
யுற்று

மோகிக் கின்றார் துயர்க்கடலின் முழுகா தென்று
மீளுவரே (கக)

இ-ன். தேசம் - துலசீரமானது, அவத்தை ஒன்றில் இருந்த - சாங்கி மென்றும் ஓவந்தையில் வினங்கியிருந்து, ஒன்றில் இவதா - சொப்பன வந்தையில் வினங்குதலின்றி, தீர்த்த ஒழிய - நீங்கிப் போக, தேசி - ஆன்மாவானது, ஒழியாது - [எல்லா அவந்தைகளினும்] இவ்வாத தாகாமல், அறிவாய் - [அத்தேசத்தினது உண்மையையும் இன்மையையும் அறியும்] சாக்ஷியாய், நித்தியமாய் - அதனால் எக்காலமும் உள்ளதாய், திகழ - விளங்க, இவை அறி விவேகம் இவ்வார் - இவற்றை யுணர்வின்ற ஞானமில்லாதவர், அவ்வுடலை - அந்த அநித்தியமாகிய தேசத்தை, மெய் என்று - நித்தியமென்று [நினைத்து], அதை மமதை உற்று-அதையானென தென்றியானித்து, மோகி கின்றார் - மயங்குகின்றார் [இம்மயக்கமுடையார்], தயாக்கடலில் - தக்க சமுத்திரத்தில், மூழ்காது - அழுந்திக்கிடப்பதன்றி, என்ற மீனாவர் - எக்காலத்தில் சுமாயிய கலாயேறவர் [நீர் காலத்துக்கலாயேறார்]. எ-து.

பொ-கா. துலசீரமானது சாங்கி மென்றும் ஓவந்தையில் வினங்கியிருந்து சொப்பனவந்தையில் வினங்காமல் நீங்கிப் போக, ஆன்மாவானது எல்லா அவந்தைகளினும் இவ்வாததாகாமல் அத்தே சத்தினது உண்மையையும் இன்மையையும் அறியுஞ்சாக்ஷியாய் அதன லெக்காவமு முன்னதாய் வினங்க, இவற்றையுணர்வின்ற ஞானமில்லாத வர் அந்த அநித்தியமாகிய தேசத்தை நித்தியமென்று நினைத்து அதை யானெனதென் றியானித்து மயங்குகின்றார். இம்மயக்கமுடையார் தக்கசமுத்திரத்திலழுந்திக் கிடப்பதன்றி எக்காலத்திற் சுமாயிய கலாயேறவர். நீர் காலத்துக் கலாயேறார். எ-து.

உ - கா - தேசான்ம புத்தியுடையார்க்கு அத்தேசான்மாக்களின் விவேகமின்மையால், தக்கமே பயனும். எ-ம். (சக)

கடக. குருட்டுக் கிழவி யொருத்திசெற்றுத் குருடி லானை
வருந் தும் வண்ண
மருட்டினுளென்பது போலும் வருந்து மாறில் கஞ்
ஞான ம
புரட்டித் துயரம் புரிந்ததென்றல் பொய்மெய்
யுமைத்துன் புறத்தாது
இருட்டி லாநீ ருமையறியா திருந்த குறையே பிறி
தில்லை (உல)

இ-ள். [மணிதாண்டே] இங்கு - இவ்வுலகத்தில், வருத்தமாத -
[பிறந்த மிதந்துத்] கஷ்டமடையுமாறு, அஞ்ஞானம் - [சடசபாவமு
டைய] அவித்தையானது, புரட்டித்துயரம் புரிந்தது என்றல் - புந்
தியை மாறு படுத்தி எம்மைத் தன்புறத்தியது என்று உறுதல்,
குருட்டுக் கிழவி ஒருத்தி, சற்றும் - அற்பமும், குருடி இலானை -
குருடில்லாத சாமர்த்தியசாலியை, வருத்தம் வண்ணம் - தன்பமடையு
ம்படி, மருட்டினுளென்பது போலும் - மயக்கினுளென்று சொல்
லுகின்ற பிராந்தி வசனத்தை யொக்கும், [ஆனால் அஞ்ஞானம் எம்
மைத் தன்புறத்த வில்லையோ வெனின் அதற்கு உறுதிக்குர்],
பொய் மெய்யுமை - மித்தையாசிய அஞ்ஞானம் சத்தியமாசிய அம்மை,
தன்பு உறுத்தாது - கஷ்டப்படுத்தாது, [ஆயின் எமக்கு இத்தன்பம்
வருகானேனெனின், சற்றும்] இருட்டிலானீர் - அற்பமும் அஞ்ஞான
சம்பந்தமில்லாத (அறிவு வடிவாயுள்ள) நீங்கள், உமை - உங்களை,
அறியாது - [அப்பிறப்பிறப்புக் கததக்காதி தருமங்களை யறியும்
சாக்ஷி சொருபு சொன்று] விசாரித்தறியாது, இருந்த குறையே - [அத்
தருமங்களை யுடைய தேட மென்று மடக்கி] பிறுந்த குற்றமேயன்றி,
பிறிது இல்லை - உமக்கு வேருக ஓர்ஞ்ஞானமிருந்து வருத்தவில்லை,
எ-து.

பொ-ரை. மனிதர்களே துவ்வலகத்திற் பிரிந்து யிறந்துங் கஷ்
மடையுமாறு சடசபாவமுடைய அவித்தையானது புத்தியை மாறு
படுத்தி எம்மைத் தன்புறுத்தியது என்று உறுதல், குறட்டுக் கிழவி
யொருத்தி அற்பமும் குருடில்லாத சாமர்த்தியசாலியைத் தன்பமடை
யும்படி மல்கிடுகின்றன என்று சொல்லுகின்ற பிராந்தி வசனத்தை
யொக்கும். ஆனால் அஞ்ஞானம் எம்மைத் தன்புறுத்தவில்லையோ
வெனின் அதற்குக் உறுதினார். மித்தையாகிய அஞ்ஞானம் சத்திய
மாகிய வும்மைக் கஷ்டப்படுத்தாத. ஆயின் எமக்கு இத்தன்பம் வரு
வானேன் எனின், அற்பமும் அஞ்ஞான சம்பந்தமில்லாத (அறிவு
வடிவாயுள்ள) நீங்கள் உக்கரை அப்பிறப்பிறப்புச் சகலமே முத
லிய தருமங்களைப்பறியுஞ் சாக்ஷி வடிவமென்றறியாது அத்தருமங்களை
யுடைய தோமென்று மயங்கியிருந்த குற்றமேயன்றி உமக்கு வேறாக
ஒர் அஞ்ஞான மிருந்து மயக்கவில்லை. எ-து.

உ-ரை. நீங்கள் பிரிவித் தன்பத்தில் வருத்துதற்குக்
காரணம் அவிசாரமாம். எ-ம். (உல)

கசு காபா தீத பாணசிதா காய வடிவா நீருதித் து
மாயா வணங்குற் தனமென்னன் மயக்கத் துக்க தும
தன்று
மாயா மயமா மஃதந்த மாயா மயமா மனத்தது
மை த்
தோயா தும்மைத் தோயினெரி சுடர்க்கா னவிநீ
ரவித்திடுமே (உக)

இ-ங்; காய அதிதமான - [துல குக்கும காரணமென்னு
முன்று] சரிபவளிலுஞ் சம்பந்திக்காமல் [அநாதி நித்திய அசங்கபரி
பூரணமா] யுள்ள, சிதா காயவடிவு ஆம் நீ - சிதாராய சொருபாகிய

கீழ்க், உரித்து மாயா - பிறந்தும் இறந்தும், அணங்கு உற்றசம் என்னல் - தக்கமடைந்தோ மென்று கூறுதல், மயக்கம் - [சீராத தின் தொழிலாகிய பிறப்பிறப்புக்களை உம்முடையனவாக மதித்த லால்] பிராந்தியாம், தக்கம் தமது அன்று - ஆதலால் அத்துக்கம் உம்முடையதன்று, [ஆனால் அத்துக்கம் யாவருடையதென்று கேட்டீ ராயின்], மாயா மயமாம் அஃது - மித்தையாகிய அத்துக்கமானது, அந்த மாயாமயம் ஆம்மனத்தது - அம்மித்தையாகிய மனத்தினுடைய தேயாம், உமைத்தோயாத - [அக்காணத்தால் அசக்கமாயுள்ள] உம் மைப் பற்றாது, [விளங்குகின்ற அத்துக்கமானது இருத்தற்கு வேறே ஆசையமின்மையால் எம்மையே ஆசையித்திருக்கிறதென்று கூறிய வாறு], உம்மைத் தேயின் - [நித்தியராயுள்ள வும்மிடத்து அநித்திய மாகிய அத்துக்கம் உண்மையாகச்] சம்பந்தித்திருக்குமாயின், எரி கடர் - சுவாலிங்கின்ற அக்கிரமிய, கானலிங்கீர் - [அவ்விடத்து அந்நேரி சம்பந்தமுடையது போலக் காணப்படும்] காணற்சலமா னது, அவித்திடும் - கெடுத்துவிடும். ஏ-று.

பொ-ரை. துலகுக்குமகாணமென்று மூன்று சீரக்களிலுஞ் சம் பந்திக்காமல் அநாநி நித்திய அசங்க பரிபூரணமாயுள்ள சிதராகிய சொ ருபராகிய கீழ்க் பிறந்தும் இறந்தும் வருத்தமடைந்தோமென்று கூறுதல் சீரத்தின் தொழிலாகிய பிறப்பிறப்புக்களை உம்முடையன வாக மதித்தலாற் பிராந்தியாம் ஆதலால், அத்துக்கம் உம்முடைய தன்று. ஆனால் அத்துக்கம் யாவருடைய தென்று கேட்டீராயின், மித் தையாகிய அத்துக்கமானது அம்மித்தையாகிய மனத்தினுடைய தேயாம். அக்காணத்தால் அசக்கமாயுள்ள வும்மைப்பற்றாது, விளங்கு கின்ற அத்துக்கமானது இருத்தற்கு வேறே ஆசையமின்மையால் எம் மையே ஆசையித்திருக்கிறதென்று, சீர் காணத்தவாறு நித்தியராயுள்ள வும்மிடத்து, அநித்தியமாகிய அத்துக்கம் உண்மையாகச் சம்பந்தித்

திருக்குழாயின், கவாலிக்கின்ற அக்கினியை அவ்விடத்து அந்நோடு
சம்பந்த முடையதுபோலக் காணப்படும் காணற்சலமானது செந்
த்து விடும். எ-து.

க-ண. ஜனனமானாதி சமுசாரதக்கம்மன் மனோ கற்பிதமே யன்றி
சித்திபமாதிய ஆன்மாயினிடத்தின்று. எ-ம். [௨௩]

(அ)வது உற்ற துரைத்தலியல்முற்றிற்று.

[௨] வது உறுவது கூறலியல்

[விநுத்தம்]

சசக. பையகம்பார்ப் பார்க்கமே தோன்றுமன்றிப் புறம்
தோன்று பக்கம் பார்ப்போர்க்
கையமின்றிப் புறத்தோன்று மல்லதன் தோன்று
தவ் வடைவே போல
கையில்கழிற் ககம்பார்ப்போர்க் கவ்வகண்டந்
தோன்றுமன்றி ஞாலந் தோன்று
கையகம்பார்ப் பார்க்கதுவே தோன்றுமன்றிப்
பாம்பொருடான் வயங்கிடாதே (௧)

இ-ள், பை அகம்பார்ப்பார்க்கு - ஒரு பையினது உட்பக்கத்தை
கோக்குவோர்க்கு, அகமேதோன்றும் அன்றி - அதனது உட்பக்கமாத்
திரும் வினக்குமல்லாமல், புறம் தோன்று - வெளிப்பாகவும் வினக்க
மாட்டாது, பக்கம் பார்ப்போர்க்கு - அப்பையினுடைய வெளிப்பக்
கத்தை கோக்குவோர்க்கு, கையத்தின்று - கத்தேகையில்காமல், புறம்

தோன்றும் ஆல்வது - வெளிப்பக்கம் வினக்குமல்லாமல், அம்தோன்ருது - உட்பக்கம் வினகமமாட்டாது, அவ்வடைவுபோல - அம்முறைமை யொப்பாக, னைவில் - கெடுதலில்லாத, சந்தித்தகம் - சந்திதானந்த [அகண்டகாச சொருப] ததை, பார்ப்போர்க்கு - தரிசிப்பவர்களுக்கு, அவ்வகண்டம் தோன்றும் அன்றி - அந்த ஏக பரிபூரண சொருபமே வினக்குமல்லாமல், ஞாலம் தோன்ற - பிரபஞ்சம் வினகமமாட்டாது, வையகம் பார்ப்போர்க்கு - [காமரூபமயமாகிய] பிரபஞ்சத்தைக் காண்பவர்களுக்கு, அதுவே தோன்றும் அன்றி - அந்தப் பிரபஞ்சமாத்நிரம் வினக்குமல்லாமல், பரம்பொருள் - பிரஹ்ம சொருபமானது, வயங்காது - வினங்காது. ஏ-து.

பொ-ரை. ஒரு பையினுடைய உட்பக்கத்தை தோக்குவோர்க்கு அந்நது உட்பக்கமே வினக்குமல்லாமல் வெளிப்பக்கம் வினகமாட்டாது. அப்பையினுடைய வெளிப்பக்கத்தை தோக்குவோர்க்குச் சந்தேகமில்லாமல் வெளிப்பக்கம் வினக்குமல்லாமல் உட்பக்கம் வினகமாட்டாது. அந்த முறைமை யொப்பாகக் கெடுதலில்லாத சந்திதானந்த அகண்டகாச சொருபத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு அந்த ஏக பரிபூரண சொருபமே வினக்குமல்லாமல் பிரபஞ்சம் வினகமாட்டாது. காமரூபமயமாகிய பிரபஞ்சத்தைக் காண்பவர்களுக்கு அந்தப் பிரபஞ்சமாத்நிரம் வினக்குமல்லாமல் பிரஹ்ம சொருபம் வினகமாட்டாது. ஏ-து.

தோக்குதென்பவற்றின் துவ்வீது குறைது மின்றன.

க-ரை. அகாட்ட முடையவர்க்குப் பரம்பொருளும் புறாட்ட முடையார்க்குச் சேத்துத் தோற்றும். ஏ-ம். (ச)

சஉ. போக்கியலால வளிவானைப் பொருவுறு தெனினு
மந்தப் போக்கு நீங்கி
னீக்கமற்று வானுடனாய் நிற்குமது போனிறைந்து
நிமல மாகிப்
போக்குவா வறுபிரஹ்மத் துருவமனம் பிறிதெனி
னும் புணர்ப்பு நீக்கிற்
ருக்குமமா யுடனாகி யின்புதவுஞ் சமாதியின்கட்
டுலெக்கு மீதே (உ)

இ-ள், வளி - காற்றானது, போக்கு இயலால் - சலித்துச் செல்
லுந் தன்மையினால், வானைப் பொருவுறுத னெனினும் - ஆகாயத்தை
யொப்பாசாதென்றாலும், அந்தப்போக்கு நீங்கி - அச்சலிக்குந்
தன்மை யொழிந்தாய், நீக்கம் உற்று - பிரிவினறி, வான் உடனாய்
நிற்கும் - ஆகாயத்தோடு சலந்திருக்கும், அதுபோல் - அதை
யொத்த, நிறைந்து நிமலமாகி - பரிபூரணமாயும் நிரூபமாயும்,
போக்குவாவு அது - அசலமாயுமுன்ன, பிரஹ்மத்த - பிரஹ்மசொரு
பத்தில், உருவமனம் - [விடய சம்பந்தமுடைய] துலமனம், பிறித
எனினும் - வேறென்ற உறப்படினும், புணர்ப்பு சேகில் - [விவக்ய]
சம்பந்த மொழிந்த விடத்த, ருக்குமம் ஆய் - [அம்மனம்] தண்ணி
தாய், உடன் ஆகி - [பிரஹ்மத்தடன்] சமாய் [அடங்கி], இன்பு
தவும் - ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும், ஈது - இவ்வறுபவமானது, சமா
தியின் னன் - சிருவிசேப்பசமாதியினிடத்த, தலங்கும் - [அஃதடை
யவனுக்கு] விளங்கும். ஏ-து.

பொ-ளா. காற்றானது சலித்துச்செல்லுந் தன்மையினால் ஆகா
யத்தை யொப்பாசாதென்றாலும் அச்சலிக்குந் தன்மை யொழிந்தாற்
பிரிவின்றி ஆகாயத்தோடு சலந்திருக்கும் அதையொத்தப் பரிபூரண

மாயும் நிரமலமாயும் அசலமாயுமுள்ள பிரஹ்ம சொருபத்தில் விடய சம்பந்தமுடைய துலமனம் வேறென்று உறப்படினும், விடய சம்பந்தமொழிந்தவிடத்து அம்மனம் துண்ணிதாய்ப் பிரஹ்மத்தடன் ஏகமாயடங்கி ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். இவ்வதுபவமானது நிரூபிதப் சமாதியினிடத்தி அஃதுடைபவனுக்கு விளங்கும். ஏ—று.

க - ஸர மனத்துலத்தன்மை நீங்கிய விடத்துப் பிரஹ்ம சொருபத்தைச்சார்ந்து சொதுபவத்தரும். ஏ—ம். [உ]

[வேண்பா]

சொர சந்தே யுளமசையிற் சாருஞ் சகானுப வ
மற்றக்கா லின்ப வனுபவமாம்—பெற் ற
வுடற்றொழிலாற் அன்புமத னோய்வாலேயின் பு
மடுப்புகிங்கி யாரதியா தார் [ந]

இ—ன் பெற்ற - [மனிதர்களுக்குப் பிரார்த்த வசத்தாற்] கிடைச்
செய்த, உடல்தொழிலில் - சீரீர்த்தாற்செய்ய முயற்சியினாலே,
துன்பம் - துக்கமும், அதன் ஓய்வால் - அச்சீரீர்த்தாற் செய்ய முயற்சி
யின்மையால், இன்பம் - சுகமும், அடுபத - சிட்டுதல், இரக - இவ்
வவாத்தில், யார் அறியாதார் - யாவாணாராவார்கள், [இத்திறவுடாந்
தம்போல] உளம் சற்று அசையில் - மனமானது [விடயவாசனியாற்]
கொஞ்சமேனுஞ் சலிக்குமானால், சக அனுபவம் சாரு - [அப்பொழுது]
பிரபஞ்சதோற்றரவுகளாம், மற்றக்கால் - [அம்மனதுக்குச்] சலிப்பு
நீங்கியவிடத்து, இன்ப அனுபவம் ஆம் - பிரஹ்மாகந்தானுபவம் உள
தாம். ஏ—று.

பொ-னா- மனிதர்களுக்குப் பிரார்த்தவசத்தாற் கிடைச்செய்த
சீரீர்த்தாற் செய்ய முயற்சியினாலே துக்கமும், அச்சீரீர்த்தாற் செய்ய

முயற்சி விண்டையாற் கூறும் பிட்டுதலை இவ்வுலகத்தில் பாவருணாத
வார்தன், இத்திருவட்டாந்தம்போல, மனமானது விடயவாசினையாற்
கொஞ்சேமெனஞ் சலிக்குமானால் அப்பொழுது பிரபஞ்சத்தோற்றா
வுகளாம். அம்மனதுக்குச் சலிப்பு நீங்கியவிடத்துப் பிரஹ்மானந்தானு
பவமுனதாம். எ-து.

க-ரை. மனமகசந்தாம் பிரபஞ்சனுபவமும் அஃது அகையாத விடத்திற் பிரஹ்மான் தானுபவ முனவாம். எ-ம் (க)

கூச புறப்போத மஞ்ஞன் புரிவானுட் போத ஞ்
 சிறப்பாய ஞானியிங்கிச் சிப்பா—னிறப்பா ன்
 கடமாதிச் காட்சியாற் கட்டுமுத்தி தா னு
 மிடவான்மக் காட்சியெய்த வே [ச]

இ-ன். இஞ்ஞ - இவ்வுலகத்தின், புறப்போதம் - வெளிஞானத்தை, அஞ்ஞன் - அஞ்ஞானி, புரிவான் - விரும்புவான், உன்போதம் - ஆந்தா ஞானத்தை, சிறப்பாய - உயர்வாகிய, ஞானி - ஜீவன்முத்தன், இச்சிப்பான் - விருப்புவான், [வெனெனின் முறையே], இறப்பு ஆம் - [பாந்ததிருக்க] காசமாகின்ற, கடம் - ஆதிக்காட்சியால் - குடமுதவிய பிரபஞ்சப்பொருள்னைக்காணாதலால், கடும் - பந்தமும், இட - [பிரபஞ்ச உலகத்தினாகிய அத்தியஸ்தகாசஞ்சு] ஆசிரயமாயுள்ள, ஆன்மம் - காட்சி - ஆன்மாவைத் தரிசித்தலால், முத்தியும் - மோட்சமும், எய்த - அடைதற்கு. எ-று.

பொ.கா. இவ்வுலகத்தில் வெளி ஞானத்தை அஞ்ஞானி விரும்புவான். ஆந்தா ஞானத்தை உயர்வாகிய ஜீவன் முத்தன் விரும்புவான். எனெனில், முறையே பார்த்திருக்க காசமாகின்ற குட முதலிய பிரபஞ்சப் பொருள்களைக் காணாதலாற் பந்தமும், பிரபஞ்ச வஸ்துக்

கனாமிய அந்நியஸ்தர்களுக்கு ஆசிரியமாயுள்ள ஆன்மாவைத் தரிசித்த
தால் மோகமும் அடைதற்கு. ஏ-று.

உ-கா. அஞ்ஞானி பிரபஞ்ச ஞானத்தை விரும்புவான் ஞானி
பிரஹ்ஞானத்தை விரும்புவான். ஏ-று. (ச)

கசடு ஒடகழு நிற்குமெங்கு மொன்றுண் டென வோ ரி
வீடுபல வென்றோரி னிற்காதே—ஒடு மே
அன்னியத்தைச் சார்கைக் கசையா தமையா து
தன்னிலைகேன் வேண்டுஞ் சலம் [டு]

இ-ன். எங்கும் - எவ்விடத்தும், ஒன்று உண்டான - [பரிபூரணமாமிய பிரஹ்மம்] ஒன்றேயிருக்கிறதென்று, ஒரின் - அறிவின், ஒடு
அசமும் நிற்கும் - [முன் விடயங்களில்] ஒடித்திரிந்த மனமும் அவ்
வாறு ஒடாமலடங்கும், கீடுபல என்று ஒரின் - [அத்தனையின்திக் கட
பட முதலியவாக] விரிந்தன அநோமிருக்கிறதென்றறியின், நிற
காத - அவ்வாறு நிற்காமல், ஒரின் - [விடயங்களைக்கண்டபொழுது
அவ்வவ்விடயங்களிடத்திற்] செல்லும், [ஆனால் பிரஹ்மம் ஒன்றேயுள்ள
தென்றறிதற்கு மனஞ்சலிக்க வேண்டாவோ வெனின் அதற்குக்கூறு
கின்றார்], அந்நியத்தைச் சார்கைக்கு - தனக்கு வேருமிய வஸ்துக்களை
படைதற்கு, அசையாது அமையாது - சலிக்காமற் கூடாது, தன்
நிலைக்கு - தனது எதார்த்த நிலையில் நிற்கற்கு, சலம் - அசைய (தொ
ழில்), என் வேண்டும் - எத்தாரியத்தினை பொருட்டி வேண்டும்
[வேண்டா]. ஏ-று.

பொ-கா. எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாமிய பிரஹ்ம மொன்றே
யிருக்கிறதென்றறிந்தால் முன் விடயங்களி லோடித் திரிந்த மனமும்
அவ்வாறு ஒடாமலடங்கும். அத்தனையின்திக் கடபட முதலியவாக

விரிந்துள்ள அநேகமிருக்கிறதென்றறிவிச், அவ்வாறு நிற்காமல் விட
யக்களைக் கண்டபொழுது அவ்விடயங்களைவிடத்துச் செல்லும். ஆனால்
பிரஹ்மம் ஒன்றே யுனதென்றறிதற்கு மனஞ்சலிக்க வேண்டாவோ
வெனின், அதற்குக் கூறுகின்றார். தனக்கு வேருகிய வஸ்துவகளை
யடைதற்குச் சலிக்காமற் கூடாது. தனது எதார்த்தநிலையில் நின்றற்கு
அவைவு எக்காரியத்தின் பொருட்டு வேண்டும். வேண்டா. எ-று.

நிற்காது என்பது முற்றெச்சம்.

எல்லாம் பிரஹ்மமென்று நறிதலுக்கு மனத்தினது தொழிலாகியிருத்
தத் தன்னிலைக்குச் சலிக்கவேண்டாவென்றது பொருத்தமான யாதெ
னின் எல்லாமென்றறிந்த கற்பித அறிவும் இறந்தவிடமே தனது நிலை
யாகலின் மனமிறந்த அவ்விடத்தில் மனத்தினது சலிப்பு இருக்காது.
ஆதலால் “தன்னிலைக்கேன் வேண்டுஞ்சலம்” என்றார்.

க-னா. பொருளொன்றெனக் காண்டல் மனம் அசையாமல்
கும், பலவெனக்காண்டல் மனம் அசைதற்கும், காரணங்கள். எ-ம் (இ)

கசக மாற்ற மொழிய மனமொழிய நின்றார் கே
தோற்றுத் தமது சுகசொருப - மாற்ற
வருந்தி முயலாமல் மனவிடய மிச்சித்
தருந்துமவர்க் குத்தோன்று தாங்கு. (இ)

இ-ள். மாற்றம் ஒழிய - வாக்கு விவகாரங்கடையும், மனம் ஒழிய -
மனோபிவகாரங்கடையும், நின்றார்க்கே - [தனது நிலையில்] நின்றவர்
களாகிய ஞானிகளுக்கே, தமது கச சொருபம் - தம்முடைய பிரஹ்
மானந்த சொருபம், தோற்றுத் - வினங்கும், ஆற்றவருக்கி - மிகவும்
சஷ்டப்பட்டு, முயலாமல் - [அவ்வானந்தநையடைபவதற்கு] முயற்சி
செய்யாமல், மன் விடயம் - [தன்னிடத்தில் வந்து] பொருந்துகின்ற

விஷயபோகக்ளை, இச்சித்த அருந்தம் அவர்க்கு - வீரும்பிப் புசிப்பவர்களுக்கு, தோன்றது - [அவ்வானந்தம்] வினவமாட்டாது. ஏ-று.

பொ-ரை. வாக்கு விவகாரங்கடவுள் மனோ விவகாரங்கடவுள் தனது நிலையிலே நின்றவர்க்கையே ஞானிகளுக்கே தம்முடைய பிரஹ்மானந்த சொருபம் வினங்கும். மிகவுந் கஷ்டப்பட்டு அவ்வானந்தத்தை யடைவதற்கு முயற்சி செய்யாமல் தன்னிடத்தில் வந்துபொருந்துகின்ற விஷயபோகக்ளை வீரும்பிப் புசிப்பவர்களுக்கு அவ்வானந்தம் வினங்காது. ஏ-று

ச-ரை. வாக்குமனங்களைக் கடந்து நின்றவர்க்கே பிரஹ்மானந்த மடையப்படும். ஏ-ம். (க)

கசன நாமா மெனவுளத்தி னுடார் பிறப்புட னே
சாமேவு மென்று சலிப்பினவை—போமோ பே
நின்ப நயத்தா லியையுமோ மற்றிவர்க்கு த்
துன்பமே நீங்கா துறும் (எ)

இ-ள். நாம் ஆர் என - நாம் என்பது தேகமா தேகியாவென்று, உளத்தில் - அந்தக்காணத்தின் கண், [காடுவார் - விசாரித்தறிந்தவர் ஞான வாயிலாகப் பிரஹ்மானந்த மனுபயிப்பார], காடார் - [அவனாம்] விசாரித்தயாதறிவர்கள், பிறப்புடன் சாமேவு மென்று - சன்னமரண முனவாமென்று, சலிப்பின் - துக்கமடைந்தால், அவைபோமோ - அச் சன்னமரணமகன் ஒழியுமோ, பேர் இன்பம் நயந்தால் - [விசாரித்தறிவாறு பவிக்கின்ற] பிரஹ்மானந்தத்தை வீரும்பினால், இயையுமோ - [அவ்வானந்தம்] கிடைக்குமோ, இவர்க்கு - [தம்மை விசாரித்தறியாத] இவர்களுக்கு, துன்பமே - முற்புறிய ஜனன மாணமாயிவ துக்கமே, நீங்கா துறும் - வலகாதிக்கும. ஏ-று.

பொ.னா. காம் என்பது தேசமா தேசியா வென்று அந்தக் காணத்தின் கண் விசாரித்தறிந்தவர்கள் ஞான வாயிலாகப் பிரஹ்மானந்த மனுபலிப்பார். அங்ஙனம் விசாரித்தறியாதவர்கள் ஜனன மாண முளவா மென்று துக்கத்தையடைந்தால் அச்சனனமாணங்கள் ஒழியுமே! விசாரித்தறிபவர்க்கின்ற பிரஹ்மானந்தத்தை விரும்பினால் அவ்வானந்தம் கிடைக்குமே, தம்மை விசாரித்தறியாத இவர்களுக்கு முற் கூறிய ஜனன மாணமாயிவ துக்கமே விலகாதிருக்கும். ஏ.று.

காடார் என்றதனால் காரியார் என்பதும் அதன் பயனும் வருவிக்
செய்துள்ளது.

க.ரை. தம்மை விசாரித் தரியாதவர்க்குப் பிறவித்துக்கமே யுன
தாம். எ-ம். (அ)

சௌ சத்தாதியாம் விடயத் தொன்றுகிற்றன்மன து
பெத்தமுட னேதுக்கப் பேறுநல்கு—மித் தி
லொன் று
மாகா தசைவற் றிலங்கினன்றே முத்தி யெ னு
மேகார்தப் பேறுநல்கு மே (அ)

இ-ன், தன் மனது - [தருவனுக்குத்] தன்னுடைய அந்தக்கா
ணமானது, சேத்த ஆசையும் - சேத முதலாகிய, விடயத்து - விஷயம்
களில், ஒன்று ஆகில் - யாதாயினுமோராகார (வடிவ) ததையடைத்
தால், பெந்தமுடன் - பந்தத்தைக் கொடுப்பதோடு, துக்கப்பேறும் எல்
கும் - துன்பமாகிய பயனையுங் கொடுக்கும், இத்திவ் - இவ்விஷயம்
களில், ஒன்றும் ஆகாது - ஒர் அடிவந்தையுமடையாமல், அசைவு அறறு
இலவகின் - சலிப்பின்றி வீணக்குமானால், அன்றே - அத்தினமே,
முத்தி எனும் - மோகமுமென்று சொல்லுகின்ற, ஏகார்த்தப்பேறு - ஒன்
பற்ற இலாபத்தை, எல்லாம் - கொடுக்கும், ஏ-து.

பொ-கா. ஒருவனுக்குத் தன்னுடைய அந்தக்காணமானது சத்த முதலாகிய விஷயங்களில் யாதாயினுமோர் வடிவத்தையடைந்தால் பத்தத்தைக் கொடுப்பதோடு துன்பமாகிய பயனையும்கொடுக்கும். இவ்விஷயங்களில் ஓர் வடிவத்தையுமடையாமற் சலிப்பினறி வினக்குமானால் அதனைமே மோகமுென்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற இவ் பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

க-கா. ஒருவனுக்குத் தன் மனது விஷயாகாமடைந்தாற் பிற வித் துன்பத்தையும் நிராகாரமாயிருந்தால் முத்திவின்பத்தையும் கொடுக்கும், எ-ம். (அ)

கசக உள்ளிலகங் காவரை பொவ்வொன்றும் விடயத் துள்ளமே பந்த முறுவிக்கும்—விள்ளுமிவ ற்
ரோருருவுங் கேவலமுஞ் சாரா தொளிரும் ன
மோரின்ப விடுறுவிக் கும் (க)

இ-ள். உள்ளில் - சரீரத்தினுள்ளே, விடயத்த - யாதாயினுமோரு விடயத்தைப்பற்றி, அநாவரை - அந்தை பரியந்தமாக, ஒவ்வொன்று ஆகும் - [சந்தர்ப விதர்பம் அல்லது நிச்சயம் அல்லது நித்தனை அல்லது அந்தையாகிய] ஒவ்வொரு வடிவமாகும், உள்ளம் - அந்தக்காணமானது, பந்தம் உறுவிக்கும் - பந்தத்தையடைவிக்கும், விள்ளும் - சொல்லா நின்ற, இவற்ற - [சந்தர்ப முதலிய] இவைகளில், ஓர் உருவும் - ஓராகாரத்தையும், கேவலமும் - நித்திரையை யும், சாராத - பொருந்தாமல், ஒன்றும் மனம் - வினக்கா நின்ற அந்தக்காணமானது, ஓர் இன்ப வீடு - ஒப்பற்ற ஆனந்த வடிவமாகிய மோகத்தை, உறுவிக்கும் - அடைவிக்கும். எ-று.

பொ-ரை. சரீரத்தினுள்ளே யாதாயினுமொரு விஷயத்தைப்பற்றி அகந்தைபரிபந்தமாகச் சங்கற்ப விகற்பம அவலது நிசசயம் அல்லது சிந்தனம் அல்லது அகந்தையாகிய ஒவ்வொரு வடிவமாகும். அந்தக்காணமானது பந்தத்தை யடைவிக்கும். சொல்லாநின்ற சங்கற்ப முதலிய இவைகளில் ஓராகாரத்தையும் நித்திரையையும் பொருந்தாமல் வினாசாநின்ற அந்தக்காணமானது ஒப்பற்ற ஆனந்தவடிவமாகிய மோக்ஷத்தை யடைவிக்கும். ஏ-று.

க-ரை. சரீரத்தினுள்ளே விடய சங்கற்ப முதலிய பரிணாமமடைநின்ற மனமானது பந்தத்தையும் இப்படிப்பட்ட சகலத்தையும் தேவலத்தையும் பொருந்தாத மனம் மோக்ஷத்தையும் அடைவிக்கும். ஏ-ம. [க]

ரதிய. ஈங்கு பொன்போ லாதிரப்போர்க் கீவோருக் கிம்மை யினு ம்

வாங்கினர்க்கு மின்பகல்கு மன்ஞான—மாக்குதி க் கப்

பெற்றாரே சன்மப் பயன்பெற்றார் பிறரொவ ரு
மற்றாரே யாவ ராது. [உ]

இ-ன். ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், பொன்போலாது - [யாசிப்பவருக்குத் தன்னைக் கொடுப்பவராகிய செல்வர்க்கு மறமையிற் கொடுப்பதன்றி இடமையிற் காதல் கொடாத] பொன்னாகிய பொருளை யொப்பாகாமல், திரப்போர்க்கு ஈவோருக்கு - யாசித்தின்றவராகிய முழுமூக்குக்குத் தன்னைக் கொடுத்தின்றவராகிய ஞானிகளுக்கும், இம்மையினும் - [விதேசமுத்தியின் மாத்திரமினறி] இச்சேவன் முத்தியினும், [பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடுப்பதோடு], வாங்கினர்க்கும் - தன்னைப்

பெற்றுக்கொண்டவராகிய டீடர்களுக்கும், இன்பம் கண்டும் - பிரஹ்
மானந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற, மன்னாணம் - நித்தியமாகிய பிரஹ்ம
ஞானத்தை, உதக்கப்பெற்றோரே - [தம்மிடத்து] உதயமாகப் பெற்ற
வரவோ அவரே, சன்ம பயன் பெற்றார் - [மானுடாகப் பிறந்த]
பிறப்பின் பயனை அடைந்தவராவர், பிறர் எவரும் - அதனையடையா
தவர் யாவரும், அது அற்றார் ஆவர் - அப்பிறப்பின் பயனையடையா
தவராவர். எ—று.

பொ. ரா. இவ்வுலகத்தில் யாசிப்பவருக்குத் தன்னைக் கொடுப்
பவராகிய செல்வர்க்கு மறுமையிற் கொடுப்பதன்றி இம்மையிற்சுகன்
கொடாத பொன்னாகிய பொருளையொப்பாகாமல் யாசிக்கின்றவராக
ிய முழுவுலகங்களுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கின்றவராகிய ஞானி
களுக்கும், விதேக முத்தியின மாத்ரிமன்றி இச்சேவன் முத்தியினும்
பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடுப்பதோடு, தன்னைப் பெற்றுக்கொண்ட
வராகிய டீடர்களுக்கும் பிரஹ்மானந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற நித்திய
மாகிய பிரஹ்ம ஞானத்தைத் தம்மிடத்து உதயமாகப் பெற்றவரோ
வரோ, அவரே மானுடாகப் பிறந்த பிறப்பின் பயனையடைந்தவரா
வர். அதனையடையாதவர் யாவரும் அப்பிறப்பின் பயனையடையாத
வராவர். எ—று.

க. ரா. பிரஹ்ம ஞானம் உதக்கப் பெற்றவரே பிறப்பின் பய
னையடைந்தவர். எ—ம். [10]

நாடுக. தேகமெனக் கண்டார் திசைப்புண்டார் தம்மை
யின் ப

மாகமெனக் கண்டார்மயலண்டார்—மோகமதான்
முன்னவர்க் துக்கபந்த முழுகுவார் முத்தியுறு
பின்னோர் பெறுவாரப் பேறு. [10]

இ-ன். தேகம் எனக்கண்டார் - [தம்மைத்] தேகமென்று கண்டவர் யாவரோ அவர், திகைப்பு உண்டார் - அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கத்தை யடைந்தவராவார், தம்மை - தங்களை இன்பமாகம் எனக்கண்டார் - ஆனந்தாகாயம் (பிரஹ்மம்) என்று கண்டவர் யாவரோ அவர், மயல் உண்டார் - அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கத்தையடைபவர், மோகமதால் - அம்மயக்கமுடைமையால், முன்னவரே - தம்மைத் தேகமெனக் கண்டவரே, துக்கபந்தம் மூழ்துவார் - துக்ககாரணமாகிய பந்தத்தினுள்ளே யழுந்துவார், முத்தியுறார் - மோகத்தையடையார், பின்னோ - தம்மைப் பிரஹ்மமென்று கண்டவர், அப்பேறு பெறுவார் -] அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கம் நீக்கினமையால்] அந்த மோகமாகிய இலாபத்தை யடைவார். எ—று.

பொ-ரை. தம்மைத் தேகமென்று கண்டவர் யாவரோ அவர் அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கத்தை யடைந்தவராவார். தங்களை ஆனந்தாகாயம் (பிரஹ்மம்) என்று கண்டவர் யாவரோ அவர் அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கத்தையடையார். அம்மயக்க முடைமையால் தம்மைத் தேகமெனக் கண்டவரே துக்க காரணமாகிய பந்தத்தினுள்ளே யழுந்துவார். மோகத்தையடையார். தம்மைப் பிரஹ்மம் என்று கண்டவர் அஞ்ஞானத்தாலாகிய மயக்கம் நீக்கினமையால் அந்த மோகமாகிய இலாபத்தை யடைவார். எ—று.

தம்மை என்பது முன்னுள் சுட்டப்பட்டது.

க-ரை. தம்மைத் தேகமெனக் காண்பவர் பந்தத்தையும் தம்மைப் பிரஹ்மமெனக் காண்பவர் மோகத்தையும் அடைவர். எ-ம்.

[வஉ]

சுவிவ. பட்டிமா டொப்பப் படும்விடய முண்ணவெழுந்
சுட்ட மனத்தைத் துறவாரே—கெட்ட டா
டடங்கத் துறந்த வவரேயா னந்தத்
தடங்கடலாய் நிற்பார்க டாம். [வஉ]

இ-ன். பட்டிமாடு ஒப்ப-[தனக்கு எதிர்ப்படும்] பயிர்களையெல்லாம் தின்றழிக்கும் என்ற எருத்துக் கொப்பாக, படும்விடயம் - தனக்கு கோர்படுகின்ற சத்தாதி விஷயங்களை, உண்ணஎழும் - புசித்தற்குக் கிளம்புகின்ற, துட்டமனத்தை - கொடிய மனத்தை, துறவாரே - ஒழிக்காதவர்களே, செட்டார் - [பிறந்து மிறந்து] செடுவார்கள், அடவ்த் துறந்த அவர் - அம்மனத்தை முற்றிலு மொழித்தவர்கள், தடம் ஆனந்த உடலாய் - அபரிச்சின்னமாயிய கச சமுத்திரமாக, சிற்பார்கள் - [என்றமழியாது] இருப்பார்கள். எ—று.

பொ -ரை. தனக்கு எதிர்ப்படும் பயிர்களையெல்லாம் தின்றழிக்கும் என்ற எருத்துக் கொப்பாகத் தனக்கு கோர்படுகின்ற சத்தாதிவிஷயங்களைப் புசித்தற்குக் கிளம்புகின்ற கொடிய மனத்தை யொழிக்காதவர்களே, பிறந்து மிறந்து செடுவார்கள். அம்மனத்தை முற்றிலுமொழித்தவர்கள் அபரிச்சின்னமாயிய கச சமுத்திரமாக என்று மழியாதிருப்பார்கள். எ—று.

செடுவார் என எதிர்காலத்தாற் கூறப்பாலது சுருதிப் பிரமாணமாயிய தெளிவுபற்றிக் செட்டார் என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது.

க -ரை. மனத்தைக் செடாதவர், செடுவார், செடுத்தவர் கவியார், எ—ம். [வஉ]

செடுவா. எல்லாந்தா னென்றறிவான் ஞானி யிவைக டா
எல்லவய லென்றறிவா னஞ்ஞானி—தொல்லுலகந்
தோன்றும் பொழுது கசவடிவந் தோன்று து
தோன்றுககாற் றோன்றுஞ் சகம். [வஉ]

இ-ன். ஞானி - ஞானியானவன், எல்லாம் - [சாரும் அசாரும்] மாகத தோன்றுகின்ற இப்பிரபஞ்சம்] அனைத்தும், தான் என்று

அறிவான் - பிரஹ்மமாகிய தனது சொருபமென் றறிவான், அஞ்ஞானி - அஞ்ஞானியானவன், இவைகள் - இப்பிரபஞ்சம், தான் அல்ல - தனது சொருபமல்ல, அயல் என்று அறிவான் - தனக்கு வேறு என்று அறிவான், [ஆனால் ஞானிக்கு எப்பொழுதும் பிரபஞ்சத் தோன்றாதோவெனின் அதற்குமேற் கூறுகின்றா], தொல லகம் - பழமையாகிய பிரபஞ்சமானது. தோன்றும்பொழுது - [பிரஹ்மவித்தாகிய ஞானிக்கு] விளங்கும் காலத்தில். கதவடிவம் தோன்றாது - [தன்னுடைய] ஆனந்த சொருபமானது விளங்கமாட்டாது, தோன்றாக்கால் - பிரபஞ்சம் விளங்காதபொழுது, சுமே தோன்றும் - ஆனந்த சொருபம் விளங்கும். என்று.

பொ - ரா. ஞானியானவன் காமம் அசாமமாகத் தோன்றுகின்ற இப்பிரபஞ்சமனைத்தும் பிரஹ்மமாகிய தனது சொருபமென் றறிவான். அஞ்ஞானியானவன் இப்பிரபஞ்சங்கள் தனது சொருபமல்ல தனக்கு வேறு என்று அறிவான் ஆனால் ஞானிக்கு எப்பொழுதும் பிரபஞ்சத் தோன்றாதோவெனின். அதற்குமேற் கூறுகின்றார் பழமையாகிய பிரபஞ்சமானது பிரஹ்ம வித்தாகிய ஞானிக்கு விளங்கும் காலத்தில் தன்னுடைய ஆனந்த சொருபம் விளங்கமாட்டாது. பிரபஞ்சம் விளங்காதபொழுது ஆனந்த சொருபம் விளங்கும், என்று.

உ - ரா. பிரபஞ்சத்தை அஞ்ஞானி தனக்கு வேறுகளும் ஞானி தனது சொருபமாகவுக காண்பார். என்று. [யக]

நாடுபெ. கட்டற்ற நாய்போற கடுகி மனமோடு ஞ
சுட்டறிவு நீங்காத் துணையுமே—சுட்டிறந்தா ல்
வீக்கியநான் பூட்டு விடுத்து மெழுந்தோ டா
வாக்கன்றே போலு மது. [யக]

இ - ன. சுட்டு அறிவு - [ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் இஃது கடம் இஃது படம் என்ற சுட்டியறிவின்ற] சுட்டுணர்வானது, நீங்காத் துணையும் - ஒழியாதவளவும், சுட்டு அற்ற நாய்போல் - சுட்டு விடுத்த நாயப்போல, கடுகி - வேகபாய், மனம் ஒடும் - மனம் [விஷயங்களிற்] செல்லும், சுட்டு இறந்தால் - அவ்விஷயச் சுட்டுணர் வெழிந்தால்,

விக்கிய - தன்னைக் கட்டியிருந்த, காண் - கயிற்றினுடைய, பூட்டு
விடுத்தும் - தம்பு தெரித்தவிட்ட பின்னரும், எழுந்த ஓடா - [எப்
பொழுதும் கட்டுற்றிருந்த வாசனையால்] எழுந்த தன் தாயிடத்துச்
செல்லாத, ஆக்கன்றுபோலும் - பசுவின் கன்றை யொப்பாரும், அது -
கட்டுணர்வு நீக்கிய அம்மனது. ஏ-ற.

பொ-ரை. ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் இஃது கடம் இஃதுபடம்
என்று கட்டியுறிக்கிற கற்றுணர்வு ஒழிபாதவளவும் கட்டு விடுத்த
நாயைப்போல வெவ்வேறு மனம் விஷயங்களிற் செல்லும். அவ்விஷயச்
கட்டுணர்வொழிந்தால் தன்னைக்கட்டியிருந்த கயிற்றினுடைய தம்பு
தெரித்த விட்ட பின்னரும் எப்பொழுதும் கட்டுற்றிருந்த வாசனையால்
எழுந்த தன் தாயிடத்துச் செல்லாத பசுவின் கன்றை யொப்பா
ரும், கட்டுணர்வு நீக்கிய அம்மனது. ஏ-ற.

க-கா. மனது கட்டுணர்வுள்ள வரையும் அடக்கினும் நில்லாது.
கட்டுணர்வு நீக்கிய பின்னர் விடயத்திற் செலுத்தினுஞ் செல்லாது.
ஏ-ம். (கச)

கடுமடு தன்னிடத்தி லில்லாச் சராசரங்க ணிற்பன வு
மன்னவற்றிற் றுனிருக்கு மற்புதமும்—பின்ன
மற க்
காண்பானே யின்பநிலை காண்பானிக் காட்சி
யி லா
ஹாண்பாடுகுற்றி யுழலும் (கடு)

இ-ம். தன் இடத்தில் இல்லா - பிரஹ்மமாகிய தன்னிடத்திற்
[பிரமார்த்தமாக] வில்லாத, சா அசாங்கக ணிற்பனவும் - சரம் அசா
மென்ன யிருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் [கயிற்றினிடத்தப் பாம்பு முத
வியனபோல அத்தயஸ்தமாய்] இருப்பனவும், அனைவற்றில்- [சரப்ப

தண்ட பூமாவை முதலிய அத்தியஸ்த வஸ்துக்களில் கயிறு வியாபித் திருத்தல் போல அத்தியஸ்தமாயுள்ள அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சக் களிலும், தான் இருக்கும் அற்புதமும் - பிரஹ்மமாகிய தான் வியாபித் திருக்கின்ற ஆச்சரியமும், பின்னம் அற - பிரதி பந்தமில்லாமல், காண்பானே - [அபரோகாமாசுப்] பார்ப்பவனே, இப்ப நிலை தான் பான் - பிரஹ்மானந்த நிலையை அதுபவிப்பவனாவன், அக்காட்சி இவான் - அந்த ஞானமில்லாதவன், ஊண்டாடு உருற்றி - [சரீர நிருவாகத்தின் பொருட்டுச் செய்கின்ற] உணவிற்குரிய முயற்சிகளைச் செய்து, உழுவும் - [பிறந்து மிறந்து] திரிவான். எ-து.

பொ-கா. பிரஹ்மமாகிய தன்னிடத்திற் பரமார்த்தமாகவில்லாத சாம் அசாம் என்னும் இருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் கயிற்றினிடத்துப் பாய்பு முதலியனபோல அத்தியஸ்தமாயிருப்பனவும் சர்ப்பம் தண்ட பூமாவை முதலிய அத்தியஸ்தவஸ்துக்களில் கயிறு வியாபித்திருத்தல் போல அத்தியஸ்தமாயுள்ள அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சங்களிலும் பிரஹ்மமாகிய தான் வியாபித்திருக்கின்ற ஆச்சரிய மும் பிரதிபந்த மில்லாமல் அபரோகாமாசுப் பார்ப்பவனே பிரஹ்மானந்த நிலையை அதுபவிப்பவனாவன். அந்த ஞானமில்லாதவன் சரீர நிருவாகத்தின் பொருட்டுச் செய்கின்ற உணவிற்குரிய முயற்சிகளைச் செய்து பிறந்து மிறந்து திரிவான், எ-து.

இக்கே உறிபதபோலப் பாவற் கைதயில் “ஒழியாவெல்லாவுயிர் கருத்தன்னுள்ளே காணாமவற்றுள்ளே, ஒழியாதென்குஞ்ஞானின்று பரி சுந்தேரியக்காணுமால்” என்று உறியிருத்தல் காண்க.

க-கா. தான் அபிட்மானமாயிருத்தலையும் தன்னிடத்துப் பிரபஞ்சம் அத்தியஸ்தமாயிருத்தலையும் உள்ளவாறு அபரோகாமா வறிந்தவன் பிரஹ்மானந்த நிலையை அடைவான். எ-ம். (கடு)

ஈடுயக ஆசைப்பேய் வாய்ப்பட்டலைந்து சுழலுமன
 நேசிக திருத்துகினு நில்லாதே—யாசையினைப்
 போக்கி லதபின் புறத்திலடித் தோட்டுகினு
 நீக்காதா னந்த நிலை (கக)

இ-ள். ஆசைப்பேய் வாய்ப்பட்டு - இச்சையென்னும் பிராபினி
 உத்தரப்பட்டு, அனந்த சுழலுமனம் - [அஃது இழுத்துச்செல்லும்
 விடயங்கள் தோறும்] வருத்தி யுழலுகின்ற மனத்தினை, நேசித்த -
 ஈண்டி கொண்டு, துருத்திகினும் - [விடயங்களிற் செல்லலாகாதென்
 றறிவுறுத்தி] அடக்கினாலும், நில்லாத - நிற்கமாட்டாது, [அந்நன
 மாய்மனத்தினை நிறுத்த முடியாதோ வெனின் அதற்கு மேற்குற
 கின்றா], ஆசையினைப்போக்கில் - இச்சையாகிய பேயை ஒழித்து
 விட்டால், பின் - பின்னர், புறத்தில் - விடயங்களிற் செல்லுமாறு,
 அடித்து ஒட்டுகினும் - வெறுத்துத் தள்ளினாலும், அது - அம்மன
 மானது, ஆனந்த நிலை - [தானடைந்துள்ள] பிரஹ்மானந்தானுபவத்
 தினின்றும், நீக்காது - நீக்கமாட்டாது. எ-று.

பொ-கா. இச்சையென்னும் பேயினிடத் தகப்பட்டு அஃது
 இழுத்துச் செல்லும் விடயங்கள் தோறும் வருத்தியுழலுகின்ற மனத்
 தினை ஈண்டி பாசாட்டி விடயங்களிற் செல்லலாகாதென் றறிவுறுத்தி
 அடக்கினாலும் நிற்கமாட்டாது. அந்நனமாய மனத்தினை நிறுத்தமுடி
 யாதோ வெனின் அதற்கு மேற்குறகின்றா. இச்சையாகிய பேயை
 ஒழித்துவிட்டால் பின்னர் விடயங்களிற் செல்லுமாறு வெறுத்துத்
 தள்ளினாலும் அம்மனம் தானடைந்துள்ள பிரஹ்மானந்தானு பவத்தி
 னின்றும் நீக்காது. எ-று.

நீங்காத வனற் பாவத எதுகை நோக்கி வலிந்து சிற்றது.

க-னா. மனஞ்சலிததற்கும் சிற்றற்கும் காணம் இச்சையுண்மை யும் இன்மையுமாம். எ-ம். (வக)

நாடுவ மாடேறி னூர்க்கு மனவெழுச்சி நீங்கினன் றி
விடேறு மாறு வினையாதே—நாடோ று
மற்ப மற்ப மாகவா னாலுமீ தற்றொழியி ற்
கற்பிதம்போம் விடுதலமக் கால் (கன)

இ-ன். மானேறினூர்க்கும் - இடபவான மேததல் முதலியவாகச் சொல்லப்படுகின்ற விவசாயப்பிய மடைத்தவர்களுக்கானாலும், மன எழுச்சி - மனோ முயற்சியானது, நீங்கின் அன்றி - நீங்கினாலல்லாமல், விடு ஏதும் ஆறு - மோகமுடையுமார்க்கம், வினையாத - பயன்படாது, மாதோதம - தினக்கினமும், அற்பம் அற்பம் ஆக ஆனாலும் - சொஞ்சம் சொஞ்சமாகவாறிலும், அஃது - அம்மனோ முயற்சியானது, அற்று ஒழியில் - செட்டுப்போமாகில், கற்பிதம்போம் - கற்பித வஸ்துக்கள் நீங்கும், அக்கால் - அக்கற்பிதவஸ்துக்கள் நீங்கிய பொழுது, விடு உதும் - மோகமுண்டாகும். எ-று.

பொ-னா. இடபவான மேததல் முதலியவாகச் சொல்லப்படு கின்ற விவசாயப்பிய மடைத்தவர்களுக் கானாலும் மனோ முயற்சி நீங் கினாலல்லாமல் மோகமுடையுமார்க்கம் பயன் படாது. தினக்கினமும் சொஞ்சம்சொஞ்சமாகவாறிலும் அம்மனோ முயற்சியானது செட்டுப் போமாகிற் கற்பித வஸ்துக்கள் நீங்கும். அஃது நீங்கிய பொழுது மோகமுண்டாகும். எ-று.

க-னா. மனோவிர்த்தி நீங்காதவர்க்கு மோகமுண்டாகாது. எ-ம், (கன)

[கட்டளைக் கலித்துறை]

ஈடுவா விடயா னுபவ முறுங்கா லறிபவன் மேவறிவு
விடயங் களிற்றம்மை வேறுகக் காணும் விவேகி
களே

அடைவார் பரானந்த மிப்பேதஞ் சுற்று மறிய
கில்லார்

கெடுவா ரிவர்க்கப் பரானந்த முத்தி கிடைப்
பரிதே (கஅ)

இ-ள். விடயம் - விஷயங்கள், அதுபவம் உறுக்கால் - அதுபவப்
படுக் காலத்தில், அறிபவன் - ஞாநிரு (காண்பாது), மேவு அறிவு -
பொருந்திய ஞானம் (காட்சி), விடயங்களில் - ஞேயம் (காணப்படு
பொருள்) ஆகிய இவற்றிற்கு, வேறு ஆக - அநியமா (சாக்ஷியாக),
தம்மை - தங்களை, காணும் - அறிவின்ற, விவேகிகளே - அறிவுடைய
வர்களே, பர ஆனந்தம் அடைவார் - பிரஹ்மானந்தத்தை யடைவார்
கள், இப்பேதம் - இவ்வேறுபாட்டினை, சுற்றும் அறியவில்லார் - கொஞ்
சுமேனு முண்ணாதவர்கள், கெடுவார் - [பிறச்சிறத்தலாகிய] கேட்டினை
அடைவார்கள், இவர்க்கு - திரிபுடியின் பேதந் தெரியாத இவர்களுக்கு,
அப்பர ஆனந்தமுதறி - அந்தப் பேரின்ப மயமாகிய மோகும், கிடை
ப்பு அரிது - கிடைக்காது. எ-று.

பொ-ரை விஷயங்கள் அதுபவப்படுக் காலத்தில் ஞாநிரு பொ
ருந்திய ஞானம் ஞேயம் ஆகிய இவற்றிற்குச் சாக்ஷியாகத் தங்கையறி
வேற அறிவுடையவர்களே பிரஹ்மானந்தத்தை யடைவார்கள். இவ்
வேறுபாட்டினைக் கொஞ்சமேனு முண்ணாதவர்கள் பிறச்சிறத்தலாகிய
கேட்டினை யடைவார்கள். திரிபுடியின் பேதந் தெரியாத இவர்களுக்கு
அந்தப் பேரின்ப மயமாகிய மோகும் கிடைக்காது. எ-று.

க-ரை. விஷயானுவ வாலத்திற் றெழிற்படுகின்ற திரிபுகளுக் கு வேருகத் தம்மைக் காண்பவர் பிரஹ்மானந்தத்திற்குரியவராவர். ஏ—ம்.

[யஅ]

கருவக. ஓரோர் விடயத் துறுகசை யானவ்வி யாதிபுயிர் சோரா விறக்குந் துபாறிக் தேயுஞ் சுகமடைவா ன் பாரோராவ் வைந்து விடயமுஞ் சோப் பரிந்தருந் த வீரா லுறுவ தழலாற் றொளவெனு நீர்மையொப் பே. [யக]

இ-ன். ஓர் ஓர் விடயத்த - [சத்த முதலாகச் சொல்லப்பட்ட] ஒவ்வொரு விஷயங்களில், உறும் நகையால் - உண்டாகின்ற விருப்பத்தினால், அவ்வியாதி உயிர் - மாண் முதலாகிய பிராணிகள், சோரா - தன் வடைத்த, ஒற்றும் - மடிசின்ற, துயர் அறிந்தும் - தக்கத்தை [ஆசை மப் பிரமாணத்தினாலும் பிரத்தியகூப் பிரமாணத்தினாலும்] தெரிந்திருந்தும், சுகம் அடைவான் - [நீங்காத] ஆனந்தத்தைப் பெறும்பொருட்டு, பாரோர் - உலகத்திலுள்ள அஞ்ஞானிகள், அவ்வவந்து விடயமுஞ் சோ - அந்தப் பஞ்ச விஷயங்களையு மொருங்கே, பரிந்து அருந்தல் - விரும்பிப் புசித்தல், [எதுபோலுமெனில்], நீரால் உறுவது - புனலா லடையக்கடிய தாகசாந்தி முதலிய பயினை, அழலால் கொள எனும் - அக்கினியா லடைதற்கு நினைக்கின்ற, நீர்மை ஒப்பு - தன்மைக் கொப்பாரும். ஏ—ற.

பொ-ரை. சத்த முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு விஷயங்களிலுண்டாகின்ற விருப்பத்தினால் மாண்முதலாகிய பிராணிகள் தன் வடைத்த மடிசின்ற தக்கத்தை ஆசைப் பிரமாணத்தினாலும் பிரத்தியகூப் பிரமாணத்தினாலும் தெரிந்திருந்தும், நீங்காத ஆனந்தத்தைப் பெறும்பொருட்டு உலகத்திலுள்ள அஞ்ஞானிகள் அந்தப் பஞ்ச விஷ

யங்கனையு மொருங்கே விரும்பிப் புரித்தல் எதுபாலுமெனில், புனலா
லடையங்கடிய தாகசாந்தி முதலிய பயனை அக்கினியா லடைதந்து
நினைக்கின்ற தன்மைக்கொப்பாகும். எ—று.

பிரஹ்ம ஞானந்தா லடையங்கடிய ஆனந்தத்தைத் துக்கத்தைத்
தரும் விஷயானுபவத்தாலடையக் கருதுதலால் “கோலுறவ தழலாற்
கொனவெனு நீர்மை பொப்பு” என்றார்.

ஓரோர் விடயத் துறவுகளையால் எவ்வியாதி யுயிர், சோரா விறக்குச்
துயாரிந்து என்றதற் குதாரணம்.

பாகவதம்

“மடந்தையர் மொழியும் கானமும் கேட்டு மன்னவன்
மகண்முலை மணந்தான்
கடந்திரி கலையின் கோடுபெற் றுயர்ந்த கருகருந் தவ
னெனக் கேட்டும
மடந்திகழ் மதிமான் வேட்டுவன்காணமபகர்செயி மடுத்
தவன் வலைமேற்
கிடந்தன கண்டும் வெவ்விசை கேளேன் கேட்பதந்
காமகீர்த்தனமே”

எனவும்

“துதிதரு வயவர் படுகுழி செலுத்துந் துகளறு பிடியை
யுள் ளுவந்த
மதகரி தழுவி வயவர்கை வசமாய் வயங்குதல் கண்டு
மட் டொழுஞ்
ததைமலர்க் குழலார் தனகிரி தழுவிதணப்பரி தாய்
மதன் வசமாய்
விதலையின் மனமா மயக்குறு மென்ன விடுத்கனை
புணர்ச்சிமற் றனறே”

எனவும்

“ஒளிகொளும் விளக்கி னழலுருக் கண்ட துணவுகொ
 லெனவதிற் சுழன்று
 விளிவுறும் பசிய பதங்கமுங் கண்டு வெய்யதிக் தொழி
 லெனக் கருதித்
 தெளிவுகொண் முனிவ ராயினுங் காணிற் சிந்தைகொண்
 டனுதின மருந்தக்
 களிகொளுங் கருங்கண் மடந்தைப நுருவங் கருத்தொ
 டுக் காண்கில னம்மா”

எனவும்

“வஞ்சநெஞ் சினராய்த் துண்டிலின் வளைந்த வண்சுவை
 யுன் பெற வடைந்து
 தஞ்சுத லடைந்த மீன்குழக் கண்டு துன்றுமை வகை
 யெனும் வாயுப்
 பஞ்சா மென்றுற் றுடலுறை வதற்காய்ப் பசிக்கன
 றணிப்பதற் கன்றி
 அஞ்சுவை யிவைபென் றுசையி னினைந்தே யருந்துத
 லொழிந்தன னடிகில்”

எனவும்

“ஒருமரை மலரை யுவந்துமென் முருகுண் டிறைதரு
 மொருசரும் பிரிவில்
 விரியிதழ் குடிய மலாகப்பட்டு விளிந்தது கண்டு”

எனவும் அன்றியும்

பாரோவ்வென்று விடயமுஞ் சோப் பரித்தருந்தல் என்றதற்குதா
 ரணம்.

“முந்தமேவொலி யாதியி லொருகுண முன்னி ப்
பந்தமோடிட ருற்றிறந் தனபல வென்று ல்
கிந்து சேர்குணம் களுமொருங் காசையி னடைந்தோர்க்
குய்ந்து ூபாநெறி யுண்டுகொ லோமதித் துரைக்கில்”

எனவுங் கூறியிருத்தல் காண்க.

க-ணா. தக்கநிலிர்ந்தயை விரும்பினவன் பிரஹ்மஞானத்தை
யடைபாது விவயங்கள் அனுபவித்தல் தாக்காந்தியை விரும்பினவன்
நீரருந்தாது தியருந்ததற கொப்பாகும். எ-ம். (உக)

காசுய கோடானு கோடி யறம்புரிந் தாலுங் குலவுமா ற்
கோடா மலர்கொண் டருச்சனை யாதி யியற்று
கி னு
மோடா துளத்தை நிறுத்தித்த முண்மை யுணர்
தலிலார்
வீட்ட யெய்தா மெய்திடுவென் றுலது வீயு
றுமே (உஉ)

இ-ள். உளத்தை ஓடாது நிறுத்தி - மனத்தினை விஷயங்களிற்
செல்லவொட்டாமல் நிற்கச்செய்து, தம் உண்மை - தம்முடைய
ஏதாராத சொருபத்தை, உணர்ந்தல் - விசாரித்தறிதல், [கேரோமோகூ
சாதனமாயிருக்க], இலா - [அங்கனம் விசாரித்தறியுந் தன்மை] வில்
லாதவர்கள், கோடானு கோடி - அளவற்ற, அறம்புரிந்தாலும் - தரு
மடகளைச்செய்யினும், குலவும் - விளங்கா நின்ற, அறங்கு - சிவபிரா
னுக்கு, ஏடு ஆர் மலர் கொண்டு - இதழ் பொருந்திய புஷ்பங்களைக்
கொண்டு, அருச்சனை ஆந் இயற்றுகினும் - அருச்சித்தல் முதலிய
ஆராசனைச்செய்தாலும், வீடு எய்தார் - மோகமடையமாட்டார்

என், எய்திடுவர் என்றால் - யாதாயினுமோர் பதவியை அடைவதென்ற
உறின், அத வீவுஉறம் - கருமத்தாலாகிய அப்பதவியானது அழிந்து
விடும். ஏ-ற.

பொ-ரை, மனத்தினை விஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் நிற்
கச்செய்த தம்முடைய ஏதார்த்த சொருபத்தை விசாரித்தறிதல் கோ
மோக்யசாதனமாயிருக்க அந்நன்ம விசாரித்தறியுந் தன்மையிலாத
வர்கன் தனவற்ற கருமங்களைச் செய்யினும் விளங்காதின்ற இவ்விநா
னுக்கு இதழ்பொருந்கிய புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சித்தல முத
லிய ஆராதனைகளைச் செய்தாலும் மோக்யமடையமாட்டார்கள். யாதா
யினுமோர் பதவியை அடைவதென்ற உறின் கருமத்தாலாகிய அப்
பதவியானது அழிந்துவிடும். ஏ-ற.

க-ரை. கருமத்தாலாகிய பதவி அழியும் ஏ-ம். (உ0)

நாகலக மன்னிய சின்ப வடிவாயொன் றாய்சின்ற வத்து
வுந்தா
துன்னிடி லன்னிய மாயின்பப் பேற்றை யுத
வில தே
துன்னஞ் சடவுரு வாப்ப்பல வாகி யுளவிடய ந்
துன்னிற் துயர்தரு மென்கைசொல் லாமற்
துணங்கிடுமே (உ௧)

தூ-ள் மன்னிய - நினைபெற்ற, துன்பவடிவாய் - சச்சிதானந்த
கனமாயும், ஒன்றாய் - ஏமாயும், நின்றவத்தையும் - வியாபித்திருக்கின்ற
பிரஹ்மசொருபமும், உன்னிடி - [தருவனுக்கு மனத்தால்] நினைக்
கப்படிசு, அன்னியமாய் - வேருகி, துன்பப்பேற்றை - ஆனந்தானு
பவத்தை, உதவு இவதேல் - கொடாதென்றால், உன்னம் - அம்மனமா
னது, சடவுருவாய் பலவாகி உன் - அநிந்தசடதுக்கமையமாயும் அநேக

மாகியுமிருக்கின்ற, விடயம் தன்னிவ் - சத்தாதி விஷயங்களைப் பொருந்தினால், துயர்தரும் என்னை - [அவ்விடயங்கள்] துக்கத்தைக் கொடுக்குமென்பது, சொல்லாமல் தலங்கிடும் - சொல்லாமல் அதன் அருத்தத்தினாலேயே விளங்கும். எ-று.

பொ-ரை. நிலை பெற்ற சச்சிதானந்த கனமாயும் வாமாயும் வியாபித்திருக்கின்ற பிரஹ்மசொருபமும் ஒருவனுக்கு மனத்தால் நினைக்கப்படின வேருகிய ஆனந்தானுபவத்தைக் கொடுத்தென்றால் அம்மானது அநிர்வசடதக்கமயமாகியும் அநேகமாயுமிருக்கின்ற சத்தாதி விஷயங்களைப் பொருந்தினால் தவ்விடயங்கள் துக்கத்தைக் கொடுக்குமென்பது சொல்லாமல் அதன் அருத்தத்தினாலேயே விளங்கும். எ-று.

இன்பம் சத்து முதலியவற்றிற்கும் சடம் அநிர்வ முதலியவற்றிற்கும் உபலக்ஷணங்கள்.

க-ரை. மனத்தின் தொழிலெல்லாம் துக்கமே தரும். எ-ம். [உலக]
நாகயெ. நாடி யருங்கலை கற்றலுங் கேட்டலு நல்லருத்தந்
தேடிமுற் றுய்ந்து தெளிதலும் பூவினார் சித்தமெய்
க்க ப்
பாடலு மங்க னடையையுள் ளார்க்குப் பரிசுத்தமுங்
கோடு நடைபர்க் குறுப்போய் துயருங் கொடுப்ப
னவே. [உலக]

இ-ள். அருங்கலை நாடி - கிடைத்தற்கு அருமையாகிய ஞான துல்களை விரும்பி, கற்றலுங் கேட்டலுங் - அப்பிபசித்தலும் பிறர் படிக்கச் சாவணஞ் செய்தலும், தேடி - [கல்லாசிரியனை] விசாரித்துத் [தரிசித்து], நல் அருததம் - [அநுதல்செய்தலுள்ள] உண்மையாகிய அருததங்கள், முற்ற [உம்] ஆய்ந்து - முழுமையும் [அவர் முன்னிலை

யாக] ஆராய்ந்து, தெளிதலும் - அறிதலும், பூவினா - உலகத்தவருடைய, சித்தம் மெய்க்கப் பாடலும் - மனமானது மெய்க்கம்படி பாடுதலும் [ஆசிய இவைகள்], அவகன் ஈடையை உன்னார்க்கு-அச்செயல் எஞ்சுருரிய ஒழுக்கமுடையவர்களுக்கு, பரிசுத்தமும் - சித்த சுத்தியையும், தோடும் ஈடையர்க்கு - மாறாதிய ஒழுக்கம் உடையவர்களுக்கு, உறுப்பு ஒத்துயரும் - [அததொழில்களைச் செய்யும்] எருவிடக்குத் தளர்ச்சியுண்டாகின்றதாயிடு துன்பத்தையும், கொடுப்பன - உண்டு பண்ணுவனவாம். ஏறு.

பொ-ரை. கிடைத்தற்கு அருமையாகிய ஞான துல்களை விரும்பி அப்பியசித்தலும் பிறர் படிக்கச் சிவனாரு செய்தலும் கல்லாசிரியரை அச்சாத்தத தரிசித்து அத்துல்களிலுள்ள உண்மையாகிய அருத்தம் கன் முழுமையும் அவர் முன்னிலையாக ஆராய்ந்தறிதலும் உலகத்தவருடைய மனமானது மெய்க்கம்படி பாடுதலுமாகிய இவைகள் அச்செயல்களுக்குரிய ஒழுக்கமுடையவர்களுக்குச் சித்த சுத்தியையும் மாறாதிய ஒழுக்கமுடையவர்களுக்கு அததொழில்களைச் செய்யும் எருவிடக்குத் தளர்ச்சியுண்டாகின்றதாயிடு துன்பத்தையும் உண்டுபண்ணுவனவாம். ஏ-று.

முற்றும் என்பதின் உம்மை விவரத்தாற் குருக்கது.

க-ரை. ஞான துல் பழகல் முதலிய சந்தரமங்களும் எல்லொழுக்கமுடையார்க்கே சித்தசுத்தியைத் தரும். ஏ-ம். [உலக]

ககலக. இன்பந் தொழிலில் விடத்துள தாமெனி லெத்தொழிலுந் துன்பமல்லாமற் சுகந்தரு மோவதைச் சூழ்ச்சியுளர் இன்புத்தி யாற்கண் டொழித்தின்ப மேய்வர் விசாரமிலர் வன்பவ சாகர மாகர மாவுற்று மாய்குவரோ. [உலக]

இ-ன். இன்பம் - சகமானது, தொழில் இல் இடத்த - [மனம் வாசுக் காயங்கனாவாகின்ற எவ்வகை] முயற்சியுமில்லாதவிடத்தில், உளது ஆம் எனில் - உண்டாருமென்று பெரியோர் உறுவாராயின், எததொழிலும் - [அம்மன வாக்குக் காயங்கனாவாகின்ற] எந்த முயற்சியும், தன்பம் அல்லாமல் - தக்கத்தைத் [தருமே] யல்லாமல், சகத் தருமோ - இன்பத்தைக் கொடுக்குமோ, [கொடாது], அதை - தொழில் சகக் கொடாவென்பதை, சூழ்ச்சி உணர் - ஆராய்ச்சி யுடையவர், இன்புத்தியாக் கண்டு - விவேக புத்தியினுலறிந்து, ஒழித்து - [அம்முயற்சியினை முற்றும்] நீக்கி, இடைப் பயிர் - [ஆனமல்காரஞ் செய்து ஞான வாயிலாக] மோக சகத்தை யடைவர், விசாரம் இலா - அவ்வசார மில்லாதவான், வன்பகொகாம் - வலிய பிறவுச்சமுத்திரத்தை, ஆகாமாவுற்று - உறைவிடமாக உடைத்து, மாய்குவர் - வருத்துவார். எ-று.

பொ - ரா. சகமானது மனவாக்குக் காயங்கனாவாகின்ற எவ்வகை முயற்சியுமில்லாத விடத்தில் உண்டாருமென்று பெரியோர் உறுவாராயின் அம்மன வாக்குக் காயங்கனாவாகின்ற எந்த முயற்சியுக் தக்கத்தைத் தருமேயல்லாமல் சகத்தைக் கொடுக்குமோ கொடாது. தொழில் சகக்கொடா வென்பதை ஆராய்ச்சியுடையவர் விவேக புத்தியினுலறிந்து அம்முயற்சியினை முற்றும் நீக்கி ஆனம விசாரஞ்செய்து ஞான வாயிலாக யோக சகத்தை யடைவர். அவ்வசார மில்லாதவர் வலிய பிறவிச் சமுத்திரத்தை யுறைவிடமாக உடைத்து வருத்துவார். எ-று.

தொழிலை விடுத்த இன்பம் பயிர் என்றதால் இடையே விசாரமும் ஞானமும் வருவக்கப்பட்டன.

ச - ரா. விவேகிகள் தொழிலைத் தன்பத் தருவதென விடுத்த ஆனம் விசாரஞ் செய்து ஞான வாயிலாக மோக சகமடைவர். எ-ம்.
[உலக]

[விருத்தம்]

கசுச. நாம வருவ மெவ்வளவவ் வளவே நாட்ட மனந்
தடிக்கு

நாம வருவம் விடுத்தகண்ட நாட்டம் வரிஸம்
மனநகிக்கு

நாம வருவப் பற்றளவே நலிவு தருபந் தத்தளவா

நாம வருவப் பற்றொழியின் நல்லின் புருவாம் வீடு
றுமால் (உச)

இன். நாம உருவம் - நாமரூப வஸ்துக்களில், நாட்டம் - விருப்
பம், எவ்வளவு - எவ்வளவிற்கு, அவ்வளவு-அவ்வளவிற்கு, மனந்
தடிக்கும் - மனந் துலிக்கும், நாம உருவம் - [வஸ்துக்களிலுள்ள] நாமரூ
பத்தை, விடுத்து - நீக்கி, அகண்ட நாட்டம் வரிஸ் - [அவ்வஸ்துக்களில்]
ஏகமாயுள்ள சச்சிதானந்த சொரூப சாக்ஷாத் காரம் உந்தால், அம்மனம்
நகிக்கும் - அத்தன்மையாகிய பழக்கமுடைய மனதுக்குத் துலத்
தன்மை கெடும், நாம உருவப் பற்று அளவு - நாமரூப வஸ்துக்களில்
அபிமானம் எவ்வளவோ அவ்வளவு, நலிவுதரு - வருத்தத்தைக்கொ
டுத்திற்ற, பந்தத்த அளவு ஆம் - பந்தத்தினுடைய அளவாகும், நாம
உருவப்பற்று ஒழியின் - நாமரூப வஸ்துக்களிலுண்டாகின்ற அபி
மானம் நீக்கினால், நல் துன்பு உரு ஆம் - மாட்சிமை பொருந்திய
சூதந்தமயமாகிய, வீடு உறும - மோகம் பொருந்தும். எ-று.

டொ-கா. நாமரூப வஸ்துக்களில் விருப்பம் எவ்வளவிற்கு
அவ்வளவு மனந் துலிக்கும். வஸ்துக்களிலுள்ள நாம ரூபத்தை நீக்கி
அவ்வஸ்துக்களில் ஏகமாயுள்ள சச்சிதானந்த சொரூப சாக்ஷாத் காரம்
உந்தால் அத்தன்மையாகிய பழக்கமுடைய மனதுக்குத் துலத் தன்மை
கெடும், நாமரூப வஸ்துக்களில் அபிமானம் எவ்வளவோ அவ்வளவு

வருத்தத்தைக் கொடுத்திற்ற பந்தத்தினுடைய அளவாகும். நாமருப வந்துக்களிலுண்டாகின்ற அபிமானம் நீங்கினால் மாட்சிமை பொருந் திய ஆனந்தமயமாயிய மோகும்பொருத்தம். ஏ-று.

க-கா. நாமருபக் காட்சி பந்தத்தையும் சச்சிதானந்தக் காட்சி மோகத்தையுந் தரும். ஏ-ம். (உச)

ககடு. நினைப்பே படைப்பா மற்றையது நீங்க மறத்த
துடைப்பாரும்
நினைப்பின் றுகிற படைப்பில்லை நீங்கின் மறப்பே
துடைப்பில்லை
நினைப்பு மறப்பு முளவளவும் நீங்கா தமரும்பந்தமெ
லா
நினைப்பு மறப்பு மிறத்தளவே நிமலா னந்த வீடுறு
மால் (உரு)

இ-ன். நினைப்பு படைப்பு ஆம் - [மனதால் யாதாயினு மொரு பொருளைச்] சைவத்தால் [ஜீவனுடைய] சிருட்டிபாம், மற்றையது நீக்க - அச்சைதற்ப வந்து நீங்குமாறு, மறத்தல் - மறந்த விடுதல், துடைப்பு ஆகும் - [ஜீவனது] சைவாராமம், நினைப்பு இன்று ஆகில் - சைவத்தால் இல்லையானால், படைப்பு இல்லை - [ஜீவனது] சிருட்டி யில்லை, மறப்பு நீங்கின - மறப்பில்லையானால், துடைப்பு இல்லை - [ஜீவனது] சைவாராமில்லை, நினைப்பும் மறப்பும் - சைவத்தாலும் அநனை மறத்தலும், உளஅளவும் - இருக்கும் வகையும், பந்தம் எலாம்- பந்தக்கனையதம, நீங்காது அமரும் - அழியாமலிருக்கும், நினைப்பும் மறப்பும் - சைவத்தாலும் மறத்தலும், இறந்த அளவு - ஒழிந்த காலத்தில், நிமல ஆனந்த வீடு உறும் - பரிசுத்தமுடைய ஆனந்தமய மாயிய மோகும்பொருத்தம். ஏ-று.

பொருள். மனத்தால் யாதாயினு மொருபொருளைச் சங்கற்பித் தல் ஜீவனுடைய நெருட்டியும், அச்சங்கற்ப வஸ்து நீங்குமாறு மறத் தல் ஜீவனுடைய சங்கராமாகம். சங்கற்பித்தவிலையானால் ஜீவனது நெருட்டியில்லை. மறப்பில்லையானால் ஜீவனது சங்கரமில்லை. சங்கற்பித் தலும் அதனை மறத்தலும் இருக்கும்வகையும் பந்தவாஸ்தவத்தம் அபிராமலிருக்கும். சங்கற்பித்தலும் மறத்தலும் ஒழித்தால்தன் பரிசுத்தமுடைய ஆனந்தமயமாகிய மோகும் பொருள் தம். ௭-று.

ஜீவர்களுக்கு அகந்தை மமதை விஷயங்களிலுண்டாகின்ற அபிமானத்தா வெழுதின்ற காமம் குரோதாதிதளே பந்தமெனும் ஜீவன் நெருட்டி யென்றஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள் அகந்தை (யானென் றண்டாகும் விருத்தியின்) விஷயஞ் சரீரமும் மமதையின் விஷயம் (எனதென்னும் விருத்தியின் விஷயம்) தா பூத்திரதனாதிதளேமாம். இவ்விருவகை விஷயங்களுக்கும் அனுபவமாகிய வஸ்துக்களிடத்து இராகமும் பிரதிபலமாகிய வஸ்துக்களிடத்துத் துவேஷமும் உள வாம். அவற்றுள்ளும் இராகமுனதாவது அனுபவ விஷயாகாமடைந்த அந்தக்காண்டதிலும் துவேஷமுனதாவது பிரதிபல விஷயாகாம டைந்த அந்தக்காண்டதிலுமாம். ஆதலால் அவ்விராகத் துவேஷங் களுக்குக் காரணம் தனுபவப் பிரதிபல விஷயங்களின் சங்கற்பமும் அவற்றின் (இராகத்துவேஷங்களின்) இன்மைக்குக் காரணம் அவ்வி ஷயங்களின் சங்கற்ப மில்லாமலாகும். ஆகவே இராகத் துவேஷாதி யாகிய விஷய சங்கற்பம் ஜீவநெருட்டியும் அச்சங்கற்பமிக்கமை அவற் றின் நிவிந்தி வடிவ சங்கராமாகம் உபாபா 'பின்பிப்ப படைப்பா மற்புறயது நீங்க மறத்தல் துடைப்பாகும்' என்று கூறினார்.

இராகத் துவேஷாதிதளே ஜீவ நெருட்டி யென்பதற்கும் ஜீவநெருட் டியே பாதம் என்பதற்கும் சூதறயே உதாரணம்.

கைவல்லியம்.

“ திகழ்ந்த வீசனார் சிருட்டியுஞ் சீவனார் சிருட்டியும் வெங்
 வே நே
 சகந்த னிற்பொது வீசனார் சிருட்டிகள் சராசரப் பொரு
 ளெல்லா
 மகந்தை யாமபி மாணங்கள் கோபங்க ளாசைகளிவை
 யெல்லா
 மிகழ்ந்த சீவனார் சிருட்டிக ளாகும் காணீசனார் செயலன்
 நே”
 எனவும்

“ மூவராம் பான் சிருட்டிக னூயிர்க்கெலா முத்தி சாதன
 மாகுஞ்
 சீவ னார்செயுஞ் சிருட்டிக டங்களைச் செனிப்பிக்கும் பிணி
 யாகுந்
 தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சனனங்க ணசி
 யாவராம்
 கோவமாநிக ணசித்திடிற் பந்தமான் கொடும்பிறவிகள்
 போமே”
 எனவுந் உறியிருத்தல் காண்க.

க-னா. மனிதருக்குத்தமது சங்கற்பாதினாற் பந்தமும் அவற்றின்
 காசத்தால் மோகமுமும் உனவாம். எ-ம் (உலக)

கவன மனத்தின் தொடர்பின் தியத்தொடர்பு மாய்ப்
 போர்க்கடையுந் தன்மையதார்
 தனியானந்த மம்மாய்வு சாரார்க் கவலுந் தன்
 மையதா ம்
 புனைமா மணியை யடக்கிக்குப் பொருந்துந்
 தன்மை யதுந்தி மி ர
 மினமே லுமிழுந் கட்செவிக்கு விலகுந் தன்மை
 யது மாம்போல் (உயக)

இ-ன். தமிழர் - இருளானது, புனைமாமணியை - அழகுப்பெரு
 மையும் பொருந்திய இரத்தினத்தை. அடக்கு அரிக்கு - உன்னே
 அடக்கி வைத்திருக்கின்ற பாம்பிற்கு, பொருந்தும் தன்மையதாம் -
 சாருந்தன்மையுடையதாம், மின - பிரகாசிக்கும்படி, மேல் - தனக்கு
 முன்னிடத்தில், உமிழும் - உமிழ்ந்து வைத்திருக்கின்ற, கட்செவிக்கு -
 பாம்பிற்கு, விலகுந்தன்மையதாம் - [தூரத்தில்] நீலகுந்தன்மையுடை
 யதாம், ஆம்போல் - ஆதல்போல, தனி ஆனந்தம் - ஒப்பற்ற பிரஹ்ம
 னந்தமானது, மனத்தின் தொடர்பு - [விஷயங்களோடு] மனத்திற்
 குண்டாகுஞ்சம்பந்தத்தையும், இத்தியத்தொடர்பு - சுரோத்திராதியின்
 திரிபங்களுக்குண்டாகும் சம்பந்தங்களையும், மாய்ப்போர்க்கு - செவிப்
 பவர்களுக்கு, அடையுந்தன்மையதாம் ஆம் - அதுபவிக்கப்படுந் தன்மை
 யுடையதாம், அம்மாய்வு சாரார்க்கு - விஷயங்களோடுண்டாகும் அம்
 மனத்தின் சம்பந்த நாசத்தையும் இத்திரியங்களின் சம்பந்த நாசத்தையும்
 பெருதவர்களுக்கு, அவலுந்தன்மையதாம் ஆம் - நீலகுந்தன்மையுடை
 யதாம். எ-று.

பொ-ரை. இருளானது அழகும பெருமையும் பொருந்திய இரத்தி
 னத்தை உன்னே அடக்கி வைத்திருக்கின்ற பாம்பிற்குச் சாருந்தன்மை

யுடையதும் பிரகாசிக்கும்படி தனக்கு முன்னிடத்தில் உமிழ்ந்து வைத்திருக்கின்ற பம்பிற்குத் தூரத்தில் நீங்குந் தன்மையுடையதுமாதல் போல ஒப்பற்ற பிரஹ்மானந்தமானது விஷயங்களோடு மனத்திற்குண்டாகும் சம்பந்தங்களையும் சரோத்திராதி யிந்திரியங்களுக்குண்டாகுஞ்சம்பந்தங்களையும மெடுப்பவர்களுக்கு அதுபவிக்கப்படுந் தன்மையுடையதாம். விஷயங்களோடுண்டாகும் அம்மனத்தின் சம்பந்த நாசத்தையும் இந்நிரியங்களின் சம்பந்த நாசத்தையும் பெருதவர்களுக்கு நீ குந்தன்மையுடையதாம். எ-று.

விஷயப்பிராந்தியகூட்டில் சரோத்திராதி யிந்திரியங்களின் சம்பந்தம் அந்தக்காணத்தின் சம்பந்தமின்றி யுண்டாகாதவினும் மனோரூபிய விவகாரத்தினுளதாகும் அந்தக்காண மாத்திரத்தின் வியாபாரமும் ஜீவபோதமாமென்றறிவித்தற்கு "மனத்தின் தொடர்பு" எனப்பிரித்து உறுதிஞர்.

க-ரை. இரத்தினத்தையுடைய காசத்திற்கு அவ்வீரத்தினத்தை யுன்னையடக்குதல் இருட் சாபந்தத்திற்கும், அதனை வெளிப்படுத்ததல் அவ்விருளின் நீசகத்திற்குங் காரணமாதல்போல, ஜீவபோத இழப்பு பிரஹ்மானந்தானுபவத்திற்கும் ஜீவபோதஇருப்பு அவ்வதுபவ முண்டாகாமைக்குங் காரணமனாம். எ-ம் (உக)

நாகயௌ இந்தத் தூண்டி விரைகவரி னிதவே யிறுதி
விளைக்குமெனச்
சுந்தித் தறியா ததைக்கவார்ந்து சிக்கி யுடல்விட்
டொழியின் போ
லந்தோ கொடிய துயர்க்கேது வாமென் றறியா
ரவ்விட ய
பந்தத் தழுந்திப் பிறப்பாழி படிந்து மடிந்து
சுழலுவரே (உ௨௭)

இ-ன் இந்தத் துண்டில் இரை - இத்துண்டிலினது முள்ளின் கண் கோக்கப்பட்டிருக்கின்ற அணவினை, கவரின்-கிரகித்தால், இதுவே-இக் கிரகித்தலே, இதுவி வினைவிக்கும் என - [எமக்கு] மாணத்தை யுண்டாக்குமென்ற, நிந்தித்த அறியாது - நினைத்துணராமல், அதைக் கவர்த்த-அத்துண்டிலினது முள்ளின் கண்ணுள்ள இரையை வாயாற்பற்றி, சிக்கி - அத்துண்டில் முள்ளின்கண் அகப்பட்டு, உடல் விட்டு-தமது சரீரங்களை விடுத்து, ஒழிமீன் போல் - மாளுகின்ற மீன் கூட்டங்களைப்போல, அத்தோ - ஐயோ, கொடிய துயர்க்கு - கொடுமையாகிய துக்கத்துக்கு, ஏதுஆமென்ற - காரணமாகுமென்று, அறியார் - உணரமாட்டாத மனிதர்கள், அவ்விடய பந்தத்த - அத்துக்காரணமாயுள்ள விஷயங்களாகிய பந்தத்தினுள்ளே, அழுத்தி - மூழ்கி, பிறப்பு ஆழிபடித்த - [அதனாள்] பிறவிச்சமுத்திரத்தினுள்ளே வீழ்த்த, மடிந்த சுழலுவர் - செட்டலைவார்கள். ஏ-று.

பொ-னா. இத்துண்டிலினது முள்ளின் கண் கோக்கப்பட்டிருக்கின்ற அணவினைக் கிரகித்தால் இக்கிரகித்தலே எமக்கு மாணத்தையுண்டாக்கு மென்ற நினைத்துணராமல் அத்துண்டிலினது முள்ளின் கண்ணுள்ள இரையை வாயாற்பற்றி அத்துண்டில் முள்ளின் கண் அகப்பட்டுத் தமது சரீரங்களை விடுத்து மாளுகின்ற மீன் கூட்டங்களைப் போல ஐயோ? கொடுமையாகிய துக்கத்துக்குக் காரணமாகுமென்று உணரமாட்டாத மனிதர்கள் அத்தக்ககாரணமாயுள்ள விஷயங்களாகிய பந்தத்தினுள்ளே மூழ்கி அநனாள் பிறவிச்சமுத்திரனுள்ளே வீழ்த்த செட்டலைவார்கள். ஏ-று.

துண்டில் ஆகுபெயர்.

க-னா. விடயங்களைத் தக்க காரண மென்றறிச் சொழித்தாமல் அது பவிப்பவர்கள் பிறப்பிறப்பின்சென்னின்று நீங்கார். எ-ம். (௨௪)

ககஅ. வாளான் றரிய வீரனுக்கு மருவு செறுநர் வலி
தொலைக்கு
மாளுந் திறமை யறு சிறுவற் ககலாத் துண்டு யடை
விக்துங்
கோளில் வைராக் கியற்குமுத்தி கூடுஞ் சகமு மன
மொன்றே
நாளு மாசை யுடையோற்கு நல்கும் பிறவித் தயாமுமே
(உஅ)

இ-ள். வான் ஒன்று - வாளாயுதமொன்றுதானே, அரிய வீரனுக்கு-
[பகைவரால் வெல்லுதற்கு] அருமையாகிய யுத்த வீரனுக்கு, மருவு
செறுநர் - [தன்னிடத்துக்] கிட்டிய பகைவர்களுடைய, வலி
தொலைக்கும் - பலத்தைக் கெடுக்கும், ஆளும் திறமை அறு - [அவ்
வாளாயுதநன்னை யெடுத்த] அனாதற்குப் பயமில்லாத, சிறுவற்கு-
பாலனுக்கு, [உறப்புக்களை வெட்டிக் கொள்ளுதல் வாயிலாக], அச
லாத்ததன்பே - நீங்காத் தகத்தையே, அடைவிக்கும் - உண்டாக்கும்,
[அதுபோல], மனம் ஒன்றே - மனமாகிய ஒருகருவிதானே, கோள்
இல் - இடையூறற்ற, வைராக்கியற்கு - வைராக்கிய முடையவனுக்கு,
முத்தி கூடும் சகமும் - மோகித்திற் கிடைக்கின்ற ஆனந்தத்தையும்,
நாளும் - அனுதினமும், ஆசையுடையோற்கு - [விஷய] இச்சை
யுடையவனுக்கு, பிறவித்தயாமும், - ஜனனத்தாலாகிய துன்பத்தையு
ம், நல்கும் - கொடுக்கும். எ-று

பொ-ரை. வாளாயுத மொன்றுதானே பகைவரால் வெல்லுதற்கு
அருமையாகிய யுத்தவீரனுக்குத் தன்னிடத்த்கிட்டிய பகைவர்களு
டைய பலத்தைக் கெடுக்கும், அவ்வாளாயுதத்தனை எடுத்தற்குப் பல

மில்லாத பாலனுக்கு உறுப்புக்களை வெட்டிக் கொள்ளுதல் வாயிலாக நீங்காத்தக்கத்தையே உண்டாகும். அதேபோல மனமாயி ஒரு கருவியானே இடைபூற்றற வவராகிய முடைபவனுக்கு மோகத்திற் கிடைக்கின்ற ஆனந்தத்தையும் அனுமினமும் விஷய இச்சையுடைய வனுக்கு ஜனனத்தாலாகிய துன்பத்தையுங் கொடுக்கும். ஏ-று.

க-கா. வாளொன்றுதானே வீரனுக்குச் சக்தத்தையும் பாலனுக்குத் துக்கத்தையும் கொடுத்தல் போல மனம் ஒன்றுதானே விடய விச்சையிலாதவனுக்குப் பிரஹ்மானந்தத்தையும் மவ்விச்சையுடையவனுக்குப் பிறவித்தன்பத்தையுங் கொடுக்கும். ஏ-ம். (உஅ)

ககக. எண்ணு வுடலத் தாமெனவெண் ணிழிபா லந்தோ
பிறந்தனம்பின்
மண்ணு குவமென் றுள்ளி யுள்ளி மயங்க வேண்டா
மியங்கு சிவ
நண்ணு வுளதகூபநகரம் தன்னி னன்னுந் நல்லடி மை
பண்ணு மின்னீர் துயரொழித்துப் பரமா னந்த மடை
வீரே (உக)

இ-ன் எண்ணு உடலம்-தாமென்று கருதத்தகாத சரீரத்தை, தாம் என எண் - தமது சொருபமென்று நினைத்த, இழிபால் - கெட்ட எண்ணத்தினாலே, அந்தோ-ஐயோ, பிறந்தனம் - [இவ்வுலகின்கண்] ஜனித்தோம், பின் - இனி, மண் அருவம என்று - [இறந்து] மண்ணாய் வடுவோ மென்று, உள்ளி உள்ளி-நினைத்து நினைத்து. மயங்க வேண்டாம்-மனக்கலக்கையுடைய வேண்டாம், அகூப நகரம் தன்னில்-சிக்கிலிபட்டியில், இயவகுசிவம் - [அன்பர்கள் நிமித்தம் மானுடச் சட்டை நரித்துச்] சஞ்சரிக்கின்ற பிரஹ்ம சொருபமானது, (முத்தானந்த

ஞானதேசிக மூர்த்தியானது), நண்ணு உன் த-எழுந்தருளியிருக்கின்றது, நண்ணு-அவ்விடத் தடைந்து, நல் அடிமை பண்ணுமின்-மோகக் கைத்தைக் கொடுக்கின்ற அம்மூர்த்தியின் திருவடிக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள், நீர்-முழுக்ஷுக்களாகிய நீங்கள், துயர் ஒழித்து-பிறவித்துக்கத்தை நீக்கி, பாம ஆனந்தம்-உயர்ந்த சமையமாகிய மோகத்தை, அடைவீர்- பெறுவீர்கள். எ-று.

பொ-ரை. தாமென்று கருதத்தகாத சீரத்தைத்தமது சொருபமென்று நினைத்த கெட்ட எண்ணத்துஞாலேயோ? இவ்வுலகத்தின் கண் ஜனித்தோம் இனி இறந்த மண்ணுப விடுவோம் என நினைத்து நினைத்து மனக்கலக்கமடைய வேண்டாம் அகூபநகரத்தின் கண் அன்பர்கள் மிமித்தம் மாணுடச் சட்டை தரித்துச் சஞ்சரிக்கின்ற பிரஹ்ம சொருபமானது (முத்தானந்த ஞானதேசிகமூர்த்தியானது) எழுந்தருளியிருக்கின்றது. அவ்விடத்தடைந்து மோகக் கைத்தைக் கொடுக்கின்ற அம்மூர்த்தியின் திருவடிக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். முழுக்ஷுக்களாகிய நீங்கள் பிறவித்துக்கத்தை நீக்கி உயர்ந்த சமையமாகிய மோகத்தைப் பெறுவீர்கள். எ-று.

க-ரை. முழுக்ஷுக்களே முத்தானந்த ஞானதேசிக மூர்த்திக்குத் தொண்டு செய்து மோகக்கைம் அடையுங்கள். எ-ம். (உக)

எளவ. சிதம்பரமுஞ் சிவப்பிரகா சமுமுத்தா னந்தமுமான்
தேசி கேச

ரொதிரில்சத் துமெய்பறவின் பம்பெயரான் மூன்றே
னு மேக மாநி

வதிதலென மும்பெயர்கண் மருவிடினு மொருபொ
ருளா மன்னி யென்ற

னிதயமில் குறுவரவ ரடிவாழி வாழியென்று மிந்
துன் மாதோ நல்

இ-ள். எதிரில் சத்து-பாரமார்த்திக சத்து, மெய் அறிவு-குன்றாத சித்த, இன்பம்-விட்டுதியாத ஆனந்தம், [என்னுமிவைகள்], பெயரால் மூன்றேனும்-நாமங்களினாலே மூவகையாயிருப்பினும், எகம் ஆதி-சொருபத்தாலொன்றே யாகி, வடிவம் என-இருத்தல் போல, சிதம்பரமும்-சிதம்பரமென்னுந் திருநாமத்தையும், சிவப்பிரகாசமும்-சிவப்பிரகாசமென்னுந் திருநாமத்தையும், முத்தானந்தமும்-முத்தானந்தமென்னுந் திருநாமத்தையும், ஆம் தேசிக ஈசர் [உடையவர்கள்] ஆகிய குரு மூர்த்திகள் மூவரும், மூப்பெயர்கள் மருவிடினும்-[சரீரமாகிய உபாதியைக் கொண்டு] மூன்று திருநாமங்களைப் பொருந்தினும், ஒரு பொருளாயியாக சச்சிதானந்த வடிவ ஒரே வஸ்துவாக, என்னன்-என்னுடைய, இதயம்மன்னி இலகுமவர்-இருதயத்தில் நிலிபெற்ற விளக்குவார்கள், இவர் அடி வாழி-இவர்களுடைய திருவடிகள் [எக்காலமும்] வாழ்க, இன்னல் என்றும் வாழி-இந்த ஆத்தமானந்தவினக்கமென்னுஞ் சாஸ்திரமும் எக்காலமும் வாழ்க. எ-று.

பொ-ரை. பாரமார்த்திக சத்து, குன்றாத சித்த, விட்டுதியாத ஆனந்தமென்னுமிவைகள் நாமங்களால் மூவகையாயிருப்பினும் சொருபத்தாலொன்றேயாகி யிருத்தல் போலச், சிதம்பரமென்னுந் திருநாமத்தையும் சிவப்பிரகாசமென்னுந் திருநாமத்தையும் முத்தானந்தமென்னுந் திருநாமத்தையும் உடையவர்களாகிய குருமூர்த்திகள் மூவரும் சரீரமாகிய ருபாதையைக்கொண்டு மூன்று திருநாமங்களைப் பொருந்தினும் யியாக சச்சிதானந்த வடிவ ஒரே வஸ்துவாக என்னுடைய இருதயத்தில் நிலிபெற்ற விளக்குவார்கள். இவர்களுடைய திருவடிகள் எக்காலமும் வாழ்க இந்த ஆத்தமானந்த வினக்கமென்னுஞ் சாஸ்திரமும் எக்காலமும் வாழ்க. எ-று.

உ-ரை. துவாரிகியர் தமது குருமூர்த்திகளையும் சித்தத்தையும் வாழ்த்தினது. எ-ம். (௯)

(உ) உறவது உறவியல் முற்றிற்று.

ஆத்தமானந்த வினக்க மூலமும் காண்டிகை யுரையும் முற்றின.

பாட்டு முதற் குறிப்பு

திருயாவு மனமின்ன தவப்புகுளிரூரி செறிகண் பென்
 சொத்து பெண்ணிகங்குல் பொய்யா மண் னா
 ஒருபேன் னவருக்கற் கொ ராநாவெந் ததம்பவுட லாவரீரி
 னிராபோக்ர ிள்ளு பகை மை
 வருகோடோ யாவாசை யல்லுதினைத் தனையுமண் டக செல்
 லு மொட்டியிச்சை யுட்ட வெப் பொ
 தருபொல்லா வுண்ணுவெந் குங்கண்ணும் வெய்யிற்தத் து
 பந்தசி வேசகிங் குள்ளு மெல்ல [க]

மெல்லநின் மா மட்ட வத்திசொப்ப னவிந்தியவுள் வெளி
 சாக நிச்சபிரியே காமண் டிட யா
 கல்லிழுற்றி பிச்சையெட்டி விடயமொன்றெள் னவிடகட்டி
 மனபார்த்த வுள்ளும்பா லொடுமண் பந் த
 கொல்லுறு பொன்னி கன்னி கபிரம கானற்குணமு மன்
 னுபத்து நாகங் கடலி னீ ர
 மில்லந்த தேவநல்ல விசேஷகன்ன பேசுவெண்ண செருப்
 பண்ட காணஞான சிலலோ ரண்டோர் [உ]

அண்ணியசேற் றிற்குத்தில் வேடவிட யபடிப்பா ரெல்லி
 புலி திருட்டி விடய வட்டி பெங்கு ம
 பண்ணு பழு தற வான வாக்கு மனா வுள்ளம பஞ் சவரையின்ப
 கல்லாமா தார கில் லா
 இன்பேவ வஞ்ஞான வென்றுமின்ப வொன்றமெழில் சச்
 சிதாத்து மாசர்க் கரையொட் டா த

வண்ணசத்தா செய்க்கபுத்தி பந்தவெல்லோ நெனக்கிமது
 வாரிபித்தி யுள்ளனச்ச சீவ சிருமெய் [௩]
 சிருகாணி தேககுருட் டிக்கிழவி காயாதீத பையபோக்கி சற்
 தேபுறப் போத வோ ட
 திருமாற்ற நாமாசத் தாவுள்ளி லீங்குதேக பட்டியெல்லா
 கட்டற்ற தன்னி யா சை
 வருமாடே கிடயானு வேரோர்கோ டானுமன்னி நாடி
 யின்ப நாமநினை மனத்தி னிந் த
 அருவானொன் றெண்ணுவு சிதம்பாழு மிவைக ளாத்தமா
 நந் தவிளக்கத் தின்றுகற் குறிப்பே. [௪]
 முத்தற் குறிப்பு முற்றிற்று

கவிஞர்வத செ. ன் “சட்டினுலில்வா”

இவர்க் குக்குமமனத்தை அறிவென்றோர் போலவாசிட்டத்தில் “சக்
 சற்பம் வேட்டையனு சந்தானம் அணந்தோறந் தவிர்த்தி யென்னிங்,
 மனகுற்ற மனோலயந்தா னதுவாகு மனோலயத்தை மருவு போதம், பங்
 கற்ற பிரத்யட்ச்சே தனமாகுமதற்கு மனோபாவ மென்ப, தவதத்
 தானிலாவியல்பா மாதலினுன் மனோவிசற்பயின்றுப் போமே” என்று
 கூறியிருப்பது காண்க.

கவிஞ. செ. ன் “உள்ளும் புறமும்”

இங்கே கூறியது போல, திருவருட்பயன் “உள்ளும் புறம்பு
 மொரு தன்மைக்காகியருத் சென்றுத் திறமேது மில்” என்று கூறி
 யிருப்பது காண்க.

கவிஞ. செ. ன் “பந்தமுற்றவந்தாளும்”

இங்கே கூறியது போல. பஞ்சமசி (ககஉய) சு-ம் வி-ம் அத்துவிதி
 யப் பார்த்துமத்தல் வந்தவெந்தமும் மோகமும் துக்கத்தினாலும் நிரு
 ப்தக்கட டாதனவாயிருத்தலால் துக்கதன்மைமுதலியவற்றின மயக்க

மே பந்தமாம். சொருபமாக நிலைத்தல் உடிவ அப்பந்தத்தின் நிவிர்த் தியே மோக்யமாம் என்று கூறியிருப்பது காண்க.

அயடு-வது சே-ள். “நீரமேழந்தி”

இங்கே கூறியிருத்தல் போல பஞ்சதரி அத்துவைநானந்தப் பிரகா ணம் (எய்கு) வது ச. ல் அந்த காமரூபங்கள் உற்பத்திராசத்தோடு உடியனவாம். ஆதலால் அவற்றைச் சமுத்திரத்தில் குமிழி முத லியவற்றைப் போலப் புத்தியினால் பிரஹ்மதத்வ் மித்தையாசத் காண்க. என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

அயடு-வது சே-ள் ‘தேவநுலகில்’

இங்கே கூறியிருத்தல் போல வாசிட்டத்தில் “அங்குத்துறச்சத்தின் பமனைத்து மறியே னெந்தா, யிவசென்றந் தென்றில்லை யெங்குந் சவர்க்கமெனக்குப், போகருஞ் சாமே யெனரும் பொன்னுடதனல் வேண்டேன், தாகும் பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற்றைப்ப” என்று ஞானியாகிய சித்தவசனாற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

அயடு-வது சே-ள்-. “கண்ணலிரசம் பிரித்து”

இதற்குநானாம் பிரபுலிங்கலீலை “ஒண்டகைக்கு ளொடிவிலளுருத், கொண்டயிதந் குருவருநாற்றனைத், கண்டமெய்த்தவன் காயத்தனை யன, முண்டனெட்டினை யொப்ப விடுபபனல், என்று கூறுதல் காண்க.

கயிட-வது சே-ள். “அண்டமனுவாக”

இங்கே “ஆத்துபா அணுவுக்கணுவுக் மகத்துக்கு மகத்தம்”, என்று கூறியிருத்தல்போல திருவினையாடல் “அண்டகைஎனல்லா மனுவாக வணுக்கைஎல்லா, மண்டங்கைகைப் பெரிதாய்ச்சிறிதாயினு, மண் டகைகளும் புறம்புக்கரியாயினும், என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

கயிட-வது சே-ள். “அண்டோர் விடயம்”

இங்கே “ஆதாவீற் புசித்தானேனு மதிலழுந்தான்” என்று கூறிய தற்கு, உ-ம் கைவல்லியம் “காமமாதிகள் வந்தாலும் கணத்திற்போ டனத்திற் பற்றா, தாமகையிலத் தண்ணிப்போற் சகத்தோடு உடி வாழ்வார் என்று கூறியிருத்தல் காண்க”.

‘ஞானிகண்டியிற் கிழிஞரு மெய்க்கதி யடைவா’ என்பதற்கு உம் பிரபலிக்கலீலை

‘புணாத பாவமெவாம் பரிபூரண’, முணர்ந்த ஞானி யிழிபடவோடுமே, என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

நாயக-சே-ள். ‘படிப்பார் சிவாலயம்’

இங்கே கூறியது போல ஒழிவிலோடுகம ‘வேட்டியுந் தாவடரும் வெண்ணிறம் வெண்பல்லுந், காட்டுவது ஞானக்கவையு காண்’ என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

நாயக-சே-ள். ‘புலியின்றோல் போர்த்து’

இங்கே கூறியது போல குறள், அலியினிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றது, புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந்தற்று’ என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

நாயக-சே-ள். ‘உள்ளத்தினே’

இங்கே கூறியது போல பஞ்சதரி, நிருப்தி தீபம் (சுசயன்) சு. ல் போகத்தின் இச்சையாகிய காமம் எதுவோ அது விஷயமாக அது பவித்தலால் ஒருபோதும் சாந்தியடையாது. ஆனால் நெய்விடப் பட்ட நெருப்பினப்போல அநிகமாகவே விருத்தியை யடைகின்றது என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

நாயக-சே-ள். ‘எனக்கிது வேண்டும்’

இங்கே கூறியது போல பகவத்கேத ‘ஆறவா வகைதன் னான் எத்தை யடக்கு மவனே தனக்கென்று, முறவா யுன்னா அல்லாதார் தமக்கே பகையா யொழுருவார, என்று கூறுதல் காண்க.

நாயக-சே-ள். ‘மெய்யினை மெய்யெனும்’

இங்கே மனம் எப்பொருளில் அழுந்துகின்றதோ அந்தவுருவாகவே செம்மமுண்டாம் என்று கூறியதற்கு உதாரணம், பகவத்கேத ‘ஆந்தவுடலம் விடும் பொழுதி யாவன் யாதொன் றினைணைந்த அந்த வனவே யுந்தப்பா ளினை யடைபுமா, லெனற னியல்பே பெய்ப் பொழுது யிதயத் தடைகொண டென பாவாஞ், சிதை யொடும்வா னம் தொடங்கி வதனா லெனையே செருதியால்”

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

பாட்டு	பாட்டு நம்பர்	பக்க நம்பர்	பாட்டு	பாட்டு நம்பர்	பக்க நம்பர்
அச்சுதமிழ்	ககச	உாச	இன்பந்தொழி	ககக	உாசய
அஞ்ஞானஞ்	ககௌ	ளையு	இன்பேவடிவு	ககக	ளையக
அடமடினும்	ககடு	ளாய்	இன்பப்பிரஹ்மோ	ககக	ளாய்க
அண்டமணு	ககஉ	ளாய்க	இன்னங்கருவா	உ	ச
அண்டோர்	ககச	ளாயள	சங்குபொன்	ககடு	உளஉயச
அத்திலோலா	சக	ளயள	உட்டணந்தட்	ககச	இயச
அந்தகாரணம்	அச	ளாய்க	உண்ணுடுவாரி	கௌ	இயய
அரவவ்வறிவா	கக	உயக	உன்னந்தனை	ககடு	ளாய்க
அருக்கற்றயகாளி	ககடு	உயஉ	உன்னன்யினே	ககக	உளஉ
அல்லமபதலும	உய	சயக	உன்வெளியும்	ககஉ	அய்க
அனைமே	ககச	உய	உள்ளிலககதா	ககக	உளஉயக
அசைபம்பய்	ககக	உளாய்க	உள்ளும்புறமு	ககய	ளய
அசையனவே	உள	சயஉ	உள்ளும்புறனு	சகடு	ளயஉ
அத்திமாலி	ககஉ	ளாயச	ஊரின்னையும்	கக	ய
அனந்தமாம	ககய	ககயக	ஊறுபடா	உஉ	ளயஉ
இங்காத்தமா	சச	ளயக	எங்குநிறை	ககக	ளாயஉ
இசைசெயாழி	கக	இயக	எகரும்பாசமா	ககய	இயக
இந்தந்நுண்டி	ககௌ	உாசள	எட்டியெட்டி	கக	கயக
இந்தியமன்றா	கக	ய	எண்ணம்பிரி	ககடு	ளாயக
இலலாதகானல்	ககடு	ளயஇ	எண்ணுவுடலம்	ககக	உளஇய
இண்டதும்பாலே	ககஉ	ளயக	எந்தவீடயம்	கௌ	உயதி

பாட்டு	பாட்டு நம்பர்	பக்க நம்பர்	பாட்டு	பாட்டு நம்பர்	பக்க நம்பர்
தவப்பிரகா	௩	௫	பந்தயித்தைஞான	௪௨	எய்
தன்னிடத்தி	௧௫௫	௨௪௨௧௧	பந்தயித்தைஜீவர்	௧௨௮	எகவெ
திருட்டிற்றிரி	௧௦௩	௩௫௪௪	பந்தமுற்ற	௪௧	நாயக
தினைத்தனையு	௨௧	௪௪௬	பழுதறநிட்	௧௦௪	நகயச
தேகமவத்தை	௧௩௮	௩௩௩	பார்த்தவிட	௬௪	௩௪
தேகமெனக்க	௧௫௧	௨௩௨௧௫	பாலொடு	௩௧	௩௧
தேவருலகி	௮௫	௩௩௨௨	பிச்சைக்கலை	௩௦	௧௪௮
தல்லவமுது	௮௬	௩௩௨௧	பித்திகையை	௧௧௨	௨௩
நாகஞ்சரி	௮௧	௩௨௧௫	பிரஹ்மத்தாரோ	௪௬	நாயக
நாடியருங்க	௧௬௨	௨௩௩௧௧	பிரியமுடன்	௫௫	அவெ
நாமவருவ	௧௬௪	௨௩௪௨	புத்திமகவீன்று	௧௨௪	எகவச
நாமாரொன	௧௪௪	௨௩௨௧௧	புலியின்றேல்	௧௦௨	௩௫௫
நிச்சயமொ	௫௪	௮௩௧	புறப்போதமஞ்	௧௪௪	௨௩௮
நிராகாரமா	௨௧	௧௪௨	பெண்ணினே	௧	யச
நினைப்பே	௧௬௫	௨௩௪௩	பேசுமெதி	௮௧	௩௩௪
நின்மாலு	௪௪	௪௩௫	பையகம்	௧௪௧	௨௩௪
நீரமெழுந்து	௮௧	௩௨௧௧	பொய்யான	௧௧	யச
நீரினிறரே	௨௦	௧௪	பொல்லாமன்	௧௬	௫௪௬
நெய்க்கடலை	௧௨௧	௩௩௨௧	பொன்னிற	௪௧	௩௪௪
பகைமைய	௨௪	௧௪௪	பொன்னே	௪	யச
பஞ்சவரை	௧௧௧	௩௪௪	போக்கியலா	௧௪௨	௨௩௪
படிப்பார்சி	௧௦௦	௩௫௪௧	போக்குவா	௨௨	௧௪௪
மட்டிமாடொ	௧௫௨	௨௩௨௧௬	மட்டறவெங்	௪௮	௪௪௬
மத்துத்திசை	௮௦	௩௨௪௪	மண்ணேச்	௧௦	௪௪௪

மண்ணாகடா	எ0	ளய	மெல்லவடை	சத	எயந
மண்ணாகியா	கஉ	யள	யாவுந்தோ		க
மண்ணீழல்	இள	கய	வாக்குமனா	க0க	ளகயஅ
மதுவாரி	கநக	ளகயக	வானொன்ற	கசஅ	உளசக
மனத்தின்	ககச	உளசச	வீகேப	அள	ளநயச
மனத்தே	கச	ளடு	விடயமன்னா	கக	ளடுயஉ
மனமவேறு	க	உ	விடயமென்று	கச	ளந
மன்னிய	கசக	உளகயஅ	விடயமொன்றும்	க0ச	ளடுயக
மன்னுமனிய	எக	ளஉயந	விடயமொன்றே	கஉ	ள
மட்டேறி	கடுள	உளகயஉ	விடயாகார	இஅ	கலஉ
மாதாரக	ககச	ளளயச	விடயானுபவ	கடுஅ	உளகயந
மாற்றமோழி	கசச	உளஉய	வின்னாள்ள	உக	கயடு
முற்றிப்புறத்து	டுக	கயச	வெய்யிற்புழு	ச0	கயஉ
மெய்யினை	ககச	உளள			

ஆத்தமாநந்த விளக்கம் பாட்டு

முதற் குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

உளகய

ஆத் துமாநந்த விளக்கம்

பரிசோதனைப் பத்திரம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
உ	௧௫	என்பவர்	என்பர்
க	௪	திரிய	திரிய
	௫	வகையினரு	வகையினரு
	௬	முதலிய	முதலிய
எ	௮	பார்த்து	பார்த்துப்
க	௩	காரண	காரண
	௧௮	லாபந்ஸத	லாபந்ஸத
கல	௧௮	காரணங்கி	காரணமயங்கி
௧௫	௨௧	கிருணயி	கிருணபயி
	௨௫	முதலாகிப	முதலாகிய
உல	௩	முருகூ	முருகூ
	௬	முருகூ	முருகூ
	௧௩	வெண்பா	வெண்பா
உ௧	௫	எ-று	எ-று
உ௨	௨	மோகூமா	மோகூமாம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
	௧௫	கரு	கரு
உ௭	௧	சாத்ன	சாதன
	௧௩	யிலாத	யில்லாத
	௧௯	ருலம்	ருலக
	௧௭	தம்பா	தம்பா
உ௮	௨௨	கிர்மலம்	கிர்மலப்
உ௯	௧	சாத்ன	சாதன
௩௨	௬	மித்தையம்	மித்தையும்
௩௨	௧௩	வினங்காது	வினங்காது
௩௯	௧௭	கக	கக
௪௩	௨௩	மாகிப	மாகிய
௪௯	௧௪	ககத்	ககத்
௪௭	௮	திறங்கி	திலங்கி
௫௦	௩	ரஃதொ	ரஃதொ
௬௩	௧௧	ககங்கி	ககங்கி

பக்கம்	வரி	பிழை	நிருத்தம்
௮௨	௪	சச்சிதா	சச்சிதா
௮௮	௧௮	க-னார்	க-னார்
௮௮	௪	மூத்தானந்த	மூத்தானந்த
	௨௬	மாகவே	மாகவே
௮௯	௧௪	மூத்தானந்த	மூத்தானந்த
௯௦	௧௨	அப்பிரஹ்மா	அப்பிரஹ்மா
	௧	கட பிரஹ்மா	யிரஹ்மா
	௨௪	எ-று	எ-ம்
௯௬	௧௯	சோடி	சோடி
	௨௬	சக்கியார்த்தம்	சக்கியார்த்தம்
௯௪	௪	ஐக்கியம்	ஐக்கியம்
௯௮	௧௪	வருணனை	வருணனை
௯௯	௬	அபரிசின்	அபரிசின்
	௧௯	இப்போ	இப்படி
	௨௨	மாட்டான்	மாட்டாது
	௨௮	சத்தி	சத்திவிருத்தி
௯௪	௨	றுய்சொல்ல	று. சொல்ல
	௨௬	அங்ககாத்தி	அங்ககாத்தி
	௨௯	லுன்	லுன்

பக்கம்	வரி	பிழை	நிருத்தம்
௯௯	௨௪	எ-று	எ-ம்
௧௦	௧௮	ஆராய்	ஆராய்
௧௮	௧௨	உகவாக	உகவாக
௮௦	௨௧	அற்று	அன்று
௮௧	௨	இல்லாதவாக	இல்லாதவாக
௮௨	௧௪	சடருபமாய	சடசொருப
			மாகிய
	௨௪	௬	௮௬
௮௪	௧௨	பெரு	பொரு
	௧௪	நிர்சிய	நிர்சிய
	௧௮	னென்	லெனின்
	௨௧	இவ்வதயிசம்	இவ்வைத் தயிசம்
	௨௪	ஞகம்	கஞம்
௮௮	௪	கிறன	கின்றன
		வெனின்	வெனின்
	௬	யிருக்கிறது	யிருக்கிறது
		என்பது	என்பது
௮௯	௬	மாத்திரமா	மாத்திரமா

கக	இ	இல்லாதவனாக	இல்லாதவனாக
கக	க	வீஷமா	வீஷயமா
கக	கக	பராமாந்தி	பரமாத்ம
	கச	நிற்பயமாக	நிற்பாயாக
	உஉ	னதுபமே	னதுபவமே
	உக	பிரமானம்	பிரமாணம்
கக	ச	பிரஹ்மம்நிச்	பிரஹ்மநிச்
	அ	உள்ள	உள்ள
	கச	இலக்கண	இலக்கண
	கஎ	கின்ற	கின்ற
	கக	எ-ம்	எ-ம்
	உஉ	இசு	இசு
கஎ	அ	உருற்றிலும்	உருற்றினும்-
	க	காண	காண
க0		பிரஹ்மஞ்ஞான	பிரஹ்மஞ்ஞான
கக		மாத்திர	மாத்திர
	கஉ	மோகூத்ததை	மோகூத்ததை,
31		கொடுக்கும் உதவுதும்-கொடுக்கும்.	
	கக	தாதிப	தாதிப
		யரக	யாக
கஅ		பிரஹ்மஞ்ஞான	பிரஹ்மஞ்ஞான

உடு	அச்சாதன	அச்சாதன
கஅ	உ	ஞானதன்
		பிரவந்தி
	க	தான
	உக	இடம்
கக	க	சத்ருமபுனை
	இ	மனைதேந்
	எ	வருத்தத்தை
	ய	அந்தகாரண
		யரல்
கக		ஞான
		மோகூத்ததை
கஉ		பிறம்
க00	இ	பரிபூ
கக		நிதின
கச		வின்கா
கஎ		தூ
க0க	உ	மெய்யும்
	ச	னிபமாய்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
	௧௮	மாவது	மானது
	௧௪	தலக	தங்க
	௧௫	வினாரு	விளக்கு
	௨௧	காம	காம
	௨௪	தமக்கு	தமக்கு
௧0௨	௫	பின்னாரு	பின்னருள்
	௨௧	ஐந்தலை	ஐந்தலை
	௨௪	கனையாபிய	கனையாபிய
௧0௩	௮	மயங்கி	மயங்கி
	௨௧	விடயகன்ன	விடயக்கன்
		வின்கி	வின்கி
௧0௪	௩	களினடத்து	களினிடத்து
	௮	நிலை	நிலை
	௧௪	பிரகாரிக்கல்	பிரகாரித்தல்
	௨௧	நில்லாது	நில்லாது
	௨௨	துய்க்கு	துய்க்கு
		கெட்டொத்து	கெட்டொழித்
	௨௩	மோகாமற்	போகாமற் [து

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧0௬	௩	எல்லா	எல்லா
	௧௩	மனம் திருத்தலி	மனத்தின்
	௧௫	ஆகத்தம	ஆனந்தமய
	௧௭	அர்ய	அந்ரிய
	௨௭	தேசவகை	தேசவகை
		யும்	யும்
௧0௭	௮	திருத்தனுக்கும	திருத்தனுக் ருள்
	௧௩	கெட்டுப்	கெட்டுப்
		இல	இலன்
௧0௮	௪	சாதபூதி	சாதபூதி
௧0௯	௭	பிரகாரி	பிரகாரி
	௧௬	ஒழிவிலொ	ஒழிவிலொ
		மென்	மென்
௧1௦	௨௫	துக	துக்க
	௨௯	தரும்	தரும்
௧௧0	௩	தித்தித்திப்	தித்திப்
	௧௮	பொம்மம்	பொப்பம்
	௧௧	துக்	துக்க
	௧௩	ஒரு	ஒரு

	ஞான	ஞான
	விசற்ப	விசற்ப
உவி	பருசு	பருசு
ககக	யக வவப	வடிவப்
உச	மந்தம்	பந்தம்
	மாண	மாண
உஎ	லததை	லதை
	உன்னத்தை	உன்னதை
ககஉ	உ இல்லா	இல்ல
கக	றுக்கட்டு	அக்கட்டு
கஉ	யில்லா	யில்ல
	மயக்கத்தையடைந்த	மயக்கத்தை
கக	யில்லா	யில்ல
கஅ	செய்வெனச்ச செய்வெனச்ச	
உய	யிருத்தால்	உருத்த
	மனத்தி	லால்
உக	தவிர	தவிர
உச	கொண்கோ	கொண்கோ
உடு	பூணா	பூணா
கஉக	உஉ மந்த	மாதிய

கஉச	க	வாசிப	வாசிய
	எ	சுபம்	சயம்
கச	பூ	பூ	
கஅ	சசா	சசா	
கஉடு	கஎ	ஞ்ச	பஞ்ச
	உக	யயிலங்க	யிலங்க
	யக	அப்கு	அப்பக்கு
	உடு	ஞனி	ஞனி
ககரி	அ	பொருளா	பொருளா
ககக	உக	ஞானி	ஞானி
ககக	கஅ	சொருபமா	சொருடமா
கசக	கடு	பருகி	பருத்தி
கடுடு	கச	இராசசால்	இராசசால்
கடுக	உஎ	ஞரிப	ஞரிய
		பயிரின	பயிரின
		மேய்	மேய்
கடுஅ	கஉ	பொருந்த	பொருந்த
ககஎ	உஉ	பாலனது	பாலனது
ககக	உய	கோத்திராதி	கோத்திராதி
கஎக	யக	இகிரி	இகிரியம்
கஎக	உ	துக்க	துக்க
கஎடு	யஅ	இல்லாத	இல்லாத

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கௌ	கடு	பயோயின்	பநிமாயின்
	உச	பிரகாச	பிரகாச
கௌ	சஅ	கக	கக
கஅக	கக	வறியாத	யொழிந்தவறியாத
		அவிவேகமெழுந்த	அவிவேக
	கச	சமுத்திக	சமுத்திர
	உக	கொடிது	கொடிது
கஅடு	உடு	சுத்தல்ல	சுத்தல்ல
ககய	கக	அறியால்	அறினால்
ககக	டு	முறத்தமதை	முறக்கமெதை
	அ	வன்மத	வருமத
	சஅ	சம்மந்த	சம்பந்த
ககஉ	கக	பிரபஞ்ச	பிரபஞ்ச
ககக	கஉ	மதலிய	முதலிய
ககக	க	யிறக்கின்ற	யிருக்கின்ற
	கக	ஞசிய	ஞசிய
கௌ	உச	தைக்கண்	தரைக்கண்
உடு	எ	மிதத	மிததை

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
	கஉ	திரமிட்	திரவிட்
உகக	கஅ	சண்	கண்
உகௌ	கச	வசத்தாற்	வசத்தாற்
	கடு	தொழிலரல்	தொழிலால்
உஉடு	கக	தர்னகு	தாங்கு
	உச	யடையவதற்கு	யடைவதற்கு
உஉக	கக	தயாதறிவர்கள்	தறியாத வர்கள்
உஉௌ	கச	தவர்கன்	தவர்கள்
உஉஅ	கடு	வான்	வான்
உகக	கக	மாய்	மாய
உகக	ய	ஒரு	ஒரு
உசய	அ	தாபிப	தாபிய
	உடு	வீசா	வீசார
உசச	டு	ஜீவனது	ஜீவனது
உசௌ	அ	நீ	நீ
உசஅ	ச	மணத்தை	மாணத்தை
உடுச	க	ஆத்மா	ஆத்தமா
உடுடு	க	பாட்டுமுதற்குரிப்பு	மேற்கோள்
	கஅ	கொண்டடுத்த	கொண்டடுத்த

இடு	உக	உய	உக
எக	உக	கஉ	உக
எடு	கக	கஉ	கக
எஎ	உஉ	சச	சக
கக	உக	கக	கக
கக0	உடு	கய	ய
ககக	கக	கய	வ
கசடு	கடு	க	க
ககஅ	கக	க	க

கஎக	கஅ	ககக	ககக
உஉ0	கக	டு	க
உஉஅ	உடு	யக	யக
உகஉ	ச	யக	யக

சிறப்புக்கவி

12	12	கருணை	கருணை
13	10	சிறந்	சிறந்
14	4	அழகர்	அழகர்

விஞ்ஞாபனம்.

இந்நூலை யென் சிறிய புத்தியறிந்தவரை பிழைபார்த்துத் திருத்த மெழுதியிருக்கிறேன். ஆனால், பெரும்பாலும் இந்நூலில் ஒற்றெ ரெழுத்துக்கள நன்றாய்ப் பதியவில்லை. இவ்விஷயத்தைப் பிரஸ் புரோப்பரைட்டரவர்களிடம் கேட்டதில் காட்டப்பட்ட டைப்ஸ் என் றும் மாற்றவேண்டிய காலத் தற்சமயமென்றும் மாற்றியபின் இந் நூல் அச்சிட்டால் டைப் (எழுத்து) மிகத் தெளிவா யிருக்குமென் றஞ் சொன்னார்கள்.

பெரும்பான்மை மெய்யெழுத்துக்கள் உயிர்மெய் யெழுத்துக் கனாகத் தோன்றுபவைகளைப் பிரஸ் புரோப்பரைட்டரவர்கள் சொல் லுங் காரணத்தால் இங்கு துலக்கவில்லை. ஏனெனின்? இங்கும் அம் மாதிரியே தோன்றுமெனத் தெரிந்தே.

இலக்கணப் பயிற்சியில்லாத யான் பிழைபார்த்திருப்பதில் பிழை யிருக்கக்கூடும் மன்னிப்பதோடு பிழைகளைத் தெரிவித்தால் இராண் டாம் பதிப்பில் திருத்தி யச்சிடுவதோடு தெரிவித்தவர்களை நூ லுலில் சுற்றி உறப்படுகிறேன்.

சற்குரு மூர்த்தி துணை

உலகமா ருயிர்கள் யாவு முண்மைவீ டடையும் வண்ணச் சலமலி யறிகை வாழ்வோன் சண்மதப் பயிர்க ளீனும்
நலமலி யறிவே வாழ நான்மறைத் தனித நேர்வான்
அலகிலாவான்மா நந்த னடியினை தலைமேற்கொள்வாம் உ
மகராலி அஉ சோமவாரத்தன்று புருப் பார்த்து முடிந்தது.

இங்ஙனம்

வி. வீரவாதுபிள்ளை

வீரபாண்டியபுரம்
சக்கம்மான்புரம் போஷ்டு
தட்டப்பாரை ரெயில்வே.

21-1-1924

